

1269

தப
11.2.69

முத்து
தமிழ் நாவல்
இலக்கியம்

X.

நா. சுப்பிரமணியம்

843.09
சுப்பி
SLIPR

ஸம்தூத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

நா. சுப்பிரமணியம் எம். ஏ.

துணை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
யாழ்ப்பாண வளாகம்

வெளியீடு :

முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்
யாழ்ப்பாணம்

முதற் பதிப்பு : டிசெம்பர் 1978

உரிமை : திருமதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியம்
கலைமகள் நிலையம்
முன்வியவளை

TAMIL NOVELS IN CEYLON

by

NAGARAJAH IYER SUBRAMANIAM, M. A. (Ceylon)
Asst. Lecturer in Tamil, University of Sri Lanka
Jaffna Campus, Thirunelveli

சாதாரண பதிப்பு :

விலை ரூபா 8-50

நூலகப் பதிப்பு :

விலை ரூபா 12-00

காணிக்கை

1977 ஆம் ஆண்டு
இலங்கையில் இடம்பெற்ற
இனக்கொலையில்
உயிரும் உடைமையும்
இழந்த
தமிழர்களுக்கு

Publishers :

MUTHTHAMIZH VELIYEEDU KAZHAGAM, JAFFNA

Printers :

ASEERVATHAM PRESS, 50, KANDY ROAD, JAFFNA.

முன் னுரை

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
தலைவர்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ்ப்பாண் வளாகம்.

சமுத்திலே தமிழ் நாவலிலக்கியம் பயிலத் தொடங்கி ஏறத்தாழ நூற்றுக்கணக்கின்றன. இக்காலப் பகுதியில் நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் சமுத்தில் எழுதப் பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பான சிறு பிரசரங்களும் கட்டுரைகளும் தகவல் தேட்ட முயற்சிகளாகவும் பட்டியல் தயாரிப்பு முயற்சிகளாகவும் மதிப்புரை, திறனாய்வு முயற்சிகளாகவும் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. எனினும் முழுமையான நூல் எதுவும் இற்றைவரை எழுதப் படவில்லை. அவ்வகையில் திரு. நா. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் என்ற இந் நூல் கடந்த ஒரு நூற்றுக்கணக்கால சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களை வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்து விளக்கும் முதல் நூலாக அமைகின்றது.

இந் நூலாசிரியர் ஜில்லங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகத் தமிழ்த்துறையிலே முதுகலைமாணிக் பட்டத்திற்கு ஈமத்துத் தமிழ் நாவல்கள் தொடர்பாக எமது வழிகாட்ட வில் ஈராண்டுகள் (1970 — 1972) ஆய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார். அதன் பெறுபேருக்கச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரையே இந்நாலுக்கான ஆதாரமாக அமைகின்றது. அக்காலப் பகுதியிலிருந்து அன்மைக் காலம்வரை வெளிவந்த பல புதிய தகவல்களையும், எழுதப்பட்ட நூற்றுக்கு மேற்பட்ட.

நாவல்களையும் கவனத்திற்கொண்டு, குறிப்பிடத்தக்க அமைப்பு மாற்றங்களுடன் அவ்வாய்வுக் கட்டுரை இந்நாலாக வெளிவருகின்றது.

சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றை ஐந்து முக்கிய கட்டங்களாக வகைப்படுத்தி நோக்கும் பண்பு இந்நாலில் அமைந்துள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஈழத்திலே தமிழ் நாவல்கள் எழுதப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த சூழ்நிலையினை விளக்கி ஆரம்ப முயற்சிகளை மதிப்பிடுவதாக சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றும் என்ற முதலாம் இயல் அமைகின்றது. இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதல் நாற்பதாண்டுக் காலப்பகுதியில் எழுதப் பட்ட நாவல்கள் சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம் என்ற தலைப்பில் இரண்டாவது இயலில் ஆராயப்படுகின்றன. அக்காலப் பகுதியை அடுத்து ஏற்ததாழக் கால்நூற்றுண்டுகாலப் பகுதி எழுத்தார்வக் காலம் என்ற தலைப்பிலும், அடுத்துள்ள பதினெந்தாண்டுக் காலப்பகுதி சமுதாய விமர்சனக் காலம் என்னும் தலைப்பிலும் வகைப்படுத்தப்பட்டு, நாவல்கள் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக சமுத்துத் தமிழ் நாவலில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய போக்கு, பிரதேஷங்களை நோக்கி ... என்னும் தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களின் விபரங்களும் அவை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளின் விபரங்களும் சான்றுதாரங்களும் அட்டவணையும் பின்னினைப் புக்களாக அமைந்துள்ளன.

ஒவ்வொர் இயலிலும் முதலிற் சூழ்நிலையை விளக்கி, அதன்பின் அக்கால நாவல்களை வகைப்படுத்தி நோக்கி, இறுதியில் மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இவ்வகையிலே இந்நால் வரலாற்று நாலாகவும் அதே வேளையில் திறனுட்பு நாலாகவும் அமைந்துள்ளது. கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக அவர் திரட்டிய தகவல்களும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டுவந்த வாசிப்பு முயற்சியும் இவ்வாறு வகுத்தும் தொகுத்தும் நோக்குவதற்குரிய ஆற்றலை அவருக்கு வழங்கியுள்ளன என்று கொள்ளலாம். சான்றுதாரங்களைத் தக்கவகையிற் பயன்படுத்துவதிலும், தமது கருத்துக்களை நிறுவுவதிலும் தன்மைப்பிக்கையுள்ள ஓர் ஆய்

வாளைனத் திரு. நா. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் நாம் காண்கின்றோம். முதுகலைப்பட்டத்திற்கு ஆய்வு நிகழ்த்தத் தொடங்கிய காலம் தொடர்ந்து ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் தொடர்பாக ‘உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு’ ‘தமிழியற் கழகக் கருத்தரங்கு’, ‘தென்னையியற் கருத்தரங்கு’, ‘தமிழ்நாவல் நூற்றுண்டுவிழா ஆய்வரங்கு’ ஆகியவற்றில் அவர் தயாரித்துப் படித்த ஆய்வுக்கட்டுரை களும் அவ்வப்போது மேற்கொண்ட பிரசர முயற்சிகளும் சமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பாக இத்தகையதொரு நூலை எழுதுவதற்கேற்ற நிலைக்கு அவரை வளர்த்துள்ளன.

சமுத்து நவீன தமிழிலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகள் பற்றிப் பல்கலைக்கழகத்தின் உயர்ப்பட்டங்களுக்கு ஆய்வு நிகழ்த்தும் மரபு கடந்த எட்டு ஆண்டுக் காலமாக வளர்ந்து வருகின்றது. அவ்வகையில் நவீன இலக்கியங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் முயற்சியாக திரு. நா. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஆய்வு அமைந்து என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் ஆகிய துறைகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளிலொன்றுள் திரு. க. சொக்கலிங்கம் அவர்களின் சமுத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்க்கி என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை இவ்வாண்டின் தொடக்கத்திலே நூலுருவம் பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து திரு. நா. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் என்ற இந் நால் வெளிவருகின்றது.

க. சொக்கலிங்கம் அவர்களுடைய நூலை வெளியிட்ட முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகமே இந்நாலையும் வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வகையில் சமுத்துத் தமிழிலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம் அளித்து வரும் பேராதரவும் அதன் முயற்சித்திறனும் பாராட்டுக் குரியன். தொடர்ந்தும் ஒவ்வொராண்டும் நான்கு ஆய்வு நால்களை இக்கழகம் வெளியீட்டு வருமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ச. வித்தியனந்தன்
திருநெல்வேலி
1978-06-04

அணிந்துரை

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

தமிழ்த்துறைப் பொறுப்பு விரிவுரையாளர்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகம்

சமுத்துந் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் என்னும் இந்நால் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தினரின் இரண்டாவது வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. திரு. நா. சுப்பிரமணியம் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகத்திற் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் மேற்பார்வையில் சமுத்துந் தமிழ் நாவல்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து எம். ஏ. பட்டத்துக்காகச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் திருத்தம் பெற்ற வடிவமே இந்நாலாக அமைகின்றது. ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதிய தம் ஆய்வுக் கட்டுரையிலே சமுத்துந் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பற்றிய தற்காலம் வரையிலான செய்திகளையெல்லாம் ஆசிரியர் சேர்த்துள்ளார். இவ்வகையிலே நோக்குமிடத்து, ஆசிரியர் இப்பொருள்பற்றி ஒரு புதிய நாலையே எழுதியுள்ளார் என்று கூறினும் ஓரளவு பொருந்தும்.

ஜனு இயல்களையும் ஒரு நிறைவரையையும், நாலு பின்னிணைப்புக்களையும் கொண்டதாக இந்நால் அமைகின்றது ஓவ்வொரியலும் குறிப்பிட்ட. ஓர் அமைப்பினையுடையதாயுள்ளது. அவ்வெளியிலே ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட நாவல்கள் பற்றிய எல்லாத் தரவுகளும் முதலிலே கொடுக்கப்பட்டு, இறுதியில் அவை ஆசிரியரின் மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. முதலாவது இயல் சமுத்துந் தமிழ் நாவலின் தோற்றம் பற்றி ஆய்வு செய்கின்றது.

சமுத்திலே தமிழ் நாவல் தோற்றம் பெற்ற பின்னணியை ஆசிரியர் சுருங்கிய சொற்களிலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறோம்.

“கல்வி சுற்று நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த சமூகச் சிந்தனையாளர்கள் தாம் அறிந்தவற்றையும் உணர்ந்தவற்றையும் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிற் கதை வடிவிலே தருவதற்கு முயன்றனர். உரைநடை பெற்றிருந்த வளர்ச்சி இவ்வகையிலே துணைபுரிந்தது. மேனுட்டிலக்கியப் பயிற்சி, மேனுடுகளினதும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளினதும் சமய கலாசாரத் தொடர்பு, தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் நாவல்களைப் படித்ததினுலுண்டான ஊக்கம் என்பன இம்முயற்சிகளை நெறிப் படுத்தின.” (பக். 7).

இரண்டாவது இயல் சமுதாய சீர்திருத்தக் கால நாவல்கள் பற்றி விளக்குகின்றது. “பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகள் வரை சைவம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய இரு சமயங்களினடிப்படையிலான சமுதாய சீர்திருத்த உணர்வே சமுத்துந் தமிழிலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தும் உந்து சக்தி யாய்த் திகழ்ந்தது” (பக். 20) என்று அக்காலப் பகுதிப் பொதுப் பண்பினை எடுத்துக்காட்டும் ஆசிரியர், அப் பண்பு எவ்வாறு அக்கால நாவல்களிலே பிரதிபலித்தது என்பதை இயல் முழுவதிலும் விளக்குகின்றார். நடப்பியல்பு நாவல்கள், மர்மப் பண்பும் சம்பவச் சுவையுமின் நாவல்கள், மொழிபெயர்ப்பாகவும் தழுவலாகவும் அமைந்த நாவல்கள் ஆகியன இவ்வியல் ஆய்விலே இடம் பெற்றுள்ளன.

முப்பதுகளின் முடிவு தொடக்கம் அறுபதுகளின் ஆரம்ப காலம் வரையிலான காலப்பகுதியிலெழுந்த நாவல்களை ‘எழுத்தார்வக் காலம்’ என்னும் மூன்றாவது இயலிலே ஆசிரியர் விவரிக்கின்றார். மேலேத் தேசத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் பெருவாரியாக எழுதப்பட்ட நாவல் களின் அருட்டுணர்வாலும் எழுத்தாளர் எனத் தமிழை உலகம் மதிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தாலும் ஒரு புதிய

எழுத்தாளர் பரம்பரை இக்கால கட்டத்திலே உருவாயிற்று என ஆசிரியர் கருதுகின்றார். இக் கருத்து குறிப்பாக இக்கால கட்ட எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்த மானது என்று கூறுவது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்பது ஆராயற்பாலதாகும். அக்கால கட்டத்தில் உருவாகிய தமிழ் நாளிதழ்களும் வார வெளியீடுகளும் எழுத்தார்வத்தைப் புலப்படுத்தப் போதிய வசதியில்தன. அவ்வாறுமெந்த படைப்புக்கள் பற்றி ஆசிரியர் மதிப்பீடு செய்யுமிடத்து :

“இக்கால நாவலாசிரியர்கள் பலர் சமகாலத் தமிழ் நாட்டு நவீன இலக்கியப் போக்குடன் இணைந்து எழுதியவர்கள். இதனால் நாவல்களின் பொருள், வடிவம், உத்திமுறை என்பவற்றிலே தனித்துவம் பேண முடியாதவர்களாயிருந்தனர் எனலாம். காதல், தியாகம், பாசம் முதலிய தனிமனித உணர்வுகளை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட சமகாலத் தமிழ் நாட்டுக் குடும்ப நாவல்களாலும் மர்மப் பண்பு கொண்ட துப்பறியும் நாவல்களாலும் கவரப்பட்ட இக்காலப் பகுதி சமுத்து நாவலாசிரியர்களின் படைப்புக்களிற் பல ‘ஆசை பற்றி அறையலுற்ற’ ஆரம்ப முயற்சிகளாகவே அமைந்ததில் வியப்பில்லை”. (பக். 72)

என்று கூறுவது ஒருவகையிற் பொருத்தமாகவே அமைகின்றது.

நான்காவது இயல் ‘சமுதாய விமர்சனக் காலம்’ என்ற தலைப்பிலும், ஐந்தாவது இயல் ‘பிரதேசங்களை நோக்கி’ என்ற தலைப்பிலும் அமைகின்றன. ஆசிரியர் நூலினுள்ளே தமது திறமையைக் காட்டிய போதிலும், அந்தநூலின் இறுதியிலே இணைக்கப்பட்டுள்ள நாள்கு பின்னிணைப்புக்களாலும் அவர் ஆராய்ச்சியாளர், அறிஞர், இலக்கிய வரலாற்று மாணவர்கள் ஆசியோருக்கு மிகப்பயனுள்ள தரவுகளை வழங்குகின்றார்.

ஆசிரியருடைய நிறைவரையில் சமுத்துத் தமிழ் நாவலி லக்கியத்தின் எதிர்காலப் போக்கு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது சுட்டப்படுகின்றது. வரலாறு எழுதப்புகும் ஆசிரியன் ஒருவன், அவன் முடிபுகளும் மதிப்பீடுகளும் எவ்வாறுமையினும், அவ்வரலாற்றுக்குத் தேவையான தரவுகளையும் சான்றுதாரங்களையும் அறிந்தவருக்கு இருக்க வேண்டும். அவற்றை வாசகர்களுக்கு வழங்கவும் வேண்டும். இந்த வகையிலே, சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் எழுதிய திரு. நா. சுப்பிரமணியம் தன் கடமையினைச் செல்வனே செய்துள்ளர் என்றே கூறுவேண்டும். பல்கலைக் கழகப் பட்டத்துக்காக எழுதப்பட்ட காரணத்தினாலே, வழக்கமாக அத்தகைய எழுத்துக்களிலே எதிர்பார்க்கப்படும் இறுக்கமான கட்டுக்கோப்பு, கூறியது கூறல் என்னுங்குற்றத்துக்காளாகாமை, பொருத்தமான சான்றுதாரங்களை வழங்குதல், ஒழுங்கான நடை ஆகிய பண்புகள் இந்நாவிலே அமைந்திருக்கின்றன.

சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் இருவடிவங்களின் விரிவான வரலாற்றினைக் கொண்ட இரு நூல்களைத் தமிழிலக்கிய உலகுக்கு வழங்கிய முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தினர் தமிழ் மக்களின் பாராட்டுக் குரியவர்கள், இவ்வாண்டிலே, சமுத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி, சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் என்னும் அவ்விரு நூல்களையும் அவர்கள் வெளியிட்டுமை போற்றுவதற்குரியது. தொடர்ந்து அவர்கள் பணி நீடிக்க வேண்டும்; நல்ல தமிழ் நூல்கள் சமுத்திலே வெளிவர வேண்டும்.

அ. சண்முகதாஸ்

திருநெல்வேலி
1978-06-04

முகவரை

சமத்திலே தமிழ் நாவலிலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்த வகையின் வரலாற்று நோக்கிலே தொகுத்து நேரக்கி மதிப் பீடு செய்வதாக இந்நால் அமைகின்றது. 1885ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த அறிஞர் சித்திலெவ்வையின் அசன்பேயுடையகதை தொடக்கம் 1977ஆம் ஆண்டு இறுதியில் வெளிவந்த ‘நூனரத்’னின் புதிய பூமிவரை ஏற்ததாழ் நானூற்றைம்பது நாவல்கள் ஈழத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை எழுதப் பட்ட நோக்கம், சூழ்நிலை, கதைப்பண்பு முதலியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு காலகட்டங்களாக வகைப்படுத்தி நோக்கும் முயற்சி இந் நூலில் மேற்கொண்டுள்ளது.

‘1970-’72’ காலப் பகுதியில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகத் தமிழ்த்துறையிலே பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், சிரேட்ட விரிவுரையாளர் சி. தில்லை நாதன் ஆகியோரது வழிகாட்டலின் கீழ் தமிழ் முதுகலை மாணிப் பட்டத்துக்காக ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வு முயற்சியை மேற்கொண்டேன். அதன் பேறு பேருக்க் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரையே இந்நாலின் ஆதாரமாகும். தொடர்ந்து அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிலும் தமிழியற் கழகக் கருத்தரங்கு, தென்னாசிய வியற் கருத்தரங்கு ஆகியவற்றிலும் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்தேன். 1977ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பான வளாகத் திலே நடைபெற்ற தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழாவிலே நூலக வெளியீடாக ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் நால்விபரப் பட்டியலோன்றைத் தயாரித்து வெளியீட்டேன். இத்தகைய

தொடர் முயற்சிகளின் விளைவாக உருவான கருத்துக்களையும் துணைக்கொண்டு முதுகலைமாணிப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையிற் குறிப்பிடத்தக்க சில மாற்றங்கள் செய்து இந்நாலே அமைத்துள்ளேன்.

இந்நால் ஜந்து இயல்களையும் நிறைவரையையும் சமுத்துத் தமிழ் நாவல் விபரங்களையும் அவை தொடர்பான ஆய்வு விபரங்களையும் துணை நூற் பட்டியல், அட்டவணை ஆகியவற்றையும், கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொர் இயலிலும் அவ்வளவியலுக்குரிய காலச் சூழ்நிலைகளை விளக்கி அச்சுழ் நிலையில் வெளிவந்த முக்கிய நாவல்களைப்பற்றிய விபரங்களைத் தந்து அவற்றின் கதைப்பண்பை விளக்கி மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளேன்.

இந் நூலை உருவாக்குவதற்கான ஆராய்ச்சித்திற்ஞை என்னிடம் வளர்த்து வழிகாட்டியவர்கள் என்ற வகையிலே பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் சிரேட்ட விரிவுரையாளர் சி. தில்லைநாதன் ஆகியோருக்கு எனது நன்றி என்றும் உரியது.

எனது ஆய்வு நூலை வெளியீட்டுக்குத் தெரிவுசெய்த தோடமையாமல் நூலாக்கத்திலே அல்லும் பகலும் துணை நின்று என்னை இயக்கிய முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகத்தினர், திறப்பாக க. சொக்கலிங்கம் பி. நடராஜன் இருவரும் ஆற்றிய பணி நன்றி என்ற சம்பிரதாயத்துக்கு அப்பாறப்பட்டது. தனிப்பட்ட முறையிலே ஆய்வு நூற் பிரசுரம் என்பதைக் கற்பனை செய்துபார்க்கவேண்டிய இன்றைய காலப்பகுதியிலே முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் துணிந்து மேற்கொண்டுவரும் இம்முயற்சி தமிழாராய்ச்சி ஆர்வலர்களது நன்றிக்கு என்றும் உரியது,

இந்நாலுக்கான தகவல்களைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவேளைகளில் துணைபுரிந்த வீரகேசரி, இந்துசாதனம் ஆகிய பத்திரிகை நிறுவாகிகளுக்கும் ஈழகேசரி இதழ்களைப் பார்வையிட உதவிய குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையினர்க்கும் என்றும் தன்றியுடையேன்.

நூலை உருவாக்கும் முயற்சியிலே திருவாளர்கள் க. உமாமகேஸ்வரன், ஏ. ஜே. கணகரட்னு, ம. சற்குணம், ஆ. சிவநேசச்செல்வன், கலா பரமேஸ்வரன் முதலிய நன்பர் களின் ஆலோசனைகளை அவ்வப்போது பெற்றுக்கொண்டேன், எனது ஆசிரியர்களான கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ், அப்பச்சி மகாலிங்கம் ஆகியோரும் நாவலாசிரியர்களான செங்கை ஆழியான், தி. ஞானசேகரன் முதலியவர்களும் இந்நாலாக்க முயற்சியினை ஆதரித்து என்னிட தூண்டி நின்றனர். நூலின் அட்டவணையைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாணவளாக மாணவ நன்பர்களான மு. திருநாவுக்கரசு, மு. குணசிங்கம் எஸ். சண்முகநாதன் நா. தர்மராஜா ஆகியோர் ஆற்றிய உதவி நெஞ்சம் நிறைவிப்பது. இவர்களைனவரும் எனது இதயங்களிந்த நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

அச்சேற்றும் வகையில் அரும்பணிபுரிந்த ஆசிர்வாதம் அச்சகத்தினர்க்கும் சிறப்பாக அச்சமைப்பு முகவர் திரு. ரேஷ் யோசவ், அச்சக்கோப்பாளர்களான திரு. ஆ. கோவிந்தராஜா, திரு. கு. கிறிஸ்ரீயன், அச்சப்படிவங்களைத் திருத்துவதில் துணைபுரிந்த திரு. எஸ். சிவலிங்கம் ஆகியோர்க்கும் என்றும் நன்றியுடையேன்.

நா. சுப்பிரமணியம்

பூநாறி ஒழுங்கை,
கொக்குவில்
1978-29-5

பதிப்புரை

முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாய் ‘ஸமூத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்ற ஆய்வுநால் இன்று வெளியாகின்றது. கழகத்துப் பொதுச் செயாலளன் என்ற வகையில் இந்த வெளியீடு எனக்குப் பெருமிதம் கலந்த மகிழ்ச்சியினை ஏற்படுத்துகின்றது.

முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், 1977-10-07 அன்று நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்திலே தொடங்கப் பெற்றது. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் கலை, இலக்கியம், மொழியியல். அறிவியல் சார்ந்த தரமான ஆய்வு நூல்களை முத்திங்க ஞாக்கு ஒன்றுக் கொட்ட வெளியிடுவதே இக்கழகத்தின் அடிப்படை நோக்கமாய் முன்வைக்கப்பட்டுக் கூட்டத்திற்கு வருகை புரிந்த இருபதின்மராலும் முழுமனத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

கழகத்தின் முதல் வெளியீடாய் யான் எழுதிய ‘ஸமூத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி’ என்ற நூல் வெளியிடுவதைக் கழகத்து நிறுவக உறுப்பினர் யாவரும் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்டனர். வெளியீட்டு முற்பணி நிதிச் சேர்ப்பும் அன்றே தொடங்கியது. திருவாளர்கள் சி. தியாகராசா (எஸ். ரி. ஆர். பிளிமஸ் அதிபர்) இ. சரவணமுத்து, த. சோமசுந்தரம் (தலைவர், அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றம்) அமரர் மு. வி. ஆசிர்வாதம் ஆகியோர் ஒவ்வொருவரும் வெளியீட்டு முற்பண்மாய் ரூபா ஐந்தாறு வழங்க இசைந்தனர். விரைவில் இம்முற்பண்மும் சேர்ந்தது.

ஆசிர்வாத அச்சகத்தினரின் முழுமையான ஒத்துழைப்புக் காரணமாக, ‘ஸமூத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி’ 1977-12-24 அன்று வெளியிடப் பெற்றது. நூல் வெளியீட்டு விழா யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மன்றபத்தில் மிகவும் விமரிசையாய் நடந்தேறியது. வெளியீட்டு விழா விற்கு முன்பே நூலின் விற்பனையை உறுதி செய்யும்

வகையில் அன்பளிப்பட்டைகள் வாயிலாகக் கழகம் நிதி சேர்த்திருந்தமையால் எமது முதல் வெளியீடு எவ்வித விக்கினமுமின்றி எதிர்பாராத அளவு வெற்றியை அளித்தது.

வெளியீட்டு விழா நடைபெற்ற சில நாள்களுக்குப் பின்பு கழகத்தின் செயற்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்ற பொழுது, முற்பணம் வழங்கியிருந்த எமது கழகப் பெரியார்கள் தமது முற்பணத்தினைக் கழக நிதியாய் வழங்கினர். இந்நிதி அளித்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையே இன்று ‘ஸமத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ நூல் வடிவம் பெறக் காரணமாய் அமைந்தது. எனவே இப்பெரியார்களுக்கு முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் தனது உள்ள கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாய் ஸமத்திலே பல தமிழ் நூல்கள் அவ்வப்போது வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றிற் பெரும்பாலானவை கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகிய ஆக்க இலக்கியத் துறைகளையே சார்ந்தவையாகும். காத்திரம் வாய்ந்தனவும் எக்காலத்துக்கும் பயன் தருவனவு மான ஆய்வு நூல்கள் இங்கு வெளியாவது குறைவாகவே யுள்ளது. இத்தகைய நூல்கள் பலவேறு தரங்களையும், இரசனைகளையும் உடைய வாசகர்களைக் கவரத்தக்கன அவ்வ என்பது ஒரு காரணம். அவற்றை வெளியிட முன்வரும் வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் எவையும் எம் நாட்டில் இல்லை என்பது இன்னொரு காரணம். இந்நூல்களை எழுதும் அறிஞர்கள் தாமாகவே முன்வந்து இவற்றை வெளியிட அவர்களின் பொருளாதார நிலை இடம் கொடுப்பதில்லை என்பது பிறதொரு காரணம். இக்காரணங்களால் எமது நாட்டறிஞரின் அறிவாற்றல் பற்றியும், ஆய்வுத்திறன் பற்றியும் பிறர் அறியவும் பயன் செய்யவும் வய்ப்புக் கிட்டாது போவது பெருங் கவலைக்குரிய ஒன்றே. இது காலவரை ஸமத்துக்கு அப்பாலும் கணிப்பும் அறிமுகமும் பெற்ற அறிஞர் சிலரின் நூல்களே தமிழகத்தில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. அவையும் இந்நாட்டு வாசகருக்கு எளிதிற் கிடைப்பதில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமே.

இவற்றையெல்லாம் தீர ஆராய்ந்து தடைகளை நீக்கி எவ்வாறேற்றும் சில நல்க, தரமான ஆய்வு நூல்களையாவது வெளியீடும் முயற்சியை மேற்கொள்ள நாம் நின்தித்ததன்

பயனே முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் தோற்றுமாகும். எமது நோக்கத்தினை விளங்கிக் கொண்டு எம்மோடு சேர்ந்து ஒத்துழைத்து எதிர்காலத்தில் அறிவாராய்ச்சி இந்நாட்டிற் செழித்தோங்க உதவ வேண்டுமென அறிஞர்கள், ஆதரவாளர்கள், வாசகர்கள் ஆகியோரைப் பணிவள்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இன்று வெளியாகும் ‘ஸமத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்னும் ஆய்வு நூல் எமது நாட்டிலே இதுவரை வெளியாகியுள்ள தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய தரமான ஒரு மதிப்பிடாகும். தமிழகத்திலும் ஸமத்திலும் ஏறக்குறையச் சமகாலத்திலே தொடர்ச்சிப்பெற்ற நாவல் முயற்சிகள் படிப்படியாகப் பரப்பாலும், சமூக நோக்காலும் விரிவும் வளர்ச்சியும் பெற்று ஸமத்தில் நிலைபெற்றுள்ள வகையினை ஆய்வாளர் ஒருவர்க்கே உரிய ‘காய்தல் உவத்தல்’ அற்ற மனோபாவத்துடன் நாலாசிரியர் இந்நாலில் விளக்கியுள்ளார். இதற்கு முன்னரும் ஸமத்திலே, தமிழ் நாவல் பற்றிய விமர்சனக் கண்ணேட்டத்தோடு கூடிய நூல்கள் சில வெளிவந்தன என்பது உண்மையே. ஆனால் அவையாவும் அவ்வப்போது கட்டுரை வடிவிற் பத்திரிகைகளிலும் சுஞ்சிகைகளிலும் வெளியானவற்றின் தோகுப்புக்களே. இதனால் அவற்றில் வரலாற்றுத் தொடர்போ முழுமையோ காணப்படவில்லை.

இவற்றேருடு ஒப்பு நோக்கும்போது ‘ஸமத்து தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்ற இந்த ஆய்வு நூல் முழுமை வாய்ந்த தொன்று என்பதும் மிக அன்னைக் காலத்தில் வெளியான நாவல்கள் பற்றிய மதிப்பிட்டினையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன. சுருங்கக் கூறின் திருவாளர்கள் சோ. சிவபாதசந்தரம், பெ. கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி) ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியால் உருவான ‘தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்’ என்னும் நூலோடு ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்க ஒரு சூழ்நிலையிலே, காலத்தின் தேவையாக இந்த ஆய்வு நூல் மலர்ந்துள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

அன்றியும் இந்நூல் ஆய்வுக்கட்டுரை வடிவில் இலக்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராதனை வளாகத்து முதுகலைமாணித் தேர்வுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகும். பேராசிரியர் ச. வித்தி

யான்தன், திரு. சி. தில்லைநாதன் எம். ஏ. எம். விற். ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் அவர்களின் வழிகாட்டலில் இந்த ஆய்வு நிகழ்ந்துள்ளது. பின்னர் இது நூல்வடிவம் பெறுகையில் அறிஞர்கள் பலரின் ஆலோசனைகளையும் திருத்தங்களையும் பெற்றுள்ளது. ஆக எல்லாவகையிலும் திட்பமும், ஒட்பமும் வாய்ந்தாய் இந்நால் வெளியாகின்றது என்று நாம் தயங்காது கூறலாம்.

இந்நாலின் ஆசிரியரான திரு. நா. கப்பிரமணியம் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து யாழ்ப்பாண வளாகத் தமிழ்த்துறையிலே துணைவிரிவுரையாளராய்ப் பணியாற்று பவர்; முறையான தமிழ்க் கல்வியும் ஆய்வுக் கண் ஞேட்டமும் அயரா முயற்சியும் கொண்டவர். எதனையும் காரண காரியர்தியில் நோக்கும் ஆழத்தங்களையே இவரின் ஆய்வு நூல் முழுவதிலும் நாம் பரவலாகக் காணலாம். இத்தகைய அறிஞர் ஒருவரின் பல ஆண்டு ஆய்வின் திரள்பயணை நூலாக வெளியிடும் வாய்ப்பு முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்திற்குக் கிடைத்தமை பெரும் பேறு என்றே கருதுகின்றேன். இதற்காக அன்றா ருக்கு நன்றி கூறுவது கழகத்தின் கடனாகும். இவர் மேலும் தொடர்ந்து பல ஆய்வு நூல்களை வெளியிட அழக்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' தூண்டு கோலாய் அமையும் என்பது எம் நம்பிக்கை.

இந்நால் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கையிற் பலவாறு ஒத்துழைத்த அணைவர்க்கும் எமது நன்றி உரியது.

முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் தோற்றுத்திற்குக் காலாயிருந்தோருள் ஒருவரான மு. வி. ஆசிர்வாதம் அவர்கள் இன்று நம்மிடை இல்லை. எனினும் அவரின் மனைவி திருவாட்டி ரே. ஆசிர்வாதம் அவர்களும், அச்சக ஊழியர்களான திருவாளர்கள் ரேஷ் யோசல், ஆ. கோவிந்த ராஜா, கு. கிரிஸ்தியன் ஆகியோரும் எமக்குப் பல வகையில் உறுதுணைபுரிந்தனர். அவர்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடையாதிருந்திருக்குமாயின் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் இந்நால் சிறப்பாய் வெளிவந்திருக்காது. எனவே அவர்களுக்கு முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் இதய நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

"வாணி"

நாயன்மார்க்ட்,

மாழ்ப்பாணம். 1978 - 06 - 04

க சொக்கலிங்கம்

(சொக்கன்)

பொருளாடக்கம்

முன்னுரை

v

அணிந்துரை

xii

முகவுரை

xv

பதிப்புரை

1. சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம்	1 – 19
தோற்றுவாய்	1
சமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுகள்	3
சமுத்துதே தமிழ்நாவல் தோண்றிய சூழ்நிலை	4
சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய முதன் முயற்சிகள்	9
அடிக்குறிப்புகள்	17
2. சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம்	20 – 46
குழ் நிலையம் நோக்கமும்	20
நடப்பியல்பு நாவல்கள்	24
மர்மப் பண்பும் சம்பவச் சுவையும்	38
மொழி பெயர்ப்பும் தழுவலும்	41
மதிப்பீடு	43
அடிக்குறிப்புகள்	45
3. எழுத்தார்வக் காலம்-	47 – 74
புதிய திருப்பமும் சூழ்நிலையும்	47
நாவல் வகைகள்	56
மொழிபெயர்ப்பும் தழுவலும்	
காதல் நாவல்கள்	
மர்ம நாவல்கள்	

சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச்சாயலும்	61
இளங்கீரனின் நாவல்கள்	
பரிசோதனை முயற்சிகள்	
மதிப்பிடு	71
அடிக்குறிப்புகள்	73
4. சமுதாய விமர்சனக் காலம்	75 – 135
சாதிப்பிரச்சினை நாவல்கள்	77
அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினை நாவல்கள்	91
தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை நாவல்கள்	105
பாலியற் பிரச்சினை நாவல்கள்	114
பஸ்வகைப் படைப்புகள்	117
அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது	
நகைச்சவை நாவல்கள்	
வரலாற்று நாவல்கள்	
மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்	
குடும்ப நாவல்களும் மர்மநாவல்களும்	126
மதிப்பிடு	134
அடிக்குறிப்புகள்	
5. பிரதேசங்களை நோக்கி	138—166
பிரதேச இலக்கியம்	136
சமுத்து நாவல்களிற் பிரதேச உணர்வு	138
பிரசரக் களம்	143
வன்னிப் பிரதேச நாவல்கள்	146
கிழக்கிலங்கைப் பிரதேச நாவல்கள்	154
யாழ்ப்பாணப் பிரதேச நாவல்கள்	158
அன்னமையில் வெளிவந்த இரு நாவல்கள்	162
மதிப்பிடு	164
அடிக்குறிப்புகள்	165
நிறைவரை	167—174
பின்னினைப்பு 1 சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்	
ஐ 2. ஷி தொடர்பான ஆய்வுகள்	
நூற்பட்டியல்	
அட்வகை	
பிழைதிருத்தம்	

சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றும்

தோற்றுவாய்

‘நாவல்’ (Novel) என்ற ஆங்கிலச் சொல் புதுமையெனப் பொருள்தரும் நோவா (Nova) என்னும் இந்துஜோராப்பியமூல மொழிச் சொல்லடியிலிருந்து உருவாகியது¹. ஸ்பானியாவிலும் இத்தாலியிலும் மத்திய காலத்தில் வழக்கிலிருந்த கதைகள் பதினான்காம் பதினெந்தாம் நூற்றுண்டுகளில் இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துப் படிக்கப்பட்டபோது அவற்றை ஆங்கிலேயர் ‘நாவல்’ என்னும் பெயரால் வழங்கினர். அக் கதைகளைப் போலவே தாழும் சுயமாக எழுதமுயன்ற வேளையில் அவற்றுக்கும் அப்பெயரையே வழங்கலாயினர்². இவ்வாறு எழுதப்பட்ட கதைகள் ஆரம்பத்திலே இயற்கையிகந்த நிகழ்ச்சிகளையும் காதலுணர்வுகளையும் சித்திரிக்கும் பண்புடையவாய் அமைந்திருந்தன.

பதினேழாம் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டுகளில் ஐரோப்பிய சமூக அமைப்பிற் பெருமாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. கைத்தொழில் வளர்ச்சி, வாணிகப்பெருக்கம் ஆகியவற்றின் விளைவாகப் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பு நிலைகுலைந்து புதிய ‘சமூக பொருளாதார’ உறவுகள் தோன்றின. இவற்றைப் புலப்படுத்தத்தக்க வகையில் ‘நாவல்’ பரிஞைம்

பெறவேண்டியதாயிற்று. உண்மைச் சம்பவங்களுடன் கூடிய நடைமுறை வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் நீண்ட புனை கதை வடிவமே நாவல் என வழங்கும் மரபு பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் உருவாகியது.

“வசனவடிவிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவு நீள முடையதாகவும் புனைந்துரைக்கப் படுவதாகவும் பாத்திரங்களின் பண்புகளையும் செயல்களையும் வாழ்க்கையில் உள்ளபடியே இயல்பான கதைப் பொருளில் அமைத்து அவற்றின் உணர்ச்சி மோதல்களைச் சித்திரிப்பதாகவும் அமைவது நாவல்”³.

இது அகராதியியலார் தரும் வரைவிலக்கணம்.

தமிழில் நாவலிலக்கிய வடிவம் பயிலத் தொடங்கி நூற்றுக்கணக்கின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் மேனாட்டுப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினால் இந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் தேசிய பாரம் பரிய சமூக அமைப்பு நிலைதளர்ந்துகொண்டிருந்தது. ஆங்கிலப் பயிற்சியும் மேனாட்டுக் கல்வி முறையும் சமூகத்திற் புதிய மதிப்பீடுகளை உருவாக்கத் தொடங்கியிருந்தன. ஆங்கில ஆட்சியின் விளைவுகளிலொன்று நடுத்தர வர்க்கக் கம் வலிமிக்கதொரு சமூக சக்தியாக உருப்பெறத் தொடங்கியது. மேனாட்டுக் கல்வி முறையினாலும் வெளியீட்டுச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியினாலும் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு வந்த அறிவு வளர்ச்சியும் வாசிப்புப் பழக்கமும் இலக்கியத் துறையிலே பெருமளவு தாக்கத்தை விளைவித்தன. அக் காலம்வரை கற்ஞேர், கற்றுச் சுவைக்கும் வண்ணம் எழுதப்பட்டுவந்த மரபுவழி வசனமும் செய்யாறும் புதிய பரிணாமத்தை அவாவின. இத்தகைய குழந்தையில் நாவலிலக்கிய வடிவம் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு அறிமுகமாகியது. 1879ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த மாழூரம் ச. வேதநாயகம்பிள்ளையின் பிரதாப பூர்வியார் சரித்திரம் தமிழின் முதல் நாவலாகும். 1976ஆம் ஆண்டுவரை தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் நாவல்கள் வெளி வந்துள்ளன என்று ஆய்வாளர் கணித்துள்ளனர்⁴.

சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றும்

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுகள்

1977ஆம் ஆண்டுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட சமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான தகவல் தேட்ட முயற்சிகள், பண்பியற் பகுப்பாய்வுகள் ஆகியவற்றில் வரலாற்றுமைப் புக்குத் துணைபுரியிக் கூடிய வகையில் அமைந்த முக்கிய ஆய்வுகள் வருமாறு :

(அ) சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி
— சில்லையூர் செல்வராசன், 1967⁵

1891ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இன்னூசித்தம்பியின் ஊசோன் பாலந்தை கதை தொடக்கம் 1962ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தெல்லியூர் செ. நடராஜனின் காலேஜ் காதல் வரையிலான ஏறத்தாழ நூற்றுறைம்பது நாவல்கள் தொடர்பான தகவல்கள் இந்நாலிலே தரப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) நொறுங்குண்ட இருதயம் - கதையும் கதைப்பஸ்பும்
— ஆ. சிவநேசச்செல்வன், 1972⁶

1914ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த மங்களநாயகம் தம்மைப்பாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுரை

(இ) தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சரித்திர நாவல்
— சோ. சிவபாதசந்தரம், 1972⁷

1895ஆம் ஆண்டில் (தமிழ் நாட்டில்) வெளிவந்த தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் மோகனுங்கிநாவல் தொடர்பான ஆய்வுரை

(ஈ) அஸன்பே கதைக்கோர் அறிமுகம்’’
— எஸ். எம். கமாலுத்தீன், 1974⁸

1885ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சித்திலெவ்வை மரைக்காரின் (1838 — 1898) அசன்பேயுடைய கதை நாவலின் அறிமுகவரை

(உ) சமுத்து மன்னின் முதல் நாவல்
சி. வை. சின்னப்பபிள்ளையின் ‘வீரசிங்கன் கதை’
— நாகராஜ ஜூயர் சப்பிரமணியம், 1977⁹

1905ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த வீரசிங்கன் கதை தொடர்பான ஆய்வுரை.

(ஊ) சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்
நூல்விபரப் பட்டியல் 1885-1976
— நா. சுப்பிரமணியம், 1977

1976ஆம் ஆண்டு முடிவுவரை சமுத்தில் வெளிவந்த நானாற்றேழு நாவல்கள் தொடர்பான விபரங்கள் இப்பட்டியலிலே தெருக்கப்பட்டுள்ளன. நூல் வடிவில் வெளி வந்த நாவல்களிற் பெரும்பாலானவற்றுக்குக் கதைச் சுருக்கம், கதைப்பொருள், சமூக சமய அரசியற்பின்னனி, மொழிநடை, விசேட உத்தி முதலிய விபரக்குறிப்புகள் இனைக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்பியற் பகுப்பாய்வுகளாக அமைந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளிற் குறிப்பிடத்தக்கவை இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்றே சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள் என்ற தலைப்புடன் இந் நூலாசிரியரால் 1972இல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுக் குறிப்பிடத்தக்க சில மாற்றங்களுடன் சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம் என்ற இந்த நூலாக உருப்பெற்றுள்ளது.

மற்றையது சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் என்ற தலைப்பில் 1973இல் க. சுதந்திரலேகர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தத்துவமாணிப் பட்டத்திற்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை¹¹. இது சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட சமுத்துத் தமிழ்நாவல்களின் கதைப் பண்புகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இவை தவிர ஆய்வரங்குக் கட்டுரை களாகவும் சிறு பிரசரங்களாகவும் பலவுள்ளன¹². இவ்வகை முயற்சிகளின் பெறுபேருக் கூமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வின் எல்லைகள் விரிவடைந்தன. சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் வரலாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து தொடங்குகின்றது

சமுத்திலே தமிழ் நாவல் தோன்றிய சூழ்நிலை

சமுத்தின் இரண்டாவது தேசிய இனமான தமிழினம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களாகக் கொண்டு டாஸ்ய மாகாணங்களிலும் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றது. 1800ஆம் ஆண்டில் சமூக ஆங்கிலேயரது

சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம்

குடியேற்ற நாடானது. ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்திற் கிறித்தவ மதம் பரப்பும் நோக்கில் சமுத்துக்கு வருகை தந்த மிசனரி இயக்கங்கள் தமது மதமாற்ற முயற்சிகளோடு ஆங்கிலக் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பெருந்தொன்டாற்றின. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் ஆங்கிலக் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கியது கல்விக்குற்ற நடுத்தரவர்க்கம் ஒன்று உருவாகியது. ஆங்கிலக் கல்வி சிறப்புற்று வளர்ந்த அக்காலப்பகுதியில் மரபுவழிக் குருகுலக் கல்வி முறையிலே தமிழ்க் கல்வியும் வளர்ந்தது. ஆங்கிலமும் தமிழுங் கற்ற கல்வியாளர்கள் பலர் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பகுதியிற் செயலாக்கத்தோடு பணியாற்றினர். இவர்களுட் பலர் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று பலதுறை களிலும் சிறந்து விளங்கியதோடு கல்விப் பணியும் புரிந்து பெருமைபெற்றனர்.

சைவத்தைப் பிரதான சமயமாகக் கொண்டிருந்த தமிழர் மத்தியிற் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினரை மிசனரி இயக்கங்கள் கிறித்தவர்களாக்கியிருந்தன. இத்தகைய மதமாற்ற முயற்சிகளை எதிர்த்து ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரும் (1822 — 1879) அவரைப் பின்பற்றியோரும் உறுதியான இயக்கத்தை உருவாக்கினர். மிசனரிமாரின் கல்விக் கூடங்களுக்குப் போட்டியாகக் கல்விக்கூடங்களை நிறுவியதோடு அவர்களைப் போவலே மேடைப்பிரசங்கம், அச்சுப் பிரசரங்கள் ஆகியவற்றையும் இவர்கள் நன்கு பயன் படுத்தினர்.

பரம்பரையடிப்படையிலமைந்த சமூக பொருளாதார உறவுகளாக கொண்ட சமுத்தமிழரின் பண்பாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வியும் ஐரோப்பிய பழக்கவழக்கங்களும் மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்தன. பழையமையில் நம்பிக்கையிழந்தவர்களும் புதியராய்க் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவியவர்களும் அக்காலப்பகுதியில் ஐரோப்பிய நடையுடைபாவணைகளையும் வாழ்க்கைமுறைகளையும் பின்பற்றத் தொடங்கினர். இவற்றின் விளைவாகத் தேசியப் பண்பாடு சீர்க்கலையும் என அஞ்சிய சமுத்தறிஞர் சிலர் தேசியப் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு நோக்கில் இயக்கங்களைத் தொடங்கினர். கலாயோகி

ஆனந்த கெ: குமாரசவாமி (1877—1947) 1905ஆம் ஆண்டில் நிறுவிய இலங்கை சமூக சீர்திருத்தக் கழகம் (Ceylon Social Reforms League) இத்தகைய நோக்கில் எழுந்ததொன்றேயாகும்.

சமுத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களுள் ஒரு பிரிவினரான முஸ்லிம்களிடையிலும் சமயம், அரசியல், கல்வி ஆகிய துறைகளில் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலே ஆரம்பமாகியது. அறிஞர் சித்தி வெவ்வை இம்மறுமலர்ச்சிக்குத் தலைமைதாங்கி இல்லாமிய எழுத்துலக முன்னேடியாகப் பணியாற்றினார்.

சமூகத்திற் புதிதாக உருவான நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் தொகை பெருகியபோது அவர்களது கருத்துப்பரிமாற்றத் திற்குரிய வெளியீட்டுச் சாதனமாகப் பத்திரிகைகள் தோன்றின. சமயக்கருத்துக்களையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பரப்பும் நோக்கில் வெளிவரத் தொடர்ந்திய பத்திரிகைகள் தமிழ் மக்களிலே குறிப்பிடத்தக்க தொகையினரிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்த்தன.

‘குறிப்பாகத் தமிழிலே 1841ஆம் ஆண்டு முதலாகத் தோன்றிய பத்திரிகைகளிலே எழுச்சிபெற்ற மத்தியவர்க்கத்தின் அபிலாசைகளை உணர்த்துவனவான விடயதானங்கள் காணப்படுகின்றன. உதயதாரரைகயின் முதலாவது இதழில் இருந்தே வாசனைப் பயிற்சியில் ஆர்வம் ஏற்படுத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. துறைபோகக் கற்றேர் மட்டுமன்றிச் சாதாரண கல்வி யறிவு பெற்ற மற்றேர்களுக்கும் புரியும் வகையில் பத்திரிகைகள் எழுத முயன்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஏறத்தாழ 25க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் புதினப்பத்திரிகைகள் நாடெங்கும் காலம் தோறும் தோன்றின. குறிப்பாக இலங்கைகாவலன், இலங்காபிமானி, புதினாதிபதி, புதினாலங்காரி, முஸ்லிம் நேசன் போன்ற பத்திரிகைகள் பொதுமக்களின் வாசனை ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இயங்கினே.’¹³

சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம்

என ஆ. சிவநேசச்செல்வன் இச் சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறார். பத்திரிகைப் பின்னணியில் உறுதிபெற்ற வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேலும் தூண்டி வளர்க்கும் வகையில் சமுத்தின் பல்வேறு நகரங்களிலும் நாலகங்கள் உருவாகின. இந் நாலகங்களில் ஜரோப்பிய நாவல்களை வாசிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

தமிழிலக்கியத்துறையிலே செய்யுள் மரபு வகித்துவந்த முதன்மை படிப்படியாக உரைநடை மரபுக்கு மாற்றம் பெறும் காலமாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு அமைந்தது. ‘வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்’ ஆகிய ஆறுமுகநாவலர்களியலையிலே செய்யுள் பல்வேறு வகைகளிற் கையாண்டிருந்தார். அவர் எழுதியவற்றுள் திருவிளையாடற்புராண வசனம், சைவ வினா விடை போன்றன பொதுமக்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய இலகுவான நடையிலமைந்தன. இவ்வகை நடையைப் பத்திரிகைத்துறை சார்ந்தோர் மேலும் வளர்த்தனர்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் சமுத்திலே தமிழ் நாவலுக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கல்வி கற்ற நடுத்தரவர்க்கத்தைச் சார்ந்த சமூகச் சிந்தனையாளர்கள் தாம் அறிந்தவற்றையும் உணர்ந்தவற்றையும் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிற் கதை வடிவிலே தருவதற்கு முயன்றனர் உரைநடை பெற்றிருந்த வளர்ச்சி இவ்வகையிலே துணைபுரிந்தது. மேனூட்டிலக்கியப் பயிற்சி, மேனூடுகளின்தும் மத்தியசிழக்கு நாடுகளதும் சமய கலாசாரத் தொடர்பு, தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் நாவல்களைப் படித்ததுதினாலுண்டான ஊக்கம் என்பன இம் முயற்சிகளை நெறிப்படுத்தின. சமுத்தின் தொடக்கால நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவரான சித்தி வெவ்வை மரைக்கார் அராபிய இரவுக் கதைகளில் (Arabian Nights) ஈடுபாடுகொண்ட தமிழறிஞர். இவரது அஸன்பேசித்திர அறிமுகவரையில் எஸ். எம். கமாலுத்தீன் அந்நூல் எழுதப்பெற்ற சூழ்நிலையைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

‘அறிஞர் சித்திவெவ்வையின் காலம் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி அரும்பிய காலமாகும். அக்காலத்தே இலங்கை முஸ்லிம்களின்

சமய கலாசார இயக்கங்களுக்கு மிஸர் (எகிப்து), துருக்கி, அரேபியா போன்ற நாடுகளே வழிகோவின. இந்நாடுகள் இலங்கை மூஸ்லிம்களின் சிந்தனைகளில் பெரும் அளவில் இடம்பெற்றதில் வியப்பில்லை. இதனை யொட்டியே இக்கால இலக்கிய ஆக்கங்களில் மத்திய கிழக்கு நாடுகள் நிழலாடலாயின. ¹⁴

கிறில்தவ மதப்பிரசார முயற்சிக்ட்குப் பயண்படுத்தப் பட்டு வந்த நாட்டுக் கூத்து, நாடகம் ஆகியன அச்சக வசதி வந்த காலப்பகுதியில் நூல்வடிவு பெறத் தொடர்க்கிண என்றும் அதன் தொடர்ச்சியாகவே நாவலிலக்கியம் தோன்றியது என்றும் இன்னைசித்தம்பியின் ஊசோன் பாலாந்தை கதை எழுதப்பட்ட வரலாற்றைக் கூறுமிடத்துச் சில்லையுர் செல்வராசன் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁵

தமிழ் நாட்டுத் தொடர்புடைய சமுத்து ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் திரு. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளையும் சி. வை. சின்னப்பபிள்ளையுமாவர். இவர்களுள் முதல்வர் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுப் பின்னணியில் நாவல் எழுதியவர். சி. வை. சின்னப்பபிள்ளை சமுத்தைக் களமாகக் கொண்டு எழுதிய வீரசிங்கன் கதை அல்லது சம்மார்க்க ஜெயம் (1905) நாவலின் ஆங்கில முன்னுரையிலே தமது நோக்கத்தைப் பின்வருமாறு குறுகிறார் :

“வீரசிங்கன் கதை அல்லது சம்மார்க்க ஜெயம் என்ற எனது கன்னிப் படைப்பான இந்த நாவலைப் பொதுமக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் வேண்டியிற் சில குறிப் புக்களைக் கூறவேண்டியுள்ளது. இது எனது கன்னி முயற்சியாதலினால் பல இடர்பாடுகளை நான் எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது. வாசகர்களின் உள்ளங்களிலே சம்மார்க்கத்தின் மகத்துவத்தையும் அதனாலடையக் கூடிய நன்மைகளையும் பதியவைப்பதும் இந்திய வாசகர் களுக்கு ஆழ்த்து மக்களின் சாதாரண கிராமவாழ்க்கையை யும் பழக்க வழக்கங்களையும் தெளிவாக விளக்குவதுமே இப்படைப்பின் நோக்கமாகும். தற்பொழுது தமிழ் நாவல்கள் பெரும்பாலும் இந்திய வாழ்க்கையையும்

குறிப்பாகப் பிராமணரது வாழ்க்கையையுமே விபரிக் கின்றன. இக் கதை ஓர் இளைஞனுக்கு உண்மையில் ஏற்பட்ட அருபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அத்துடன் காதல், வீரம் போன்ற சுவைகளையும் தமிழ்ச் சான்றேரிலக்கியங்களின் பொருத்தமான மேற்கொள்களையும் இனைத்து இதனைப் படைத்துள்ளன. இத்தகைய கன்னிப்படைப்பில் குறைபாடுகள் காணப் படுவது தவிர்க்கமுடியாததே. அவ்வகைக் குறைபாடுகளை மன்னிக்குமாறு எனது வாசகர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றத்திலே தமிழ் நாட்டு நாவல்கள் வகித்த பங்கினை இம் முன்னுரை உணர்த்துகின்றது.

சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய முதன் முயற்சிகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலே சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய முதன் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுவிட்டன. 1856-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த காவலப்பன் கதையே தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நாவல் என்று மு. கணபதிப்பிள்ளை கருதுகிறார்.¹⁶ Parley the Porter என்ற ஆங்கில நாவின் தமிழாக்கம் ஆக அமைந்த இது யாழிப் பாணம் ‘ரிலிஜல் சொசைட்டி’யின் வெளியீடாகும். ஹன்னே மூர் (Hanna More) என்பார் இதன் ஆசிரியர்.¹⁷ இந்நால் பார்லே என்ற சுமைதாக்கி (1869), பார்லே என்னும் சுமையாளியின் கதை (1876) ஆகிய தலைப்புக்களுடன் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்துள்ளது¹⁸. இந் நூற் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. இதனை ‘நாவல்’ என்று கொள்ளலாமா என்பது ஆய்வுக்குரியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழில் ஐஞ்ஞாற்றுக்கும் மேற்பட்ட கதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.¹⁹ இதிகாச புராணக் கதைகள், நாடோடிக் கதைகள், பிறமொழிக் கதைகள், மேலை நாட்டுச் சமயக் கதைகள் முதலிய பல்வேறு வகைகளிலும் அமைந்த இக் கதைகளை நாவல் எனக் கொள்வதில்லை. காவலப்பன் கதை மேலை நாட்டுச் சமயக் கதைகளிலொன்றுக்களிருக்கலாம்.

‘இலங்கை சம்பிறீம் கோட்டுப் பிறக்கரும் மூஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகைப் பத்திராதிபரும் ஆகிய சித்திலெவலை மரைக்கார்’ இயற்றிய அசன்பேயுடைய கதை 1885ஆம் ஆண்டு மூஸ்லிம் நேசன் அழுத்தக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது²⁰. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1890இல் சென்னை அர்.ச. சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்ததாகத் தெரிகிறது²¹. இந் நாவின் புதிய பதிப் பொன்று அசன்பேயுடைய சித்திரம் என்ற தலைப்புடன் 1974இல் திருச்சிராப்பள்ளி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழக வெளியீடாக வந்துள்ளது. இதன் கதை மத்திய கிழக்கு நாடுகள் இந்தியா ஆகியவற்றை நிலைக்களாகக் கொண்டது.

‘மிசிருதேச (எகிப்து) காயீர் பட்டணத்து யூசுப் பாக்ஷா என்னும் இராஜவம்சத்தவருக்குப் பிறந்த மகன் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கடத்தப்பட்டு பொம் பாயில் (பம்பாய்) ஜகுபர் என்பவரிடம் வளருகிறுன். இக்குழந்தைக்கு அஸன் (சுந்தரம்) என்ற பெயரிட்டனர் பதினாண்கு வயதில் ஜகுபரை விட்டுப் பிரிந்து வஞ்சகரின் சூழ்சிக்காளான இவன் அவற்றினின்று தப்பிக் கல்கத்தா நகருக்குச் சென்று அங்கிருந்த ஆங்கில தேசாதிபதி நாயகத்தின் ஆதரவில் கற்று மேம்படுகின்றன. வார்டு டெவின்டனின் மகள் பாளினாவின் காதலனுகிறுன். மிசிரு தேசத்திலிருக்கும் தனது பெற்றோரைக் காணச் செல்கிறுன். அங்கும் பல சூழ்சிக்கட்டு ஆட்பட்டுத் தப்பித் தீயோரைப் பிடித்துக்கொடுக்கிறுன். இவ் வீரச் செயல்களுக்காக பே (Bey) என்னும் கொரவ விருதை பெறுகிறுன்.’

இக் கதையம்சம் மர்மச் சம்பவங்களுடனும் வீரசாகசச் செயல்களுடனும் இஸ்லாமிய பண்பாட்டு அம்சங்களுடனும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பியல்புச் சாயல் கொடுக்கும் வகையிற் கதை நிகழ்ச்சிகளுக்கு உண்மைத் திகதிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தியாயப் பகுப்புக்கள் இன்றி ஒரே தொடராகக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது. கதை கூறும் முறையில் காவியமரபின் செல்வாக்குப் புலனுகின்றது.

நன்மை தீமை இரண்டின் பிரதிநிதிகளான அமைந்த பாத்திரங்கள் நாடகப்பாங்கான உரையாடல்களுடன் இயங்குகின்றன.

‘இக் கதை எழுதப்பட்ட காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் பல நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டதை நோக்கும்போது அவை இத்ததைய உரையாடல்கள் எழுதப்படத் தூண்டுதல்களாய் உதவியிருக்கலாம் என்றே தோன்றுகின்றது’.²²

என்பர் சி. தில்லைநாதன். க. கைலாசபதி இந்நாவல் தொடர் பாகக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில்

‘சித்திலெவலையின் நூலைப்படிக்குமொருவர் இதற்கு ‘அஸன்பேயின் திகைப்பூட்டும் நாதன் சாகசங்கள்’ என்று பெயரிட்டிருக்கலாமென்று எண்ணக் கூடியதாயுள்ளது. கதையின் கருவும் போக்கும் அவ்விதம் எண்ணத்தக்கதாகவே அமைந்துள்ளன’.²³

எனக் கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

வீரசாகசச் சம்பவங்களுடன் கூடிய அற்புதக் கதைப் பண்புவாய்ந்த அசன்பேயுடையகதை ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் நாவல் என்ற சிறப்பையும் தமிழ் நாவல் என்னும் சிறப்பையும் வரலாற்றில் இரண்டாவது நாவல் என்னும் சிறப்பையும் பெறுகின்றது. தமிழின் முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சித்திரம் (1879) போலவே இந் நாவலும் காவியமரபின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபடாத ஒரு நிலைமாறுகாலப் பிரசவம் ஆக அமைந்தது.

Orson and Valentine என்ற போர்த்துக்கேய நெடுங் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுதுப்பட்டதாக அறியப் படும் ஊசோன் பாலந்தை கதை 1891ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. திருகோணமலை எஸ். இன்னாசித்தம்பியால் எழுதப் பட்ட இந்நால் அச்சுவேலி எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ‘அலுமான்ய’ தேசத்தின் அலக் ஸாந்தர் ஏம்பரதோருக்கும் தொன்வெலிச்சாந்ததென்னும் அரசகுமாரிக்கும் பிறந்த ஊசோன், பாலந்தை என்னுமிரு வீரவாலிபர்களது சாகசங்களைக் கூறுவதாக அமையும்

இந்நாவலின் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லையாதலால் இதன் நாவலிலக்கியத்தரம் பற்றியும் தமிழ்நாவல் தமிழாக்கமா என்பதுபற்றியும் அறிய முடியவில்லை. சில்லையூர் செல்வராசன் தந்துள்ள குறிப்பின்படி²⁴ அரசு குடும்பத்தைச் சார்ந்த வீரசாகசக் கடையாகவிருக்கலாம் என்று கருத முடிகிறது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1924ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

தமிழ் நாட்டிலே சென்னை, பச்சையப்பன் கல்லூரி யிலும் மாநிலக் கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராய்ப் பணிபுரிந்த ஈழத்தவரான திருகோணமலை த. கணசுந்தரம் பிள்ளை (1863—1922) யின் இளைய சகோதரரான தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை சென்னை, மாநிலக் கல்லூரியிற் கீழூத்தேயச் சுவடி நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகக் கடமையாற்றியவர். அப்பணிபுரிந்த வேலௌயில் தாம் மேற் கொண்டிருந்த வரலாற்றுராய்ச்சியின் பயனாகக் கிடைத்த ஊக்கத்தால் மோகங்கி நாவலை எழுதினார். இது 1895ஆம் ஆண்டு சென்னை இந்து யூனியன் அச்சக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நாவலின் கடை தமிழ் நாட்டின் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளிப் பிரதேசங்களில் நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்த பதினேழாம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. இரு நகரங்களிலும் ஆட்சி புரிந்தவர் களிடையில் நிகழ்ந்த அரசியற் போட்டியின் பகைப்புலத்திற் காதல், வீரம், சூழ்சி முதலிய சம்பவங்களைப் பொருத்தி வரலாற்று நாவலைப் புணந்துள்ள சரவணமுத்துப்பிள்ளை தமிழின் வரலாற்று நாவலிலக்கியத்துறையின் முன்னேடியாக அமைகிறார். இந்நாவல் ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்ட தென்றுவும் தமிழ் நாட்டையே களமாகக் கொண்டுள்ளதால் இதை ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் என வரையறை செய்ய முடியாது என்பர் சோ. சிவபாதசுந்தரம்.²⁵ ஆயினும், தமிழ் நாவலின் முக்கிய பிரிவொன்றுக்கு முன்னேடியாக விளங்கியவர் ஈழத்தவர். என்ற நியாயமான பெருமை ஈழத்துத் தமிழ் நாவலாராய்ச்சியில் ஈடுபடுவர்களால் நினைவுரத்தக்க தொன்றென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்நாவல் 1919ஆம் ஆண்டு சொக்கநாதநாயக்கர் என்ற தலைப்பிற் சுருக்கிப் பிரசரிக்கப்பட்டது.

மோகங்கி தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றுக்காலமொன்றை நிலைக்களானுக்க கொண்டு எழுதப்பட்ட போதும் நாவலின் மொழிநடையில் ஈழத்துப் பேச்சுவழக்குகள் இடம் பெற இருள்ளமையை சோ. சிவபாதசுந்தரம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். குறிப்பிடத்தக்க ஈழப் பேச்சு வழக்குகள் வருமாறு :

விலை சரசமாயிருக்கு, வீட்டுக்குக் கிட்ட, கன நாளாச்சது, மெத்த நேரங்கென்று, இதாலே, அதாலே, மெய்தானு, வலோற்காரம், செல்வையாக, சொன்ன னன், போன்னேன், வரக்காட்டிறன், தென்ணிக்க வேண்டும், சுறுக்கு, தேள்வையில்லை, பின்னை, சி, வடிவானபெண், விசர், பகலைக்கு 26

�ழத்துத் தமிழ் நாவலின் வரலாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்குகின்றதென்று பொது வாகக் கருதப்பட்டாலும் ஈழத்து மண்ணையும் ஈழத்து மக்களது வாழ்க்கைமுறைகளையும் நிலைக்களானுக்க கொண்ட படைப்புக்களாக அக்காலத்தன எவையும் அமையவில்லை யென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எழுதியவர்கள் ஈழத்தவர்கள் என்பதும் ஒரு நாவலைத் தவிர ஏனையவை ஈழத்திலே பதிப்பிக்கப்பட்டன என்பதுமே ஈழத்தோடு அவற்றுக்குள் தொடர்பென்னாம். இவ்வகையிலேயே இவை ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் முதன் முயற்சிகள் என்று கொள்ளப்படுகின்றன.

�ழத்துமண்ணைக் களமாகக் கொண்டு தமிழ் நாவல் எழுதும் மரபு இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகின்றது.

இவ்வகையில் ஈழத்து மண்ணைக் களமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதிய முதல்வர் என்ற சிறப்பு சி. வை. சின்னப்ப பிள்ளைக்கு உரியது. பதிப்புப் பேராசிரியர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832—1901) யின் இளைய சகோதரரான சி. வை. சின்னப்பபிள்ளை தமிழ் நாட்டில் உயர் பதவிகள் வகித்து ஓய்வு பெற்றவின் ஈழத்துக்கு மீண்டு கல்வி

விருத்திக்கான பணிகள் புரிந்தவர்.²⁷ இவர் வீரசிங்கன் கடை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் (1905) உதிரபாசம் அல்லது இரத்தின பவானி (1915), விஜயசீலம் (1916) ஆகிய நாவல் களையும் தனலக்குமி தாலாட்டு (1909) என்னும் செய்யுள் நாலையும் இயற்றினார். வீரசிங்கன் கடை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் சென்னை மினர்வா அச்சக் கூடத்திற் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. ஏனையவை ஸம்ததிற் பதிப்பிக்கப் பட்டன.

ஸம்ததில் எழும் இலக்கியம் ஸம்தது மக்களது வாழ்க்கையைப் பொருளாகக் கொண்டு அமையவேண்டுமென்ற தேசிய உணர்ச்சிக் குரலின் சாயலை இருபதாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் வெளிவந்த வீரசிங்கன் கடை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் நாவலின் முகவரையிலே தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது²⁸.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மல்லாகம் என்ற கிராமத்திற் பிறந்த வீரசிங்கன் என்ற வீர வாலிபன் தனது அண்ணன் மனைவியின் சூழ்ச்சியால் ஊரை விட்டு வெளி யேறிக் கால் நடையாக அநூராதபுரம் வரை செல்கிறான். யாழ்ப்பாணம் வன்னி ஆகிய பிரதேசங்களைக் கடந்து அவன் மேற்கொள்ளும் பயணத்தில் ஏற்றுமை, யானை ஆகிய வற்றையும் சூட்டாக எதிர்க்கும் முரடர்களையும் வெல்கிறான். அநூராதபுரத்தில் மெனிக் பண்டா என்ற சிங்கள் வீரனுடன் போரிட்டு வென்று அவனை நட்பாக்கிக் கொள்கிறான். அங்கு குடியேறியிருந்த தமிழ்க் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இலட்சமி என்ற அழகு நங்கையின் காதலுக்குரியவானுகிறான். அவளை அடைய முயன்ற தீயோர் சூட்டத்தை வென்று அகப் படுத்திச் சட்டத்தின் கையிற் கொடுக்கிறான். பின்னர் இலட்சமியை மணந்து வாழ்க்கையில் முன்னேறி இன்பமாக வாழ்கிறான்.

வீரம், அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம் முதலிய நற்பண்புகள் பொருந்தப்பெற்ற கடைத் தலைவன், அச்சம், மட்டம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய பண்புகளுக்கு இலக்கியமான கடைத்தலைவி

என்ற வகையிற் காவியப்பண்புடையனவாய்ப் பாத்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. வீரசிங்கன் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே தனது ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் வகையிலே,

“சென்னை வித்தியாசங்கப் பிரவேசப் பரீட்சையில் தேறியிருக்கிறேன். தமிழிலே நிகண்டு, நாலடியார், திருக்குறள், நெடதம், பரரதம், சந்தபுராணம், திரு விளையாடற் புராணம், பெரிய புராணம், கம்பராமா யணம் முதலிய செய்யுட்களும் நன்னாலும் இலக்கண விளக்கமும் படித்திருக்கிறேன்.”²⁹

என்று கூறுகிறான். அன்றைய காலப் பகுதியிலே அறிஞர் என மதிக்கப்படுவதற்கு வேண்டப்பட்ட தகைமைகளை இக்கூற்று உணர்த்துகின்ற தெள்ளாம். ஆசிரியர் தமது கல்வியறிவைப் பரத்திரத்தில் ஏற்றியுள்ளமை தெரிகிறது. கடைப் போக்கிற்குப் புறம்பாகத் தமது அறிவாற்றலைப் பாத்திரங்களிற் சுமத்தும் இப் பண்ணினைத் தற்கால நாவலாசிரியர்களிலே தி. சா. ராஜாவிடம் அவதானிக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைச் சேர்ந்த படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினரிற் பலர் அரசபணி நோக்கிலும் வர்த்தகத் தேவைகளின் பொருட்டும் குடா நாட்டை நீங்கி ஸம்ததின் பல பாகங்களிலும் பரவி வர்த்த சூழ்நிலையை நாவலிற் காணலாம். யாழ்ப்பாணம் தொடக்கம் அநூராதபுரம் வரையிலுள்ள நீண்ட வீதி, வன்னிப் பிரதேசக் காட்டுப் பகுதி, அநூராதபுரம், மேன்றலை (மிகுந்தலையாகலாம்) திருச்கோணமலை, திரியாய், தம்பலகாமப்பற்று, கொட்டியா புரப்பற்று, கட்டுக்குளம்பற்று ஆகிய பிரதேசங்கள் கடைக்குள் வருகின்றன. ஈற்றில் கொழும்பு நகரும் கடையுடன் இணகின்றது.

உரையாடலும் ஆசிரியர் சூற்றுமாக அமையும் கடையிலே மாடசாமி என்ற துணைப் பாத்திரமொன்றின் உரையாடல்களைத் தலீர ஏனைய பகுதிகள் இலக்கணச் செறிவுடைய செந்தமிழிலேயே அமைந்துள்ளன.

“உங்களைப் பார்க்கலாமென்னு ஒருநாள் இங்கை வந்தேனையா ; நீங்க திருக்கிணுமலைக்குப் பூட்டங் கெண்ணு சொன்னாங்க ; அப்புறம் அந்தம்மினியைப் போய்ப் பார்த்தேன். அது அழுதுகிண்ணு எவ்வே உங்கமேலை இல்லாத கோரங்க சொல்லி அத்தை யெல்லாம் அந்தையா நம்பிக்கிண்ணு உங்களை அனுப்பி விட்டாங்க என்னு சொல்லிச்சு”.³⁰

வடகரை (இந்திய) நாயக்கன் என அறிமுகப் படுத்தப்படும் மாடசாமி என்ற பாத்திரத்தின் இத்தகைய உரையாடல்கள் நகைச்சவை யூட்டுவதற்காகச் செயற்கையாக அமைக்கப் பட்டுள்ளன எனக் கருதமுடிகின்றது.

‘பாலைமரத்தின் பராரை சுற்றேற்றக்குறைய இரண்டு பாகஞ் . சுற்றளவுள்ளதாய் இருந்தபடியால் வந்த நால்வாய் மரத்துக்கிப்பால் நின்று தன் ரேஷ்வாயை ஒரு பக்கமாய் அவனைப் பிடிக்கக் கருதிப்போலும் நீட்ட.....³¹

என ஆசிரியர் கூற்றுக் கூறும் பகுதியில் பராரை (பகுத்த அடிப்பகுதி), நால்வாய் (யானை), தோல்வாய் (துதிக்கை), முதலிய வழக்கிழந்த பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் பயிலக் காணலாம்.

சமுத்து மக்களின் சாதாரண கிராமப்புற வாழ்க்கை யையும் பழக்க வழக்கங்களையும் விளக்கும் நோக்கில் நாவல் எழுதமுயன்ற சி.வை.சின்னப்பபிளை சமூக நடப்பியல்போடு பொருந்தாத வீரசாகசப் பண்பு வாய்ந்ததாகவே வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் நாவலிற் கதை நிகழும் இடம் சமூ என்பதைத் தவிரக் கதைப்பொருளில் சமுத்துச் சமூகக் களம் முக்கியத்துவம் பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

உதிரபாசம் அல்லது இரத்தினபவானி நாவல் தமிழ் நாட்டுப் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்டது. இரத்தினம் என்ற வீரவாலிபன் பல சாகசங்கள் புரிந்து பவானி என்ற அழகியைக் கரம்பற்றுகிறுன்.

விஜயசீலம் சமுத்து வரலாற்றிலே முதல் மன்னெனைப் படும் விஜயனின் கதை. வரலாற்றுச் செய்தியை விரிவு செய்து கற்பனைச் சம்பவங்களைப் புகுத்தி வீரகாவியப்

பண்புடன் எழுதப்பட்டது. சமுத்து வரலாற்றுடிப்படையிலெழுந்த முதலாவது வரலாற்று நாவல் என இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

சி.வை. சின்னப்பபிளையின் நாவல்கள் வீரசாகசப் பண்பு வாய்ந்த வசன காவியங்களாக அமைந்தமைக்குத் தன்னிகரில்லாத தலைவணையுடையதாய் மினிரும் காவிய மரபு வழிவந்த தமிழ்றிவு ஒரு காரணமாகலாம்.

வீரசாகசங்களையும் காதலையும் புனைந்து நற்போதனைகளை உள்ளடக்கிக் கூறும் கதையே நாவல் என்று சி.வை. சின்னப்பபிளை கருதியுள்ளார்.³² இதனால் சமுத்து மன்னின் முதல் நாவல் என்ற சிறப்புக்குரிய வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் நாவலிற் கதை நிகழும் இடம் சமூ என்பதைத் தவிரக் கதைப்பொருளில் சமுத்துச் சமூகக் களம் முக்கியத்துவம் பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சமுத்துத் தமிழ் மக்களது சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் என்ற சிறப்பு திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம் (1914) நாவலையே சாரும். இருபதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் சமுத்தில் நிலவிய சமயசார்பான சமுதாய சீர்திருத்த உணர்வுக்கத்தினடியாக எழுந்த இந்நாவலைச் சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம் என்ற தலைப்பின் கீழ் நோக்கலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Origins, A Short Etymological Dictionary of Modern English, 1963, pp. 441-442
2. The Columbia Encyclopaedia, 1947, p. 1284
Chambers's Encyclopaedia, New ed. Vol. X, 1950, pp. 104 - 106
The Encyclopedia Americana, 1958, p. 503
3. Webster's New International Dictionary of the English Language, 1926, p. 1474
Chambers's Twentieth Century Dictionary, 1960, p. 732

4. பெ. கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி), சோ. சிவபாதசுந்தரம்- தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும், 1977, பக். 278
5. புதுமை இலக்கியம், அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டு மலர், 1962, பக். 9 - 12, 97-104, 109-111 ஆகிய பக்கங்களிற் பிரசரமான கட்டுரையின் நூல்வடிவம்.
6. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு விழாமலர் 1972, பக். 73 - 80 மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.
- மல்லிகை கொடி 7 மலர் 49, 50 (1972 மே-ஜூன்) பக். 14-18, 38 - 41 ஆகிய பக்கங்களிற் பிரசரமான கட்டுரையின் விரிவு.
7. தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1972-11-12, 19, 'தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சரித்திர நூல்' என்ற தலைப்பே காணப்பட்டாலும் 'தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சரித்திர நாவல்' என்பதே சரியான தலைப்பு என சோ. ச. சிவபாதசுந்தரம் எழுதிய 1977-3-13 திகதிக் கடிதமுலம் அறியமுடிகின்றது.
8. தினகரன் 1974-5-26, அசன்பேயுடைய கதையின் புதிய பதிப்பான அஸன்பே சரித்திரத்தின் (1974) அறிமுகவரையாகவும் இது அமைந்துள்ளது. தினகரன் வாரமஞ்சரி 1972-10-22 ஆந் திகதி இதழில் "அறிஞர் சித்திலெவ்வை இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவலா சிரியர்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையிலே தமிழ் நாவல் 1890 ஆம் ஆண்டு பிரசரம் செய்யப்பட்ட அசன்பேயுடைய சரித்திரம் பற்றிய தகவலைத் தந்த இவர் தொடர்ந்து ஆய்வு நிகழ்த்தி 1885 ஆம் ஆண்டில் ஈழக்கிக்கப்பட்ட தகவலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.
9. மல்லிகை-105, 1977 ஜூவரி பக். 32 - 37
10. இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாளை வளாக நூலக வெளியீடு இல. 2, 1977 (தட்டச்சுப் பிரசரம்)
11. அச்சில் வெளிவரலில்லை.
12. பின்னினைப்பு 2, பார்க்க.
13. "சமுத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம்" தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை 1977, (தட்டச்சுப் பிரதி) பக். 3
14. மறைபிரசரம் 1974, பக். V
15. சில்லையூர் செல்வராசனின் Community-5 இதழ்க் கட்டுரையினின்று இக் கருத்தை, ஆ. சிவநேசச்செல்வன் 'சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக் கியம் - சில குறிப்புகள்' - 1973, பக். 4 இல் எடுத்தாண்டுள்ளார்.
16. சில்லையூர் செல்வராசன், சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, 1967 முன்னுரை பக். 11-12
17. Barnett, L. D. and Pope, G. U., A. Catalogue of the Tamil Books in the Library of British Museum, London, 1909

18. அ. ச. குரானசம்பந்தன், பொதுப்பதிப்பாசிரியர், தமிழ்நூல் விவர அட்லைஸ் 1965, தொ. 1 பகுதி 5 அநுபந்தம். பக். 729
19. மேற்படி தமிழ் நூல் விவர அட்டவணையில் இவற்றின் விபரத்தைக் காணலாம்.
20. தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1974-4-4, பக். 7 இல் பிரசரிக்கப்பட்ட அசன்பேயுடைய கதை முதலாம் பதிப்பின் முகப்புப் புகைப்படப் பிரதி.
21. எஸ். எம். கமாலுத்தீன், தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1974-5-26, பக். 8 இல் சென்னை, தமிழ்நூற்பட்டியலை (1857-1900) ஆதாரம் காட்டி இத்தகவலைத் தந்துள்ளார்.
22. "சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்-ஒரு பொது மதிப்பீடு." தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, 1977, (தட்டச்சுப்பிரதி) பக். 2
23. 1974-2-25 வாரென்விமஞ்சரியில் இடம்பெற்ற க. கைலாசபதியின் இக் குறிப்பை எஸ். எம். கமாலுத்தீன் 1974-5-26 தினகரன் வாரமஞ்சரிக் கட்டுரையில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.
24. சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, பக். 15
25. அடிக்குறிப்பு 7 இல் குறிப்பிடப்பட்ட கட்டுரை பக் 3
26. மேற்படி பக். 9
27. மு. கணபதிப்பிள்ளை, ஈழநாட்டின் தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், 1967, பக். 123
28. இந்நாலில் 8 ஆம் பக். பார்க்க
29. வெரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜயம், பக். 78
30. .. பக். 222
31. .. பக். 11
32. .. முன்னுரை

2

சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம்

சூழ்நிலையும் நோக்கமும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதல் நாற்பது ஆண்டுகள் வரை சைவம், கிறித்தவம் ஆகிய இரு சமயங்களினடிப்படையிலான சமுதாய சீர்திருத்த உணர்வே ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தும் உந்து சக்தியாய்த் திகழ்ந்தது. கிறித்தவ மிசனரியினர்க்கும் நாவலர் மரபைப் பேணிய சைவர்களுக்குமிடையில் நிலவிய 'போட்டி நிலை' சமூகத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் சமயம் சார்ந்த அறம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றினடிப்படையிலே தீர்வுக்கு இயல்லபைத் தூண்டியது. இதன் விளைவாக ஈழத்தின் ஏனைய இலக்கியத் துறைகளிற்போல்¹ நாவலிலும் சமய அடிப்படையிலான சமுதாய சீர்திருத்தம் ஒரு பொதுப் பண்பாய்மைந்தது.

இவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதல் நாற்பதாண்டுக் காலப் பகுதியை ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத் திற் சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம் எனலாம். ஆசிரியர்களும் கல்விகற்ற குடும்பத்துப் பெண்களும் சமயத்தொடர்பான பிரசரமுயற்சிகளிலீடுபட்டிருந்தோருமான இக்காலப்பகுதி நாவலாசிரியர்கள் பலர் சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்குரிய வசன இலக்கிய வடிவம் என்ற வகையிலேயே 'நாவ'லைக் கருதினர்.

இக்காலப்பகுதி நாவலாசிரியர்கள் தமது நாவல்களுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரைகளிலும் சக நாவலாசிரியர்களுக்கு வழங்கிய அணிந்துரைகளிலும் தெரிவித்துள்ளவை அவர்களது நோக்கத்தையும் நாவல் தொடர்பாக இக்காலப் பகுதி யில் நிலவிய கருத்துணர்வையும் தெளிவாக்குகின்றன.

“சன்மார்க்க சீவியத்தின் மாட்சியை உபதேசத் தால் விளக்குவதிலும் உதாரணங்களால் உணர்த்துவது மிகவும் நன்மை பயத்தற்கு ஏதுவாகும் என்றெண்ணி இக்கதையை எழுதத்துணிந்தென். ஒருவிஷயத்தை உவமை களாலும் ஒப்பணிகளாலும் மனதிற் பதியப் பண்ணுதல் இலகுவென்றது யாவருங்கள்ட நல்வழி. ஆகையினால் சில காரியங்களைப் போதனையாகவும் புத்திமதியரகவும் இப் புத்தகத்தில் அடக்க மனமேவப்பட்டேன்.”²

என நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவலின் ஆசிரியை திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையா தமது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். கிறித்தவ சமய அடிப்படையிலான சமூக வாழ்க்கையே அவர்களது குறியீட்டில் சன்மார்க்க சீவியம் எனப்பட்டது. இராசதுரை (1924) நாவலில், அதன் ஆசிரியை திருமதி செம்பொற் சோதிஸ்வரர் செல்லம்மாள் தமது முன்னுரையாக அமையும் 'குறிப்பு' என்றபகுதியில்,

“வாசிப்பவர்களின் இருதய கமலத்தை நல்வழிப் படுத்தும் அதிருசிகரமான இராசதுரையென்னும் இக்கதை தூர்த்தர், துஷ்டஸ்திரி, முதலியோரின் கொடிய சிந்தனையையும் அவர்களின் மர்மமான செய்கைகளையும் நன்கு வெளிப்படுத்தி அப்படிப்பட்ட பாவிகளோடு கூட்டுறவு செய்து வார்த்தையாடாமலும் அவர்களைத் திருஷ்டி கோசாரம் செய்யாமலும் புத்திசாதுரியத்தால் விலக்கி, சற்சங்கத்தால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் செவ்வளேயடைந்து வர்மும்படி என் சிற்றறிவிலுதித்த அனுபவத்தைக் கொண்டு நவமாக எழுதப்பட்டது.”

எனக்கிருர். இக் காலப் பகுதி நாவலாசிரியர்களின் இலக்கிய நோக்கிற்கு இவற்றை 'வகை மாதிரி' யாகக் கொள்ளலாம். நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவலுக்கு 'நூற்பிரயோகம்' வழங்

சிய ஜே.ரி. அப்பாப்பிள்ளை, இராஜதுரை நாவலுக்கு நூன்முக மளித்தவரும் இக் காலப்பகுதி நாவலாசிரியரிலொருவருமான ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை முதலிய பலரும் நாவல் சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்குரிய நீதிகளைப் போதிக்கும் இலக்கிய வடிவம் என்று கருதியே மதிப்பீடு செய்துள்ளனர். இக்கருத்திற்கமையச் சில நாவல்களின் தலைப்புக்கள் வீர சிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம், நீலாக்ஷி அல்லது துண்மார்க்க முடிவு, சாம்பசிவ ஞானமிர்தம் அல்லது நன் ணெறிக் களஞ்சியம் காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி, காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்கு சாவுமணி முதலியனவாக அமைந்துள்ளமை மனங்கொள்ளத் தக்கது.

ஆங்கில ஆட்சியின் விளைவுகளிலொன்றுன் ஐரோப்பிய பண்பாட்டுத் தாக்கத்தாலே தேசியபண்பாடு நிலை தளரத் தொடங்கியிருந்த சூழ்நிலையும் பாரம்பரிய சமுதயாய அமைப்பிற் புதிய கல்வி முறை ஏற்படுத்திய மதிப்பீடுகளும் இக்காலப்பகுதி சீர்திருத்தம் வேண்டி நின்றமையை உணர்த்தும். சுதேச நாட்டியம் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான வசாவிளான் க. வேலுப்பிள்ளை (1860 — 1944) தமது யாழ்ப்பாண வைபவ கேளமுதி (1918) நாவிலே தெரிவித்துள்ள கருத்து இத்தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்கது.

“சீர்திருத்தம் அதிகப்பட்டுவரும் இக்காலத்தில் நல்ல மரத்திற் புல்லுருவிகளைப் போலச் சில மேசங்களும் சிறிது சிறிதாய்ப் பெருகுவதைக் காணபது துக்கமான சம்பவம். மதுபானம் பாலித்தல், அலங்காரமாளிகை, விலைபெற்ற வர்ணைப் பட்டாடை முதலியவை களில் அதிக பணத்தைச் செலவிடுதல், வாணவேடிக்கை, கூத்து முதலியவைகளுக்கு வீண் செலவு செய்தல், ஐரோப்பிய நாகரிக பழக்கவழக்கங்கள் ஆதியன யாழ்ப் பானத்தின் ஏற்றத்தையும் தோற்றத்தையும் அழிக்கும் குருவிச்சைகளாம்.”

இத்தகைய கருத்தோட்டம் நிலவிய காலப் பகுதியிலே தேசியப் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு நோக்கில் ஏற்பட்டு வந்த விழிப்புணர்ச்சியைப் பாவலர் தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளையின் (1872-1929) கவிதைகளிலும் சமகால ஈழத்து

சமுதாய சீர்திருத்தக் காலம்

நாடகாசிரியர்களின் நாடகங்களிலும் அவதானிக்க முடிகின்றது. சமுகத்தில் நிலவிய ஊழல்களான சூது, சீதன முறை, சாதிப் பாகுபாடு, கைக்கூவி முதலியவற்றைக் கடிந்து தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை கவிதைகள் புனைந்தார்.⁴ நாடகத் துறையிற் சமய தத்துவ அறப்போதனைக் காலமான இக்காலப் பகுதியிலே சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன் வைத்துப் புரணக் கதைகளும் தத்துவக் கருத்துக்களும் சமகால சம்பவங்களும் நாடகங்களாக எழுதப்பட்டன.⁵

இக்காலப் பகுதியிலே தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த பெருந்தொகையான நாவல்கள் ஈழத்தில் வாசிக்கப்பட்டன. இப்படி வந்தவற்றுட் பெரும்பாலானவை ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வட்டூர் துரைசாமி ஜயங்கார், ஜே. ஆர். ரங்கராஜா முதலியோரின் பரபரப்பும் மரமும் நிறைந்த நாவல்களாகும். ஆங்கிலத்தில் ‘ரெயினூல்டஸ்’ (G. W. M. Reynolds) எழுதிய இவ்வகை நாவல்களைத் தழுவியும், தமிழாக்கியும் எழுதப்பட்ட இவை பொழுது போக்கு வாசகர்கள் பலரின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருந்தன. இவற்றுட் குப்புசாமி முதலியாரின் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் மனித னுடைய கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிலிடும் இயல்பின் என்பர்.⁶ இவ்வகை நாவல்களுக்கெதிரான கருத்தொன்று இக் காலப் பகுதியில் உருவானதை உணர்த்தும் வகையில் 1924ஆம் ஆண்டில் இந்துசாதனம் பத்திரிகையில் ‘குமரன்’ என்பார் ‘நாவல் வெள்ளம்’ என்னும் தலைப்பில் எழுதிய குறிப்பு அமைகின்றது.

“அன்பர்களே ! உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நிமிழமும் மிகவும் அருமையானது. ஆகவே..... புண்ணிய நாவல்லாத தீய நாவல்களைத் தீக்கிரையாக்குங்கள். இந் நாவல் வெள்ளத்தைத் தடுத்தற்கு நாம் எத்தகைய அணை கோலுதல் வேண்டும் ? மூளை மூளைாற் களைந்தெறிவதுபோல், இத்தீய நாவல் வெள்ளத்தை நல்ல நாவல்களை வெளியிட்டே தடுத்தல் வேண்டும். ஆங்கிலமும் தமிழும் பாங்குடன் கற்ற தமிழாசிரியர்கள் நல்ல நாவல்களை எழுதி வெளியிடல் வேண்டும். ஆகவே நாவல்களொழுதுதல் பாமரர் கரத்தி

விருந்து பண்டிதர் கரத்திற்கு மாறுதல் வேண்டும். திய நாவல்களை வாசித்ததல் கூடாது என்று பின்னொக்ளைப் பெற்றேரும் மனைவியை நாயகனும் மாணவைன் ஆசிரியரும் அழுத்தமாகக் கண்டிக்க வேண்டும்.¹⁷

தரமற்ற நாவல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கிலே தரமான சமூகப் பயன்பாடுள்ள — நாவல்களைப் படைக்கவேண்டுமென்று நடுத்தரவர்க்க அறிஞரை நோக்கிச் சமூகம் வேண்டுகோள் விடுத்த சூழ்நிலையை உணரமுடிகின்றது. இவ்வேண்டுகோளிலும் சமுதாய சீர்திருத்த உணர்வே அடிப்படையாகவுள்ளமை தெளிவு.

இத்தகைய பகைப்புலத்தில் சி.வெ. சின்னப்பபிள்ளையின் நாவல்களை அடுத்து முப்பதுகளின் முடிவுவரை ஏற்றத்தாழ ஜம்பது நாவல்கள் முழுதப்பட்டன. தொடக்கத்தில் சமகால சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக்கொண்டு நடப்பியல்பு நாவல்கள் எழுந்தன. அவற்றை அடுத்து மர்மப் பண்பும் சம்பவச் சுவையும் பொருந்திய நாவல்கள் வெளிவர்ந்தன. இந்துசாதனம், சன்மார்க்க போதினி, சத்திய வேத பாதுகாவலன் முதலிய பத்திரிகைகளிலே தொடர்களாக வெளிவர்ந்த சிலவற்றைத் தவிரப் பெரும்பாலானவை நூல்வடிவிலேயே வெளிவர்ந்தன. 1930ஆம் ஆண்டை அடுத்து வெளிவரத்தொடக்கிய செய்திப் பத்திரிகைகளான சமகேஸி, வீரகேஸி முதலியன் ஆரம்பகாலத்தில் வாசகரசனை நோக்கில் தொடர் கதைகளை வெளியிட்டன. முப்பதுகளின் முடிவுவரை இவற்றிற் பிரசரமானவற்றுட் பெரும்பாலன மர்மப்பண்பும் சம்பவச் சுவையும் வாய்ந்தவையேயெனவாம்.

நடப்பியல்பு நாவல்கள்

சமகால சமுதாயப் பிரச்சினைகளைக் கதைப் பொருளாகத் தேர்ந்து நடப்பியல்புக்குப் பொருந்தும் வண்ணம் கதையை அமைத்து வளர்த்துச் சென்று நிறைவு செய்த நாவலா சிரியர்கள் என்ற வகையிலே திருமதி மங்களநாயகம் தமிழையா, எஸ். தமிழ்முத்துப்பிள்ளை, ம. வே. திருஞான சம்பந்தபிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கிறித்தவ

மதத்தில் ஆழந்த நம்பிக்கையுடைய கல்விக் குடும்பத்திற் பிறந்த மங்களநாயகம் தமிழையா மதப் பிரசாரநோக்கில் அநுபவக் களாக்கியம் என்ற நூலை எழுதியவர்.¹⁸ இவர் நொறுங்குண்ட இருதயம் (1914) அரியமலர் (1926) ஆகிய இரு நாவல்களை எழுதியவர். அரியமலர் முழுவடிவிற் கிடைக்கவில்லை.

நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவல் கணவன் து கொடுமைகளுக் காளாகி இதயம் நொறுங்குண்ட கண்மணியென்ற நடுத்தரவர்க்கக் குடும்பப் பெண்ணின் அவல வாழ்க்கையைப் பொருளாகக் கொண்டது. பொருளாசை, அந்தஸ்துணர்வு என்பன இன்ப வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு தடையாகவுள்ளன என்பதையும் அன்பில்லாத வாழ்க்கை சுமையாக அமைவகையும் எடுத்துக் காட்டும் வகையில் எழுதப்பட்டது. அன்பில்லாத கணவனுற் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட கண்மணியை உளம் நெந்த நிலையில் கிறிஸ்தவ பாதிரியாரோருவரின் இதமான போதனைகளால் அமைதியடைகிறார்கள்; வாழ்க்கையின் இறுதிவரை கிறிஸ்தவ மதத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அவளது உயிர் பிரியும் வேளையிற் கணவனுன் அருளப்பா அவளின் நற்பண்புகளை உணர்ந்து திருந்தி வாழ்கிறார்கள். கண்மணியின் தோழி பொன்மணியும் அவளுடைய காதலன் பொன்னுத்துரையும் சமூகத்தின் பொருளாசை, அந்தஸ்துணர்வு ஆகியவற்றால் பல இடர்களை அனுபவித்து ஈற்றில் இணகின்றனர்.

சமகால சமூகத்திற் காணப்பட்ட குறைபாடுகளை எதிர்த்துக் கண்டனக் குரல் கொடும்பதாக அமையும் இந்த நாவலிலேதான் முதன் முதலில் ஈழத்து நடுத்தரவர்க்கத்தின் உயிரோட்டமுள்ள கதைமாந்தரைக் காண்கிறோம். ‘வகைமாதிரி’ யாகப் படைக்கப்பட்ட வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் நாவலின் கதை மாந்தர் போல்லாமற் பண்பு வளர்ச்சியுடைய கதைமாந்தராக இவர்கள் அமைகின்றனர். நடப் பியல்பு நாவலுக்கான இன்றியமையாத பண்பு இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பமுதல் இறுதி வரை உணர்ச்சிகளிற்கிக்கி நிறைவேதே பாத்திரமாக அமைகிறார்கள் கண்மணியை. அருளப்பாவும் அப்பாத்துரையும் எதிர்நிலைப் பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டனர். அருளப்பாவின் பாத்திரப் பண்பில் வளர்ச்சிகாணப் படுகின்றது.

யாழிப்பாணப் பேச்சுவழக்கு விரலிய தராதர சமுத்துத் தமிழ் நடை நடப்பியல்புக்கு வலுவூட்டுகின்றது.

“...வயோதிகரின் மாடுகள் வெருண்டோடி முன் சென்ற வாலிபனுடைய ஓற்றைக் கரத்தையில் மோத, அக் கரத்தை குடைக்கிட்டது பக்கத்திலுள்ள கானுக்குள் விழுந்தது. ... கரத்தைக் காரன் தங்களுக்கு அபாயம் நேரிடாது தப்பிக்கொள்ளும் பொருட்டு மனற்றரையான ஓரிடத்தைக் கண்டு மாடுகள் அங்கிருக்குமாறு நாண்யத்தை அப்பக்கமாகச் கண்டப்பிடிக்க அவைகள் மனவில் ஓடிக்கொள்ளச் சக்தியற்று நின்றுவிட்டன. மாடுகள் வெருண்டு புகைவானமாய் ஓடுவதைக் கண்ட கண்மணியும் அவள் தாயாரும் தெய்வமே தெய்வமே என்று பதறிக் கத்தினார்கள்.”⁹

மண்வாசனையுடன் கூடிய சொல்லாட்சிக்கு எடுத்துக் காட்டாக இவ் வருணைப் பகுதி அமைகிறது.

சமகால நடுத்தர வர்க்கத்துப் பெற்றேரின் மனவியல் பைப் புலப்படுத்தும் வகையில் ஆசிரியை,

“ஓர் கமக்காரனின் மகளாகிய கண்மணிக்குக் கிடைத்த மாப்பிள்ளை போலும், தம் மகனுக்கு விசேஷமான மாப்பிள்ளை எடுக்கவேணுமென்பதே பெற்றேரின் முழுவாஞ்சையுமாயிருந்தது.”¹⁰

என்கிறார். பொன்மணியின் பெற்றேர் அவளது காதலன் பொன்னுத்துரையை, “சடங்குசெய்வதானால் தாலி, கூறை முதலிய செலவுகட்டுக்கூட வழியற்றவன்”¹¹ என உதாசினம் செய்கின்றனர்.

சன்மார்க் க் சீவியத்தின் மாட்சியை உதாரணங்களால் உணர்த்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட இந்நாவலிற் சன் மார்க்கம் என்றகண் பொருள் கிறித்தவ சமயம் தழுவிய வாழ்க்கைநெறி என்பது தெளிவாகின்றது.

“கிறிஸ்துமார்க்க வளர்ச்சிக்குரிய காரியங்களில் மற்றேருக்கு உபயோகமாகவிருக்க முன்னேறிவரத் தெண்டிக்கவேண்டுமென்பதே நம் வாஞ்சை.”¹²

என் ஆசிரியை அநுபவக்களாஞ்சியம் நூலின் முகவரையிற் குறிப் பிட்டுள்ளமை இத் தொடர்பில் நோக்கத்தக்கது. இவரது சமயப் பிரசார நோக்கிறகுக் கண்மணியென்ற பாத்திரத்தின் மனவியல்பு நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவ மிசனரியினர் யாழிப்பாணக் கிராமங்களிற் சமயப்பிரசாரம் செய்துவந்த சூழ்நிலை கடைக்குட்டு புலனுகின்றது. கணவனது கொடுமைகளால் மனம் நெந்திருந்த கண்மணியை நோக்கிப் பாதிரியார்.

“கர்த்தருக்குப் பிரியமான இருதயம் இங்கே யிருக்கிறது. அவரை ஏற்றுக் கொள்ளுங்காலம் சீக்கிரம் வரும..... மகனே; கர்த்தராகிய இயேசு இரட்சகரை இன்று தொட்டு உன் அன்பான பிதாவாக ஏற்று அவரின் வழி நடக்கமாட்டாயா ?”¹³

எனப் போதிக்கிறார். கண்மணி தனது துயரங்களுக்குக் கிறித்தவ மதத்தில் அமைதிகாண முயன்று இறுதிவரை கிறித்தவப் பெண்ணை வாழ்கிறார். அவளின் மரண வேலையில் வேதப் புத்தகத்தின் 46ஆம் சங்கிதம் வாசிக்கப் படுகிறது.¹⁴ அவளின் ரூடும்பத்தினர் அவளிறந்தபின்னர் கிறித்தவ சமயம் சார்கின்றனர்.

ஆசிரியை சமகாலசமூகப் பிரச்சினைக்குச் சமய உணர்வில் அமைதிகாண முயல்வதன் மூலம் நடப்பியல்போடு பிரசாரத்தை இணைத்துள்ளார். பிரச்சினைகளிலிருந்து விலகி யோடும் இயல்பு புலனுகின்றது. தமிழ் நாட்டின் ஆரம்ப கால நாவலான கமலாம்பாள் சரித்திரமும் இக் குறைபாடுடையதே.¹⁵ சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தர்க்காரீதியான தீர்வு நாடும் வகையில் இன்று வளர்ந்துள்ள சமூகவியலரிவைக் கொண்டு ஆரம்பகால நாவல்களை நோக்கும் போது அவற்றில் இவ்வகைக் குறைபாடுகள் காணப்படுவது இயற்கையே. ஆயின் அன்றைய அறிவுச் சூழலையும் சமூகப் பகைப் புலத்தையும் கருத்திற்கொண்டு நோக்கினால் இவ்வகைக் குறைபாடுகள் தவிர்க்க முடியாதவை என்பது புலனுகும்.

சமுத்தின் ஆரம்பகால் நாவல்களிலொன்று ஊசோன் பாலந்தைக்கைதயின் பதிப்பாசிரியரும் நாவல், நாடகம், கவிதை முதலிய துறைகளிற் பல நூல்களைப் பதிப்பித்தவருமான அச்கவேலி எஸ். தம்பிழுத்துப்பிள்ளை (1857—1921) சுந்தரன் செய்த தந்திரம் (1918) அழகவல்லி (1926) ஆகிய இரு நாவல்களை எழுதியுள்ளார். அழகவல்லி சன்மார்க்கபோதினிப் பத்திரிகையிலே தொடராக வெளிவந்து நூலுக்குப்பெற்றதென அறியப்படுகின்றது. கிறித்தவ சமயப்பிரசரங்களை வெளியிடுவதில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்த இவர் சமகால யாழிப்பாணப் பிரதேச சமூகத்திற் காணப்பட்ட ஊழல்களை நகைச்சுவையுடன் கண்டிக்க முயன்றுள்ளார். என்பதைச் சுந்தரன் செய்த தந்திரம் நாவல் உணர்த்துகின்றது.

தொல்புரத்தைச் சேர்ந்த போலித்துறவியான சுந்தரன் சமூகத்தை ஏமாற்றி வாழ்கிறான். பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் சென்று ஏமாற்றித் திரியும் இவன் ஈற்றில் ‘யமுனை’ ஏரியிலே வீழ்ந்து இறக்கிறான். ஏமாற்றும் தந்திரமும் நீண்ட நாட்களுக்குப் பலிக்காது என்ற பொருளில் அமைந்த இச் சிறு நாவலிற் பழமொழிகள் விரவியுள்ளன.

“இடங்கண்டால் விடுவானே யாழிப்பாணத்தான்”¹⁶
 “வேசியரும் நாயும் விதிநூல் வைத்தியரும் பூசரரும் ஒருவர்க்கொருவர் பொருந்தார்”¹⁷
 “தான் தேடாப் பொன்னுக்கு மாற்றுமில்லை உரையுமில்லை.”¹⁸

போன்ற பழமொழிகள் நகைச்சுவை நோக்கில் இடம் பெறுகின்றன.

அழகவல்லி நாவல் யாழிப்பாணப் பிரதேச மழவர் குடும்பத்தினருக்கிடையில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பின்னனியாகக் கொண்டது. சண்பகமழவனின் மனைவியான அழகவல்லி தான் உயர் குடும்பத்தவள் என்ற மமதையில் கணவனையும் மாமியையும் உதாசீனம் செய்கிறான். குடும்ப மகிழ்ச்சி சீர்குலைகின்றது. பொருமையாற் பிறர்க்குத் தீமை செய்ய முயன்று ஈற்றிலே தானே அதற்குப் பலியாகிறான்.

‘பிறர்க்கிடு பள்ளம் தான் விழுப்பள்ளம்’ என்ற பழமொழிப் போதனையைப் புலப்படுத்தும்வகையில் எழுதப்பட்ட இந் நாவல் அக்காலப் பகுதியில் ஒருகுறிப்பிட்ட சாதியினரே தமக்குட் சாதி ஏற்றத்தாழ்வு பார்க்கும் உள்ளிலை கொண்டிருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சுந்தரன் செய்த தந்திரம் நாவல் போவலே பழமொழிகளை மிகுதியாகக் கையாண்டு எழுதப்பட்ட இந் நாவலில் யாழிப் பாணப் பிரதேசப் பேச்சு வழக்கு பயின்றுள்ளது. சமூகத் தின் பழக்கவழக்கங்களையும் நடைமுறைகளையும் ஆசிரியர் நன்கு அவதானித்துவுள்ளார். கல்யாண வீட்டிற்கு வர மறுத்த உறவினரைச் சமாதானப்படுத்தி அழைத்து வரும் முயற்சியிற் ‘சாராயம்’ வகித்த முக்கியத்துவத்தை வாசிக்கும்போது அன்றைய கால கட்ட சமூக உணர் வோட்டங்களை உய்த்துணர முடிகின்றது. உரும்பராய்ச் சாராயம் ‘வைரவர்’ என்ற குழுங்க்குறி மூலம் சுட்டப்படும் முறை நகைச்சுவை பயப்படு.

ஆசிரியருடைய சித்திரிப்புத் திறனைப் புலப்படுத்தும் வகையிலும் அக் காலகட்ட சமூக மதிப்பீடுகளையுணர்த்தும் வகையிலும் பின்வரும் ஹவ்வலக் காட்சி வருணனை அமைந்துள்ளது

“பெண் வீட்டிலும் இதற்குத் தோல்வி போகாமல் சிறப்பான பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மனமகன் வீட்டிற்குத் தஞ்சாவூரினின்று முதல் நாள் வந்த பேர் பெற்ற தங்க நாகசின்னக்காரன் அழைக்கப்பட்டான். மனமகன் வீட்டிற்குத் தொல்புரத்திலிருந்து வந்த வெள்ளி நாகசின்னக்காரன் அழைக்கப்பட்டான். அத் தருணம் புஷ்பத் தண்டிகையில் மனமகனை ஏற்றி பாவாடைவிரித்து பன்னீர் தெளித்துச் சிலர் முன்செல்ல, பலவகை ஆகாய வாணங்கள் ஆகாயத்தை ஊடுருவிச் செல்ல, தோட்டாகாசம் சுழன்று சுழன்று முகில்களைப் பின்து செல்ல, சக்கரம், எலிவாணம், நிலவிறிசு, பகல் வெற்றி ஆகியவைகள் கண்களின் ஒளிகளை மழுங்கச் செய்ய, திவட்டி சூலவிளக்கு, வெளவால் விளக்கு,

பந்த விளக்குகளாதியன் பகல் போலொளி செய்ய, நட்டுவர்தம் சமர்த்தியத்தைக் காட்ட, அவருள் தவிற் காரணே கட்டையாய் வெட்டப்பட்ட தன் மயிர் நட்டுக் கொண்டும் மட்டுப்பட்டும் சரிந்தும் விரிந்தும் குனிந்தும் தாளத்துக்குத் தக்கபடி ஆடியலையத் தவிலை முழக்க இவ்வேடிக்கைகளை ‘எட்டியெட்டிப் பார்ப் பாரும் ஏணிவைத்துப் பார்ப்பாரும் குட்டிச்சுவராலை குனிந்து நின்று பார்ப்பாருமாய்க் காட்சி பார்ப்பதில் சனங்கள் நிற்க அன்று நடந்த காட்சி முன்னேர்போது மிலா மாட்சியாயிருந்தது’.¹⁹

ஏறத்தாழ அரை நூற்றுண்டுகட்கு முற்பட்ட இவ்வருணை இன்றைய காலச் சராசரி நாவல்களின் வருணைகளை விடத் தரமானதாயுள்ளதெனின் மிகையாகாது.

கிறித்தவ சமயப் பிரசார நோக்கில் ஞானச் சகோதரர் யோண் மேரி என்பவர் அருந்தவக் கனிகள் என்னும் தலைப்பில் சுத்திய வேத பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் தொடராக எழுதிவந்த கதையின் முதற்பாகம் புனிதசீலி என்ற தலைப்புடன் நூலாக 1927இல் வெளிவந்தது. கர்த்தரைப் பணியும் கிறித்தவ சமய பக்கதையான புனித சீலியும் அவளின் கணவன் ஞானேந்திரனும் இன்ப வாழ்க்கை வாழ்வதைக் காணப் பொறுக்காமல் ஞானேந்திரனின் அன்னை கொடுமை புரிகிறார். கர்த்தரருளால் யாவும் இன்பமாக நிறைவடை கின்றன. இந்நாவலில் விலிய வேதத்திலுள்ள பல செய்திகளும் இயேகபிரானின் திருப்பாடுகள் தொடரபான வருணைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந் நாவலின் இரண்டாம் பாகம் அருமைநாதன் என்னும் தலைப்புடன் 1930இல் வெளிவந்தது. மூன்றும் பாகம் இதயரத்தினம் என்னும் தலைப்புடன் கையெழுத்துப் பிரதியாக 1935இல் எழுதி முடிக்கப்பட்டது என அறியப்படுகிறது.²⁰

இந்துசாதனம் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் யாழ்ப் பானம் இந்துக்கல்லூரியாசிரியராகவும் திகழ்ந்த மரபுவழிச் சைவத் தமிழ்நிலூரான ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை இந்துசாதனத்தில் உலகம் பலவிதம் என்ற தலைப்பில் கதை களும் கட்டுரைகளும் எழுதிவந்தார்.²¹ சமகாலச் சமூகப்

பிரச்சினைகளையும் சீர்க்கேடுகளையும் பொருளாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுவந்த இவற்றுள் மூன்று கதைத்தொடர்கள் நாவலாக நூலுருப்பெற்றுள்ளன. காசிநாதன் நேசமலர் (1924) கோபால் நேசரத்தினம் (1926 — 27) துரைரத்தினம் நேசமனி (1927 — 28) ஆகிய இம் மூன்று நாவல்களில் முதலிரண்டும் சமய நோக்கும் மூன்றாவது பொதுவான சமூகசீர்திருத்த நோக்கும் உடையவை.

கண்டி ஸ். செல்வநாயகமவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்ட ‘நேசமலர்’ என்னுங் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழில் எழுதப் பெற்றது.²²

எனப்படும் காசிநாதன் நேசமலர் தொடர்க்கதை நூலுருப் பெறும்பொழுது புதிதாக ஆரூம் ஏழாம் அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டன.

மானிப்பாயைச் சேர்ந்த நேசமலரின் கணவனுன் காசி நாதன் கண்டியிற் கிறிஸ்தவ மத போதகர் நல்லதம்பியின் மகள் எதைல் ஜோதிமதியிடம் காதல் கொண்டு தனது மனைவியைப் புறக்கணித்து அவளுடன் வாழத் தொடங்குகிறான். நேசமலர் கணவனைத் தேடிச்சென்று கதிர்காமக் கந்தனருளால் அவனை அடைகிறான். கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசார முயற்சிகள் சைவக்குடும்பங்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை உணர்த்துமிழவகையில் எழுதப்பட்ட இக்கதையில் ஆசிரியரது முருகபத்தியே விஞ்சிநிற்கிறது.

கோபால் நேசரத்தினம் நாவல் 1926-27இல் தொடராக வெளிவந்து 1927இல் நூலுருப்பெற்றது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1948ல் வெளிவந்தது. இரண்டாம் பதிப்பின் நூன் முகத்திலே இந் நாவல் 1921 இலிருந்து பாகம்பாகமரக் இந்து சாதனத்தில் வெளிவந்ததென்ற குறிப்புள்ளது.²³

சிறு வயதில் தந்தையை இழந்த கோபாலன் என்ற சைவக் குடும்பத்துச் சிறுவன் கிறித்தவ பாடசாலை யொன்றிற் கல்வி பயின்று வருகிறான். அவனுது திறனைக் கணனுற்ற பாதிரியாரும் போதகரும் மதமாற்றம் செய்விக்கும் முயற்சியிலீடுபடுகின்றனர். இந்நோக்கில் குட்டித்தம்பிப் போதகர் இளம் விதவையான தமது மகள் நேசரத்தினத்துடன்

கோபாலனைப் பழக விடுகிறார். காலப் போக்கில் இப் பழக்கம் காதலாக மாறுகின்றது. கோபாலனின் தாயாகிய வள்ளியம்மை மிகுந்த சைவப்பற்றுள்ளவர். இவரது கட்டுப்பாட்டுக்கமையக் கோபாலன் மதம் மாற மறுக்கிறான். எனவே முடிவில் நேசரத்தினம் மதம் மாறிக் கோபாலனை மணம் முடிக்க வேண்டியவளாகிறான். பாதிரியாரின் முயற்சி தோல்வியடைகிறது. நேசரத்தினம் சைவப் பெண்ணை மாறிக் கோபாலைக் கரம் பற்றுகிறார்கள்; குட்டித் தமிப்பு போதகரைப் பாதிரியார் பதவியை விட்டு விலக்குகிறார்.

பிற கல்வி வசதிகளற்ற நிலையிலே தம்முடைய கல்விக் கூடங்களுக்கு வரும் ஏழைப்பிள்ளைகளை மதம் மாற்றும் முயற்சியிலேபட்டிருந்த கிறிஸ்த மிசனரியினரின் சமயப் பிரசாரநோக்கைக் கண்டிக்கும் வகையில் எழுந்த இந்நாவல் அக்காலப்பகுதியில் நிலவிய சமயப் போட்டிச் சூழ்நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆங்கிலேயர் ஈழத்தை ஆளத்தொடங்கியபோது கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதிற் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு காரணமாகப் பல்வேறு மிசனரி இயக்கங்கள் ஈழத்திற்கு வந்தன. இவை ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் கல்விக்கூடங்களை நிறுவிச் சமயக் கல்வியும் பொதுக்கல்வியும் போதித்தன. கல்வியிலும் உயர்பதவி களிலும் ஆசைகொண்ட பிள்ளைகளை மதமாற்றும் செய்தன.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலும் ஈழத்தவர் சிலர் ‘நவீன மானது’ ‘உயர்தரமானது’ என்று கிறித்தவத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டனர் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. பாடசாலைகள் அநேகமாக மிசனரி நிறுவனங்களால் நடத்தப்பட்டதும் அரசாங்க சேவைகளுக்கு மேலைத்தேசக் கல்வி ஒரு ‘கடவுச்சீட்டு’ ஆக இருந்ததும் மிக முக்கியமானவையாகும்.”²⁴

என விருகின்ஸ் (Wriggins, W. H.) இச்சூழ்நிலையை விளக்குவர். இவ்வாறன கிறித்தவ சமயப் பிரசாரமுயற்சிகளுக்கெதிராகப் பெளத்தரும் இந்துக்களும் நடத்திய இயக்கங்களை

அநகாரிகதர்மபால, ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஆகியோர் வழிநடத்தினர். விவிலிய வேதம் போதிக்கும் பாடசாலைகளுக்கு மட்டும் அரசாங்கம் நிதியுதவி வழங்கியதுபற்றிப் பெளத்த சமிட்டியினரின் அறிக்கை (1867) குறைகூறியுள்ளைமை²⁵ இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஆறுமுகநாவலர்யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை நூலிற் கூறியுள்ளவற்றையும் இத்தொடரில் நோக்குவது பொருத்தமானது.

“.....இத்தேசத்திலுள்ள வறியவர்கள் அநேகர் சைவ சமயமே மெய்ச் சமயமென்று அறிந்தும், அன்னம், வஸ்திரம் முதலியவற்றைப் பெற்றுப் படிக்கும் பொருட்டும், உபாத்தியாயருத்தியோகம், பிரசங்கி உத்தியோகம் முதலிய உத்தியோகங்களைச் செய்து பணம் வாங்குதற் பொருட்டும், கவர்மெண்டு உத்தி யோகங்களினிமித்தம் துரைமார்களிடத்தே சிபாரிசு செய்விக்கும் பொருட்டும், கிறிஸ்து சமயப் பெண்களுள்ளே சிதனமுடையவர்களையும் அழகுடையவர்களையும் விவாகம் செய்யும் பொருட்டும் கிறிஸ்து சமயத்திலே பிரவேசிப்பாராயினார்கள்.”²⁶

கோபாலனை மதம் மாற்ற முயன்ற குட்டித்தமிப்பு போதகர் பிரசங்கியுத்தியோகத்தின் பொருட்டு மதம் மாறியவர். இவர் தம் மகள் நேசரத்தினத்தைக் கோபாலனுடன் பழக விடுவது அழகுள்ள பெண்ணை மணம் புரியும் ஆவலைத் தாண்டி மதமாற்றம் செய்விக்கும் நோக்கிலேயாம். காசிநாதன் நேசமலர் நாவலிற் காசிநாதன் எதெல் ஜோதித்தியின் அழகில் ஈடுபடுவதும் இத்தொடர்பில் நோக்குதற்குரியது. ஆறுமுக நாவலர் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை அவருக்குப் பின்னரும் அரை நூற்றுண்டுக் காலம்வரை மாற்றமடையவில்லை என்பதைத் திருஞானசம்பந்த பிள்ளையின் நாவல்கள் உணர்த்துகின்றன.

கோபாலனை மதம் மாறவிடாமல் நேசரத்தினத்தை மதம் மாறச் செய்தமை ஆசிரியரது இலட்சியத்தை உணர்த்துகின்றது. ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் சமகாலத்திற் கிறித்தவர்களது மதமாற்ற முயற்சி ஒரு

பொதுப் பிரச்சினையாக இருந்து வந்துள்ளது. இச் சமூகப் பிரச்சினையைப் பூர்வமாக அனுகி இலக்கிய வடிவம் தந்தவர்கள் சிங்கள எழுத்தாளர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பியதாச சிரிசேணவின் ஜயத்ஸஸ் ரோஸ் லின்ட் ஹேவத் வாஸஞாவந்த விவாஹம் (1906) நாவலை இதற்கெடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம்.²⁷ தமிழில் இதனைக் கதைப்பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்த முதல்வர் என்ற சிறப்பு ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளையே சாரும் எனலாம். தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளரிற் புதுமைப்பித்தன் ஒருவர் மட்டுமே ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இப்பிரச்சினையைப் புதிய கூண்டு என்ற தலைப்பிற் சிறுகதை வடிவில் அனுகினார்.²⁸

‘பிரச்சினை நாவல்’ என்ற உணர்வுடன் ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை எழுதியிருக்க முடியாதெனிலும் தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் முக்கிய சமூகப் பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுத முயன்றார் என்ற வகையிலும் தம்மளவிலே அப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முயன்றுள்ளார் என்ற வகையிலும் இவரின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசிரியன் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமா வேண்டிய தில்லையானாலேன்ற முரண்பாட்டிலே, தீர்வுகாண வேண்டும் என்ற கருத்தை ஆதரிப்பவராகவே ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை தம்மைக் காட்டிக்கொள்கிறார். மனம் முடிப்பதற்காகக் கிறிஸ்தவர்கள் மதம் மாறுவதென்பது அன்றைய கால கட்ட நடப்பியல்புக்குப் பொருந்துவதல்ல என்ற பொழுதும் நேசரத்தினம் என்ற பாத்திரத்தின்மீது தமக்குகந்த தீர்ப்பை இவர் சுமத்தியுள்ளார்.

மகளை மதும் மாற்று தடுக்கும் சைவப்பற்றுள்ள தாயாகிய வள்ளியமைமூலம் ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை மற்றுமொரு மௌனப் புரட்சியையும் செய்து விடுகிறார். விதவை மறுமணம் என்ற சமூகசீர்திருத்தக்கருத்தைச் சீரணித்துக் கொள்ளமுடியாத வள்ளியமை யென்ற சமயப்பற்றுள்ள தாயையும் இளம் விதவையான நேசரத்தினத்தை மருமகளாக ஏற்கவைத்துள்ளார். தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ இதேகாலப்பகுதியிலேதான் விதவை

மறுமணக் கருத்தோட்டம் நவீன தமிழிலக்கியத்தில் இடம் பெறத் தொடங்கியதென்பதும் வ. ரா. (வ. ராமசாமி ஐயங்கார்) மஹாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார் ஆகியோர் தத்தம் எழுத்துக்களில் இக்கருத்தைப் புலப்படுத்தின ரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.²⁹

துரைரத்தினம் நேசமணி நாவலின் நூன்முகத்திலே,

‘இதன்கண் சீதனத்தால் வரக்கூடிய பிணக்கு, மதுபானத்தால் வருங்கேடு, தீயவர் சகவாசத்தால் நேரும் அநர்த்தம், பரத்தையர் சேர்தலால் வரும் பழி முதலியன உதாரணமுகத்தான் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை வாசிக்கும் பெண்பாலார்க்கும் பயன்படும் வணணம் பதிவிரதாதர்மம் நாயகபக்தி முதலியன நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன’.

என நோக்கம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுத்தரவர்க்கத்தின ரான துரைரத்தினம் திருமணப்பேச்சின போது கூறியபடி தம் மாமானார் சீதனம் தரவில்லையென்ற காரணத்தை முன்வைத்து மனைவி நேசமணியைப் பிறந்த வீட்டுக்கு அனுப்புகிறார். கணவனைப் பிரிந்திருத்தல் அழகன்றென வனர்ந்து நேசமணி கணவன் வீட்டுக்கு மீன்கிறுன். அவள் வந்து சேருமுன்பே துரைரத்தினம் தாம் தொழில் செய்யும் நகருக்குப் போய்விடுகிறார். அங்குத் தீயவர் சகவாசத்தால் மதுப்பழக்கமும் பிறபெண் தொடர்பும் ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார். முடிவில் மனைவியின் நற்பண்புகள் கணவனைத் தவறுன பாதையினின்று மீட்கின்றன. முன்கோபக்காரரான துரைரத்தினம் இயல்பிலே நற்பண்பின ரென்றும் சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளே அவரைத் தவறுன வழியில் இட்டுச் சென்றன என்றும் கருத்தத்க்கவகையிற் பாத்திரப்படைப்பு அமைந்துள்ளது. கற்புள்ள தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு நேசமணி ஒரு வகைமாதிரி எனலாம்.

ஆசிரியர் கூற்றாக அமையும் இந்நாவலில் இடையே ‘பழையனூர் நீலி கதை’ நேசமணிவாயிலாகக் கூறப்படுகின்றது.³⁰ கதைக்குட் கதை கூறும் இம்மரபு பஞ்சதந்திரம், இதோபதேசம் முதலிய கதைமரபுகளின் தாக்கத்தால் அமைந்ததெனலாம். தமிழின் முதல் நாவலான பிரதாப

முதலியார் சித்திரத்திலும் இப் பண்பு காணப்படுகின்றது என்பது நோக்கற்பாலது. சைவ சித்தாந்தக் கருத்தை இயற்கைக் காட்சியிற் பொருத்திக் காணும் உவமைநயம் பொருந்திய பின்வரும் வருணனை இவர் கையாண்ட உரை நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைகின்றது.

“பெருக்கு நேரமாகவிருந்தபடியினாற் சமுத்திரத்தின் அலைகள் அரைப்பணையுயரம் வரையில் எழுந்து சுருண்டு நுரையைச் சிந்திக்கொண்டு இரைந்தபடி கரையிற் பெருகி மேன்மேலும் சென்று மீண்டு கடலிற்போய்க் கொண்டிருந்தன. இங்ஙனம் அலைகள் மீண்டு செல்லும் போது தாம் முந்தி அன்ளிக் கொண்டு வந்த நண்டு களைக் கரையில் விட்டுப்போக, அந் நண்டுகள் எங்ஙனஞ் செல்வதென்றறியாது தியங்குவது, தம்மை நம்பி வந்தவர்களை அந்தரவழியில் விட்டுச் செல்லும் கீழ் மக்களின் செயலுக்குத் திருஷ்டாந்தமாகவிருந்தது. இவ்வாறு நின்று தியங்கிய நண்டுகளைப் பின்னர் ஒரு பெருந்திரை வந்து கரையில் மேரதி மீண்டு போகும் போது அன்ளிக்கொண்டு கடலுட் செல்லுதல், வினைகளையனுபவிக்கும்படி ஆன்மாவைப் பிறந்திறந்துழலவிட்ட இறைவன், இருவினையொப்பு மலபரிபாகமென்னு மிலைகளை அவ்வான்மா அடையுங்காலத்து அந்த இறைவனே அவ்வான்மாக்களை மார்ச்சார சம்பந்தமாய் (பூனை குட்டிகளைக் கொள்விச் செல்வதுபோல) வந்து அடிமை கொள்வதை! ஞாபகப்படுத்தியது.”³¹

சமுகத்திற் காணப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காண்பதற்குப் பெண்குலத்தின் நற்பண்புகளைத் துணைக்கொள்ள முயல்வதை மூன்று நாவல்களிலும் காணலாம். இதனாற் போலும் மூன்று நாவல்களின் கதைத் தலைவியரும் ஏற்ததாழ் ஒத்த பண்பினராகத் தீர்த்திருக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆங்கிலக் கல்விகற்ற நடுத்தர வர்க்க வாலிபர்கள் பலர் தமது புதிய பழக்கவழக்கங்களாற் குடும்ப நலஜைப் பேரைது திரிந்தமையையும் தொழில்முறைத் தேவைகளின் பொருட்டு நகரவாழ்க்கையை மேற்கொண்டோர் சமுகத்தின் பழமையான பண்பாடுகளை

கைவிட்டு ஒழுக்கக் குறைவாக நடந்து கொள்வதையும் ம. வே. திருநூனசம்பந்தபிள்ளை அவதானித்துள்ளார். இதனாற் பெண்களை முன்வைத்துச் சீர்திருத்தம் பேச முன்வந்துள்ளார்.

“ஒரு சாதியாரின் பழைய சீர்திருத்தத்தையும் புராதன பழக்கவழக்களையும் மகத்துவத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாத்து வளர்ப்பவர்கள் பிரதானமாகப் பெண்பாலினரேயாவரென அறிவுடையோர் கூறுகின்றனர். ஆண்பாலினராயுள்ளார் நவீன கல்வி காரணமாகவும் அந்திய தேச சஞ்சாரம் காரணமாகவும் சிற்சில சமயங்களிற் றங்கள் சாதிக்குரிய ஆசாரங்களை மறந்து அந்திய சாதியினருக்குரிய ஆசாரங்களைக் கைக்கொள்ள நேர்ந்த சமயத்தும், அவர்கள் தங்கள் ஐநந்தேயத்திற்கு மீண்டுவரும்போது பெண்பாலாரே தஞ்சாதிக்குரிய புராதன கொள்கைகளை அந்த ஆண்பாலாருக்கு ஞாபகப்படுத்திப் பழையபடி அவர்களை யொழுகச் செய்வர்.”³²

இந்துசாதனம் பத்திராதிபர் குறிப்பாக இவர் எழுதியுள்ள இப்பகுதி இதனைத் தெளிவாக உணர்த்தி நிற்கிறது.

அன்றைய சூழ்நிலையிற் கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த பெண்கள் ஆடையலங்காரங்களாற் தமது அழகை வெளிப் படுத்திக்கொள்வதையும் ஆண்களுடன் சரிசமாகப் பழகு வதையும் கவனித்திருக்கிறார். ஒழுக்கக்கேடுகளுக்கு இவையும் காரணம் எனக் கருதிக் கண்டிக்க முனைந்துள்ளார். கிறித்தவ சமயம் தழுவிய பெண்களின் ஆடம்பரப் போக்கு அன்றைய காலப்பகுதி யாழ்ப்பாளக் கிராமப்புற முதியோரால் எவ்வாறு நோக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை வள்ளியம்மையின் கூற்றுக் அமையும் பின்வரும் உரைப்பகுதி உணர்த்துகின்றது.

“உன்னை விற்றிலும் அவளுடைய உடுப்புச் செலவுக்குக் காணுதே; சட்டையென்ன, பாவாடையென்ன, பவுடர் மாவென்ன, சவர்க்காரமென்ன, கட்டப் பூட்ட நகையென்ன, முக்குக் கண்ணையென்ன, கைமேச காலமேச சப்பாத்தென்ன, இவைகளுக்கு நீ

என்ன செய்வது? இவ்வளவோடு நின்றுவிடப் போகிறதா? இல்லையில்லை. அடுக்களைப் பக்கம் அவர்கள் போவதே கிடையாது; சமையலுக்கு வேலைக்காரி வேணும்; சமைத்து வைப்பதை உண்ணும்படி கொண்டுவந்து கொடுக்க ஒரு பையன் வேணும்.”³³

ஆடம்பரப் போக்குள் பெண்களை வாழ்க்கைத் துணையாகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாதென்பதையும் அடக்கமுடைய பெண்களே நன்மனைவியராதற் குரியரென்பதையும் இந்நாவல்களில் ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை உணர்த்துகிறார் எனலாம்.

மர்மப்பண்பும் சம்பவச் சுவையும்

சமகாலசமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு நாவல் எழுதமுயன்றேரிற் பலர் அவற்றுக்கு நடப் பியல்போடு பொருந்த வடிவம் தருவதிற் கவனம் செலுத்த வில்லையென்பது புலனுகின்றது. கதையைச் சுவையாகக் கூறிமுடிக்கவேண்டுமென்று கருதி அதற்கேற்பச் சம்பவங்களையும் மறைற்புக் கவர்ச்சியாகிய மர்மப்பண்பையும் பொருத்தி எழுதியுள்ளனர் எனலாம். சமகாலத்திலே தமிழ்நாட்டிலிருந்து சமுத்திற்கு வெள்ளம்போல் வந்த பரபரப்பும் மர்மப்பண்பும் சம்பவச் சுவையும் பொருந்திய நாவல்கள் விளைத்த தாக்கம் இதற்கு ஒரு காரணமாகலர்ம்.

“இதுவரை ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் புனைவாக்கதேவராவ் கேய்க்வார்³⁴ முதலிய தமிழ்ப் பூஷணங்களால் எழுதப்பெற்று வெளிவந்துள்ள அரியபெரிய நாவல்களைக் கண்ணுற்றே யானும் நாவல்களைப் பகுத் தறியும் தன்மைபெற்றேனேயன்றி உண்மையில் தமிழ் மிகப்படித்தவன்ஸலன்.”³⁵

என இக்காலப் பகுதி சமுத்து நாவலாசிரியரொருவர் தமது நாவல் முகவரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளமை இத் தொடர்பில் நோக்கத்தக்கது.

கொலை, கொள்ளை பெண்கடத்தல் முதலிய சம்பவங்கள் இடம் பெறுவதால் இவ்வகை நாவல்கள் பலவற்றில் நீதி மன்றக் காட்சிகளையும் நீண்டவாதப் பிரதிவாதங்களையும்

காணமுடியும். சட்டத்துறைப் பயிற்சியும் சொத்துரிமை வழக்குகளும் ‘யேர்க்கியக் கள்ளர்’களும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த ஒரு காலச் சமுதாய நிலையை இவை புலப்படுத்துகின்றன.

எஸ். கே. சுப்பிரமணியம் எழுதிய நீலாகாஷி (1918), திருமதி செம்பொற்சோதீஸ்வரர் செல்லம்மாளின் இராசதுரை (1924), இடைக்காட்டாரின் நீலகண்டன் ஒரு சாதி வேளாளன் (1925), அ. நாகலின்கம்பிள்ளையின் சாம்பசிவ ஞானமிர்தம் அல்லது நன்னென்றிக்களாஞ்சியம் (1927), வண்ணை மா. சிவராம விங்கம்பிள்ளையின் பூங்காவனம் (1930), வ. மு. சின்னத் தம்பியின் வீராம்பாள் அல்லது விபரீதமங்கை (1930), சார்ஸ் ஸ் ஸ்ரிக்னியின் தேர்பாலர் (1929), ஞானபூரணி (1933), சி. வே. தாமோதரம்பிள்ளையின் காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி (1936) முத்தம்பி செல்லப்பாவின் சுந்தர வத்னு அல்லது இன்பக் காதலர் (1938), வரணியூர் ஏ. சி. இராசையாவின் பவளாந்தன் அல்லது கேசரி விஜயம் (1932), அருணேஷ்யம் அல்லது சிம்மக்கொடி (1933) ஆகியனவும் வீரகேசரிப்பத்திரிகையில் அதனுசிரியர் எச். நெல்லையா எழுதிய ஏற்றதாழப் பத்துத் தொடர் நாவல்களும் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன.

சாதிப்பிரச்சினையுடன் தொடர்புடையது என்ற வகையில் நீலகண்டன் ஓர் சாதிவேளாளன் நோக்கத்தக்கது. வேளாளருவத்துப் புவிமன்னனுக்கும் பண்டாரப் பெண்கமலாவதிக்கும் பிறந்த நீலகண்டன் தந்தையின் சொத்துரிமையைப் பெறுவதற்குத் தடையேற்படுகிறது. தடைசெய்த தியோரைத் தனது வீர சாகசங்களால் வெற்றி பெற்று நீலகண்டன் முதலிப் பட்டம் பெற்று உயர் வாழ்வு வாழ்கிறார். இடைக்காடர், சாதிப்பாகுபாடு இயற்சையில் இல்லாதிருந்து காலப்போக்கில் வளர்ந்தது என்ற கருத்துடையவர். நாவலிற் சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்ற பாத்திர வாயிலாகச் சாதிப்பாகுபாட்டின் வரலாறு பற்றி ஒரு பிரசங்கம் செய்கிறார்.³⁶ இந்நாவலிற் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளால் எழும் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஆழமான கருத்தோட்டம் எதையும் காணமுடியாது. எனவே பிரச-

சினைக்குத் திட்டவட்டமான முடிவையும் காண்பதற்கில்லை. முத்தம்பி செல்லப்பாவின் சுந்தரவத்து அல்லது இன்பக் காதலர் நாவலிற் கதைத் தலைவி சிங்கார வத்து சாதியின் அடிப்படைப்பற்றி விரிவுரை செய்கிறார். இந்நாவலிலும் சாதிப் பிரச்சினைப்பற்றிய ஆழமான கருத்தோட்டம் இல்லை. இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்தனவாக அறியப்படும் எச். நெல்லையாவின் காந்தமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி (1937), எம். ஏ. செல்வநாயகத்தின் செல்வி சரோஜா அல்லது தீண்டாமைக்குச் சவுக்கடி (1938) ஆகியன் தீண்டாமை பற்றிய தீவிர கண்ணேட்டத்துடன் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத முடிகின்றது. சமகாலப் பகுதியில் இந்தியாவின் காந்திய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களின் தாக்கம் இவ்வகையில் எழுதத் தூண்டியிருக்கலாம்.

முப்பதுகளில் வெளிவந்த நாவல்களிற் சமூகப்பார்வை யடையன என்ற வகையில் சாள்ஸ் ஸ்ரிக்னியின் நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈழத்தின் முதலாவது நடப்பியல் நாவலை எழுதிய திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையாவின் நெருங்கிய உறவினரான இவர் ‘அனுபவசித்தமான விடயங்களைக் கதா ரூபமாக வெளியிடுதல் அதேகருக்குப் பயன்படும்’³⁷ என்று கருதியவர். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் பொருளாசை முதலியனவும் பெண்கள் தாம் விரும்பிய நாயகரை அடையத் தடையாய் இருந்த சமூகநிலையை இவரது நாவல்கள் காட்டுகின்றன. இவரது இருநாவல்களின் கதைப் போக்கும் ஒத்த பண்புடையன. தீயோர் குழ்ச்சி, பெண்கடத்தல், நல்லவர்கள் பழிமப்பது, கொலை, துப்புத்துலக்குதல் முதலியன இந்நாவல்களில் இடம் பெறுகின்றன. மர்மப் பண்புடன் வளர்த்துச் செல்லப்படும் கதை ஈற்றில் மங்கல மாச நிறைவு பெறும். சாள்ஸ் ஸ்ரிக்னி சமகால சமூகப் பார்வையுடன் எழுதியதாலும் பிரதேசப் பேச்சு வழக்கைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளதாலும் முப்பதுகளின் சிறந்த நாவலாசிரியர் எனப் பாராட்டப்படுகிறார்.³⁸

சமகாலச் சார்கப்பார்வையுடன் எழுதிய நாவல் என்ற வகையில் எச். நெல்லையா எழுதிய சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்தியர் நட்பு (1940) நாவலும் குறிப்பிடத்தக்கது. முப்பதுகளில் ஈழத்திற் சிங்கள தேசியவாதிகளுக்கும்

இலங்கையிலிருந்த இந்தியருக்குமிடையில் நிலவிய முரண் பாட்டின் பகைப்புலத்திற் படைக்கப்பட்ட காதல் கதையான இந்நாவல் இரு இனத்தினருக்குமிடையில் நட்புறவை வற்புறுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது. கதைப் பொருளி லும் கதையை வளர்த்துச் செல்லும் முறையிலும் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

மொழிபெயர்ப்பும் தழுவலும்

கல்விநோக்கிலும் சமயநோக்கிலும் கற்கப்பட்ட ஆங்கில நாவல்கள் சில இக்காலப்பகுதியில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டும் தழுவப்பட்டும் தமிழில் எழுதப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. சமகாலத் தமிழகத்திலும் இது முக்கிய பண்பாக இருத்தது. தாம் பிற மொழியிற் கற்றவற்றை அம் மொழிதெரியாதார்க்கு உணர்த்த வேண்டு மென்ற நோக்கமும் தாம் அவற்றிற் கொண்ட ஈடுபாட்டைப் புலப் படுத்தும் நோக்கமும் இத்தகைய முயற்சிகளைத் தூண்டினின்றன எனலாம்.

1903ஆம் ஆண்டிலே அடாத சோதனை என்னும் மதிகெட்ட மாரன் காது என்ற ஒரு நாவல் வெளிவந்ததாக அறியப் படுகின்றது.³⁹ ‘கதாநந்தன்’ என்பவர் இதனை எழுதியதாகத் தெரிகிறது. இவர் ஈழத்தவரா அல்லரா என்பதும் எங்கே வெளியிடப்பட்டது என்பதும் அறியப்படவில்லை. இது பற்றிய விளம்பரத்திலே,

“இது ஆங்கில பாஷாயிலேயுள்ள (Don Quixote) டோன் குவிஷோட் என்னும் ஓர் சிறந்த கதைப் புத்தகத்திலிருந்து இத் தேசத்துப் பழக்கவழக்கங்களுக்கிசையக் கதைப்போக்கை மாற்றித் தமிழிலே மொழி பெயர்த்தெழுதப்பட்ட ஓர் அதியற்புதக் கதை”

என்ற குறிப்பு மட்டுமே உளது. ஸ்பானிய வீரசாகசக் கதையான இந்நாவல் ஆங்கில மொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் தேவைக்கேற்பக் கதைப் போக்கை அமைத்து எழுதப்பட்டது போலும்.

ஆரம்பகால ஆங்கில நாவலாசிரியரான டானியல் டிபோவின் Robinson Crusoe மல்லாகம் வி. விஸ்வநாத பிள்ளையால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் புதிய பதிப்பாக 1906-ஆம் ஆண்டு சென்னையில் வெளிவந்தது. றூபின்ஸன் குறுசோ சரித்திரம் என்ற தலைப்புடன் வெளிவந்த இந் நாவலின் முதற்பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு அறியப்பட வில்லை. வரலாற்றிருஷ்வரான மல்லாகம் வி. கனகசபைப் பிள்ளையின் தந்தையரான வி. விஸ்வநாதபிள்ளை '1825—1884'இல் வாழ்ந்தவரென்றும் சென்னையில் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளராகப் (Translator in the Department of Public Instruction) பணிபுரிந்தார் எனவும் அறியப் படுகிறார்.⁴⁰ இந்நாவலின் முதலாவது பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு அறியப்பட்டால் ஈமத்தின் முதலாவது தமிழ் நாவல் எது என்பது தொடர்பாகப் புதிய கருத்து உருவாகவாம்.

பதிப்பாசிரியரும் நாவலாசிரியருமான ஜே. எஸ். தம்பி முத்துப்பிள்ளை சம்சோன் கதை என்ற நாவலீச்சு கவிதை நடையில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1911இல் வெளிவந்தது.

மட்டக்களப்பு, தாமரைக்கேணியைச் சேர்ந்த வே. ஏரம்ப முதலி ஆங்கிலத்தில் சேர் வால்டர் ஸ்கோட் எழுதிய கெனில் வேர்த் (Kenilworth) நாவலீத் தழுவி எழுதி அரங்கநாயகி என்ற தலைப்புடன் (1934) வெளியிட்டுள்ளார்.

".....1914-ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரீட் சைக்கு ஓர் இலக்கிய பாடமாக என்னுல் வாசிக்கப் பட்டது. அப்போ அக்கதையின் சுவையும் ஆசிரியர் அவர்களின் பாஷா வன்மையும் கதையிலே காணப் பட்ட அரிய படிப்பணகரும் என் மனத்தைக் கவர்ந்தன."⁴¹

என்று தமது ஈடுபாட்டைக் கூறி 1919-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தம்மனைவியின் கேள்விக்கிணங்க மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கி யதாகத் தெரிவிக்கிறார். இந்நாவலிற் கதைமாந்தரும் கதை நிகழிடங்களும் தமிழ் நாட்டுச் சூழலுக்கேற்ப அமைந்துள்ளன. நேரடி மொழிபெயர்ப்பாக அமையாமல் இவ்

வண்ணம் சூழலுக்கேற்பப் பெயர்களையும் ஊர்களையும் மாற்றியமைப்பது அக்காலப்பகுதியிலே தமிழ் நாட்டு மொழிபெயர்ப்பு நாவலாசிரியர்களிடம் காணப்பட்டதோரு பொதுப்பண்பாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁴²

திரித்தவ சமய குருவானவர் ஒருவர் பாவசங்கிர்த்தன இரகசியத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அருபவித்த துணபங்களைக் கூறும் பாவசங்கிர்த்தன இரகசியப் பலி (1923) நாவல் 1888-ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸில் நடைபெற்ற உண்மைச் சம்பவம் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. இதன் ஆசிரியர்பெயர் அறியப்பட வில்லை.

சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை உருவகப்படுத்தி இக்காலப் பகுதியில் நமிசிவாயம் அல்லது நான் யார்? (1929) உயிரினங்குமரன் (1936) ஆகிய நாடகங்கள் வெளிவந்ததைப் போல சித்தகுமாரன் (1925) என்ற நாவலொன்றும் வெளிவந்தது. நீலகண்டன் ஓர் சாதிவேளான் நாவலை எழுதிய இடைக்காடரே இந்நாவலையும் எழுதியுள்ளார். தத்துவ உருவகம் என்ற வகையிற் குறிப்பிடத்தக்க நாவல் இது. தமிழ் நாட்டில் தி. ம. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை சைவசித்தாந்தக் கருத்து விளக்கங்களாக நாவல்களை எழுதினார் என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.⁴³

மதிப்பிடு

சீர்திருத்த உணர்வு மேலோங்கி நின்ற இக் காலப் பகுதியில் வெளிவந்த நாவல்களை வரலாற்று நோக்கிலே நோக்கும்போது தொடக்கத்தில் நடப்பியல்புக்கு முக்கியத் துவம் அளித்தும் அடுத்து மர்மப் பண்புக்கும் சம்பவச் சுவைக்கும் முதன்மை தந்தும் எழுதப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நடப்பியல்போடு பொருந்தியன் என்ற வகையில் நொறுங்குண்ட இருதயம், கோபால நேசரத்தினம், துரை ரத்தினம் நேசமணி என்பன தாம் கதைக்குப் பொருளாக எடுத்த பிரச்சினைகளின் முக்கியத்துவத்தாற் குறிப்பிடத் தக்க சிறப்புடையன. சமகாலத்திலே தமிழ் நாட்டின்

தமிழ் நாவலிலக்கியம் பெற்றிருந்த வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய சிறப்பு இவற்றுக்கு இல்லை. கதை மாந்தரைப் பொறுத்தவரை நொறுங்குண்ட இருதயத்தின் கண்மணியும், கோபால் நேசரத்தினம் நாவலின் நேசரத் தினம், குட்டித்தமிப் போதகர் ஆகியோரும் நினைவில் நிற்கின்றனர்.

புனைகதை யிலக்கியத்தின் இன்றியமையாத பண்புகளி லொன்று உணர்ச்சிபூர்வமான அதன் உரைநடை. உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சி பேதங்களையும் கற்பணைகளையும் உள்ளவாறே வாசகருள்ளத்திற் பதியவைப்பதற்குப் பயன்படும் வகையில் ஊடகமாக அமைவதே புனைகதைக்குரிய உரைநடையின் பண்பும் பயனுமாகும். தமிழ் நாட்டில் இப் பண்புடன் இருப்பதாம் நூற்றண்டின் முதலிரண்டு பத்தாண்டுகளில் உருவாகி வளரத் தொடங்கிய மறுமலர்ச்சி நடை சமகால ஈழத்து நாவலாசிரியர்களது கவனத்தைக் கவரவில்லை. சமயம் பண்பாடு ஆகிய சிந்தனைகளில் ஊறித் திளைத்தவர்களும் கருத்தை முதன்மைப்படுத்தி ‘வசன இலக்கியம்’ படைக்க முனைந்தவர்களுமான ஈழத்து ஆரம்ப கால நாவலாசிரியர்கள் கதை சொல்லும் முறை பற்றியோ மொழியைக் கையாளும் முறை பற்றியோ சிந்தித் திருப்பார்கள் என்று சொல்லுதற்கில்லை. காவியமரபின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபட்டத் இவர்களிற் பலர் தமது நாவல்களைக் ‘காப்பு’ச் செய்யுளோடு தொடங்குவதையும் முடிவில் வாழ்த்து வணக்கத்துடன் முடிப்பதையும் காணலாம். சில நாவல்களில் இடையிடையே திருமுறைகள் அறநாஸ்கள் ஆகியவற்றின் பாடல்களும் செவிவழி வந்த பழமொழிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலக்கணம் இகவாத நடையில் ஆசிரியர் கூற்றுக்கே கதை கூறப்படும் இக்கால நாவல்கள் பலவற்றிலே பாத் திரங்களின் உரையாடல்களில் ஆங்காங்கே பேச்சு வழக்கு மொழி பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது நாவல்களுக்கு நடப்பியல் புச்சாயல் தருவதற்காயிருக்கலாம். கதை மாந்தர் உரையாடும் கட்டங்களில் நாடக எழுத்துப் பிரதியினமைப்பிலே எழுதும் போக்கும் இக்கால நாவல்கள் பலவற்றிற்குப் பொதுப் பண்பாயுள்ளது. சமகாலத் தமிழ்நாட்டு நாவல்கள் பலவற்றிலும் இது பொதுப் பண்பாக இருந்தது என்பர்.⁴⁴

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வரலாற்றில் ஏறத்தாழ இதோலம் சமய தத்துவ அறப் போதனைக் காவலமாக அமைந்துள்ளது. க. சொக்கவிங்கம், ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கியவளர்ச்சி, (1977) நூலில் இவ்வகைக் காலப்பாகுபாடு செய்துள்ளார்.
2. நொறுங்குண்ட இருதயம், 1914, பக். 3.
3. யாழ்ப்பான வைவ கெளமுதி, பக். 329
4. சிந்தனைச் சோலை 1960, பக்கங்கள் 102, 135, 123, 67
5. க. சொக்கவிங்கம், மு. கு. பக். 62
6. கி. வா. ஐகந்தாதன் தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், 1966, பக் 29-30
7. இந்து சாதனம், தொகுதி 35 இல. 62, 1924-8-14, பக். 3
8. ஆ. சிவநேசச்செல்வன், நொறுங்குண்ட இருதயம் கதையும் கதைப் பண்பும் 1972, பக். 2-3
9. நொறுங்குண்ட இருதயம், பக். 7
10. " .. பக். 55
11. " .. பக். 72
12. ஆ. சிவநேசச்செல்வன், மு. கு. பக். 4
13. நொறுங்குண்ட இருதயம், பக். 124
14. " .. பக். 260
15. எஸ். தோதாத்திரி ‘கமலாம்பாள் சரித்திரம்’ — ஆராய்ச்சி தொகுதி 3 இல. 1, 1972, பக். 30-38
16. சந்தரன் செய்த தந்திரம், பக். 9
17. " .. பக். 5
18. " .. பக். 72
19. கனக செந்திநாதன் ‘அழகவல்லி அல்லது பிரர்க்கிடுபள்ளம் தான் விழுப்பள்ளம்’ — மல்லிகை 105, 1977 பெப்ரவரி, பக். 33 இல் இவ் வருணைப் பகுதி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
20. அருமைநாதன், இதயரத்தினம் ஆகியவை பற்றிய தகவல்களை F. X. C. நடராசா, எம். சர்குணம் இருவரும் தந்தனர்.
21. 1922 இலிருந்து 1940 ஆம் ஆண்டுவரை தொடர்ந்து உலகம் பலவிதம் தலைப்பில் கதைகளும் கட்டுரைகளும் அவ்வப்போது எழுதப்பட்டுள்ளன.
22. இந்துசாதனம், தொ. 35 இல. 70, 1924-8-13, பக். 4
23. ஆசிரியர் தந்த இத்தகவல்படி 1921 ஆம் ஆண்டின் இந்துசாதனம் இதழ்களில் கோபால் நேசரத்தினம் நாவலின் தோற்றம் கண்டறியப்படவில்லை. இந்துசாதனம் 23-9-1926 இதழிலிருந்தே கதை தொடர்கின்றது.

24. Ceylon: Dilemmas of a New Nation, 1960 p. 27
25. K. H. M. Sumathipala, Education in Ceylon 1796–1965, 1968 p. 15
26. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு பாகம் I, 1922, பக். 29–30
27. E. R. Sarathchandra, The Sinhalese Novel, 1950, p p. 92–104
28. காஞ்சனை சிறுக்கைத் தொகுதியில் இரண்டாவது கதை.
29. வ. ரா. வின் சந்தரி அல்லது அந்தரப்பிழைப்பு (1917) பாரதியாரின் சந்திரிகையின் கதை (1921) ஆகியன் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத் தக்கன.
30. துரைரத்தினம் நேசமணி, 1931, பக். 24–27
31. .. .. பக். 36–37
32. இந்துசாதனம், 1926–9–23, பக். 2
33. கோபால் நேசரத்தினம், 2 ம் பதி; 1948, பக். 30
34. மராட்டிய எழுத்தாளரான் இவரைத் தமிழரெனக் கவருக்க ஏற்கும் வளர்ந்து வருகிறார்.
35. வ. மு. சின்னத்தம்பி, வீராம்பாள் அல்லது விபரிதமங்கை, 1930, முகவரை.
36. நீலகண்டன் ஓர் சாதி வேளாளன், 1925, பக். 178–185
37. தேம்பாமலர் முகவரை
38. கலாபரமேஸ்வரன், 'சாளஸ் ஸரிக்னி முப்பதுகளின் சிறந்த நாவலா சிரியர்' மல்லிகை, 104, 1976 டிசம்பர், பக். 33
39. இந்துசாதனம், தொ. 15 இல. 2 1903–7–15, பக். 1
40. பொ. பூலோகசிங்கம், தமிழ் இலக்கியத்தில் சமுத்தரிஞரின் பெருமயற்சிகள், 1970, பக். 236–237
41. அரங்கநாயகி, 1934, முகவரை, பக். 4
42. ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரின் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களில் இப்பண்பைக் காணலாம்.
43. தி. ம. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை தமது ஞானப்பிரகாசம் (1920) நாவல் முன்னுரையிலே இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
44. அசோகமித்திரன், 'அமெரிக்க ஆங்கிலமும் இலக்கைத் தமிழும்' தீபம், 1977 நவம்பர், பக். 18

3

எழுத்தார்வக் காலம்

புதியதிருப்பமும் சூழ்நிலையும்

“பண்டிதத் தமிழும் பழையையும் நிறைந்திருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் புதுமைக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் சொற்ப காலம். ஆனால் அக்குறுகிய கால எல்லைக்குள் தன்னுள்ள புதுமைத் தொண்டு ஆற்றுவதற்கு யாழ்ப்பாணம் கொஞ்சமும் பின் நிற்கவில்லை. வங்க நாவல்களைப் பின்பற்றிப் புதுமையிலிறங்கிய அன்னடூரணியும் இதற்குப் பிரத்யஷாம்.”¹

முப்பதுகளின் முடிவில் சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றிலே உருவாகத்தொடங்கிய புதிய திருப்பத்தை இனங்காட்டும் வகையிலமைந்த இக்குறிப்பிலே புதுமைக் கிளர்ச்சி, புதுமைத்தொண்டு ஆகிய சொற்றெருட்கள் சிந்தனைக்குரியன. மரபுவழி இலக்கியச்சிந்தனைகளிலிருந்து விலகிப் புதுமையை நர்டும் புதிய தலைமுறையின் கருத்தோட்டத் தையே இவை உணர்த்துகிற்கின்றன எனலாம். இப் புதிய கருத்தோட்டம் நவீன இலக்கியப் போக்கைக் கலாபூர்வமாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றதாகத்தையும் அவ்விலக்கியப் போக்குடன் தம்மையும் இனைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கான ‘வசன இலக்கிய வடிவ’ மேநாவல் என்ற ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்களின் இலக்கிய நோக்கிலிருந்து வேறுபட்டதாகவே இக்கருத்தோட்டம் அமைந்துள்ளதென்பது தெளிவு.

“தமிழிலே நாவல் ஒரு திட்டமிட்ட இலக்கிய ருபமாக அமையவேண்டுமென்ற நோக்கமும் கொள்கை யும் நாவல் எழுதுவோரிடையே கடந்த முப்பது முப்பத் தைந்து ஆண்டுகளுக்குச் சற்று முன்பின்னாகத்தான் தோன்ற ஆரம்பித்தது. அதற்கு முன்பெல்லாம் நாவல் என்பது ஒரு சமையான, நீண்ட கதையாக, சரளமான நடையில் இருந்தால் போதும்; நடப்பியலில் நாம் காணும் மனிதர்களைப்போன்ற கதை மாந்தர்கள் நடமாடுவது மட்டும் நாவலின் கதைப் பொருளுக்கு ஊட்டம் கொடுத்துவிடும் என்ற மனப்பான்மைதான் நாவலாசிரியர்களிடையே நிலவி வந்தது ... 1930க்குப் பின் ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் மேற்கே ஆங்கில இலக்கியத்தில் தோன்றிய மாறுதல்களும், புதிதாக ஏற்பட்ட இயக்கங்களும் இலக்கியக் கொள்கைகளும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஒரு புதிய விழிப்பையும் உந்துதலையும் கொடுத்தன.”²

தமிழ் நாட்டு நாவலிலக்கியப் பரப்பைத் தொகுத்து நோக்கித் தெரிவிக்கப்பட்ட இக் கருத்து சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றுக்கும் பொருந்துவதாகவேயுள்ளது.

மேன்ட்டு நாவல்களையும் தமிழ் நாட்டு நாவல்களையும் வாசித்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட அருட்டுணர்வுடனும் எழுத்தாளனாக மதிக்கப்படவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடனும் ஒரு புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரையொன்று இக்காலப் பகுதியில் சமுத்துத் தமிழ் நாவலுகில் அடியெடுத்து வைத்தது. இவர்களது முயற்சிகள்க்கு அடிப்படையாக அமைந்தது எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வமேயாம். இந்த ஆர்வம் தொடக்கத்திலே மொழிபெயர்ப்பு, தமுவல் முயற்சிகளாகவும் பின்னர் சுயமாகப் படைக்கும் ஆற்ற லாகவும் வெளியிடப்பட்டது. தொடக்கத்தில் ஏறத்தாழப் பதினைந்தாண்டுக் காலம் இவ்வகையில் வெளியிடப்பட்ட எழுத்தார்வம் அடுத்து ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுக் காலத்திற் சமூக, தேசிய உணர்வுகளுடன் இணைந்து புதிய பரிஞாமம் பெறலாயிற்று. இவ்வகையில் முப்பதுகளின் முடிவில் ஆழகேசரி தனது நவீன இலக்கியக் களத்தினை விசாலித்து

எழுத்தார்வக் காலம்

காலம் தொடக்கம் அறுபதுகளின் ஆரம்ப ஆண்டுகள் வரை ஏறத்தாழக் கால் நூற்றுண்டுக் காலத்தை எழுத்தார்வக் காலம் எனலாம்.

இவ்வெழுத்தார்வம் உருவாகி வளர்வதற்குச் சாதகமாக அமைந்த சூழ்நிலை தொடர்பாக நோக்கும்போது முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கது செய்திப்பத்திரிகைகளின் தோற்றமாகும். 1930ஆம் ஆண்டை அடுத்து ஆழகேசரி, வீரகேசரி, தினகரன் ஆகியனவும் 1947இலிருந்து சுதந்திரனும் செய்திப்பத்திரிகைகளாக வெளிவரலாயின. இவை அரசியல் சமூக விடயங்கள் தொடர்பான செய்திகளை வெளியிடுவதோடு அமையாமற் புனைக்கதைத் துறைக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பணி யாற்றின. வீரகேசரியில் எச். நெல்லையா தமிழ்நாட்டுப் பரபரப்பு நாவல்களை வாசித்த பாந்த வாசகர் கூட்டத்தைத் திருப்பிப்படுத்தும் வகையிற் பல தொடர் நாவல்களை எழுதி வந்தார். இவருக்குப்பின் நாற்பதுகளின் முடிவிலிருந்து ரஜனி (கே. வி. எஸ். வாஸ்) இப்பணியைத் தொடரவானார்.

ஆழகேசரி ஆரம்ப ஆண்டுகளிலிருந்தே சிறுக்கைகளையும் தொடர்க்கையையும் வெளியிட்டு வந்ததென்னும் 1938ஆம் ஆண்டிற் சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆசிரியராக அமர்ந்தபோது தான் நவீன இலக்கியத் தேவைகட்கேற்பத் தனது இலக்கியக் களத்தை விசாலித்தது. 1939ஆம் ஆண்டில் ஒரே வேளையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொடர்க்கைகள் ஆழகேசரியில் வெளி வந்தன. சோ. சிவபாதசுந்தரம் தொடக்கிவைத்து ‘சமுகேசரி கல்வி அனுபந்தம்’ இளம் எழுத்தாளர் பலர் எழுதி வளர்வதற்குக் களமாயிற்று. இப்படி எழுதி வளர்ந்தவர்களே 1942ஆம் ஆண்டை அடுத்து எழுத்தார்வத்தாலே தூண்டப் பெற்று மறுமலர்ச்சி சங்கம் என்ற பெயரில் இணைந்து செயற்பட்டு மறுமலர்ச்சி என்ற பெயரில் இலக்கிய சஞ்சிகை யொன்றையும் சிறிதுகாலம் நடத்தினர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. சமுகேசரியிற் சமகாலத் தமிழகத்து இலக்கியச் செய்திகளாக இலக்கிய மதிப்புரைகளும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆசிரியப் பதவியிலிருந்து விலகிய பின்னர் இராஜை அரியரத்தினம் ஆசிரியராக அமர்ந்து இப்பணியைச் செவ்வனே தொடர்ந்தார்.

பீஷ்மன் என்ற புனைபெயரில் அ. செ. முருகானந்தன் எழுதிய யாத்திரை என்ற நாவலை நிறைவு செய்யாமலே 1958இல் ஈழகேசரி தனது வாழ்வை நிறைவுசெய்து கொள்ளும் வரை அதன் நவீன இலக்கியப்பணி தொடர்ந்தது.

ஐம்பதுகளிலே தின்கரனும் சுதந்திரனும் நவீன இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இனின்து செயற்படுவதற்கான களங்களாக அமைந்தன. சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச் சாயலும் எழுத்தார்வத்திற் படிவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கியதில் ஈழகேசரியுடன் இவற்றுக்கும் முக்கிய பங்குண்டு.

எழுத்தார்வம் உருவாகி வளர்வதற்குக் காரணமா யிருந்த முக்கியமான மற்றொரு அம்சம் தமிழ் நாட்டு இலக்கியத் தொடர்பாகும். ஈழத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையிற் காலங்காலமாக நிலவிவரும் பண்பாட்டுத் தொடர்பின் ஒரு சுறுதான் இது எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கில் முக்கிய தாக்கத்தை விளைவித்ததென்றவகையில் இது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

தமிழ் நாட்டில் முப்பதுகளில் ஏற்பட்ட நவீன இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியிற் சஞ்சிகைகள் முக்கிய பங்கை வகித்தன. மனிக்கொடி சஞ்சிகைக் சிறுகதைத் துறையில் விளைவித்த சாதனையைத் தொடர்ந்து சூருவனி, கிராம ஊழியன், கலாமோகினி போன்ற இலக்கிய சஞ்சிகைகளும் ஆனந்த விகடன், கலைமகள், கல்கி முதலிய ஏடுகளும் நாவல் சிறுகதை இருதுறைகளுக்கும் வளர்ச்சிக் களங்களாக அமைந்தன. ஆனந்தவிகடனும் கலைமகளும் இக்காலப் பகுதியில் வங்காளம், மகாராட்டிரம், இந்துஸ்தானி முதலிய இந்தியாவின் பிற மொழிகளின் நாவல்களையும் இந்திய ஆங்கிய எழுத்தாளர்களின் நாவல்களையும் தமிழாக்கித் தொடராக வெளியிட்டன. பங்கிம் சந்திரர், ரவீந்திரநாத் தாகூர், வி. ஸ. காண்டேகர், பிரேமசந்த, ஆர். கே. நாராயணன் முதலிய நாவலாசிரியர்கள் தமிழ் வாசகருக்கு அறிமுக மாயினர். நாற்பதுகளிலே சமகாலத் தமிழ் நாட்டு அரசியல் சமூகச் சூழ்நிலைகளையும் வரலாற்றுக் கால கட்டங்களையும்

எழுத்தார்வக் காலம்

பகைப்புலங்களாகக் கொண்டு தொடர் நாவல்கள் எழுதும் மரபு புதிய வேகத்துடன் தொடங்கியது. ‘கல்கி’ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அகிலன் ஆகியோர் இவ்வெழுச்சிக்கு முன்னேடிகளாயினர்.

ஐம்த்து வாசகர்களின் மத்தியில் ஆனந்த விகடனும் கலைமகளும் பின்னர் கல்கியும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டன. இலக்கிய ஆர்வலர் மத்தியில் இவற்றுடன் கலாமோகினி, கிராம ஊழியன் முதலியனவும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டன. வாசிப்பது மட்டுமன்றி அவை தொடர்பான ரசனையில் ஈடுபடுவதும் தம்மாற் படைக்கப் பட்டவற்றை இவற்றிற் பிரசரிப்பதும் ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர் மத்தியிற் காணப்பட்ட பொதுப் பண்பாகும். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை முதல்வர்களான இலங்கையர்கோன், சி. வைத்திய விங்கம், க. தி. சம்பந்தன் ஆகியோரது படைப்புக்கள் தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தமையும் பண்டிதர் பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை ஆனந்த விகடன் நடத்திய நாவல் விமர்சனப் போட்டியிற் கலந்து கொண்டு பரிசில் பெற்றமையும் (1935) இதனைத் தெளிவாக்குகின்றன.

முப்பதுகளிலே ஈழத்துக்கும் தமிழகத்துக்குமிடையில் அரும்பிய நவீன இலக்கிய நட்புறவு ஈழத்துத்தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் வகையிலே தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றது. நாற்பதுகளிலும் ஐம்பதுகளிலும் ஈழத்தில் நாவல் எழுதிய பலர் சமகாலத் தமிழ்நாட்டு நாவல்களை வரசித்த அருட்டுணர்வால் உந்தப்பட்டவர்கள். நாற்பது களில் ஜே. எஸ். ரவீந்திரா என்பவர் எழுதிய காதல் உள்ளம் நாவல் தொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்த ஈழத்து விமர்சகரொருவர்,

“இந்தநாவல், ‘அகிலன்’, ‘விந்தன்’, ‘மாயாவி’ ஆகிய மூவரையும் ஒட்டுப்போட்டு உருவாக்கிய ஒருவர் எழுதிய நாவல்போலத் தோற்றுமளிக்கிறது”³

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை இத்தொடர்பில் நோக்கத்தக்கது.

சமுத்து எழுத்தாளர்கள் தமிழ்நாட்டுப் பிரபல நாவலாசிரியர்களை ஆதர்சமாகக் கருதினர் என்பதற்கு யாழிப் பாணம் ‘தேவன்’, ஆனந்தவிகடன் ‘தேவன்’ இருவருக்கு மிடையில் நிலவிய ‘ஏகலைவன்’—துரோணர்’ தொடர்பு⁴ எடுத்துக்காட்டாகும். சமுத்தின் பிரபல நாவலாசிரியரான இளங்கீரன் தமிழ்நாட்டிலே சிகாலம் வாழ்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பகுத்தறிவுப் பாச்சறையைச் சார்ந்து நாவல்கள் படைத்தவர்⁵ என்பதும் மர்ம நாவல்களைப் படைத்த ரஜனி’, எம். ஏ. அப்பாஸ் இருவரும் தமிழ் நாட்டினர் என்பதும் ‘தமிழக—சமு’ நாவலிலக்கியத் தொடர்பின் இயல்பை விளக்கப் பொருத்தமான சான்றுகளாகும். ஐம்பதுகளின் முடிவிலே சமுத்துத் தமிழிலக்கியம் தனக்கெனத் தனிப்பண்புடையதாக அமைய வேண்டுமென்ற தேசிய உணர்வடிப்படையிலான கருத்து வளர்ச்சியடைந்த பின்னருங்கூட சமுத்துத் தமிழ் நாவலாசியர்களும் திறனைய் வாளரும் தமிழ் நாட்டு நாவலாசியர்களுடன் நெருங்கிய இலக்கிய, உறவுகொண்டிருந்தனர். 1960இல் ‘தினகரன் தமிழ் விழா’வுக்குக் க. கௌலாசுபதி யும் செ. கணேசனலிங்கனும் அகிலை வரவழைத்துச் சிறப்பித்தனர்.⁶ 1965இல் செ. கணேசனலிங்கன் தனது நீண்ட யணம் நாவலை அகிலைன் முன்னுரையுடனேயே வெளியிட்டார். அறுபதுகளில் வெளி வந்த சமுத்தின் சிறந்த நாவல்களிற் பெரும்பாலானவை தமிழ் நாட்டுப் பிரச்சர்க்களங்களின் மூலம் வெளியானவையே என்பதும்⁷ ஈண்டு அவதானிக்கத்தக்கது.

எழுத்தார்வத்தைத்துண்டிய முக்கிய அம்சங்களில் ஆங்கிலக் கல்விமூலம் பெற்ற மேனாட்டு இலக்கியப் பயிற்சியும் ஒன்றாகும்.

“நான் கேம்பிரிஜ் சீனியர் வகுப்பில் படித்து வந்த பொழுது செல்வ மாணிக்கம் ஆங்கிலபாட ஆசிரியராக இருந்தார்... திரு. செல்வமாணிக்கம் எங்களுக்கு அடிக்கடி சொல்வார் “லார்ட் ரெனிலென் எழுதிய ஈடுகளை ஆர்ட்டனை நான் பத்தொன்பது தரம் படித்து விட்டேன். நான் இறப்பதற்குமுன் இருபதாவது

தரமும் படித்துவிட வேண்டுமென்பது எனது அவா’ என்று அவர் என்மனதில் ஊன்றிய அவ்வித்தே இம் மொழிபெயர்ப்புக்குக் காரணம். நானும் ஈடுகளை ஆர்ட்டனை எத்தனையோ தரம் படித்திருக்கிறேன் படிக்குந் தோறும் படிக்குந்தோறும் நான் அனுபவித்த இன்பம் சொல்லமுடியாது; அவ்வின்பத்தில் ஒருபகுதியை யாயினும் ஆங்கிலந் தெரியாத என் சகோதரர்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற அவா என்க்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்கின்றது.”⁸

என இலங்கையர்கோன் தமது மொழிபெயர்ப்புக்கான எழுத்தார்வத்தை உணர்த்துகிறார்.

முப்பதுகளின் முடிவிலிருந்து வளர்ந்து வந்த எழுத்தார்வத்தில் ஐம்பதுகளிலே தேசிய உணர்வுச்சாயல் படிவதைக் காணலாம். ஐம்பதுகள் வரை நாடு தழுவிய தேசிய உணர்வு வளர்வதற்கேற்ற வகையில் அரசியற சூழ்நிலை சமுத்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அமைந்திருக்க வில்லை. தனித்தனியாக இருந்த சமுத்தின் பிரதேசங்களை ஆட்சி வசதி கருதி ஆங்கிலேயர் இனைத்து ஆண்டபோது வலிந்து புகுத்தப்பட்ட அரசியல், பொருளாதார அடிப்படையிலான தேசிய ஒருமைப்பாடு மக்கள் தழுவிய சிந்தனையாக மலரவில்லை. அந்நியருக்கெதிரான விடுதலைப் போராட்டமும் சமுத்தில் - இந்தியாவில் நடைபெற்றதைப் போல - மக்கள் இயக்கமாக உருவாகவில்லை. இதன் காரணமாக சமுத்தில் அவ்வப்போது நடைபெற்றுவந்த அரசியல் சீர்திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் தமிழிலக்கியத்திற் குறிப்பிடத்தக்க எந்த அடிப்படைத் தாக்கத்தையும் விளைவிக்கவில்லை. 1931இல் டெஞ்சூர் அரசியற்றிட்டப்படி கிடைத்த சர்வசன வாக்குரிமையும் 1947ஆம் ஆண்டின் சுதந்திரமும் நலீன தமிழிலக்கியத் துறையிலே எவ்வித உடனடி மாற்றத்தையும் விளைவிக்கவில்லை.

1905 ஆம் ஆண்டில் சி. ஸெ. சின்னப்பபிள்ளை இந்திய வரசகருக்கு சமுத்துச் சாதாரண கிராம வாழ்க்கையைக் காட்ட விரும்பியதும் 1943இல் சுவாமி விபுலானந்தர் மறு மலர்ச்சிச் சங்கத்தார்முன்,

“தமிழில் வெளிவரும் கதைகளில் அநேகம் இந்திய ராலேயே எழுதப்படுகின்றன. அவை அந்நாட்டு வாழ் வினை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. நம்மைப்போலவே இந்தியர்களும், ஈழத்து மக்களின் வாழ்வையும் வளங்களையும் அறிய விரும்புவர். எனவே நமது வாழ்வை உள்ளபடி சித்திரிக்கும் உயர்ந்த கதைகளை மறுமலர்ச்சித் தொண்டர்கள் வெளிக்கொணரவேண்டும்.”¹⁰

என்று தெரிவித்த கருத்தும் தமிழ் நாட்டுத் தமிழரிலிருந்து ஈழத்தவர் தம்மை வேறுபடுத்தியுணர்வதைக் காட்டுவனவேயன்றி நாம் ஈழத்தவர் என்ற நாடுதழுவிய தேசிய உணர்வினைக் காட்டுவன் என்று கொள்ள முடியாது. சிறுகதை முதல்வருளொருவரான ந. சிவஞானசுந்தரம் ‘இலங்கையர் கோன்’ என்ற புனைபெயர் பூண்டதும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து புலியியல் ரீதியாக வேறுபட்டவன் என்ற உணர்வின் வெளிப்பாடேயெனலாம். இவ் வேறுபாட்டுணர்வு தத்தம் பிரதேச, கிராமிய வாழ்க்கைமுறைகளையும் பண்பாட்டம்சங்களையும் இலக்கியங்களில் இடம்பெறச் செய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கத்தினடிப்படையில் தேசிய உணர்வுச் சாயல் பெறலாயிற்று.

“யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமப்புறமொன்றிற் பிறந்த எனக்கு, அந்தச் செம்மண்ணின் விசேஷமோ என்னவோ சில பிடிவரதமான குணங்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் அருகிலிரும் - படிப்படியாக மறைந்துவரும் - சில முக்கியமான விஷயங்களை எமது இளம் சந்ததிக்கு ஞாபகமுட்டவேண்டும். அவற்றைச் சிறுகதைகளாக, நாவல்களாக, நாடகங்களாகப் படைக்கவேண்டும். கிராமத்தின் உயிர்மூச்சைச் செயற்கைத்தன்மை படாமல் அப்படியே காட்டவேண்டும் என்பது எனது எண்ணம்.”¹⁰

என்றும்

“... அந்த வெறி - மாவலிகங்கை என் கதைகளிலே வளைந்து நெளிந்து ஓடவேண்டும், அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் எனது கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கை

இலக்கிய வடிவம் பெறவேண்டும் என்ற தணியாத வெறி-தான் நான் ஏன் எழுதுகிறேன் என்பதற்கு அன்றும் இன்றும் விடையாக இருக்கிறது.”¹¹

என்றும் முறையே கனக செந்திநாதன், வ. அ. இராசரத் தினம் இருவரும் கூறியுள்ளவை இதனை அரண் செய்கின்றன.

பிரதேசப் பண்பாட்டம்சங்களின் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டினடிப்படையிலான இத் தேசிய உணர்வுச்சாயல் இடதுசாரி அரசியற் சிந்தனைகளால் நாடுதழுவிய தேசிய உணர்வாக வளரும் குழந்தை ஜம்பதுகளின் முடிவில் காணப்பட்டது. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தங்களுள் ஒரு பகுதியினர் தாம் சார்ந்திருந்த இடதுசாரி அரசிய வியக்கங்களின் தேசிய உணர்வுக்குட்பட்டு ஈழம் ஒரே நாடு என்ற அடிப்படையின் வரைந்து கொண்டு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள பிரச்சினைகளை அணுகினர். 1956ஆம் ஆண்டில் அரசியலர்தாயாக இடதுசாரிகள் இணைந்து பெற்ற வெற்றி இவர்களது குரலை வலுப்படுத்தியது. தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம் ஆசியவற்றுக்கெதிராகப் பெரும் பான்மையினர் மேற்கொண்ட புறக்கணிப்பும் அடக்கு முறையும் தமிழரை இன் உணர்ச்சி கொள்ளத் தூண்டிநின்ற வேளையிலே இவர்கள் தாம் வரித்துக்கொண்ட தேசிய உணர்வுக்குப் புறம்போகாத வகையிலே தமிழ் மக்களின் சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தமது இலக்கியங்களிற் பிரதிபலித்தனர்.

ஜம்பதுகளின் முடிவில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் தனக்கெனத் தனித்தன்மை பெற்றதாக அமையவேண்டும் என்ற கருத்தோட்டத்தினடியாகத் தேசிய உணர்வு முகிழ்த்தது. ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வாளரொருவர் தெரிவித்துள்ளன சுருத்து இத்தொடர்பிற் குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஸமுத்திலே தமிழர் சிறுபான்மையினர் என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட இக் கால கட்டத்திலே, ஈழத்துத் தமிழர் முதன்முதலாகத் தாம் இலங்கையர் என்று எண்ணத் தொடங்கினர். இவ் வெண்ணத்தினாலே தமிழகத்தோடு பூண்டிருந்த ஆதமார்த்தத் தொடர்பு

பலவீனமடையத் தொடங்கியது. தேசியப் பண்பு பொருந்திய இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் சமுத்துப் பண்டைய இலக்கியங்களைப் பேணவேண்டும் என்ற உணர்வும் பிறந்தன.”¹²

நாவல் வகைகள்

இக்காலப்பகுதியிலே எழுத்தார்வங் கொண்ட ஆசிரியர்களும், பத்திரிகைத்துறைசார்ந்தோரும் நிர்வாகப் பணிபுரிந் தவர்களும் பல்வேறு சமூக இயக்கங்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தோருமான் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் தூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியுள்ளனர். இவற்றுட் சமகால சமூக, உணர்வும் தேசிய உணர்வுச்சாயலும் உடைய சில நாவல்களைத்தவிர ஏனைய வற்றை மொழிபெயர்ப்பும் தழுவலும், காதல் நாவல்கள், மர்மப்பண்பு நாவல்கள் என மூவகைப்படுத்தலாம்.

மொழி பெயர்ப்பும் தழுவலும்

இவ்வகைகளில் ஏறத்தாழ இருபது நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட்பல ஈழகேசி, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளிலே தொடராக வெளிவந்தவை, வங்க நாவலாசிரியரான ரவீந்திரநாத் தாகூரின் நாவல் ஒன்றை அறுந்த தளைகள் (1937) என்ற தலைப்பில் ரவீந்திரன் என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். வங்க நாடோடிக் கதைகளிரண்டை ‘வில்லன்’ என்பார் மல்லிகை (1940) கொள்ளைக்கார நிசாம் (1940) ஆகிய தலைப்புக்களில் மொழிபெயர்த்தார். ஆங்கிலக் கவிஞர் அல்பிரட் ரெனிஸன், நாவலாசிரியர் தோமாஸ் ஹார்டி, ருஷ்ய நாவலாசிரியர் ஜவன் துர்க்கேன் ஆகியோரின் படைப்புக்களிற் சிலவற்றை ‘இலங்கையர் கோன்’ மொழி பெயர்த்தார். துர்க்கேனின் நாவல் மொழி பெயர்ப்புக்களிலொன்று முதற் காதல் (1940) தமிழ் நாட்டிற் கலைகள் பிரசரமாக வெளிவந்தது. ஏனையவை ஈழகேசியிலே தொடராக வெளிவந்தன. இவற்றுள் அல்பிரட் ரெனிஸனின் படைப்பின் மொழிபெயர்ப்பான ஈனாக் ஆர்டன் (1939) கதைப்பொருளுக்கும் ‘மஹாகவி’யின் புதியதொருவீடு கவிதை நாடகத்தின் கதையம்சத்திற்கு

எழுத்தார்வக் காலம்

மிடையில் ஒற்றுமையுண்டு. தொழில் நிமித்தமாக மனைவி யைப் பிரிந்த கணவன் பல்வேறு இடையூறுகளாலே தடைப் பட்டு நீண்டநாட்களின் பின்னர் மனைவியை நோக்கி ஆவ இடங்கள் திரும்பில்ரும்போது மனைவி இன்னொருவருடன் வாழ்வதைக் கண்டு ஏற்படும் ஏமாற்றமும் மனத் துயருமே இரண்டிலும் கதைக்கு அடிப்படை. ஈழகேசியில் ஈனாக் ஆர்டன் வெளிவந்து ஏறத்தாழ முப்பதாண்டுகளின் பின்னரே ‘மஹாகவி’யின் புதியதொருவீடு எழுதப்பட்டது என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜெர்மனிய நாவலாசிரியர்களான வில்ஹெல்ம் ஸ்மித், தோமஸ்மான் ஆகியோரது இரு படைப்புக்கள் அ. செ. முருகானந்தம், சோனைசலம் ஆகியோரால் முறையே போட்டி (1941) மனவிகாரம் (1945) ஆகிய தலைப்புக்களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ஈழகேசியில் வெளிவந்தன.

ஜவன் தூர்க்கனேவின் நாவலெளான்றினை மாலை வேளையில் என்ற தலைப்பில் சி. வைத்திலிங்கம் தமிழாக்கினார். மிஸ் டொரத்தி. எஸ். செயர்ஸ் என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியையின் துப்பறியும் நாவலெளான்றை அலிபாபாவின் குகை (1943) என்ற தலைப்பில் முருகு என்பார் மொழிபெயர்த்தார். ஈழகேசி ஆசிரியா இராஜ அரியரத்தினம், ஜே. ஸி. எதிர்வீர சிங்கம் எழுதிய ஆங்கில நாவலெளான்றைத் தங்கப்படிச்சி (1948) என்ற பெயரிலே தமிழாக்கினார். இவை முன்றும் ஈழகேசரி யிலே தொடராக வெளிவந்தன.

யாழ்ப்பாணம் ‘தேவன்’, ரோபேட் ஹாயி ஸ்மைவன் ஸனின் Treasure Island நாவலைக் மணிபல்லவம் (1949) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இது முதலில் கீ கேரளத்திலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் நாலாகப் பிரசரமாகியது. இந்தியாவின் பாஞ்சாலத்தைச் சேர்ந்த நாவலாசிரியர் மூலக் ராஜ் ஆனந்தின் Untouchable நாவலை கே. கணேஷ் தீண்டாதான் (1947) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இந்நாவல் தமிழ் நாட்டிற் காரைக்குடிப் புதுமைப் பதிப் பகத்தாற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எமிலி ஜோலாவின் பிரெஞ்சு நாவலான் நானு அ. ந. கந்தசாமியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1951இல் சுதந்திரனில் வெளிவந்தது. பேராசிரியர் க. கணபதிப் பிள்ளை ஜெர்மனிய மொழியில் தியோடர் சதாம் எழுதிய இம் மென் சே நாவலைத் தமுஹிப் பூஞ்சோலை (1953) நாவலையும் பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர் சட்ட எழுதிய இரட்டையர் நாவலைக் கற்ற கற்பண்யில் வாழ்க்கையின் விணேதங்கள் (1954) நாவலையும் எழுதினார். இவை இரண்டும் நூல்வடிவில் வெளிவந்தன.

மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பெருமளவு நாற்பது களிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஈமுகேசரி தனது நவீன இலக்கியக் களத்தை விசாலித்த சூழ்நிலையில் உடனடித் தேவையாக இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு. ஆங்கிலங் கற்ற எழுத்தாளர்கள் அவ்வப்போது தாம் படித்துச் சுவைத்தவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கிடைத்த களத்தை நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது புலனு கின்றது. பொதுவாக இக்காலப் பகுதி, தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் விரும்பி வாசிக்கப் பட்ட காலப்பகுதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் முதன் முதலில் நாவல் வளம்பெற்ற வங்கமொழியின் நாவல் களும் மகாராஷ்டிர மொழி நாவல்களும் தமிழ் வாசகரதும் எழுத்தாளர்களதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி நின்ற இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்து நாவலாசிரியர்களும் தாம் பிறமொழிகளிற் கற்றவற்றைத் தமிழிலே தரும் ஊக்கத்துடன் செயற் பட்டனர் எனலாம்.

காதல் நாவல்கள்

இக்காலப் பகுதியின் பெரும்பாலான் நாவல்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தனவே. காதலை மையமாக வைத்து அதனடிப் படையிலே தனி மனிதனுக்கும் குடும்ப உறவுமுறைகளுக்கும் சமூகத்திற்குமிடையிலே நிகழும் பிரச்சினைகளை உணர்ச்சி கரமாகச் சித்திரிக்கும் ஆர்வமே இக்கால நாவலாசிரியர்கள் பலரிடமும் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இவ்வகைக் கதைகளை எழுதுவதற்கு அக்காலப்பகுதியிலே தமிழில்

எழுத்தார்வக் காலம்

வெளிவந்திருந்த தாகூர், காண்டேகர் முதலியோரது நாவல்கள் உந்து சக்தியாயின் என்று கூறலாம். 1955இல் சுதந்திரனில் வந்த நாவலொன்று

“காதல் பற்றிய காண்டேகரின் இலக்கியக் கொள்கைக்குச் சவால்விடும் கதை”

என்று கட்டியம் கூறிக்கொண்டு வந்தது என்பர்.¹³ தமிழ் நாட்டில் ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் பலர் இக்காலப்பகுதியிற் காதலுக்குச் கலைவடிவம் தரும் முயற்சியில் பெருந் தொகையான நாவல்களை எழுதியிருந்தனர். ஈழத்தில் இவ்வகை நாவல்களை எழுதியோரிற் சிலர் சமகாலச் சமூக உணர்வுடன் பிரச்சினைகளை முதன்மைப்படுத்தி எழுதினர். பெரும்பாலோர் காலதேசவர்த்தமானங்களைக் கடந்த வகையில் உணர்ச்சிகளை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தி எழுதினர். உணர்ச்சிகளை முதன்மைப்படுத்தி எழுதிய பலருட் குறிப்பிடத்தக்கவர் க. தி. சம்பந்தன்

�முகேசரியிலே தொடராக வெளிவந்த இவரது பாசம் (1947) நாவல், கல்லூரிமாணவியர் இருவருக்கும் ஆசிரிய ஞானவனுக்குமிடையில் நிலவிய உணர்ச்சிப் போராட்டத்தைச் சித்திரிப்பது. நாராயணன் சாருகாசினி இருவரது காதலுக்கும் துணைநின்று இணைத்துவைக்கிறார்கள் சாரதா. பின்னர் அவர்களின் வீட்டிலே அவள் வாழ்நேர்களின்ற வேலையில் நாராயணனுக்கும் அவளுக்குமிடையில் காதல் முகிழ்கிறது. இதனால் ‘சாருகாசினி - நாராயணன்’ உறவில் பிரச்சினைகள் தேர்ந்தெடுத்து உணர்ந்த சாரதா தன் நுயிரைத் தியாகம் செய்கிறார்கள்.

“நியாயத்துடனே அன்றி அது இல்லாமலோ எல்லாரிடத்திலும் பாசம் வைக்கவே கூடாது. வேண்டு மானால் எந்த விதத்திலேயும் ஒட்டாமலிருந்து இயன்ற வரை உதவி செய்வதுதான் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிய கடமை தவிர இப்படி விழுந்து அவலத்தைத் தேடிக் கொள்வது அல்ல.”¹⁴

என்று டாக்டர் என்ற பாத்திரத்தின் கூற்று மூலம் ஆசிரியர் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். காதலுணர்வை யும் தத்துவங்களையும் கலந்து அமைக்கப்பட்ட இந்நாவலின் கதையம்சமும் உத்தி முறையும் தாகூர், காண்டேகர் ஆகியோரது நாவல்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன. தமிழ்ச் சிறுகதை முதல்வர்களுள் ஒருவரான சம்பந்தன் பாசம் நாவலின் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற் றிலும் இடம் பெறத்தக்க சிறப்பைப் பெறுகிறார்.

குடும்ப உறவுகளையும் காதலையும் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இக்கால ஏஜைய நாவல்களிற் பொன். குமார வேற்பிள்ளையின் உத்தம மலை (1935), க. சச்சிதானந்தனின் அன்னபூரணி (1942), ‘ச. வே.யின் மனநிழல் (1948), யாழ்ப்பாணம் ‘தேவ’னின் கேட்டும் நடந்ததும்’ (1954-55) முதலியன் இக்காலப் பகுதி ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியப் போக்கை இனங்காட்டவல்லன.

மர்மநாவல்கள்

இக்காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ இருபது மர்ம நாவல்கள் வெளிவந்தன. இவற்றுட் பெரும்பாலானவற்றை எழுதியவர் ‘ரஜனி’ (கே. வி. எஸ். வாஸ்). வீரகேசரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலப்பகுதியில் இவர் எழுதிய குந்தளப்பிரோமா (1949-50) நந்தினி (1950) பத்மினி (1953) தாரினி (1954) மலைக்கணி (1955) உதயகண்ணி (1955) முதலியன் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத் தக்கன. வாசகரது ரசனையையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு அற்புதச் சுவையும் அரசியற் செய்திகளும் கொண்டமைந்த இவ்வகை நாவல்கள் ஐம்பதுகளில் ஈழத்து நாவல் வாசகர் தொகையைப் பெருக்கின.

�ழத்திற்கு வந்து சொற்பகாலமிருந்து பிறகு இந்தி யாவக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்ற எம். ஏ. அப்பாஸ் இவ்வைப்பார் (1953) சி. ஜி. டி. சிற்றம்பலம் (1953) சிங்களத் தீவின் மர்மம் (1956) யக்கடையாவின் வர்மம் (?) முதலிய நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

எழுத்தார்வக் காலம்

சமுதாய சீர்திருத்தக் காலத்திலே எழுதப்பட்ட மர்மப் பண்பு நாவல்கட்கும் எழுத்தார்வக்கால மர்மப்பண்பு நாவல் கட்குமிடையில் வேறுபாடுண்டு. முதல் வகையின சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கூற எடுத்துக் கொண்ட கதைக்குச் சுவைநோக்கி மர்மப்பண்பு புகுத்தப்பட்டவை. எழுத்தார்வக் காலப்பகுதியிலே மர்மச் சுவையுடன் நாவல்கள் எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வமே தூண்டிநின்றது. பிறமொழிகளிற் படித்த புதுவகை மர்மக் கதைகளைப் போலத் தமிழில் எழுத முயன்ற பல தமிழ் நாட்டு எழுத் தாளர்கள் வாசகர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்திருந்தனர். அவ்வகை வாகர் கூட்டத்தைத் திருப்தி செய்யும் நோக்கில் எழுதவேண்டிய குழ்நிலை இருந்தது. இவ்வண்ணம் எழுதிய வர்கள் தமது நாவல்களின் சமகாலக்குடும்ப உறவுமுறைகள் காதல் ஆசாபாசங்கள் முதலியவற்றையும் சித்திரிக்கத் தவறவில்லை.

சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச் சாயலும்

கால தேசவர்த்தமானங்களைக் கடந்த காதல் நாவல் களும் குடும்ப நாவல்களும் எழுந்த இக் காலப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க சிலர் தாம் வாழும் சமூகத்தையும் பிரதேசங்களையும் கருத்திற் கொண்டு நாவல்கள் எழுத முயன்றனர். இவ்வாறு எழுதப்பட்ட நாவல்கள் ‘ஆசை பற்றி அறையலுற்ற’ ஆரம்ப முயற்சிகளாகவே அமைந்தன வெனினும் வரலாற்று நோக்கிற குறிப்பிடத்தக்கன. சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச் சாயலும் கொண்டவை என்ற வகையில் இனங்கீரணின் நாவல்களையும் பரிசோதனை முயற்சிகளையும் தனித்தனியாகவும் நோக்கலாம்.

‘மறுமலர்ச்சி’ எழுத்தாளரான அ. செ. முருகானந்தம் யாழ்ப்பாணக் கிராமப்புற மண் வாசனையை எழுத்தில் வடிக்க முயன்றவர். இவரது குறுநாவல்களான வண்டிச் சவாரி (1944) புகையில் தெரிந்தமுகம் (1950) இரண்டும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசப் பழக்கவழக்கங்கள் சமூக மதிப் பீடுகள் ஆகியவற்றைச் சித்திரிப்பவை; சமூகக் குறைபாடுகளையும் தொட்டுக் காட்டுவன. இவர் யாத்திரை என்ற தொடர் நாவலையும் (1958) எழுதியுள்ளார்.

உபகுப்தன் என்ற புனைபெயரில் கனக. செந்திநாதன் எழுதிய விதியின் கை (1953) நாவல் காதல், கிராமப்புறப் பண்பாட்டம்சங்கள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவற்றை இனைத்து எழுதப்பட்டது. இந் நாவலின் கதைக்களமான ‘மாஞ்சேரி’ யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கிராம மொன்றின் கற்பனைவடிவம். இங்குள்ள உயர்சாதிப் பணக்காரக் குடும்பங்களுக்கிடையில் நிகழும் போட்டி மனப்பாண்மையும் உட்பூசலும் ஒரு காதலுக்கும் சமூக நலனுக்கும் தடையாகிறது. சமூகக் குறைபாடுகளுக்கெதிரான கருத்துக்கள் கொண்ட மாசிலாமணி என்ற ஆசிரியன் அன்றைய கால கட்டத்தில் மாறிவரும் தலைமுறையின் பிரதிநிதி; அவ்வகையில் ஒரு முற்போக்குவாதி. ஆயின் செயற்றிறன் வாய்த்தவனால். சமூக மாற்றத்திற்கான கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்பவாக அவன் அமைய வில்லை. விதிப்படி கதை சுபமாக நிறைவூறுகிறது. கிராமத்துப்பாடசாலை, கிராமச் சங்கத் தேர்தல், காவடி ஆட்டம் ஆகியவற்றை நாவலின் கதை வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையிற் புகுத்திக் கிராமத்தின் ‘ஹயிர்முச்சைக்’ காட்டவேண்டுமென்ற தன் எண்ணத்துக்கு வடிவம் தரமுயன்றுள்ளார். கிராமச் சங்கத்தேர்தல் விவரணத்தில் ஆசிரியர்,

“உள்ளுர்க்கவிராயர்கள் பாடிய ‘கணபதிப்பிள்ளைச் சிந்தும்’ உணர்ச்சிவசப்பட்டோர் எழுதிய ‘சுவர்ப் பழமொழி’களும் எங்கும் காட்சியளித்தன. டூசினிக் காய்கூடச் சரியாக வரையத் தெரியாத எத்தனையோ மாணவர்கள் யானையும் பைசிக்கினாம் அழகாகக் கீறிப் பெரிய ஓலிய விற்பன்னர்களாகிவிட்டார்கள்... ஓலிவு மறைவிலே ஒரு போத்தல் உட்செலுத்தியவர்கள் பகிரங்கமாகக் கூட்டத்தோடு கூட்டமாய்க் குடித்து விட்டுக் கும்மாளமடித்தனர். அரைநிர்வாணப் பக்கிர் களாய் அலைந்த ஜிந்தாறு வாலிபர்கள் அருமையான வேட்டி சால்வைகளோடு அரசியலும் பேசியது அற்புத்திலும் அற்புதமாக இருக்கிறது.”¹⁵

எனத் தமது நகைச்சவையுணர்வைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். கதையம்சத்திற் புதுமையற்ற இந்நாவல் ஒரு காலச் சமூகச்

சித்திரம் என்றவகையிற் கவனத்திற்குரியதாகிறது. பரதன் என்ற புனைபெயரில் வெறும்பானை (1956-57) என்ற தொடர் நாவலையும் இவர் எழுதியுள்ளார்

‘கசின்’ என்ற புனைபெயரையுடைய க. சிவகுருநாதன் ஐம்பதுகளில் ஈழகேசரியிற் பதினெட்டு தொடர் நாவல்களெழுதியுள்ளார். இவற்றுட் பல குறுநாவல்கள். இந் நாவல்களிலே சமகால சமூக குடும்ப ஊழல்கள் நகைச்சவையுடன் தொட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. ஆசிரியரான இவர்தனது நாவல்களிலே ஆசிரியப்பணியோடு தொடர்புடைய வர்களையே பாத்திரங்களாகக் கொண்டுள்ளார்.

“சுவர்ணவிங்கம் கனகாம்பரத்திற்கு உத்தியோகம் எடுத்துக்கொடுத்தமாதிரி இன்னும்பல ஆண் ஆசிரியர் களுக்கும் பெண் ஆசிரியர்களுக்கும் உத்தியோகம் எடுத்துக் கொடுத்திருந்தான் ..... சுவர்ணவிங்கத்துக்குச் சம்பளத்தை விட வெட்டுக் கொத்துக்கள் அதிகம் என்று எங்கும் கதை பரம்பின”¹⁶

இவரின் குமாரி இரஞ்சிதம் (1952) நாவலில் வரும் ஒரு பாத்திர விவரணம் இது. இவருடைய நாவல்கள் தொடர் பாகக் குறிப்பிடுகையிற் கனக. செந்திநாதன்,

“அவருடைய கதைகள் முறைதவற்றிய காதலீயோ, காமத்தையோ சித்திரிப்பனவாகவும், எங்கேயோ நடந்த உண்மைக் கதைகளை வாசிப்பனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.”¹⁷

என்பர்

வ. அ. இராசரத்தினம் எழுதிய கொழுகொம்பு (1955-56 நாவல் காதல், தியாகம் முதலிய தனி மனித உணர்வுகளுடனமைந்ததொரு குடும்பக் கதையாக அமைந்தாலும் கதை நிகழும் களம், கதாசிரியர் வழங்கும் செய்தி ஆகியவற்றினாடிப்படையில் அதனையும் சமகாலச் சமூக உணர்வுடைய நாவலாகவே கொள்ள வேண்டும்.

கிழக்கிலங்கையைக் களமாகக் கொண்டெழுதப்பட்ட நாவல் என்ற வகையிற் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு இந்நாவலுக்கு உண்டு.

முதுரைச் சேர்ந்த நடராஜன் தனது மாமன் மகளான கனகத்தைக் காதலிக்கிறார். இருவரின் குடும்பங்களுக்கு மிடையில் நிலவும் பகையையுணர்ச்சி காதலுக்குத் தடையாகிறது. நடராஜன் கனகத்தைத் தன்னுடன் வந்து விடுமாறு அழைக்கிறார். அவள் அவனது படிப்பைக் காரணங் காட்டிச் சிலகாலம் பொறுத்திருக்கும் வண்ணம் கேட்டுக் கொள்கிறார். அவனது காதலில் நம்பிக்கையில் நடராஜன் விட்டு விலகி, தொழில் பார்க்குமிடத்தில் பிலோமினு என்ற பெண்ணை மணம் புரிகிறான். கனகத்தின் காதலை அறிய நேர்ந்த பிலோமினு அவருக்காகத் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்கிறார்.

சமுகத்திற் பெண்கள் ஆண்களை நம்பி ஏமாற்ற மடைந்து துன்புறுது தமது காலிலே தனித்து நின்று இயங்கவல்ல சமுதாய நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்றும் அதுவரை ஆண்களே பெண்களுக்கு கொழுகொம்பு ஆக அமையவேண்டும் என்றும் பிலோமினு மூலம் ஆசிரியர் போதிக்கிறார். இந்நாவலில் முதுரைப் பிரதேச இறங்கைச் சூழல், மக்கட்பண்பு என்பன புலப்படுத்தப் படுகின்றன. வ. அ. இராசரத்தினம் துறைக் காறன் (1959) என்ற இன்னேரு தொடர் நாவலையும் எழுதியுள்ளார்.

இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்தின் மலையகப் பிரதேசமும் தமிழ் நாவலுக்குப் பகைப்புலமாக அமையத் தொடர்க்கு கிடைக்கின்றது. மலையக மக்களின் அவல வாழ்க்கையைப் பொருளாகக் கொண்டு சி. வி. வேலுப்பிள்ளை வீட்டிற்றவன் ‘வாழ்வற்ற வாழ்வு’ ஆகிய நாவல்களை எழுதினார். டி. எம். பீர் முகமது என்பார் ஹமீதாபானு என்ற புனைபெயரில் கங்காணி மகள் என்ற குறுநாவலை எழுதினார். இதில் மலையகத்தின் பேச்சு வழக்கு வெற்றிகரமாகக் கையாளப் பட்டுள்ளது என்பர்.¹⁸ மலையகத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு செ. சிவஞான

சுந்தரம் (நந்தி) எழுதிய மலைக்கொழுந்து (1962) நாவலை அடுத்த இயலிலே தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை நாவல்கள் என்ற பகுதியில் நோக்கலாம்.

க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) மலர்யலி (1949), கெல்லும் வழி இருட்டு (1961) ஆகிய இரு நாவல்களை இக்காலப் பகுதியில் எழுதினார். இவற்றுட் செல்லும் வழி இருட்டு (1961 ஆம் ஆண்டுக்குமுன்) பாடசாலைகளைச் சமய நிறுவனங்களும் தனிப்பட்டவர்களும் நிர்வகித்துவந்த காலப் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்டது; முகாமையாளரின் அடக்குமுறைகளால் ஆசிரியர்களானுபவித்த இன்னல்களையுனர்த்துவது. குறிப்பிட்ட ஒரு கால கட்ட சமூகப் பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்டதென்றவகையில் இந்நாவல் குறிப்பிடத்தக்கது.

இளங்கிரனின் நாவல்கள்

ஐம்பதுகளில் சமுத்துத் தமிழ் நாவலுக்குப் புதிய பரிமுகமத்தைக் கொடுத்தவர் என்ற வகையில் இளங்கிரன் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையவராகிறார். ஏறத்தாழ இருபது நாவல்களை எழுதிச் சாதனை புரிந்தவர் என்ற வகையில் மட்டுமல்லாமல் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படைகளை அணுகித் தீர்வுகூற விழைந்த முதல் நாவலாசிரியர் என்ற வகையிலும் சமுத்துத் தமிழ் நாவலுக்குத் தேசியச் சாயல் தரமுயன்ற முதல்வர் என்ற வகையிலும் இவருக்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு.

இவரால் சமுத்தைக் களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பத்துத் தொடர் நாவல்களில் நால்வடிவம் பெற்றவை தென்றலும் புயலும் (1955) நீதியே நீ கேள்! (1959) இரண்டு மாருகம். புஸ் அடங்குமா? (1954) சொர்க்கம் எங்கே (1955) மனிதர்கள் (1956) இங்கிருந்து எங்கே? (1961) காலம் மாறுகிறது. (1964) ஆகியன தினகரன் பத்திரிகையிலே தொடராக வெளிவந்தன. மன்னில் விளைந்தவர்கள் (1960) நாவல் தமிழன் பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்தது. அவருக்கு ஒரு வேலைவேண்டும் (1972) நாவல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்தது. சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் இப்பொழுது (1977-78 இல்) அன்னை அழைத்தாள் என்ற தொடர் நாவலை எழுதிவருகிறார்.

தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள்! இரண்டும் சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளின் பகைப்புலத்திற் காதலைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவை. முதலாவது நாவலிற் சாதியை மீறிய காதலும் இரண்டாவது நாவலில் இன்த்தை மீறிய காதலும் வெற்றி பெறுகின்றன. இரண்டிலும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குட்பட்ட காதல்கள் தோல்வியடைகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் உயர் சாதியைச் சேர்ந்த பாலுவின் குடும்பம் வீட்டை ஏலத்தில் இழந்து அல்லவுறுகின்றது. வேலை தேடிக் கொழும்புக்குச் சென்ற பாலு அங்கு பணக்காரப் பெண்ணேன் மனோன்மணியைக் காதலித்து உடலுறவும் கொள்கிறார்கள். அந்தஸ்து வேறுபாட்டால் மனோன்மணி வேறெருவனுக்கு மனைவியாகிறார்கள். பாலு காதல் தோல்வியால் மனமுடைந்து வருந்துகிறார்கள். பாலுவின் தங்கை தங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினெனப் படும் பூபதியைக் காதலித்துப் பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையில் மனம் புரிந்து கொள்கிறார்கள். பாலுவும் தந்தையும் மனத்துயர் தாழாமல் மரணமடைகின்றனர். தென்றலும் புயலும் நாவலின் இக் கடையைப் போக்கில் ஆசிரியரின் குரலாக நடராசன் என்ற பாத்திரம் அமைகின்றது. யதார்த்த சமூக நிலையை உணர்த்தும் சிந்தனையாளருக்கு இப் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப்படுவோர்மீது உயர் சாதியின் ரென்றுக்கறப்படுவோர் கைக்கொள்ளும் அடக்குமுறை, வெறுப்பு மனப்பான்மை என்பனவும் பொருளாதார நிலையிலே தாழ்ந்த வேலையிலும் சாதிப்பிடிப்பை விட்டு நீங்கா மன வியல்பும் இந் நாவலிற் காட்டப்படுகின்றன. தங்கம் தனது சாதியை மீறிப் பூபதியைக் கரம்பற்றுவதாகக் காட்டுவதன் மூலம் இளங்கிரன் தனது சமூக மாற்ற விருப்பத்தின் படியான தீர்ப்பை அவள்மீது சமாத்தியுள்ளார் எனலாம்.

தென்றலும் புயலும் நாவல் தோட்டுக் காட்டிய வர்க்க வெறுபாட்டை விரித்து வளர்த்துக் காட்டுவது நீதியே நீ கேள்! நாவல். முதலாளி பரமசிவத்தின் மகன் கணேஷ்

தொழிலாளி வல்லிபுரத்தின் மகன் பத்மினியைக் காதலிக் கிறார்கள். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு தடையாகிறது. அதை மீறிக் காதலர் ஓன்றினைய முயலும் வேலையிற் பத்மினி திட்டமிட்டுக் கொலைசெய்யப்படுகிறார்கள். கணேஷின் தங்கை தவமணி தன்னுடன் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்த பிரேமதால் என்ற சிங்களவரைத் தன் தந்தையின் எதிர்ப்பையும் மீறி மனம்புரிகிறார்கள். இக் கடையம்சம் பல்வேறு விவரணங்களுடனும் உரையாடல்களுடனும் நானூறு பக்கங்களுக்கு மேல் நீண்டுள்ளது. இந் நாவலில் வரும் அங்சாரி என்ற பாத்திரம் தனைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தின் பொருளாதார உறவு முறைகட்கிடையிற் போராடிக்கொண்டே ஒன்றுபட்ட வர்க்கப் போராட்டத் திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. தென்றலும் புயலும் நாவலில் நடராசன் என்ற பாத்திரத்தின் தர்க்கரீதியான வளர்க்கியாக அங்சாரி என்ற பாத்திரம் அமைந்துள்ள தென்னாம்.

இரண்டு நாவல்களிலும் சில பொதுப்பண்புகள் உண்டு. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் முரண்பாடுகளையும் பொது வடைமைத் தத்துவத்தினாடாக அணுகித் தீர்வுகான விழைகின்றார்கள் இளங்கிரன். தென்றலும் புயலும் நாவலில் அரும்பிய இக்கண்ணேட்டம் நீதியே நீ கேள்! நாவலில் விரிவடைந்து அடுத்துவந்த நாவல்களில் மேலும் தெளிவாக வற்புறுத்தப்படுவதைக் காணலாம். சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய பிரதேசங்களிலும் தமிழ் நாட்டிலும் வாழ்ந்து எழுதிய பின்னர் ஸம்ததுக்கு வந்தபொழுது இவரை முதலில் தூண்டி நின்றது ஸம்ததைக் களமாகக்கொண்டு எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வமேயாம். இதனை அவர்,

“...இலங்கைக்கு வந்தபிரிஞ்சு, இந்நாட்டுச் சூழ்நிலையைப் பின்னணியாகக்கொண்டு கடைகளும் நாவல்களும் எழுதவேண்டுமென்ற எண்ணம் பிறந்தது. ஆர்வம் என்னைத் தூண்டியது. உடனே தென்றலும், புயலும் என்ற இந்த நாவல் உருவாகி ஆனந்தன் இதழில் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. வாசகர்கள் விரும்பி வரவேற்ற ஆர்வத்துடன் படித்தார்கள். இந்த வரவேற்பு மேலும் எழுதத் தாண்டியது.¹⁹

எனத் தெளிவாக்குகிறோம். தமிழ் நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ‘பகுத்தறிவுப் பாசறை’யினைச் சார்ந்திருந்த போது பெற்ற சமூகப் பார்வை சமுதாயத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் வர்க்க முரண்பாடுகளையும் அணுகும் சிந்தனையாற்றலைத் தூண்டி நின்ற தென்னாம். ஈழத்திற்கு மீண்டுமென்று இடதுசாரி அரசியல் சார்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனினைந்து எழுதமுயன்ற வேளையில் இச் சிந்தனையாற்றலும் எழுத்தார்வமும் வளர்ச்சியடைந்தன என்னாம். நீதியே நீ கேள்! நாவலில் அன்சாரி என்ற பாத்திரவாயிலாக,

“கோடிக்கணக்கான மக்களைக்கொண்ட தொழி வாளர் வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினரான நாம் நமது உரிமைகளை இதுவரை விட்டுக்கொண்டிருந்தது போதும். முதலாளிகளின் அக்கிரமங்களுக்கும் அநீதியான போக்கு கஞ்கும் அடங்கியிருந்தது போதும.....நாம் சங்கங் களில் ஒன்றுதிரள் விரும்புகிறோம். ஒரு மாபெரும் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தொழிலாளர் கட்சியில் உழைப்பாளர் அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்த விரும்புகிறோம்.”²⁰

என்று தொழிலாளரை ஒன்றிணைக்கும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டை முன்வைக்கிறோம். இங்குத் தொழிலாளர் கட்சி என்பது பொதுவுமைக் கட்சியே யாகலாம். 1956ஆம் ஆண்டு அரசியலில் இடதுசாரியினர் பெற்ற வெற்றியினைத் தொடர்ந்து - பொதுவுடைமைக் கட்சி யாழிப்பாணப் பிரதே சத்தில் ஒரு தொகுதியில் வெற்றி பெற்றிருந்த குழ்நிலையில்²¹ - நவீன தமிழிலக்கியத்திலே இக்கோட்பாடு திவிரமாக ஓலிக்கத் தொடங்கியது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் 1954ஆம் ஆண்டிலே தமது கைந்தாலில்²² வெளியிட்ட ‘‘சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தவாதம்’’ என்ற இலக்கியத் தத்துவத்தைத் தமது நாவலில் ஆங்காங்கே பிரச்சினை களைச் சித்திரிப்பதன் மூலமும் பாத்திரப் பண்புகளைப் புலப் படுத்துவதன் மூலமும் வெளிக்காட்டியுள்ள இளங்கீரன் அதற்கியையும் வண்ணமே நடராசன் அன்சாரி ஆகிய பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார் என்னாம்.

எழுத்தார்வக் காலம்

நீதியே நீ கேள் நாவலில், முதலாளிகள் தொழிலாளரைச் சுரண்டும் நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கூறும் தொழிற்சங்கவாதியான அன்சாரி, தொழிற்சங்கத்திற் சேரவந்த சோமசுந்தரம் என்ற தொழிலாளியை வேலை நீக்கம் செய்யும் முதலாளி பரமசிவத்துக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கிறார்.

தொழிலாளரது வறுமை, துண்பம் என்பவற்றை உணர் கின்றவனுக்கும் அன்சாரியுடன் பழகுபவனுக்கும் படைக்கப் பட்ட பரமசிவத்தின் மகன் கணேஷ், காலமாற்றத்துடன் இனைந்து தொழிலாளர்பால் அநுதாபம் கொள்ளத் தொடங்கும் முதலாளி வர்க்கத்தின் வாரிசாக அமைகிறார். முதலாளி வர்க்கத்தின் வகைமாதிரியான பாத்திரங்களாகப் பரமசிவம், மகாதேவா ஆகியோர் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சிங்களவரான டாக்டர் பிரேமதாஸ் தமிழ்ப் பெண் தவமணியை மனம்புரிவதும் அன்சாரி என்ற இஸ்லாமிய பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளமையும் ஆகிரியரின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வின் வெளிப்பாடுகள் என்னாம். இப்பாத்திரங்கள் தத்தம் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாக ‘வகைமாதிரி’யாய் அமையாமல் தனிமனித பாத்திரங்களாகவே அமைந்துள்ளன.

தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள்! ஆகிய இரு நாவல் களிலும் முக்கியபாத்திரங்கள் மரணமடைகின்றன. வர்க்க வேறுபாடு தொடர்பான தமது கோட்பாட்டை வலியுறுத்துவதற்கும் நாவல்களின் உணர்ச்சிகரமான நிறைவுக்குமாக ஆகிரியர் பாத்திரங்களின் தலைவிதியை நிர்ணயித்துள்ளார் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

நீதியே நீ கேள்! நாவலின் கதையம்சம் நெகிழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தொடர்க்கதைத் தேவையையொட்டி விரித்தெழுதப்பட்டுமையால் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது போலும். பத்மினி கொல்லப்பட்ட பின் கணேஷ் பத்மினியின் தம்பி தங்கையர்க்காகத் தன்னைப் பரித்தியாகம் செய்துகொண்டு

வாழ்வதாக அமையும் நாவலின் முடிவு சமகால, காதல், தியாகம் முதலிய தனிமனித உணர்வு நாவல்களின் முடி வாகவே யுள்ளது.

பரிசோதனை முயற்சிகள்

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே முதன் முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசோதனை முயற்சிகள் என்ற வகையில் மத்தாய்பு (1961), தீ (1961) ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடலாம். மத்தாய்பு ஐவர் இணைத்தெழுதிய குறு நாவலாகும். தமிழ் நாட்டிற் சுதேசமித்திரன், உமா ஆகிய பத்திரிகைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வகைக் கூட்டு முயற்சிகளை வாசித்தவர்களால் அவற்றை மாதிரியாகக் கொண்டு இது எழுதப்பட்டது.²³ பொருமை காரணமாகக் கொலைக்குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட மாரிமுத்துவின் துயரக் கதையான இதைச் ‘சு வே’ (ச. வேலுப்பிள்ளை), கனக செந்திநாதன், இ. நாகராஜன், குறமகள் (இ. வள்ளிநாயகி), எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். யாழிப் பாணப் பிரதேசச் பேச்சுத்தமிழும் மலையக, சிங்கள கிராமப் புறப் பிரதேச மொழி வழக்குகளும் விரவ எழுதப்பட்டுள்ள இக் குறுநாவலில் 1958ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரப் பகைப்புலமும் தொட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளது. வீரகேசரியில் தொடர் நாவலாக வெளிவந்த இது நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளது. வண்ணமலர், மணிமுத்து, கோட்டைமுணைப் பாலத்திலே முதலிய இவ்வகைக் கூட்டு முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எஸ். பொன்னுத்துரை எழுதிய ‘தீ’ கதையம்சத்திலும் உத்திமுறையிலும் தமிழ் நாவலின் வரலாற்றிற் குறிப்பிடத் தக்க சிறப்புடையது. ஆடவளைஞருவன் பலவேறு பெண் களுடன் பாலியலுறவுகொண்டு அவ்வநுபவங்களைச் சுய சரிதைப் போக்கில் விபரிக்கிறான். கதை கூறும் முறையிலே அநுபவங்களை மீளப்பார்க்கும் நனவேடை உத்தி கையாப்பட்டுள்ளது.

கதாநாயகனான ‘நான்’ பாக்கியம், சாந்தி, வில்லி, புனிதம். திலகா, சரசு ஆகியவர்களை ஓவ்வொருவராக அநுபவிக்கிறான். புனிதம் விருப்பத்திற்கெதிராக மணம் செய்துவைக்கப்பட்ட மணவி. வில்லி அந்தஸ்தில் உயர்ந்தவள் அவள்மேலேதான் அவனுக்கு காதல் பிறக்கிறது. தனது அந்தஸ்துக்குக் குறைந்த பெண்களிடம் அவனுக்குப் பாவிய லுணர்ச்சி மட்டுமே உண்டாகின்றது.

‘பாலுணர்ச்சியின் அடிப்படைத் தன்மையை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக அதை மையமாக வைத்து— அதை நாராக வைத்து — மலர்களைக் கோக்கிறார் ஆசிரி யர். ஓவ்வென்றால் அவை வந்துபோகின்றன. வாடி நார் மட்டும் மிஞ்சி நிற்கிறது. நார்! வாழ்க்கையின் உந்தல், வீரியம்! அதுதான் மையம். பாக்கியம், சாந்தி, வில்லி, புனிதம், திலகம், சரசு - அவர்கள்ல் முக்கியம். முக்கியமான நார், பாலுணர்ச்சி —’’²⁴

என இந்நாவலை விமர்சனம் செய்த மு. தலையசிங்கம் இது காட்டும் பாலுணர்ச்சி முக்கியத்துவத்தைக் கண்டிக்கும் ஆர்ப்பாட்டச் செயல்கள் கால வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத பிறபோக்குத் தனம் என்பார்.²⁵

மதிப்பீடு

எழுத்தார்வக் காலப்பகுதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. இவற்றுட் பெரும்பாலன பத்திரிகைத் தொடர்க்கதைகளாக வெளிவந்த நிலையிலேயே உள்ளன. பல்வேறு வகையிலும் தரத்திலும் அமைந்த இவற்றிலே வரலாற்று நோக்கிற குறிப்பிடத்தக்கவற்றைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் நோக்கும் முயற்சியே இவ்வியலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பிறமொழி நாவல்களையும் தமிழ்நாட்டு நாவல்களையும் வாசித்த அருட்டுணர்வால் எழுத்தார்வம் பெற்ற இக்கால ஈழத்து நாவலாசிரியர்கள் எழுத்தை ஒரு கலை என்றும் எழுத்தர்ஸராக மதிக்கப்படுவது ஒரு சமூக அந்தஸ்து என்றும்

கருதியவர்கள். இவர்களிற் பலர் சிறுகதைகள் எழுதிப் பெற்ற அனுபவத்துடன் நாவல் எழுத முயன்றவர்கள். இவ் வகையிலே சமுதாய சீர்திருத்தக் காலப் போதனை நோக்கினரிலிருந்து இவர்கள் வேறுபடுகின்றனர். இவ்வேறுபாடு இவர்களது படைப்புக்களிலும் பிரதிபலித்தது.

இக்கால நாவலாசிரியர்கள் பலர் சமகால தமிழ்நாட்டு நலீன இலக்கியப் போக்குடன் இணைந்து எழுதியவர்கள், இதனால் நாவல்களின் பொருள், வடிவம், உத்திமுறை என்பவற்றிலே தனித்துவம் பேணமுடியாதவர்களாயினர் என்னாம். காதல், தியாகம், பாசம் முதலிய தனிமனித உணர்வுகளை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட சமகாலத் தமிழ்நாட்டுக் குடும்ப நாவல்களாலும் மர்மப் பண்பு கொண்ட துப்பறியும் நாவல்களாலும் கவரப்பட்ட இக்காலப்பகுதி ஈழத்து நாவலாசிரியர்களின் படைப்புக்களிற் பல ‘ஆசைபற்றி அறையலுற்ற’ ஆரம்ப முயற்சிகளாகவே அமைந்ததில் வியப்பில்லை. இவற்றுட் க. தி. சம்பந்தனின் பாசம் குறிப்பிடத் தக்கது. காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்த இவ்வகை நாவல்கள் எழுத்தார்வத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்துவனவரக் அமைந்தன.

ஐம்பதுகளிலே சமகால சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச் சாயலும் பொருந்த எழுத முயன்றுள்ளவர்களுள்ளும் பெரும்பாலோர் கதையம்சத்திலும் பாத்திரப் படைப்பு முதலியவற்றிலும் தனித்தன்மையைப் புலப்படுத்த வில்லை. அ. செ. முருகானந்தன், கனக. செந்திநாதன், கசின், வ. அ. இராசரத்தினம். சொக்கன், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை முதலியோர் சமகால ஈழத்து மக்கள் வாழ்க்கையைக் கதைக்குக் களமாகக்கொண்டோர் என்ற அளவிலேயே குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இக்காலப்பகுதி நாவலாசிரியருள் இளங்கிரன் எஸ், பொன்னுத்துரை இருவருமே தரமான படைப்புக்களைத் தந்தனர். எஸ். பொன்னுத்துரையின் தீதமிழில் அதுவரை பிறர் கையாளாத கதையம்சத்தைக் கொண்டது. ஈழத்தில் நன்வோடை உத்தியில் எழுதப்பட்ட முதலாவது நாவல் என்ற சிறப்பும் இதற்குரியது.

எழுத்தார்வக் காலம்

இளங்கிரன் சமகாலச் சமூகப்பிரச்சினைகளை மார்க்கியக் கோட்பாட்டில் அணுகித் தீர்வுகூற முயன்றவரான பொழுதி இும் தமது இக்கால நாவல்களின் கதையம்சத்திற் காதல், தியாகம் முதலிய உணர்வுகளையே முன்வைத்ததன்மூலம் வழக்கமான தமிழ்நாட்டு நாவல்களைப் போலவே எழுதி யுள்ளார். தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள்! நாவல்களில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம். சாதி ஏற்றத்தாழ்வும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் காதலுக்குத்தடையாகின்றன என்னும் கருத்தை விளக்கும் வகையிலேயே இரண்டின் கதைப்போக்கும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். எனினும் சமகால ஈழத்துமக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை விரிவான முறையிலே தமது நாவல்களிற் பிரதிபலித்தவர் என்ற சிறப்பு இவருக்குரியது.

“பத்துவருடங்களுக்கு மேலாக அமைதியாக இருந்து தேசியப் பண்பு பொருந்தப் பெற்ற யதார்த்த இலக்கியங்களைப் படைத்துவந்திருக்கும் அவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.”²⁶

என இவரது நாவலிலக்கியப் பணியைக் க. கைலாசபதி பாராட்டுவர், இளங்கிரனின் நாவல்களையதார்த்த நாவல்கள் என்று கொள்ளமுடியாது. சமகாலத்திலே தமிழ் நாட்டில் அகிலன் முதலியோர் பத்திரிகைகளைக் களமாகக் கொண்டு செய்த பணியையே இளங்கிரனும் ஈழத்திற் செய்துள்ளார் என்பதையும் அவ்வகையிலே அவை ஈழத்தில் அதற்கு முன் வந்த தமிழ் நாவல்களிலிடத் தரமானவையாக அமைந்தன வென்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

- க. சக்கிதானந்தனின் அன்னபூரணி தொடர்நாவலின் முடிவிலைமந்த பத்திரிகீபர் குறிப்பு. ஸ்கேசரி, 1948-12-27, பக். 7.
- பெ. கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி), கோ. சிவபாதசந்தரம், தமிழ் நாவல். நூற்று வரலாறும் வளர்ச்சியும், 1977, பக். 165.
- வில்கூர் செல்வராசன், ஈழத்தில் தமிழ்நாவல் வளர்ச்சி, 1967, பக். 34

4. யாழ்ப்பாணம் 'தேவன்' தமது 'கேட்டதும் நடந்ததும்' (1956) நாவலின் 'வாசகர்களுக்கு' என்ற முடிவுரைப் பகுதியிலே (பக. 302) இவ்வறவுமுறையைக் குறிப்பிட்டளார்.
5. கனக. செந்திநாதன் சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, 1964, பக. 104. க. ஸ்கலாசபதி, 'முதன் முதலில் சந்தித்தேன்' மல்லிகை, 1973 நவம்பர், பக. 8, இவ்விருவரும் தந்த தகவல்களிலிருந்து இக் கருத்துப் பெறப்பட்டது.
6. அகிளன், 'எழுத்தும் வாழ்க்கையும்' தீபம், 1978 பிப்ரவரி, பக. 7
7. செ. கணேசலங்களின் 'நீண்டபயணம்' (1965) சடங்கு, (1966), செவ வானம் (1967) தரையும் தாரகையும் (1968) போர்க்கோலம் (1969), மண்ணும் மக்களும் (1970) ஆகியனவும் யோ. பெண்டிக்ற பாலனின் சொந்தக்காரன்? (1968) நாவலும் வேறுசில நாவல் களும் தமிழ்நாட்டின் பாரிநிலை வெளியீடுகளாகும்.
8. சுனைகு ஆர்டன், 'ஒருசிறு முன்னுரை', சமுகேசரி, 1939-6-18, பக. 4
9. அ. ந. கந்தசாமி 'புதிய தமிழ் இலக்கியம்', சமுகேசரி, 1943-10-17
10. 'ஆகிளியர் உரை', விதியின் கை, வீரகேசரி பிரசரம், 1977
11. 'நான் என் எழுதுகின்றேன்', வாடெனுவி மஞ்சரி, 1972-8-28, பக. 3
12. பொ. பூலோகாகிள்கம், தமிழ் இலக்கியத்தில் சமுத்தறிஞரின் பெறு முயற்சிகள், 1970, முன்னுரை, பக. 7
13. சில்லையூர் செல்வராசன், மு. கு. பக. 41
14. பாசம் தொடர்நாவல், அத்தியாயம் 30, சமுகேசரி, 1974-9-14, பக. 7
15. விதியின் கை, வீரகேசரி பிரசரம், 1977, பக. 43
16. குமாரி இரங்கிதம், தொடர்நாவல், சமுகேசரி, 1952-12-7, பக. 6
17. சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, பக. 105
18. சில்லையூர் செல்வராசன், மு. கு. பக. 41
19. 'நாவலும் நானும்', தென்றலும் புயலும், 1956, பக. 7 தடித்த எழுத்துக்கள் எம்மாவிடப்பட்டன.
20. நிதியே நீ கேள்!, 1962, பக. 121-122
21. பருத்தித்துறைத் தொகுதியில் 1956 இல் பொதுவுடைமைக் கட்சி யைக் கார்ந்த பொன். கந்தையா பராளமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
22. கா. சிவத்தம்பி, 'இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் சமுத்தின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்', புதுமை இலக்கியம், 1975, பக. 25-26 இல் இக் கைந்துருள் தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
23. மத்தாப்பு முகவுரையிற் கனக. செந்திநாதன் இதணைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
24. எழுத்து, 1963 ஜூவரி, பக. 20
25. .., .. பக. 21
26. நிதியே நீ கேள்!, அணிந்துரை, பக. XIX

4

சமுதாய விமர்சனக் காலம்

தமிழ் நாட்டிலும் சமுத்திலும் தேசிய விடுதலையை அடுத்து ஏற்ததாமுப் பத்தாண்டுக் காலத்தில் வளர்ந்த சுதந்திரச் சிந்தனைகளும் உலகளாவிய பரந்த நோக்கும் அறுபதுகளிலே தமிழ் நாவலிலக்கியத் துறையிலே செல் வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கின. சமுதாய அமைப்பு நிலையானதொன்றெனக் கருதி, அதிலே அவ்வப்போது தோன்றும் முரண்பாடுகள் தற்காலிகமானவை என முடிவு செய்து, அவற்றைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுச் சீர்திருத்தம் பேச முன்வந்தோரும் எழுத்தார்வத்தால் உந்தப்பட்டுக் காதல், தியாகம், பாசம் முதலிய தனிமனித உணர்வுகளுக்கு முதன்மை தந்து எழுதியோருமான படைப்பாளரிலிருந்து வேறுபட்ட புதுயுகச் சிந்தனையாளர்கள் தமிழ் நாவலுலகில் முன்னணிக்கு வந்தனர். சமுதாயத்தின் இயக்கவியலை உணர்ந்து அதற்கும் தனிமனிதனுக்குமுள்ள தொடர்புகளை விமர்சனம் செய்ய முயன்ற இவர்கள் மனிதனை, அவனது இயல்பான உணர்ச்சிகள், அவனது சூழல், அவனைப் பாதிக்கும் புறக்காரணிகள் என்பவற்றின் மத்தியில் 'இன'ங் காணத் தலைப்பட்டனர்.

மனிதனைப் பாதிக்கும் புறக்காரணிகள் என்ற வகையில் அரசியல், பொருளியல் அம்சங்களின் முக்கியத்துவம் இக்காலப் பகுதியில் உணரப்படலாயிற்று. 'மார்க்சிய'க் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிற் சமூகப் பிரச்சனைகளை

அனுகித் தீர்வு கூறும் நோக்கு வளரலாயிற்று. தமிழ் நாட்டிலே தொ. மு. சிதம்பர ராதாதன் எழுதிய பஞ்சம் பசியும் நாவல் (1953) இவ்வகையிலே முதன் முயற்சியாக அமைந்தது.

சமுத்து எழுத்தாளரில் ஒரு சாராரின் மத்தியில் ஜம்பது களிலே முனைப்படன் வளர்ந்த இடதுசாரி அரசியற் சார்பான் சமூகக் கண்ணேட்டம் இலக்கியத்தின் சமூகப் பணியை வற்புறுத்தியது. சமூகக் குறைபாடுகளையும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் அகற்றுவதற்கு எழுத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்து வலுப் பெற்று வந்தது. சோவியத் ரூசிய, சென்சின் இலக்கியங்களும் உலகளாவிய பொதுவுடைமைக் கண்ணேட்டமும் இத்தகைய சுருத்துக்களுக்கு உந்து சக்தியாயின. 1956ஆம் ஆண்டிலே நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றம் இதற்குப் பெருந்துணை புரிந்தது.

இவ்வகையில் சமுத்திலே ஜம்பதுகளிலே சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கெதிராக முன்வைக்கப்பட்ட சமுதாய விமர்சனக் கண்ணேட்டம் சமகாலச் சிறுகதைகளிற் பிரதிபலித்தது. செ. கணேசலிங்கன், டொமினிக் ஜீவா முதலியோர் இக் கண்ணேட்டத்திற் பல சிறுகதைகளை எழுதினர். சமுத்துச் சூழ்நிலையில் நாவல்கள் எழுத விழைந்த இளங்கிரன் தமது நாவல்களிலும் இப்பிரச்சினைகளை அனுகினார். எனினும் எழுத்தார்வத்தால் உந்தப்பட்ட அவரது நாவல்களில் இச் சமுதாய விமர்சனக் கண்ணேட்டம் கதையம்சத்திற்குத் துணைப்பியும் வகையிலேயே பயன் படுத்தப்பட்டது. பிரச்சினைகளையே கதையம்சமாகக் கொண்டு அவற்றின் வரலாற்று முறையிலான வளர்ச்சியையே கதை வளர்ச்சியாகக் கொண்டு நாவல்களை எழுதும் போக்கு அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே சமுத்தில் உருவாகியது. அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் நிகழ்ந்த ‘மரபுப் போராட்ட’மும் பின்னர் நிலவிய ‘முற்போக்கு - நற்போக்கு’க் கருத்து முரண்பாடுகளும் நாவலின் பொருளிலும் வடிவத்திலும் விளைவித்த தாக்கம் இவ்வாறு புதிய போக்கிற்கு உந்து சக்தியாகத் திகழ்ந்தது. பத்திரிகைகளையே வெளியீட்டுச் சாதனங்களாகக் கொண்டு வாரந்

தோறும் வாசகரது இரசனையை அளவுகோலாக வைத்து எழுதவேண்டிய நிலை ஓரளவு மாறியது. சில எழுத்தாளர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டின் பிரபல பிரசரக் களங்களின் ஆதரவுடன் நாவல்களை நூல் வடிவில் வெளியிடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை இப்புதிய போக்கிற்கு உறுதுணைப்பிற்கும் தத்து.

இவ்வகையிற் சமுதாயப் பிரச்சினைகளையே கதைப் பொருளாகக் கொண்டு அவற்றின் வரலாற்று முறையிலான வளர்ச்சியை உற்று நோக்கி, அவற்றை விமர்சனம் செய்யும் வகையிலே நாவல்கள் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியான அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அன்மைக்காலம் வரை ஏற்றத்தாழப் பதினெந்தாண்டுகாலப் பகுதியைச் சமுதாய விமர்சனக் காலம்¹ எனலாம். இக்காலப் பகுதியிற் பல்வேறு தரத்திலுமாக வெளிவந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களிற் சமகாலச் சமூக உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட சமுதாய விமர்சனநோக்கு நாவல்களை அவை பொருளாகக் கொண்ட பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில்,

- (அ) சாதிப்பிரச்சினை நாவல்கள்
- (ஆ) அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினை நாவல்கள்
- (இ) தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை நாவல்கள்
- (ஈ) பாலியற் பிரச்சினை நாவல்கள்

என நான்கு முக்கிய பிரிவுகளில் நோக்கலாம்.

சாதிப்பிரச்சினை நாவல்கள்

“பிறப்பினடிப்படையிற் ரேன்றிய உறுப்பினர் களையும் ஒரு பொதுவான பெயரையுங்கொண்ட ஒரு அகமணக் குழுவோ அல்லது அகமணக்குழுக்களின் தொகுதியோ சாதி எனப்படும்”²

என ‘எட்வேட் ப்ளன்ற்’ சாதிமுறைக்கு வரைவிலக்கணம் தருகிறார். சமுத்துத் தமிழரின் சமூக அமைப்பு சாதிப் பாகுபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

“தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறிய மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட சில தனிப்பட்ட அம்சங்களோ³ திராவிடசாதி முறையம்சங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்தது சமுத்துத் தமிழர்து சாதிமுறை.”⁴

என வரலரற்றுய்வாளர் கருதுவர். இச்சாதியமைப்புமுறை சிறப்பாக யாழிப்பாணப் பிரதேச பண்பாட்டு மரபுகளுடன் தொடர்படியைது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் ஆட்சியிலும் மாற்றமுடியாத வொரு அமைப்பாக இருந்து வந்தது மட்டுமன்றிச் சமுதாயமாற்ற முயற்சிகளுக்கெல்லாம் ஒரு தடையாக இருந்து வருவதும் எமது சமூகத்தில் இவ்வமைப்புமுறை எவ்வளவிற்கு உறுதிபெற்றிருக்கின்ற தென்பதைக் காட்டும்.

சமூக நிலையில் உயர்வு தாழ்வு காட்டும் இச் சாதியமைப்பு முறை திருமனை உறவு, தெய்வ வழிபாட்டிடங்கள், பொது இடங்களிற் கலந்து பழகுதல் முதலியவற்றிற் பிரச்சினைகள் உருவாகக் காரணமாகின்றது.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிற் சாதிப்பாகு பாட்டினைத் தமது நாவல்களிற் கையாண்ட எவரும் அதனைச் சமுதாய விமர்சனநோக்கில் அணுகவில்லை. சாதி ஏற்றத் தாழ்வினாற் பாதிக்கப்பட்டிருந்தோரின் மத்தியிலிருந்து எதிர்ப்புக்குரல் எழாதிருந்த குழ்நிலையில் உயர்சாதியின ரெனப்படுவோர் சிலரின் மேலெழுந்தவாரியான சமூக சமரச உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே நீலகண்டன் ஓர் சாதிவேளாளர் (1925), சுந்தரவதனு அல்லது இனபக்காதலர் (1938), காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குக் சாவுமணி (1937), கெல்வி சரோசா அல்லது தீண்டாமைக்குக் கவுக்கடி (1938) ஆகிய நாவல்கள் அமைந்தன என்னாம். ஜம்பதுகளிற் சாதிப்பிரச்சினை ஒரு 'எரியும்பிரச்சினை'யாகக் குழுறியெழுந்த குழ்நிலையில் இதனைப் பொருளாகக் கொண்டு பல சிறு கதைகள் படைக்கப்பட்டன. இச் சூழ்நிலையில் இளங்கிரேன் தனது நேரடி அநுபவத்திற்கப்பாற்பட்ட இப்பிரச்சினையை இயன்றவரையில் தனது நாவலிற் புகுத்தித் தனது தீர்வையும் வழங்கினார்.

1956-ஆம் ஆண்டின் அரசியல் மாற்றத்தினை அடுத்து யாழிப்பாணப் பிரதேசத்திலே தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப் படுவோரின் உரிமைக்குரல் வலுப்பெற்றது. பொதுவுடையை அரசியற் கோட்பாடு இவர்களிடையே வர்க்க உணர்வை

ஊட்டத் தொடங்கியது. கிராமங்கள்தோறும் உரிமைப் போராட்ட உணர்வு கிளர்ந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாவல் எழுதப் புகுந்த செ. கணேசலிங்கன் தாம் சார்ந் திருந்த முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கேற்பச் சமகாலச் சமூகவரலாறு எனத் தக்கவைகயிற் சாதிப்பிரச்சினை தொடர்பாக நீண்டபயணம் (1965), சடங்கு (1966), போர்க் கோலம் (1969) ஆகிய நாவல்களை எழுதினார்.

நீண்டபயணம் நாவல் 1956 ஆம் ஆண்டை ஒட்டிய காலப் பகுதியில் யாழிப்பாணப் பகுதிக் கிராமமொன்றில் நிகழும் மாற்றத்தைச் சித்திரிப்பது. நல்லான் என்ற பள்ளர்குலப் பயைன் திருவிழாப் பார்க்கச் செல்கிறார். கோயிலிலே பஞ்சமர (தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் எனப்படுவோர்) களுக்காகக் கயிறு கட்டி இடப்பிரிவினை செய்யப்பட்டிருந்தது. திருவிழா பார்க்கச் சென்ற நல்லான் தூக்கக் கலக்கத்தினாற் கயிற்றுத் தடைக்கப்பாற் புரண்டுவிடுகிறார். இதனைக் கண்டு பொருத் உயர்சாதி வாலிபர்கள் அவனை அடித்துத் துன் புறுத்துகின்றனர். நல்லானைப் பாதுகாக்க முயன்ற செல்லத் துரையன் உள்ளம் குழுறுகிறார். பஞ்சமருக்காகக் கட்டப் பட்ட கயிற்றை அறுத்தெறிவதாகச் சபதம் செய்கிறார். அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட நல்லான் தகுந்த வைத்திய உதவி பெறுவதற்கு வேளாளரின் அடக்குமுறை தடையாகின்றது. நல்லான் இறக்க நேரிடுகிறது. அடக்கியொடுக் கப்படும் தனது சமூகத்தின் உரிமைகளை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியிற் செல்லத்துரை கொண்ட உணர்ச்சியைப் பறையர் குலத்தைச் சேர்ந்தநன்பனான் மாதவன் நெறிப்படுத்துகிறார். சட்டத்தின்மூலம் உயர்சாதியினரெனப்படுவோரின் அடக்கு முறையை நீக்கமுடியாதெனக் கண்ட பறையரும் பள்ளரும் ஒன்றிணைந்து உள்ளூர் அரசியலில் ஈடுபட்டுத் தமது உரிமைப் போராட்ட நீண்ட பயணத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்தைக் கடக்கின்றனர்.

இந்நாவலில் வேளாளரின் அடக்குமுறைக் கொடுமைகள் விபரிக்கப்படுகின்றன. பொதுக் கிணற்றிலே தண்ணீர் அள்ள விடாது தடுத்தல், சட்டை முதலிய மேலாடைகளை அணிய விடாது தடுத்தல், பெயர்ப் பதிவின்போது கந்த

சாமியைக் கந்தன் என்றும் வேலுப்பிள்ளையை வேலன் என்றும் பதில், சாராயம், காசு என்பவற்றைக் கொடுத்து அவர்களைத் தம்பக்கம் சேர்த்தல் முதலியன் தொடர்பான விவரணங்கள் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத் தக்கன. தாழ்த்தப் பட்டோரெனப் படுவோரின் சமூக பொருளாதார நிலை, சமூக மதிப்பீடுகள் முதலியனவும் நாவலிற் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப்படுவோரின் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக உயர்சாதியின் ரெனப் படுவோரின் சமூக உறவிலுள்ள ஊழல்கள், முரண் பாடுகள் என்பவற்றைப் பெரிதுபடுத்தி என்னிட நகையாடும் பண்பும் நாவலிற் காணப்படுகின்றது. சிங்கப்பூர்ப் பெஞ்ச னியர் சினிவாசகத்தாரின் மகள் சரஸ்வதியுடன் செல்லத் துரையன் கொண்டுள்ள தொடர்பும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் வெள்ளாடிச்சி பற்றிய செய்தியும் கட்டிய தாலியைக் கழற்றிக் கொடுத்துக் கணவை வீட்டை விட்டுத் தூரத்தும் உயர்சாதிப் பெண்ணெறுத்தி பற்றிய கதையும் இத்தகைய நோக்கிலேயே நாவலிற் சித்திரிக்கப்படுகின்றன எனலாம். வேளாளருக்குள்ளேயே பிரதேச, குறிச்சி, பரம்பரை வேறுபாடுகள் பார்க்கும் குறுகிய மனதிலையும் நாவலில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

போர்க்கோலம் நாவல் நீண்ட பயணம் நாவலின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாகவே அமைந்துள்ளது. 1966-'69 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பானப் பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்த ஆலயப் பிரவேச முயற்சிகளின் தொடர்பான போராட்டங்களும் துப்பாக்கிச் சூட்டு நிகழ்ச்சிகளும் இந்நாவலின் பகைப் புலமாக அமைந்துள்ளன. ஆனந்தன் என்ற வேளாளர் குல வாலிபன் பள்ளர் குலத்தவருளை மாணிக்களை வஞ்சகமாகக் கொலை புரிகிறான். மாணிக்கனது காதலி அன்னம் ஆனந் தனைக் கொன்று பழித்திர்த்துக்கொள்கிறான். உரிமைப் போராட்டத்தில் நீண்ட பயணத்தைத் தொடங்கியவர்கள் ஆயைப் பிரவேச முயற்சியில் போராட்டவேளையிலே துப்பாக்கிச் சூட்டு நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கின்றன. அடக்குமுறைக் கெதிராகத் தாழ்த்தப்பட்டோரெனப்படுவோர் போர்க்கோலங் கொண்டிருக்க வேண்டியதனவசியத்தை இந்நாவல் வற்புறுத்துகின்றது.

சமுதாய விமர்சனக் காலம்

கதைப் போக்கிலே மாறிவரும் சமூக நிலையையும் ஆசிரியர் தொட்டுக்காட்டுகிறார்.

“இரு காலத்திலே ஒவ்வொரு பேச்சிலேயும் நாச்சியார், கமக்காறிச்சி என்று கூப்பிடுவள் அவ்வார்த்தை களைக் குறைத்துக் கொள்வதைத் தங்கம்மா உணராம் வில்லை”¹⁴

எனவும்

“இரு காலத்தில் தண்ணீர் வேண்டுமாயின் ஏதாவது ஒரு தோட்டக் கிணற்றிடக்குச் சென்று எவராவது கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளத் தகுதிபெற்ற கமக்காரன் வரும்வரை காத்து நிற்க வேண்டும். அவர்கள் குடத் தோடு காத்து நிற்க அவர் தன் வேலைகளைக் கவனிப்பார். பின்னர் ஓய்வாக வந்து பெரிய தர்மம் செய்வதுபோலத் தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றுவார். இப்போது பல கிணறுகளைத் தம் பகுதியில் அவர்களே தோண்டி விட்டனர்”¹⁵

எனவும் நீண்ட பயணத்தின்பின் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந் நாவலிற் சாதிப் போராட்டத்துடன் முதலாளித் துவத்திற்கெதிரான பொருளாதார, அரசியற் போராட்டக் கருத்துக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

“தற்போதைய அரசியலமைப்பையும் அதன் கீழ் ஆட்சி செலுத்தும் வர்க்கத்தையும் வைத்துக்கொண்டு எவற்றையும் சாதிக்க முடியாது. ஆயுதப் புரட்சி இல்லாமல் தற்போது ஆனாலும் வர்க்கத்தை ஒழித்து விடலாம் என்று நினைப்பது பகற்கனவு”¹⁶

என்ற ஆசிரியர் தமது கருத்தைப் பாத்திரமொன்றின் மூலம் புலப்படுத்துகிறார். பாத்திர உரையாடல்களிலே சர்வதேச அரசியற் பிரச்சினைகளான வியட்நாம் பிரச்சினை, சி. ஐ. ஏ.க் கொடுமைகள் ஆகியன் தொடர்பான செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. நீண்டபயணம் நாவலில் மாதவன் என்ற பாத்திரம் ஆசிரியரின் குரலாக அமைந்ததைப்போலப் போர்க்கோலம் நாவலிலே இலட்சமணன் என்ற பாத்திரம் அமைகின்றது.

இல்லிரு நாவல்களுக்கும் அடிப்படையான உரிமைப் போராட்டக் கதைக் கரு ஆசிரியரின் நல்லவன் (1956) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலிடம் பெற்ற ‘வள்ளி புறப்பட்டான்’ என்ற சிறுகதையில் அமைந்துள்ளது. சம காலப் பிரச்சினைகளின் வளர்ச்சிக்கு இயையக் கதைக் கருவையும் விரிவு செய்து இரு நாவல்களையும் படைத்துள்ளார் என்னாம். நீண்டபயணம் நாவலிற் காணப்படும் கதை வளர்ச்சியைப் போர்க்கோலத்திற் காணபதற்கில்லை. ஆசிரியர் தமது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கேற்றவகையில் உரையாடல்களையும் சம்பவங்களையும் அமைத்துச் செல்கிறார் என்பது புலனுகின்றது.

கே. டானியல் எழுதிய பஞ்சமர் (1972) நாவல் “பஞ்சப் பட்டமக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் பேரோவியம்”¹¹ என்ற பாராட்டைப் பெற்றது. வேளாளரின் குடிமக்களான கோவியர், வண்ணர் முதலிய பஞ்சப்பட்ட மக்கள் தம உட்பிரிவினைகளை மறந்து இணைந்து போராட முயல்கிறார்கள். வேளாளரான ஐயாணணன் இல்லிடுதலைப் போரை முன் நின்று வழி நடத்துகிறார். இப்போராட்ட உணர்வுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும்வகையில் வேளாளரின் அக்கிரமங்கள் பற்றிய செய்திகளும் அவர்களின் குடும்ப உறவுமுறைகளில் உள்ள ஊழல்கள் பற்றிய வருணணைகளும் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

இந்நாவலைத் “தற்கால சமுத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு கட்டம்”¹² என்றும்

“அறிவையும் அநுபவத்தையும் அரசியலையும்பற்றி நிறையக் கதைத்துக்கொண்டு உயர்சாதியினருக்குத் துதிபாடிக் கிடக்கும் கற்ற கும்பலை நோக்கி டானியல் விட்ட சவால்போலத் தோன்றுகின்றது.”¹³

என்றும் திறனாய்வாளர் கருதுவர்.

“வாழ்க்கை - கலை இவற்றின் எல்லைக்கேருகள் அழிந்து இரண்டும் இரண்டறக் கலந்து மெய்மையாக நாலை நிறைத்துள்ளன.”¹⁴

என்றும் இந்நாவலைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்நாவலில் அடிப்படை அமைப்பான பொருளாதாரக் கண்ணேட்டத்திற்கு முதன்மை தரப்பட வில்லை யென்றும் உயர்சாதியினரின் பாலுறவு ஒழுக்கக் கேடுகளை அம்பலப்படுத்துவதே அசிரியரின் குறிக்கோள் என்றும் சட்டாதியான தேநீர்க்கடைப் பிரவேச அனுமதியில் நம்பிக்கை வைப்பதுபோலத் தோன்றுவது பஞ்சமரின் புரட்சிகர உணர்வை மட்டுப்படுத்துகின்ற தென்றும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டினடிப்படையிற் குற்றங்கள் கூறப் படுகின்றன.¹⁵

‘பஞ்சமர் நாவல் காட்டும் சமூக அமைப்பு ஏறக் குறைய ‘1920-’30’ காலப்பகுதியிற் சாதிக் கெடுபிடிகள் சற்றும் தளராத யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் நிகழ்ச்சிகளோ ‘1966-’67’ காலப் பகுதியில் நடைபெறுகின்றன. பாத்திரங்களும் 1966 காலப்பகுதியின் அரசியல் சமூக உணர்வுகளையும் போக்குவரத்துமே காட்டுகின்றன. முதலாளித்துவ சந்தைப் பொருளாதாரத்துடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட தான்தும் மிளகாய், வெண்காயம், புகையிலை முதலிய பயிர்களைச் சந்தைக்காகப் பயிரிடும் சிறு நில விவசாயிகளை உடையதுமான பொருளாதார சமூக அமைப்பை இந்நாவல் காட்டவில்லை. சந்தை சக்திகள் உட்புகாத 1920-30 கால சமூக அமைப்பையே காட்டுகிறது. இம் முரண்பாடு நாவலின் தோல்விக்கும் பாத்திரப் படைப் பின் தோல்விக்கும் அடிப்படையான காரணம்’¹⁶

எனப் பொருளாதார நோக்கில் இந்நாவலின் சமூகப் பகைப் புலம் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாவலிற் சாதித்திமிர் பிடித்த வேளாளரின் பிரதி நிதிகளான வேலுப்பிள்ளை, சிறுப்பர், சண்முகம் சட்டம்பியார் போன்றேரை ஒரு பக்கத்திலும் போராட்டவீரர்களான ஐயாணணன் முதற் குமாரவேண் ஈருக உள்ளோரை மறுபக்கத்திலும் காணும் நாம் இரண்டு பக்கத்திலும் இல்லாத மூன்றுவது பகுதியினரைத் தேடுகிறோம். பகுத்தறிவு வளர்ச்சியாற் சாதி ஏற்றத்தாழ்வில் நம்பிக்கையற்றவர்களும் ஆறாற்

சாதி ஒழிப்புப் போரில் அதித் சடுபாடுகாட்டாதோருமான அந்த மூன்றவது பகுதியினர் - கற்ற நடுத்தரவர்க்கத்துப் பெரும்பான்மையினர் - எங்கே நிற்கின்றார்கள் என்ற வினா ஏதுக்கு விடை நாவலில் இல்லை.

தெணியான் எழுதிய விடிவை நோக்கி (1973) நாவல், யாழ்ப்பாணப் பகுதிக் கிராமமொன்றிலே தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பிள்ளைகளுடைய கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்குத் தடையாக விளங்கும் சூழ்நிலைகளையும் அதில் அவர்களது சமூகத்தவணுன் ஆசிரியரென்றுவன் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் அடையும் முன்னேற்றங்களையும் சித்திரிப்பது. சொந்த ஊருக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்த கோவிந்தன் தலைமையாசிரியர் துணையாசிரியர் முதலியோராலும் தன்னின்தவர் சிலராலும் எதிர்க்கப்படுகிறார்கள். எனினும் சட்டம் அவனுக்குத் துணைபுரிகிறது. எதிர்த்த தலைமையாசிரியர் மனமாற்றமடைந்து அவனுக்குத் துணைபுரிகிறார்.

“உரிமைகளைப் பெறும் போராட்டங்களில் இரு தரப்பினரிடத்தும் மனிதாபிமானமும் நிதானமும் வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்”¹³

இந்நாவலை எழுதியதாகக் கூறும் ஆசிரியர் அந்த மனிதாபிமான நிதான அம்சங்களைப் புலப்படுத்தவில்லை. உயர் சாதியினரான தலைமையாசிரியர் வியத்தகு நிலையில் மனமாற்றமடைவதற்கான பின்னணி நாவலிற் தெளிவாக்கப்படவில்லை. கதையின் ஒருமைப்பரட்டிற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள காதல் அம்சமும் நாவலைப் பாதித்துள்ளது. சாதிப் பிரச்சினையைக் கோட்பாட்டு முறையாக ஆழமாக அணுகாமற் சில சம்பவங்களை இணைத்துக் கதை கூறமுயன்றுள்ளமை புலனுகின்றது.

சொக்கன் எழுதிய சீதா (1963) நாவல், சாதிப்பிரச்சினையை மேலெழுந்தவாரியான சமரச உணர்வினாலோ அல்லது உணர்ச்சி வசப்பட்ட எழுத்தினாலோ தீர்க்கமுடியாது என்றும் அது உண்மையான, பகிரங்கமான, சுயநலமற்ற தியாகத்தின் மூலமே தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் போதிக்கின்றது.

எழுத்தாளனும் பிராமண சாதியினனுமான ஆத்ம நாதன் சாதியை மீறிக் காதலித்தாலும் செயல்வடிவிற் சாதி ஏற்றத்தாழ்வை எதிர்க்கமுடியாத கோழையாகிறார்கள். சமரச மனப்பான்மையுடன் சமூகத்தை எதிர்த்துக் காதல் திருமனம் செய்த செல்வரத்தினம் தமது மனைவியை மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வைக்கவில்லை. வீரமும் பொதுநலத் தொண்டுள்ளமுங் கொண்ட சீதா தன்னைக் காதலித்த ஆத்ம நாதனின் கோழைத்தனத்திற்குத் தன்னைப் பலவிட மறுத்து விலகுகிறார்கள். முற்போக்காகச் சிந்திக்கும் ஜம்புநாதன் என்னும் ‘கொம்யூனிஸ்ட் ஜயர்’ ஒருவரும் கதையிற் கலந்து கொள்கிறார்.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வை உயர்சாதியினரின் கண்ணேடுத்ததில் அனுகித் தீர்வுகாண விழையும் சொக்கன் தாழ்த்தப்பட்டோரெனப்படுவோரின் பிரச்சினைகளிற் கவனம் செலுத்தாது உயர் சாதியினரின் சமூகத்தில் அது எழுப்பும் அலைகளையே காட்டுகிறார் சாதி ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிப்பதில் உயர் சாதியினரான சமரச மனப்பான்மை கொண்டோராலேர் அல்லது எழுத்தாளர்களாலோ காத்திரமான எதையும் செய்ய முடிவதில்லை என்பதே நாவலிற் புலனுகின்றது. சுயநலமற்ற பகிரங்கமான உண்மையான தியாகம் எதுவும் நாவலில் எவராலும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. இதனால் சீதா சாதிப் பிரச்சினை பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறும் ஒரு நாவலாகவே காணப்படுகிறது. கே. டானியல் வெளிப்படையாகக் காட்டாத அந்த மூன்றவது பகுதியின் ரைத்தான் சொக்கன் காட்டுகிறார் என்று கொள்ளலாம். சாதிப் பிரச்சினையின் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்ட சீதா கோழையான எழுத்தாளனுக்கு காதற் கதையாகவும் சக்களத்தி பெற்ற பிள்ளைக்குத் தன் பாலையூட்டி வளர்க்கும் தாயின் கதையாகவுமே அமைந்துள்ளது. 1963இல் விவேகி சஞ்சிகையில் தொடர்க்கதையாக வெளிவந்த இந் நாவல் 1974இல் நால்வடிவம் பெற்றது.

ஒரு சமூகத்தின் விழிப்பையும் மாற்றத்தையும் பேச கின்றது என்ற குறிப்புடன் நால்வடிவில் வெளிவந்த செங்கைஆழியானின் பிரஸயம் (1975) நாவல் சிரித்திரண் சஞ்சிகையில் மயானபூமி (1971) என்ற தலைப்பில் தொடர்

கதையாக வெளிவந்தது; சிற்சில மாறுதல்களுடன் நூல் வடிவம் பெற்றது. இந்நாவலின் களம் வண்ணூர்பண்ணை. அங்குள்ள சலவைத்தொழிலாளர் குடும்பமொன்றில் நிகழும் மாற்றத்தை இந்நாவல் சித்திரிக்கிறது. கல்வியின்மூலமும் பிற தொழில் முயற்சிகளின்மூலமும் பரம்பரைத் தொழில் முறையிலிருந்து விடுபட்டு முன்னேற்றம் காண விஷயம் இனைய பரம்பரையொன்றை இந் நாவலிற் காண்கிறோம். இம் முன்னேற்ற முயற்சிக்கட்குத் தடையாக விளங்கும் உயர்சாதியினரின் கொடுமைகளைச் சித்திரிக்கும் ஆசிரியர் அவற்றினின்று தப்பி அக்கும்பம் முன்னேறுவதற்கு உயர்சாதியின்னெருவனே கைகொடுக்க முன்வருவதாகக் காட்டியுள்ளார்.

ராணி என்ற பெண் கற்று முன்னேற முயற்சிக்கிறார். அவள் தங்கை சுபத்திராவை உயர்சாதியினரை வாமதேவன் காதலிப்பதுபோல் நடித்து இறுதியில் ஏமாற்றிக் கைவிடு கிறார். அவனது தமிழியும் சமூகநல் நோக்கினாலுமான மகாவிங்கம் தமையன் செய்த துரோகத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாகத் தானே சுபத்திராவை ஏற்க முன்வருகிறார். கதைமுடிவில் மகாவிங்கம் நெஞ்சைவிட்டகலாத பாத்திர மாகிறார். தனிமனித தியாகங்கள் மூலம் சமுதாய மாற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியுமா என்ற வினா எழுந் தாலும் மாறிவரும் சமுதாய உணர்வுகளையும் மதிப்பீடுகளையும் பாராட்டாமலிருக்கமுடியாது. பிரளையம் நாவலில் பூசல் இல்லாமல் அமைதியான பிரளையம் நடைபெற்று முடிகிறது.

இரு பிரதேசச் சித்திரமாகவும் சமுதாய விமர்சன நாவலாகவும் அமையும் பிரளையம் நாவலிற் கதை கூறும் முறையிலும் பாத்திரங்களின் உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் முறையிலும் செங்கைஆழியானின் கைவண்ணம் புலப்படுகின்றது. வளர்ந்துவரும் எழுத்தாற்றலை உணரமுடிகின்றது. இந்நாவலில் வரும் சலவைத் தொழிலாழியின் குடும்பம் அதற்குரிய இயல்பான தன்மைகளுடன் சித்திரிக்கப்பட வில்லையென்பதும் ஒரு தூரத்துப்பார்வையாகவே தெரிகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

செ. யோகநாதனின் காலியத்தின் மறுபக்கம் (1976) என்ற குறுநாவல் சாதி ஏற்றத்தாழ்வை மீறிய காதலிற் சமூக அந்தஸ்துணர்வும் வாழ்க்கை வசதிகளும் ஏற்படுத்துகின்ற பாதிப்புக்களைத் தொட்டுக்காட்டுகின்றது. இவரது ஜானகி என்ற குறுநாவல் பிராமணர் சமூகத்தின் பாரம்பரியப் பண்பாடு பொருளியற்றேவைகளாற் சீர்குலைவதையும் மாறி வரும் சமூக மதிப்பீடுகளையும் எடுத்துக்காட்ட முயல்கிறது. இவ்விரு குறுநாவல்களும் சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்துக்குத் தரப்பட்ட கதைவடிவங்கள் என்ற அளவிலேயே அமைகின்றன.

தி. ஞானசேகரன் எழுதிய புதிய சுவடுகள் (1977) நாவல் யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தின் கிராமப்புறமொன்றின் வெளித் தோற்றுத்தைச் சித்திரிப்பது. பிரதேசப்பண்புவாய்ந்த இந்த நாவலிற் பிரதேசப் பிரச்சினை என்ற வகையிற் சாதிப் பிரச்சினை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. வேளாளப் பெண்ணை பார்வதி தாழ்த்தப்பட்டசாதியினரைப்படும் மாணிக்களைக் காதலித்து அவர்களை கிராமத்தை விட்டு வெளியேறுகிறார். இதனைப் பொருத கிராமத்துப் பிரமுகர்கள் மாணிக்களைத் துன்புறுத்தி அவளைப் பிரித்து வருகின்றனர். கருவற்றிருந்த அவளை மாணிக்கள் இறந்து விட்டான் என்று பொய்யுரைத்து நடேச என்பவனுக்கு மனமுடித்து வைக்கின்றனர். மாணிக்கள் இறக்கவில்லை யென்பதை அறிய நேர்ந்த போதுதான் அவனுடைய நம்பிக்கைக்குத் தான் துரோகம் செய்து விட்டதாகக் கருதிப் பார்வதி மனம் குழுமலிருார். அந்த மனத்துயருடன் குழந்தையைப் பிரசவித்துவிட்டு மரணமடைகிறார். மாணிக்க னும் பார்வதியும் இனைந்து வாழ்வதைப் பொறுக்காத அந்தச் சமுதாயம் அவள் இறந்த வேளையில் அவ்விருவரையும் வாழவிட்டிருக்கலாம் என்று கழிவிரக்கப்படுகின்றது. மாணிக்கனுக்குப் பிறந்த அக்குழந்தையைச் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. சமுதாயத்தின் ஊழல்களையும் போலித் தனங்களையும் மாறிவரும் கருத்தோட்டங்களையும் இந் நாவல் தொட்டுக் காட்டுகின்றதெனலாம்.

சொக்கன், செங்கை ஆழியான், தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் சாதி ஏற்றத்தாழ்வு ஒரு சமுதாயக் குறைபாடு என்று கருதி மனிதாபிமானக் கண்ணேட்டத்திலே தீர்வை நாடுகின்றனர். இதன் காரணமாகப் பிரச்சினைகளின் வெளிப் பரிமாணத்தை மட்டுமே இவர்களது நாவல்களிற் காணமுடிகின்றது. மாறிவரும் சமூகசிந்தனைகள் காலப் போக்கில் இவ்வேற்றத்தாழ்வை அகற்றிவிடும் என்பதே தீர்வு எனக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சொக்கனின் கதாபாத்திரங்களான சீதாவும், ஜம்புநாதனும் செங்கை ஆழியானின் மகாவிங்கமும், ராணியும் மாறிவரும் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள். இவர்களிடம் தமது இலட்சியத் தீர்ப்பை ஆசிரியர்கள் வழங்கிவிடுகின்றனர். தி. ஞானசேகரன் தனது தீர்வைத் தனிப்பட்ட பாத்திரங்கள் மூலம் வழங்காமற் பொதுமக்களது சிந்தனைக்கே விட்டுவிட்டார்.

செ. கணேசலிங்கனும் கே. டானியலும் சாதி ஏற்றத் தரழ்வைப் பல்வேறு வகைப்பட்ட சுரண்டல்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் காரணமானதும் வர்க்கச் சார்புடையது மான ஒரு பிரச்சினை என்றே கருதினர். இதன் காரணமாக இவர்களின் அணுகு முறையிலே மார்க்கிய அடிப்படையிலான வர்க்கக் கண்ணேட்டமும் சமூகத்தின் உள் முரண் பாடுகளையும் ஊழல்களையும் விரிவாகச் சித்திரிக்கும் ஆர்வமும் இயக்கரீதியான போராட்ட மூலம் தீர்வுகாணும் உறுதியும் அமைந்தன. தமது 'பல சிறுக்கதைகளில் இவற்றைப் புலப் படுத்திய இவர்கள் நாவல்களிலே முழுமையான வடிவம் தர முயன்றனர். இவ்வணுகு முறையிலும் சிறப்பாகச் சமூக ஊழல்களையும் உள் முரண்பாடுகளையும் விரிவாகச் சித்தி கிக்கும் நோக்கே மேலோங்கி நின்றது. அடக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைக் குரலை வலுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அடக்கியாள்பவர்களின் குறைபாடுகளை எள்ளி நகையாடும் பண்பு இவர்களது நாவல்களில் மிகுந்துள்ளமைக்கு இது ஒரு காரணம் எனலாம்.

சாதி வேறுபாட்டைப் பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பின் சின்னமாகக் கருதும் செ. கணேசலிங்கன் அதனை மாற்றி அமைப்பதற்காக போராட்டத்தின் முதற்கட்ட எழுச்சியை

நீண்ட பயணமாகவும் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியைப் போர்க் கோலமாகவும் உருவகித்தார். இதனை வர்க்க உணர்வுடன் வழிநடத்தும் வகையில் மாதவன், இலட்சமணன் முதலிய பாத்திரங்களைப் படைத்து இயக்க முறையிலான வளர்ச்சியைச் சித்திரித்தார்.

சாதிப்பிரச்சினை 'எரியும் பிரச்சினை'யாக விளங்கிய அறுபதுகளில் எழுதப்பட்ட நீண்டபயணமும் போர்க் கோலமும் அப்பிரச்சினைக்குக் கொடுத்த அழுத்தத்தை எழுபதுக்குப் பின் - அப்பிரச்சினை நீறுபூத்த நெருப்பாகி விட்ட சூழ்நிலையில் - எழுதப்பட்ட பஞ்சம் முதலியன் கொடுக்கத் தவறிவிட்டன.

சாதிக் கொடுமைக் கெதிரான போராட்ட உணர்வை முதன்மைப் படுத்தி இரு நாவல்களை எழுதிய செ. கணேச விங்கன் உயர்சாதியினரின் உள் முரண்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டும் வகையிலே சடங்கு (1966) நாவலை எழுதினார். புனிதப் பினைப்பான திருமணம் யாழ்ப்பாணத்து உயர் சாதியினரிடையிலே தனது புனிதத்துவத்தை இழந்து சடங்கு, சம்பிரதாயம் ஆகியவற்றுக்குட்பட்டுச் சீரழிகின்றது என்ற கருத்தை ஆசிரியர் இந்நாவலின் ஊடாக வெளியிடுகிற்.

யாழ்ப்பானப் பிரதேசத்தில் உயர்சாதியினரான வேளாளருக்குள்ளேயே நிலவும் 'சாதிக்குள் சாதி'பார்க்கும் வழக்கம் 'பத்மா - இராசரத்தினம்' இருவரின் காதல் நிறைவேற்ற தடையாகிறது. இதனால் வயது மூப்பதைக் கடந்தபின்னும் 'கிழட்டுக்குமராக' வாழும் பத்மாவக்குத் தகுந்த மாப்பிள்ளை கிடைப்பதற்காக அவளது தம்பியான பரமநாதனை முன்வைத்து 'மாற்றுச் சம்பந்த' முயற்சி மேற் கொள்ளப்படுகிறது. பத்மாவைச் சிவஞானமும் பரமநாதனைச் சிவஞானத்தின் தங்கை ஈஸ்வரியும் மணம்புரிகின்றனர். சடங்கு சம்பிரதாய'த் தேவைகளை முன்வைத்து நடைபெற்ற இத்திருமணத்தில் இரு குடும்பத்திற்கும் திருப்தியில்லை. பத்மாவக்கும் இராசரத்தினத்துக்கும் இடையில் நிலவிய காதலை அறிந்த சிவஞானம் பத்மாவைச் சந்தேகிக்கிறுன். சந்தேகங்கொண்ட கணவனுற் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட பத்மா தீழுட்டித் தற்கொலை செய்து கொள்கிறுள்.

இந்தக் கதையம்சம் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்கே சிறப்பாகவுரிய திருமண ஆடம்பரங்கள்; சம்பிரதாயங்கள் ஆசியவற்றுடனும் பாத்திரங்களின் உணர்ச்சி மோதல்களுடனும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. கதைப் போக்கின் நடுவிலும் முடிவிலும் வேளாளரின் குடிமக்களான வண்ணார், பறையர் முதலிய சாதியினர் மூலம் வேளாளரின் குடும்ப ஊழல்களும் போலித்தனங்களும் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

பரமநாதனின் தம்பியான கந்தசாமியைத் தவிர ஏனைய பாத்திரங்கள் சமூக அமைப்பின் சம்பிரதாயங்களுக்கும் சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளினடியாக எழும் உணர்ச்சிகளுக்கும் பணிந்து கொடுப்பனவாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. கல்விகற்று அரசபணி புரியும் பரமநாதன், சிவஞானம் ஆசியோரும் சமூக மதிப்பீடுகளுக்குப் பணிந்து கொடுத்து வாழ்க்கையைப் பொருளற்றதாக்கிக் கொள்பவர்களாகவே நாவலிற் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சிமெந்துத் தொழிற் சாலையிற் பணிபுரியும் கந்தசாமி தொழிற்சங்க ஈடுபாடுகளால் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளனாகவும் உணர்ச்சிகளுக்குப் பணிந்து கொடுக்கர்மற் பிரச்சினைகளை அனுசூபவனாகவும் ஆசிரியரால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறன்.

இந்நாவலின் நிகழ்ச்சிகள் '1958 - '60' காலப்பகுதியின் பகைப்புலத்தில் நடைபெறுகின்றன. அவற்றின் சமதாலத் தன்மையை மெய்மைப் படுத்தும் நோக்கிற் பிரதமராக இருந்த எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகாவின் கொலை பற்றிய தகவல்களும் 1960ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்களின் சூழ்நிலை விபரங்களும் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன. இரரசரத்தினம் தமிழரசு ஆதரவாளராகக் காட்டப்படுகிறார். இடதுசாரிக் கட்சிகளின் ஒற்றுமையினால் மட்டுமே நாட்டுக்கும் தமிழருக்கும் விமோசனம் கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றவனுக்கக் கந்தசாமி அமைகிறான். பரமநாதனுக்குத் தேர்தலில் அதிக ஈடுபாடு கிடையாது. இத்தகைய விபரங்கள் கதைப்போக்குடன் ஓட்டாமல் விட்டிசைக்கின்றன.

இந்நாவலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய கா. சிவத்தமிழி சமூகத்துக்கும் சடங்குகளுக்குமுள்ள தொடர்பை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினை நாவல்கள்

1948ஆம் ஆண்டில் ஈழம் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அரசியல் விடுதலைபெற்றது. 1956ஆம் ஆண்டுவரை மேலைத்தேய சனநாயக முறைகளில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்த ஜக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தது. 1951ஆம் ஆண்டில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து விலகி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை அமைத்த எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா 1956ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தலில் மார்க்கிய வாதிகளில் ஒருபகுதியினரின் துணையுடனும் தனிச்சிங்கள் தேசியவாத 'கோஷ'த்துடனும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். ஈழத்தில் ஆங்கிலேயருக்கிருந்த துறைமுக வசதியை அகற்றிய தோடு பலவேறு தேசியமயத் திட்டங்களை முன்வைத்தார்; தொழிலாளர் நலன்பேணும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார். 1959இல் அவர் அகாலமரணமடைந்தபின் 1960இல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்குத் தலைமைதாங்கி ஆட்சிக்கு வந்த அவரது மனைவி திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா மார்க்கியக் கட்சிகளுடன் நல்லுறவை நாடினார். 1964ஆம் ஆண்டில் அவற்றுடன் இணைந்து கூட்டரசாங்கமொன்றை அமைத்தார். 1965ஆம் ஆண்டில் இக்கூட்டாட்சி தோல்வியடைய ஜக்கியதேசியக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. பின்னர் 1970இல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியன் இணைந்து இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி பெருவெற்றி பெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றின.

1922ஆம் ஆண்டின் இலங்கைத் தொழிற்சங்க முயற்சிகளின் பரிணமமாக 1935ஆம் ஆண்டு உதயமான லங்கா சமசமாஜக்கட்சி அதன் தலைவர்கட்சிடையில் கொள்கை ரீதியாக ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாகக் காலப்போக்கில் பல தனிக் கட்சிகளாகப் பிரியும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்திய ஆதிக்கத்தை அகற்றுவது, நிலப்பிரபுத்துவத்தின் சரண்டலை முடிவிற்குக் கொணர்ந்து தொழிலாளின்தும் விவசாயிகளதும் ஆட்சியை நிறுவவது ஆகிய, முக்கிய கோட்பாடுகளை கொண்டிருந்த இக்கட்சிகளிற் சில, மேலைத்தேய சார்புடையதாகவும் வலதுசாரிக் கொள்கை

களையுடையதாகவும் விளங்கிய ஜக்கியதேசியக் கட்சியின் செல்வாக்கைக் குறைக்கும் நோக்கிலே தேசியமயக்கொள்கை களை முன்வைத்த பூரீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் அவ்வப்போது ஒத்துழைக்கவேண்டிய வரலாற்றுத் தேவை ஏற்பட்டது. 1956ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடந்த பொதுத் தேர்தல்களில் இவ்வொத்துழைப்பு தொடர்ந்தது. புரட்சிகர சமுதாய மாற்றத்திற்குத் தேர்தல் மூலம் மக்கள் அங்கீகாரம் வழங்கமாட்டார்கள் என்ற உண்மையினைப்பல தேர்தல்களில் அநுவரபீதியாய் உணர்ந்தபின் முக்கிய இடதுசாரிக் கட்சி களான ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தமது தீவிரக் கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுத்து பூரீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து செயற்படமுயன்றன. இதன் காரணமாக அறுபதுகளில் இவ்விடதுசாரிக் கட்சிகளின் தீவிர வாதிகள் கட்சிகளைவிட்டு வெளியேறினர். சர்வதேசர்தியாக ரூசிய சார்பாகவிருந்த இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினின்றும் வெளியேறிய தீவிரவாதிகள் அன்றைய சூழ்நிலையில் ரூசியாவை விடத் தீவிர புரட்சிக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த சினூவுக்குச் சார்பானவர்களாக இயங்கத் தொடங்கினர். பாராளுமன்றப்பாதையில் நம்பிக்கையற்றவர்களில் ஒருபிரிவினர் 1971ஆம் ஆண்டில் இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி அரசுக்குள்திராகப் 'பயங்கரவாத' முயற்சிகளை மேற்கொண்டு தோல்விகண்டனர்.

இந்த அரசியல் வரலாற்றின் பகைப்புலத்தில் 1956ஆம் ஆண்டை அடுத்த காலப்பகுதியில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவந்த சமூக பொருளாதார சிந்தனை மாற்றங்களைச் சித்திரிக்க முயன்ற நாவலாசிரியர் செ. கணேசனிங்கன் தமிழரின் முக்கிய சமூகக் குறைபாடான சாதிப் பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்டு நீண்டபயணம், சடங்கு, சென்னைக் கூட்டுரைகளில் ஆகிய நாவல்களை எழுதியதைப்போல அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு செவ்வானம் (1967), தரையும் தாரங்கையும் (1968), மண்ணும் மக்களும் (1970) ஆகிய நாவல்களை எழுதினார்.

செவ்வானம் '1964 - '65 கூட்டரசாங்க ஆட்சிப் பகைப் புலத்திற் கொழும்பு நகரைக் களமாகக் கொண்டு எழுதப் பட்டது. சமுத்தில் நடுத்தரவர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்

தினால் சர்க்கப்படுவதையும் சுற்றில் அது தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதையும் விளக்கும் வகையில் முறையே வர்க்கப் பிரதிநிதிகளான மாலினி, நாகரத்தினம், பொன்னையா ஆகிய பாத்திரங்களை இயங்க வைத்து எழுதப்பட்ட இந் நாவலின் கடை கூட்டரசாங்க கத்தை¹ விமர்சிக்கும் நோக்கில் அமைகின்றது.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவுடன் ஆட்சிபீட மேறிய இடதுசாரி அரசியல் வாதிகள் அத்தொழிலாளரேயே கைவிட முயல்கின்ற சூழ்நிலையிலே தீவிர இடதுசாரிப் போக்குடைய தொழிலாளி வர்க்கத்தினரின் மனேநிலையைப் பிரதிபலிப்பவஞ்சப் பொன்னையா அமைகிறன். பட்டதாரியான இவன் நல்ல உழைப்பு வசதி கிடைத்தபோதும் அதனை உதறித்தள்ளி முழுமையான கட்சித் தொண்டனக மாறுகிறன். மார்க்சியத் தத்துவத்தில் அசையரத் நம்பிக்கை கொண்ட இவன் பூரீஸங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஸங்கா சமசமாசக் கட்சி கூட்டுச் சேர்வதால் தொழிலாளி வர்க்கத் திற்கு நலன் ஏற்படும் என்பதில் நம்பிக்கையற்றவன். ஆயின் அக்கூட்டரசு மேற்கொள்ளவிருந்த பத்திரிகைச் சுதந்திரப் பறிமுதல் முயற்சியை வரவேற்றவன். காதலை ரசனைப் பொருளாகக் கருதினாலும் அதனை நிலையற்ற செவ்வானமாகக் கருதியதால் அதில் மயங்காதவன்.

ஆடம்பர வாழ்க்கையில் ஈடுபாடு கொண்ட மாலினி பொன்னையாவைக் காதலிக்கிறன். நாகரத்தினத்தின் இன்பப் பொருளாக அவருடன் காரில் உலாவும் அவள் பொன்னையாவின் போதனையால் சுற்றில் தொழிலாளி வர்க்கத்தை புரிந்துகொள்ள முற்படுகிறன்.

எஸ். டபின்ஷ் ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அயல் நாட்டு முதலாளித்துவத்தை ஒழித்தபோது தலையெடுத்த உள்நாட்டு முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியான நாகரத்தினம் கூட்டாட்சியைத் தோற்கடிக்கும் முயற்சியில் ஜக்கியதேசியக் கட்சியை ஆதரிக்கிறார். தனிப்பட்ட குடும்பவாழ்க்கையில் நிம்மதியற் ற இவர் மாலினியைக் காதலிக்கிறார். அது நிறைவேருதபோது கவலைகொண்டு ஏங்குகிறார்.

இந்நாவலில், கொழும்பு நகர முதலாளி வர்க்கத்தினரின் ஆடம்பரம், மேனுகளைப் பின்பற்றும் படாடோப மனப் பாங்கு, குடும்ப உறவுமுறைகளிலுள்ள ஒழுக்கக் கேடுகள் வர்க்க மனோபாவம் என்பன விரிவாகச் சித்திரிக்கப்படுகின் றன். தொழிலாளிவர்க்கத்தின் துயரங்களும் வர்க்க உணர்வும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. காதலிலே தோல்லியற்ற மாலினி ஆடம்பரவாழ்வைச் சிறிதுகாலம் விரும்புவதும் பின்னர் தூயகாதலை நாடுவதும் அது புறக்கணிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்பட்ட தோல்லியுணர்வைத் தொழிலாளின் அவலவாழ்வு பற்றிய உணர்விற் கரைத்துக்கொள்வதுமாக அமையும் கதைப்போக்கில் நடுத்தர வர்க்கத்தினருடைய சிந்தனையோட்டத்தையும் ஆசிரியர் உணர்த்திவிடுகின்றார்.

காதலையும் அரசியலையும் இணைத்து எழுதப்பட்ட நாவலின் தலைப்பான் செவ்வானம் என்ற சொல்லாட்சி இரண்டையும் உருவகப்படுத்துவதாக அமைகிறது. காதல் ஒரு செவ்வானம் என்றும் அதன் அழகுத் தோற்றும் நிலையற்றதென்றும் மாலினிக்குப் பொன்னையா உணர்த்துகின்றன. தேசிய முதலாளிகளுடன் இடதுசாரிகள் இணைந்து அமைந்த கூட்டாட்சியும் தற்காலிக அழகுகாட்டும் ஒரு செவ்வானமே என்பது கதையில் உணர்த்தப்படுகிறது. அச் செவ்வானத்தைவிடத் தொழிலாளர் புரட்சியென்ற மழைக் காரிருள் பயன்பாடுடையது என்பதைப் பொன்னையாவின் கருத்துக்கள் உணர்த்துகின்றன.

கூட்டரசாங்கத் தலைவியான ஸ்ரீமாவோபண்டார நர்யக்கா முதலாளிவர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு மிடையில் வகித்த பாத்திரத்தை மாலினி, நாகரத்தினத் துக்கும் பொன்னையாவுக்குமிடையில் வகிக்கிறார். அது அரசியல்; இது காதல். ஸ்ரீமாவோ பத்திரிகைச் சுதந்திரப் பறிமுதல் நோக்கிலே முதலாளிகளது எதிர்ப்பைப் பெறுகிறார். மாலினி பொன்னையாமீதுள்ள காதலால் நாகரத்தினத்தின் ஆடம்பர உறவைப் புறக்கணிக்கிறார். அரசியல், காதல் இரண்டையும் சித்திரிக்கும் முயற்சியில் அமைந்துள்ள ஒற்றுமை வேறுபாடுகள் இவை.

கூட்டரசாங்கம் அமையப்போகின்றதென்ற செய்தி யாற் பங்கு மார்க்கட்டில் (நாகரத்தினம் போன்ற) முதலாளிகள் பெருமளவு லாபம் பெற்றமை, கூட்டாட்சி யிலே தொழிலாளர் ஏமாற்றப்பட்டமை, பத்திரிகைச் சுதந்திரப்பறிமுதல் முயற்சிக்கெதிராக ஜக்கியதேசியக்கட்சி தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினரைத் தன்பாலீர்த்துக் கூட்டாட்சியைத் தோற்கடித்தமை ஆசியன சமகால அரசியற் செய்திகளாக அந்நாவலில் அமைகின்றன. பிரித்தானியர் விட்டுச்சென்ற பாராளுமன்ற சனநாயகநெறி நாவலிற் கண்டிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளருடைய வர்க்க உணர்ச்சியில் மட்டும் நம்பிக்கைகொண்ட பாத்திரமான பொன்னையா மாலினியின் காதலைப் புறக்கணிப்பதான் முடிவு பாத்திரப் பண்பில் வலிந்து புகுத்தப்பட்டதொன்றுகவே காணப்படுகின்றது.

“பெண்ணையின்மீதான ஆணின் அன்பிற்கும் வர்க்க மூலாம் பூசி காதலன்பினைச் செவ்வானத்தின் நிலைப் பற்ற தன்மைக்கு ஒப்புவைமையாக்கி, மனித உறவின் மேம்பாட்டைச் சமுதாய உறவுகளுக்கும், அதற்கு அடிப்படையாக அமையும் பொருளாதார உறவுகளுக்கும் பலாத்காரமாக முடிச்சுப்போட்டுக் கீழாக்கி விடும் பொன்னையாவைப் போன்றவர்கள் கொள்கைக் களுக்காக வாழ்கின்றவர்கள்; அவர்கள் மக்களுக்காக வாழ்கின்றவர்கள் அல்லர் என்பதே அந்தப் பாத்திரத் தின் மீதான எனது இறுதியானதும் உறுதியானது மான தீர்ப்பாகும்”¹²

எனத் தமிழ்நாட்டுத் திறஞ்சுவாளரொருவர் தெரிவித்துள்ள கருத்து, இத்தொடர்பிற் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்நாவலுக்கு, க. கைலாசபதி நீண்டதோர் முன்னுரையை வழங்கியுள்ளார்.

தரையும் தாரகையும் நாவல் நடுத்தரவர்க்கச் சிந்தனையோட்டத்தைச் சித்திரிப்பது. அந்தரத்தில் நின்று முதலாளி வர்க்க ஆடம்பரங்களான தாரகைகளைப் பிடித்து விளையாட-

முனையும் இறக்கையற்ற நடுத்தரவர்க்கத்தினரைத் தரையில் உழலும் தொழிலாள வர்க்கத்தினருடன் இணைந்து போராட அழைக்கும் வகையில் இதன் கதையம்சம் அமைந்துள்ளது.

முதற் காதலிலே தோல்வியுற்ற கந்தசாமி இரண்டாவது காதல் முயற்சியிலே சமூக பொருளாதார குழந்தைகளாற் பின்வாங்கியவன். பின்னர் திருமணபந்தத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கையைப் பொதிமாடு போலச் சுமக்கிறுன். திருமணம் என்பது தனிக் குடும்ப சொத்துடைமையை நிலைநாட்டும் முறையிலேயே அமைந்துள்ளதென்றும் கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்க வரம்புகள், ஒருதாரமணமுறை ஆகியன் அதற் கேற்பவே வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் இந்நாவலிற் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

நடுத்தரவர்க்கத்தின் பல்வேறு பலவீனங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அமையும் பாத்திரமாக அமைவன் கந்தசாமி. இவனை வர்க்க உணர்வின்பால் ஸர்ப்பவனுக்கப் பாலசிங்கம் என்ற பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. காதலுக்குப் பாலியல் தொடர்பான விளக்கம் தரும் பாத்திரமான தியாகராசாவும் உயர்வர்க்க ஆசைகொண்ட ஒழுக்கமற்ற பெண்ணுகத் திலகவதியும் நடுத்தரவர்க்கத்தின் வெவ்வேறு வகை மாதிரிகள் எனலாம்.

‘1956 - '60’ காலப்பகுதிக் கொழும்பு நகர நடுத்தரவர்க்கக் குடும்பப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிக்கும் இந்நாவலிற் சமகால அரசியற் போக்குத் தொடர்பான சிந்தனையோட்டங்களும் இடம்பெறுகின்றன. 1958ஆம் ஆண்டின் இனக் கலவரம் கதைக்கு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைகின்றது. யாழிப்பாணச் சமூகக் களமும் கதையில் சித்திரிக்கப்படுகிறது. சடங்கு நாவலிலே கண்ட சமுதாயச் சூழ்நிலையே இதிலும் காணப்படுகிறது. இரண்டும் ஒரே காலப்பகுதியைச் சித்திரிப்பன என்பதாற் புதுமையில்லை. இந்நாவலிற் கதையம்சத்திற்கு மேலாக வர்க்க உணர்வுப் பிரசாரமும் சமுதாய விமர்சனக் கருத்துச்களும் துருத்திக் கொண்டு நிற்கின்றன.

மன்னும் மக்களும் நாவல் நிலவுடைமையாளருக் கெதிரான விவசாயிகளது போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கும் கதையம்சத்தைக் கொண்டது. விவசாயிகள் தொடர்பான கதையாதலால் விவசாயப் பிரதேசங்களான கிளிநோச்சி, வவுனியா இரண்டின்டிற்குமிடைப்பட்ட பகுதியைச் சார்ந்த வையாக அரசங்குடி, பழங்குடியிருப்பு என்னுமிரு கற்பணையர்களைப் படைத்துக் கதைக்குறும் ஆசிரியர் அப்பிரதேசங்களை அவற்றுக்குரிய இயற்கைச் சூழலும் மன்வாசனையும் பொருந்தச் சித்திரிக்கவில்லை. கதையில் நடைபெறுவதாகக் காட்டும் விவசாயிகளின் போராட்டம் ஒரு கற்பணைப் போராட்டமாகும். வர்க்க உணர்வுகள் கூர்மையடைந்த நிலையில் இனிமேல் என்றே ஒருநாள் நடைபெறக் கூடிய அப்போராட்டத்தை இன்றே நடைபெறுவதாகக் காட்டியுள்ளமை சமகால சமூக வரலாற்றுடன் முரண்படுகின்றது. பிரசார நோக்கின் ஆதிக்கமும் தத்துவுச் செறிவான உரையாடல்களும் கதையோட்டத்தைப் பாதிக்கின்றன. வர்க்க போதமளிப்பவனுக் காலம் மாதவன் என்ற பாத்திரம் வழக்கம் போல மூச் சேதுங்கின் சருத்துக்களைக் கூறுவது மட்டுமல்லாமற் சி. என். அண்ணுதுரையின் சுருத்துக்களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறுன். இது ஒரு மாற்றம் எனலாம். தமிழகத்திலே திராவிட முனைந்திற்க கழக வாசகர்களைக் கவருவதற்காக இவ்வாறு அண்ணுதுரைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாரோ என்று சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

எனை நாவல்களிலே தமது குரலாக அமையும் பாத்திரங்கள் மூலம் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையினைக் கண்டித்துத் தொழிலாளர் போராட்டத்தைத் தூண்டி நின்ற இவர் இந்நாவலிலும் அதனையே வற்புறுத்துகிறார். 1970ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் காலத்தில் நிகழும் இந்நாவலின் கதையில் இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணியைத் தேசிய முதலாளித்துவம் எனக் கண்டிக்கும் போக்கைக் காணலாம்.

1971ஆம் ஆண்டுப் பயங்கரவாத இயக்கம் அதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த தகவல்கள் நாவலிலே தாடிக்காரத் தீவிரவாதிகள் பற்றிய செய்திகளாகக் கூறப்பட்டு அவர்களு போக்கும் தமது போக்கும் வேறு என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

நிலவுடைமையாளராக அமையும் நடராசபிள்ளை உடையார் கொலைகாரரானாகவும் பெண்ணைசூயடையவ னாகவும் கூறப்படுகிறார். அவருக்கெதிரான போராட்ட உணர்வை விவசாயிகளிடையே வளர்க்கிறார்கள் மாதவன். இவனது உரையாடல்களில் சர்வதேச உரிமைப்போராட்டங்களும் புரட்சிச் செய்திகளும் இடம்பெறுகின்றன.

உடையாருக்கெதிரான போராட்ட முயற்சி விவசாயிகள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் ஆகி யோரை இணைத்து மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சட்டத்தை நிலைநாட்ட வந்த பொலிஸார் உடையாரின் விருந்தின ராகின்றனர். இதனைக் கூறுவதன் மூலம் இடுதுசாரி ஜக்கிய முன்னணியின் ஆட்சியும் நிலவுடைமையாளருக்குச் சார்பான தாகவேயுள்ளதென்பது புலப்படுத்தப்படுகிறது. போராட்ட உணர்வுடன் அரிவாள். கத்தி, பொல்லு, சிறில், கோடரி, மன்வெட்டி, அலவாங்கு, குத்துசி, முன்முருக்கந்தடி, கல்லு, மிளகாய்பொடி, ஆகியவற்றுடன் மக்கள் கொதித் தெழுவதான் காட்சியுடன் நாவலின் கதை நிறைவெய்துகிறது.

சி. சுந்தரராஜாவின் மனைக்குறி (1975) நாவல் முதலாளி வர்க்கத்திற்கெதிராகத் தொழிலாளர் திரண்டெழுவேண்டு மென்ற கருத்தை உணர்த்தும் வகையிலே தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்டது. கம்பளையி லுள்ள கடையொன்றிற் சிப்பந்திகளாகப் பணிபுரியும் சின்னத்தம்பி, இக்பால், தேவராசா, ஜெயசிங்கா முதலிய வர்கள் வர்க்க உணர்வுடன் முதலாளிகளுக்கெதிராக ஒன்று படுகின்றனர். அரசியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் நிறைந்த உரையாடல்கள் மூலமும் சமூகநிலை விவரண மூலமும் கதை வளர்த்துக் கொட்டப்படுகிறது. சின்னத்தம்பி பொலிசாரின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி இறக்கும் வேலையில் அருகில் நின்ற இக்பாலின் உள்ளத்திற் புதிய போராட்ட உணர்வு தலையெடுக்கிறது. 1970ஆம் ஆண்டைப் பின்னென்னிலை யாகக் கொண்ட இந்நாவலின் கதையிலே தொழிலாளர் வாழ்வின் துயரங்கள் விபரிக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப்

பிரதேச சீதனப்பிரச்சினைகளும் தொட்டுக்காட்டப்படு படுகின்றன; புகையிலைப் பயிர்ச் செய்கையாளர் துயரும் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

சமகால அரசியல் நிலை இந்நாவலில் விமர்சிக்கப்படுகிறது. சர்வதேசப் பிரச்சினைகளும் உரையாடல்கள்மூலம் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன. உள்நாட்டில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தேசியமய முயற்சிகள் வெறும் கண்ணுடைப்பு எனப்படுகிறது. தமிழரசு, தமிழ்க் காங்கிரஸ் மனோபாவங்களும் உரையாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன.

இந்நாவலிற் கதையம்சத்தினை விடக் கருத்துக்களே துருத்திக் கொண்டு நிற்கின்றன. அக்கருத்துக்களை வளியுறுத்தும் தேவைக்கேற்பச் சம்பவங்கள் அமைக்கப்பட்டன போலத் தெரிகிறது. தத்துவார்த்த நாவலான இதன் கதையம்சம் நிறைவெறவில்லை.

இக்காலப் பகுதியில் சமுதாய விமர்சன நோக்கில் இளங்கிரன் வீரகேசுவில் எழுதிய அவருக்கு ஒரு வேலை வேண்டும் (1972) என்ற தொடர் நாவல் நூல்வடிவம் பெறவில்லை.

கொழும்பில் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் வீட்டுப் பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்டு காவலூர் ராசதுரையால் எழுதப்பட்டுத் தினகரனில் தொடராவங்கு பின் நூல்வடிவம் பெற்ற வீட்டுயாருக்கு? (1968) என்ற குறுநாவலில் முதலாளி வர்க்கம் தனது வர்க்கநல்லையே பேணும் என்ற செய்தி அமைந்துள்ளது. அப்புறூராமி முதலாளியின் வீட்டிற் குடியிருக்கும் இந்தியரான சந்தனநாடார், யாழ்ப்பாணத்தவரான தம்பையர், வலிதா, சுந்தரமூர்த்தி ஆகியோருக்கு வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுக்கிறார். டி. ஆர். பி. காலாவதி யானதும் சந்தனநாடார் குடும்பம் தலைமறைவாகியது. வீட்டுப் பிரச்சினையாலே துன்புற்ற தம்பையர் குடும்பம் அந்த வீட்டை பெற்றுக்கொள்ள முயல்கிறது. அவ்வேளையில் அப்புறூராமி முதலாளி வேலையாட்களைக் கொண்டு வீட்டை இடித்து விடுகிறார்கள்.

சுதந்திரம் பெற்று இருபதாண்டுகளாகியும் (1968வரை) அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற வசதியற்ற நிலையில் வாழ்ப்பவர்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட குறுநாவலான செ. யோகநாதனின் இருபது வருஷங்களும் முன்று ஆசைகளும், மன்னிலிருந்து வானத்தை எட்டித் தொட்டுமுயலும் சீழ் நடுத்தர வர்க்கம் அம்முயற்சியிலே தோல்விகள்டு மனமுடைவதைச் சித்திரிப்பது. பல்கலைக் கழக மாணவருடைன் சுமணதாசவின் தற்கொலையில் முடியும் வாழ்க்கை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகின்றது. யதார் தத் நிலையை உணர்ந்து, வசதியற்றவர்களுக்காகப் போராடும் இயக்கங்களுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு உழைப்பதே செயற்பாலது என்பது இது குறுநாவல் தரும் செய்தியாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சி செய்த காலப் பகுதியிற் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் மத்தியில் நிலவிய மனநிலையை இக்குறுநாவல் பிரதிபலிக்கிறது.

செ. யோகநாதனின் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு குறுநாவலான தோழிமை என்றெருநு சோல் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மீனவக் களத்தினைப் பகைப்புஸமாகக் கொண்டது. முதலாளியொருவர் தொழிலாளர்கட்டு விளைவிக்கும் இன்னல்களை விபரித்து, அம்முதலாளிக்குச் சார்பாக நின்ற தொழிலாளியொருவன் ஈற்றில் வர்க்க உணர்வு கைவரப் பெற்றவருகைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சார்பிற் போராட்ட துணிவதாக இக் குறுநாவளின் கதைப்போக்கு அமைகின்றது. ‘1963-’72’ இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட இவ்விரு குறுநாவல்களும் ஓளி நமக்கு வேண்டும் (1963) என்ற குறுநாவல் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்காலப் பகுதியிலே வர்க்க உணர்வை முதன்மைப் படுத்தி எஸ். அகஸ்தியர், கே. டானியல், தெணியான் (கே. நடேசன்) முதலியோர் பல குறுநாவல்களை எழுதினர். அகஸ்தியரின் மூன்று குறுநாவல்கள் இருளினுள்ளே..... (1968) என்னும் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன. சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கே. டானியலின் மனங்கள் தானாக மாறுவதில்லை (1975) தெணியானின் பிஞ்சப்பழும்

(1971) ஆகிய குறுநாவல்கள் நூல் வடிவம் பெறவில்லை. காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் கல்ட்டுந் தரை (1977) சிறு கதைகள் சிலவற்றுடனிணைந்து நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது.

சமகால சமுத்திற் காணப்படும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுப் பிரச்சினைகளை நாவல்லுக்குப் பொருளாகக் கொண்ட எழுத்தாளர்களிற் சிலர் அப்பிரச்சினைகள் தனிமனித உறவு முறைகளில் விளைவிக்கும் தாக்கத்தை மனிதாபிமானக் கண் கொண்டு நோக்கினர். பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமான சமூக அமைப்பை ஆராயும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் அவற்றின் வெளிப்பரிமாணங்களை மட்டும் சித்திரிக்க முயன்ற இவர்கள் மாறிவரும் புதிய தலைமுறைச் சிந்தனையோட்டங் களுக்கு முதன்மை தந்தனர். இவ்வகையில் எழுதியவர் கஞ்சு செங்கை ஆழியான், எ. ரி. நித்தியகீர்த்தி, ஞானரதன் (வை. சக்திதானந்தசிவம்) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

செங்கை ஆழியான் சமுநாடு நாவல் போட்டிக்கு எழுதிய போராடப் பிறந்தவர்கள் நாவல் 1971 – 72 இல் சமுநாடு பத்திரிகையிலே தொடர் கதையாக வெளிவந்து 1976 இல் சிற்சில மாற்றங்களுடன் இரவின் முடிவு என்ற தலைப்புடன் விருக்கை பிரசரமாக நூல் வடிவ பெற்றது. சருட்டுத் தொழிலாளியான ஐயாத்துரை வறுமையிலும் செம்மையாக வாழுமுயல்கிறார். கிடைக்காத ஆடம்பரங்கட்காக ஏங்கும் அவரது மனைவி பாக்கியல்டச்சி குடும்பப் பொறுப்பை அலட்சியம் செய்கிறார். குடும்பப் பொறுப்பை விட்டு விலகிச் சென்ற மூத்தமகன் துரைராசா வாழ்க்கையில் ஏமாற்றப் பட்டுத் தோல்வி காண்கிறான். மகள் மகேஸ்வரியின் திருமணப் பேச்சத் தடைப் படுவதுடன் அவளைப்பற்றிய அவதாரும் ஊரில் பரவுகிறது. இத்துயரங்களைத் தாங்க முடியாமல் ஐயாத்துரை உயிர்துறக்கிறார். இளைய மகன் சண்முகநாதனும் மகேஸ்வரியும் குடும்பப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கண்ணியத்துடன் வாழுமுயல்கின்றனர். இக்கதையம்சம் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களுடனும் தொழிலாளர் வாழ்வின் துணியில் விவரணங்களுடனும் வளர்த்துச் செல்லப் பட்டுள்ளது.

எ. ரி. நித்தியகீர்த்தின் மீட்டாத வீணை (1974) நாவல் யாழ்ப்பானைப் பகுதிக் கிராமமொன்றின் சமூக மாந்தரை அவர்களது இயல்பான குணும்சங்களோடு முன் நிறுத்த முயல்கிறது. பணத்திமிர், சண்டித்தனம் என்பவற்றால் மனிதப் பண்புகளைச் சீரழிக்க முயல்பவர்களுக்கும் வறுமையாலும் பாலியல் உறவு முறையின் பிறம்வகளாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற சமுதாயத்திலே ஒரைசப் பட்டாமலே ஒரு சமூக மாற்றம் நிகழ்த் தொடங்குகிறது. ஆதரவற்ற இளம் பெண்ணை தேவி தன்னைவிட இளைய வளை மகாதேவனைக் காதலிக்கிறார். பணக்காரரான கணபதிப்பிள்ளை அவளை மணம்புரிய விரும்புகிறார். திருமணமாகமலே தாய்மையெய்தியவள் தங்கம். அவருடைய மகன் இளங்கோவை மகாதேவனின் தங்கை செல்வம் காதலிக்கிறார். வறுமையும் சமூக இழிப்புரைகளும் முறையே தேவியையும் இளங்கோவையும் பாதிக்கின்றன. இவற்றை மீறி மகாதேவனும் தேவியும், இளங்கோவும் செல்வமும் இணையும் வேளையிற் கணபதிப்பிள்ளையின் குழ்ச்சியால் தேவி மீட்டாத வீணையாகவே உயிர் துறக்கிறார். உணர்ச்சி முணைப்புக்களுடனும் சமுதாய மாற்றச் சிந்தனைகளுடனும் நடப்பியல் புக்குப் பொருந்த வளர்த்துச் செல்லப்பட்ட இந்த நாவலின் இறுதியில் அமைந்த தேவியின் மரணம் நாவலுக்குச் செயற்கையான முடிவாகவேயுள்ளது. மீட்டாத வீணை என்ற தலைப்புக்குப் பொருத்தமான வகையில் கதையம்சம் நிறைவு பெறவேண்டும் என்ற கருத்து இதற்குக் காரணமாகலாம்.

ஞானரதனின் ஊமை உள்ளங்கள் (1976) நாவல் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளாற் காதலுணர்வுகளை உள்ளடக்கிக் கொண்ட ஊமை உள்ளங்களின் கதை. சந்திரசேகரனும் உறவுமுறைப் பெண்ணை அகிலாவும் ஒருவரையொருவர் உள்ளத்தால் விரும்புகின்றனர். குடும்பத்தேவைகள் காரணமாகச் சந்திரசேகரன் தன்னைவிட அந்தஸ்தில் உயர்ந்த ஜெயராணியை மணம்புரிய நேர்கின்றது. அந்தஸ்து வேறுபாடு ‘சந்திரசேகரன்-ஜெயராணி’ குடும்ப உறவில் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் அகிலா உழைத்து வாழ்கிறார்.

தன்னை மதிக்காத மனைவியைப் புறக்கணித்து அகிலாவுடன் இணைய முயலும் சந்திரசேகரனை மனைவி தன் அந்தஸ்துணர்வினின்று இறங்கி வந்து மீட்டுக் கொள்கிறார். யாழ்ப்பானைப் பகுதிக் கிராமங்களில் இன்றும் நடைபெறும் கதையாக இதைக் கொள்ளலாம்.

சமகால சமூக பொருளாதாரப் பகைப்புலத்திலே தனிமனித உணர்வுகளை முதன்மைப் படுத்திப் பல நாவல் களும் குறுநாவல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1958ஆம் ஆண்டின் இனக் கலவரத்தாற் பாதிக்கப்பட்டுத் தருமபுரம் கிராமத்திற் குடியேறிய சமூகத்தினரைச் சார்ந்த குடும்பக் கதையான மணிவாணனின் யுகங்தி (1969) தினகரனிலே தொடராக வெளிவந்து 1972இல் வீரகேசரி பிரசரமாக நாலுருப் பெற்றது. எஸ். அகத்தியர் எழுதிய திருமணத் தீர்க்கா ஒரு பெண் காத்திருக்கிறார் (1976) நாவல் காதலில் தோல்வி கண்ட பெண்ணென்றுத்தி புதிய சமுதாய மாற்றத்திற் கான போராட்டத்திலே தன்னை இணைத்துக் கொள்வதைக் கதைப் பொருளாகக் கொண்டது. இதிற் சமூக உணர்வை விடத் தனிமனித உணர்வுகளே முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. ‘நந்தி’ எழுதிய தங்கசியம்மா (1975) யாழ்ப்பானைப் பிரதேசத்தில் மருத்துவ மாதாகப் பணி புரியும் ஒரு மலையகப் பெண்ணின் கதையாரும்.

யாழ்ப்பானைப் பிரதேசச் சீதனப் பிரச்சினையின் பகைப் புலத்திலே தனிமனித உறவுகளை முதன்மைப் படுத்தி எழுதப் பட்ட துரை மனைவர்களின் பாவையின் பரிசு (1966) நடுத்தர வர்க்கக்குடும்பக் கதையாக அமைக்கின்றது. இல்லாமிய சமூகப் பின்னணியில் என். எம். ஹனிபா மாற்றம் (1962), மர்மக் கடிதம் (1963), இலட்சியப் பெண் (1974) ஆகிய தனிமனித உணர்வு நாவல்களை எழுதினார். யாழ்ப்பானைப் பிரதேச சமூகப் பகைப்புலத்தில் மனிதாபிமான உணர்வுக்கு முதன்மை தந்தெழுதப்பட்ட குறுநாவல்களில் யாழ்ப்பானை நங்கை (திருமதி அன்னலட்சுமி ராசதுரை)யின் விழிச்சட்டர், வேப்பமரம் ஆகியன் குறிப்பிடத் தக்கன. இவை விழிச்சட்டர் (1970) என்ற தலைப்பில் நாலுருப் பெற்றுள்ளன.

செ. கணேசலிங்கனும் சி. சுதந்திரராஜாவும் பிரச் சினைகளுக்குத் தீர்வு கூறுத் தாம் சார்ந்த மார்க்கியக் கோட்டாட்டைத் துணை கொள்கின்றனர். செவ்வானம் நாவல்லே பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் அவநம்பிக்கை தெரிவிக்கப் பட்டது. மண்ணும் மக்களும் நாவலிலும் இது புலப்படுத்தப் படுவதுடன் கற்பனையான விவசாயிகள் போராட்ட மொன்றும் நடைபெறுகின்றது. நடுத்தரவர்க்கத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கூறும் வகையில்,

“பணக்காரரை நினைத்து ஏங்கி அவர்களைப் போல வாழப் பழகிவிடாதே. அது எல்லையில்லாத பெரு நெருப்புக்குள் இறக்கிவிடும். தொழிலாளர்களை நினைத்து அவர்களைப் போல வாழப் பழகினால்தான் இன்றைய நிலையில் கடனில்லாது ஓரளவு சுரண்டலைக் குறைத்து வாழமுடியும். கீழே இறங்கி எமது வர்க்கத்தாரோடு பழகு. வர்க்க உணர்வை என்றும் மறந்துவிடாதே அதுதான் எதிர்கால வாழ்வுக்கு நம்பிக்கையும் பலமும் தரக்கூடியது.”¹⁵

எனக் கணேசலிங்கன் பாலசிங்கம் என்ற பாத்திர மூலம் போதிக்கிறார். செ. யோகநாதனின் குறுநாவல்களிலும் இப்போதனையே புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

செங்கை ஆழியான், யாழ்நங்கை, ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தி முதலியோர் மாற்றவரும் சமூக மதிப்பீடுகளிலும் புதிய தலை முறைகளின் ‘ஆண்மை’யிலும் தமது தீர்வுகளைச் சமத்து கின்றனர்.

தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை நாவல்கள்

சமுத்துத் தமிழரிற் கணிசமான தொகையினர் மலையகத்தில் வாழும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள். இவர்களது வாழ்க்கை நிலையும் அதனேதொட்டிய பிரச்சினைகளும் ஏனைய பிரதேசங்களின் தமிழருடையவற்றிலிருந்து வேறு பட்டவை. எனவே இவர்களது பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள் தனிப்பிரிவாக நோக்கப்பட வேண்டியவையாகின்றன.

மலையகத்தில் இன்று பத்து இலட்சத்திற்குமதிகமாக வாழும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதிக்குச் சற்று முன்பாகத் தென் னிந்தியாவினின்று சமுத்துக் கோப்பித் தோட்டங்களுக்கும் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் கூவிகளாகக் கொண்டுவரப் பட்டவர்களின் பரம்பரையினராவர். சமுத்தின் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தின் மிகப் பெரும்பகுதிக்கான உடலுழைப்பை வழங்கும் இத் தொழிலாளர்களின் குடியிருமை 1948ஆம் ஆண்டின் குடியிருமைச் சட்டத்தாற் பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதனால் நாடற்றவர்கள் என்ற அவலநிலையை எய்திய இவர்களிற் பெரும்பாலோரை இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான முயற்சிகள் 1964ஆம் ஆண்டின் ‘சிறிமாசால்திரி’ ஒப்பந்தத்திலிருந்து தொடர்கின்றன.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயேயுள்ளது. சொந்த நிலமற்ற இவர்கள் தோட்டக் காணிகளிலே தரப்படும் ‘காம்பரா’ எனப்படும் சிறு அறைகளிலே வாழவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். வறுமையும் தோட்டத்துரைமாரது அடக்கு முறையும் கணக்கப்பிள்ளை, கங்காணி முதலிய இடைநிலை அலுவலர்களின் அச்சுறுத்தல்களும் இத்தொழிலாளர்களின் அன்றூடப் பிரச்சினைகளாகும்.

இவ்வகை அடக்கு முறைகளிலிருந்தும் அச்சுறுத்தல் களிலிருந்தும் தொழிலாளர்களது நலன்களைப் பெணும் பொருட்டு உருவான தொழிற்சங்கங்கள் பல. இவை இவர்களது உரிமைக்குரலை ஒவிக்கின்றனவென்றும் இவர்களை ஒன்றினைய விடாமற் பிரித்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும். அவ்வகையிலே தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு இவையும் காரணமாகின்றன.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பலவேறு பிரச்சினைகளையும் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இக்காலப் பகுதி நாவல்களாகத் திருமதி கேர்கிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்பச்சை (1964), யோ. பெண்டிக்ற் பாலனின் சொந்தக்

நான்? (1968), தெர. சிக்ன ராஜாவின் தாயகம் (1969), தெளிவத்தை ஜோசெப்பின் காலங்கள் காவதில்லை (1974), கே. ஆர். டேவிட்டின் வரலாறு அவர்கள் தோற்றுவிட்டது (1976) ஆகியன எமக்குக் கிடைக்கின்றன. தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரச்சினைகளின் படைப்புலத்திற் காதலைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட 'நந்தி'யின் மலைக் கொழுந்து (1962) நாவலையும் இவற்றுடன் இனைத்து நோக்கலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியிலே தென் இந்தியாவின் கிராமப்புறமொன்றிலிருந்து சமுத்தின் தேயிலைத் தோட்டங்களை நாடிப் புலம் பெயர்ந்து வந்த ஒரு குடும்பத் தின் பரம்பரை வரலாறுக் அமைந்துள்ளது தூரத்துப் பக்ஷை நாவல். அவ்வண்ணம் புலம் பெயர்ந்து வந்தபோது அத் தொழிலாளர்களின் மனநிலை எவ்வாறிருந்ததென்பதனைத் திருமதி கோகிலம் சுப்பையா,

"அவன் கற்பணையெல்லாம் இலங்கைக்குப் போய்ப் பணத்தைக் குவித்துக் கொண்டு வந்து இங்கே பெரிய வீடு வாசல் கட்டிக்கொண்டு நிம்மதியாக வயது சென்ற காலத்தில் வாழவேண்டும் என்பதுதான். அன்றியும் அங்குபோய் நிம்மதியாகப் பசி, பட்டினியின்றி இன்ப மாக வாழ்ந்து அடிக்கடி திரும்பி ஊருக்கு வந்து போவதாகவும் அவன் உள்ளத்தில் கற்பணைகள் சுற்றி வட்டமிட்டன. எத்தனை எத்தனையோ இன்பக்களவுகள். அதாவது தேயிலை காப்பிச் செடிகளின் தூர்களில் பொற்காசகளில் குவிந்து கிடப்பதாகவும் அதை அள்ளி அள்ளி ஊருக்குக் கொண்டு வருகிறது போலும் சேந்தூர்க் கிராமத்தில் எல்லோரும் இவனை அதிசயத் தோடு பார்ப்பதாகவும் இவனுக்குத் தனியே மரியாதை அளிப்பதாகவும் வள்ளியை நல்ல இடத்தில் மனம் முடித்து நல்ல நிலையில் கண்டு களிப்பதாகவும் அவன் எத்தனை எத்தனையோ கற்பணைக் கனவுகள் கண்டு வந்தான்."¹⁶

என வேலன் என்ற தொழிலாளியை முன்வைத்துப் புலப் படுத்துகிறார். இத்தகைய மனநிலையுடன்தான் பெரும் பாலான் தொழிலாளர்கள் வந்து ஏமாற்றமடைந்து நிரந்தர அடிமைகளாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து மடிகள் றனர் என்பது கோகிலம் சுப்பையா காட்டும் வரலாருகும். இவ்வாறு வாழ்ந்து மடியும் பரம்பரையினர் மீது தோட்டத் துரைமார்களும் கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளை ஆகியோரும் செலுத்தும் அதிகார அடக்குமுறைக் கொடுமைகளை இவர் விபரிக்கிறார்.

சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாத நிலையிற் சம்பளக் கணக்கைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக 'ஆபீஸாக்கு'ச் செல்லும் முக்கள் என்ற தொழிலாளியைக் கங்காணி ஏசுகிறான்; துரை சவுக்கால் அடிக்கிறான். அப்படி அடித்து வருத்திய பின்பு குழப்பக்காரன் என்று குற்றஞ்சாட்டிப் பொவில் நிலையத்திற்கு அனுப்புகிறான். அங்கு அவனுக்கு ஆறுமாதக் கடுங்காவல் தண்டனை கிடைக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக இனைந்து போராடு வதைத் தோட்டத் துரைமார் விரும்புவதில்லை. தொழிற் சங்க முயற்சிகளிடீடுபட்ட லட்சமணன் என்ற தொழிலாளியைத் தோட்டத் துரை வேலையினின்று நீக்கிவிடுகிறார். இவ்வகை முயற்சிகளிற் சட்டமும் பொவில் படையும் தொழிலாளருக்குப் பாதகமாகவே அமைகின்றன என்பதைக் கோகிலம் சுப்பையா புலப்படுத்துகிறார். உரிமை கோரிப் போராடுகிறவர்களைப் பொவில் படை சுட்டுக் கொல்லும் கொடுமை நாவலின் இறுதியிற் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

துரைமார் கங்காணிமார் கணக்குப்பிள்ளைமார் என்போரின் அடக்குமுறைக் கொடுஞ்செயல்களிலொன்றுக்கப் பெண்களது கற்பொழுக்கத்துக்கு ஏற்படும் இடையூறும் இந்நாவலில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. சிவகாமி என்ற பெண் ஓழுக்கந் தவறியவளாக வாழ்கிறான். அவளோடு கணக்காணியும் கணக்கப்பிள்ளையும் தொடர்பு கொள்ள முயல்வதைக்காட்டுமிடத்து,

“கங்காணியின் கனல்பாயும் கணக்கள் அவனை அடிக்கடி ஊடுருவுவது அவனுக்குத் தெரியும். கணக்கப் பிள்ளைகளை நடுங்கத் தொடையைச் சொரிந்துகொண்டே புடைக்கும் நரம்புகளைத் தளர்த்த முயன்று விம்பிப் பொருமிப் பெருழுச்சுவிட்டு, பசிதீர உணவருந்த விரும் பும் மனிதனைப்போல அவனைக் கண்கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டு நிற்பதும்...”¹⁷.

எனவருணிக்கும் கோகிலம் சுப்பையா, கங்காணிமாரும் கணக்கப்பிள்ளைமாரும் கொடுக்கும் சிறுதொகைப் பணத்திற் காகவும் சலுகைகளுக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்கும் சில பெண் களையும் அவற்றை மறுத்துத் தன்மானத்துடன் வாழ விரும்புவோர் பலரையும் காட்டுகிறார்.

தூரத்துப் பச்சை நாவலின் கதை நான்கு தலைமுறைகளின் வரலாருகும். ஈழத்தின் தேயிலைத் தோட்டத்திற் கூலிலேலை செய்தற் பொருட்டுப் புலம் பெயர்ந்து வந்த வேலனுடன் வரும் அவனது சிறுபெண்ணை வள்ளிதான் நான்கு தலைமுறைகளையும் தொடுத்துவைக்கும் பார்த்திரமாக அமைகிறான். அவன் பெற்ற அனுபவங்களின் ஊடாகவே கதை வளர்ந்து செல்கின்றது. தொழிலாளர் குடும்பங்களின் பன்முகப்பட்ட வாழ்க்கையம்சங்களையும் தொகுத்துக்காட்ட முயல்கிறார் ஆசிரியர். ஈழம் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலையடைவதற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியோடு கதை நிறைவு பெற்றுவிடுகின்றது. இதனால் பிற்காலத் தொழிற்சங்கப் போராட்டச் செய்திகளை அந்நாவலிற் காணமுடியாது. வள்ளியின் மூன்றாவது தலைமுறையினரான மாரி, லட்சமணன் ஆசியோர் தொழிற்சங்கமொன்றிற் சேர்ந்து துரைமாரின் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகும் செய்தி மட்டும் காணப்படுகின்றது.

இரு சமுதாய வரலாறு என்று கூறத்தக்கவகையில் அமைந்த இந்நாவலின் கதையம்சத்தில் அவஸ்க்கவை விஞ்சியுள்ளது. புதுமைப்பித்தன் எழுதிய ‘துண்பக்கேளை’¹⁸ என்ற சிறுகதை ஒரு சில மாற்றங்களுடன் நாவலாக விரிந்துள்ளது என்று கருதும் வகையில் இந்நாவலின் கதைப்

போக்கு அமைந்துள்ளது. மலையகத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை முறைகளை அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு வாழ்ந்து அறிந்தவரான கோகிலம் சுப்பையா அம்மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் குணைச்சங்களையும் பிரதேச இயற்கையுடன் பொருந்தச் சித்தரித்துள்ளார்.

தூரத்துப்பச்சை காட்டும் காலப்பகுதியை அடுத்து ஏறத் தொழிக் கால் நூற்றுண்டுக் காலத்திற்குப் பிற்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிப்பன வாக ‘நந்தி’யின் மலைக்கொழுந்து, யோ. பெண்டிக்கற்பாலனின் சொந்தக்காரன்? தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை ஆகியன அமைகின்றன. 1962இல் தினகரனில் தொடராக வந்த மலைக்கொழுந்து 1964இல் நூல்வடிவு பெற்றது. தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே தொழிற்சங்கப் பிரிவினைகள் வளர்ந்திருந்த சூழ்நிலையினைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டெடுமுதப்பட்ட இந்நாவல்களில், மலைக்கொழுந்து தொழிலாளர் பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் அமைந்த காதற் கதையாகும்.

தொழிலாளியான மலையப்பன் முத்துவீராயியைக் காதலவிக்கிறான். தோட்டத்தின் தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையிலிருந்த போட்டி இருவரும் இணைவதற்குத் தடையாகிறது. தோட்ட டிஸ்பென்ஸர் ‘பதி’ தீவினை சூழ்வோடு முத்துவீராயின் தந்தைக்கும் மலையப்பனுக்குமிடையிற் பகைமை மூட்டுகிறான். சின்னத்துரையான மகராஜன் முத்துவீராயியை மணம்புரியத் திட்டமிடுகிறான். மலையப்பன் வீழ்த்துவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டகலகம் அவனது தங்கை போன்ற வள்ளியை உயிர்ப்பலி கொள்கிறது. மகராஜனை மணமுடிக்க மறுத்து முத்துவீராயி மலையிலிருந்து வீழ்ந்து உயிர்துறக்கிறான். இக்கதையம்சத்திற்குத் துணையாக மலையக மக்களின் வாழ்க்கைமுறை பற்றிய விவரங்கள் அமைகின்றன. மருத்துவ நிபுணரான ஆசிரியர் தமது தொழின் முறையநுபவங்களையும் நாவலிற் புலப்படுத்தியுள்ளார். மலையகத் தொழிலாளரது வாழ்க்கையை அநுதாபத்துடன் நோக்கும் யாழ்ப்பாணத்து நடுத்தரவர்க்கத்தர் ஒருவரின் கண்ணேட்டத்தில் எழுதப்பட்ட இந் நாவல் அத் தொழி

லாளர்க்கும் 'அவர்களைச் சரண்டிவாழும் துரைமார் கங்காணி மார் முதலியோருக்குமிடையிலான முரண்பாடுகளைச் சித்தி ரிக்க முயலவில்லை. ஆயின் தொழிற் சங்கங்களுக்கிடையில் நிலவிய போட்டியை விளக்க முயல்கிறது. இப்போட்டியும் ஒரு காதலுக்குத் தடையாக அமைகிறதென்ற வகையிலேயே கதையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

தோட்டத் தொழிலாளர் தமது வாழ்க்கைத் தேவை கருக்காக்கத் துரைமாரிடம் உரிமைக்குரல் எழுப்புவதையும் தொழிற்சங்க முயற்சிகள் மூலம் போராட்டம் நடத்துவதையும் விவரிக்கும் யோ. பெண்டிக்ற பாலனின் சொந்தக்காரன்? நாவலில் அவ்வரிமைப் போராட்டமே கதையம்சமாகவும் உள்ளது. தோட்டத் துரைமாராற் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் 'காம்பரா' என்ற சிறு அறைக்குள்ளேயே நங்களது இல்லாழ்க்கையை நிறைவேண்டிய அவலநிலையே இக்கதையின் அடிப்படை. தாய், தந்தை, வயது வந்த பெண்கள், திருமணம் செய்த இளம்தம்பதிகள் குழந்தைகள் ஆகிய பலருடனும் காம்பரா ஓன்றிலேயே வாழவேண்டிய நிலையிலுள்ள தொழிலாளர்ப்பலருள் ஒருவ மனம் செய்துவைக்க முனையும்போது இடவசதிப்பிரச்சினை தலைதூக்கிறது.

"தானே தன் மளையிடுன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள முனையும் நாட்களில் தனக்கேற்படும் கஸ்டத் தையும், மற்ற வயங்களில் உள்ளவர்களின் அநுபவங்களையும், அவை ஏற்படுத்தும் மன நில்குரைங்களையும் அவன் அறிவான். அந்தக் காம்பராவில் வீரமுத்துவும் கல்யாணம் முடித்துவந்தால்?... பருவமடைந்த பொட்டு, நட்சத்திரம், வயதுவந்த பயலுகள்... ஏற்படுத்தும் அவஸ்தைகளையும் சங்கடங்களையும் அவனுல் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை."¹⁹

இவ்வகையில் தயங்கிய அவன் துரையிடம் புதிய 'காம்பரா' கேட்க வீரமுத்துவை அனுப்புகிறுன். துரை,

"காம்பரா எங்கேயிருக்குது? இந்தா உள்ளதைக் கொண்டு நல்லா இருக்கப் பார்க்கணும். அதுதான் குலிக்காரங்க படிச்சுக்கணும் தெரியுதா?"²⁰

எனப் போதனை செய்து வீரமுத்துவைத் திருப்பியனுப்பு கிறார். தன் முயற்சி பலிக்காததைக் கண்ட சின்னக்கலப்பன் தானே முனைந்து புதுக் 'காம்பரா' கட்டுகிறான். துரையின் ஆட்கள் அதைச் சிதைக்கின்றனர். காம்பரா கட்டும் உரிமை மறுக்கப்பட்ட நிலையிற் கலங்கும் சின்னக்கலப்பனும் ஏனைய தொழிலாளரும் உரிமைக்காப் போராட முனை கிறார்கள். ஆயுதந் தாங்கிய பொலிஸ்படை இவர்களது போராட்டத்தை அடக்க வருகிறது.

தொழிலாளரின் இனைந்த போராட்டம் சிவப்புக்கொடிச் சங்கம் என்ற தொழிற்சங்கமூலம் நடத்தப்படுகின்றது. இச்சங்கம் புரட்சிகரப் பாதைகாட்டும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யைச் சார்ந்தது எனப்படுகின்றது.²¹ காங்கிரஸ் என்ற வொரு சங்கத்தைக் குறிப்பிட்டு அது துரைமாரை ஆதரிப்ப தென்றும் தொழிலாளர் நலனுக்கு எதிரானது என்றும் ஆசிரியர் பாத்திரங்கள் வாயிலாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

தொழிலாளர் வாழ்க்கையின் அவல நிலையை விபரிக்கும் வகையில்,

"இலங்கையில் இன்று மிகக் குறைந்த சம்பளத் திற்கு அவலநிலையில் மோசமான வாழ்க்கை நடத்து பவன் தோட்டத் தொழிலாளி. இருக்கும் இடமோ இருள் குடியிருக்கும் காம்பரா! அதுவும் துரை தயவில்; சாப்பாடோ சத்தற்றது. பின்னொளுக்கோ ஒழுங்காகப் படிக்க வசதியில்லை. வயது சென்றவர்களுக்கோ பென்சன் இல்லை. மனித உரிமைகளே இல்லை."²²

என்ற பிரசார அறிக்கை நாவலில் இடம் பெறுகிறது.

தோட்ட நிர்வாகத்தின் பல்வேறு ஊழல்களும் தொழிற் சங்கங்களுக்கிடையிலான போட்டியும் துரைமாராலும் கணக்கப்பின்னொமாராலும் தோட்டப்பெண்களின் கற்புக்கு

விளையும் பங்கமும் நாவலில் விபரிக்கப்படுகின்றன. பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறைக்கு எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கப் படுகின்றது. போராட்ட மூலமே பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணலாம் எனப்படுகிறது.

இந்நாவலுக்கு முன்னுரையளித்த நாவலாசிரியர் செ. கணேசலிங்கன்

“எங்கோ எவ்ரோ சொகுசாக வாழ்வதற்காகத், பிறந்த நாட்டை விட்டு வந்து உழைத்து, பரம்பரை பரம்பரையாகத் தேயிலைச் செடிக்கு உரமாவதற்கு மட்டுமாகவே வாழ்ந்த மக்களின் இன்றைய வாழ்வை இந்நாவல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இது ஒரு கற்பனை நாவல்லல். யதார்த்த நாவல்..... தேயிலை ரப்பர்த் தோட்டங்களில் உருவாகி வரும் புயலைப் பலர் அறியார். அவற்றை அப்பகுதியிலேயே வாழ்ந்து, தற்போதைய தொழிலாளர் இயக்கங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவருமான பாலன் இந்நாவல் மூலம் காட்டுகிறார்.”²³

என்பர்.

தோட்டத் தொழிலாளரது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை ஒரு சம்பளப் போராட்டத்தை மையமாக வைத்துக் கித்திரிப்பது தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதிலை நாவல். தொழிலாளரது சம்பளம் ‘கிளாக்கர்’ முதலியோராற் சுரண்டப்படுகின்றது. அதற்கெதிராகத் தொழிலாளரத் திரட்டி எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க முயல்கிறன் ஆறுமுகம். கண்ணுசாமி, வீரமுத்து, கண்ணம்மா முதலியோர் இவ் வெதிர்ப்பில் இனைகின்றனர். தோட்ட நிர்வாகத்தின் அடக்குமுறையையும் பொலிஸ் அட்டேழியங்களையும் மீறி, போலித் தொழிற்சங்கவாதிகளின் முகத்திரையைக் கிழித் தெறிந்து கிளார்க்கரின் சுரண்டலை அம்பலப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்நாவலிற் பிரச்சினைக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக வீரம், காதல், சோகம் முதலிய உணர்ச்சி முனைப்புக்களுக்கு முதன்மைதரப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில்

முதற்பாதி பிரச்சினைகளைச் சித்திரிப்பதாகவும் பிற்பாதி சம்பவச்சவை பொருந்திய வீரசாகசக் கதையாகவும் அமைந்துவிட்டது. இந்நாவலில் எடுத்தாளப்பட்ட சம்பளச் சுரண்டல் காலாவதியானதொரு பிரச்சினையென்றும் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரதான எதிரியாகக் கிளார்க்கரைக் காட்டி, பெரிய துரையான ஆங்கிலேயனை நல்லவனுக்கக் காட்டுவது உண்மைக்குப் புறம்பானதென்றும் வகுப்புவாத உணர்வைத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ள தென்றும் இந்நாவல் பற்றி விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.²³ தொழிலாளரின் அண்மைக்கால ‘எரியும் பிரச்சினை’களான குடியுரிமை, வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள வசதியற்றநிலை முதலாளி வர்க்கத்தின் அடக்குமுறை என்பவற்றுக்கு இந்நாவலில் முக்கியத்துவ மளிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொழிலாளரது பிரச்சினைகளுக்கான திட்டவட்டமான தீர்வு இந்நாவலிற் புலப்படுத்தப்படவில்லை.

தோட்டத் துரையின் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் பழிவாங்கமுயலும் ஒரு பெண்ணின் மனவறுதியைக் காட்டும் வகையில் எழுதப்பட்டது கே. ஆர். டேவிட்டின் வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது (1976) நாவல்.

தொ. சிக்கராஜாவின் தாயகம் (1969) என்ற குறுநாவலிற் குடியுரிமைப் பிரச்சினை தொடர்பான கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன. ‘சிறிமா-சாஸ்திரி’ உடன்படிக்கைப்படி தொழிலாளர் எந்தநாட்டின் குடியுரிமையைப் பெறுவது என்பது அவர்கள் முன்னுள்ள முக்கிய பிரச்சினைகளை வொன்று. இதனை இந்நாவல் தொட்டுக்காட்டுகிறது.

தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிக்கும் நாவல்கள் பொதுவாக அவர்களுது பல்வகை அவலங்களைக் கண்முன் நிறுத்தியுள்ளன. யோ. பெனடிக்ற் பாலன் அத் துயரங்களை வெல்வதற்குத் தொழிற்சங்க முறையிலான புரட்சிப் போராட்டத்தை முன்வைக்கிறார்.

பாலியற் பிரச்சினை நாவல்கள்

சமுதாய விமர்சன நோக்கில் மனிதனை அவனது இயல்பான உணர்ச்சிகளுடன் இனங்காண முயன்ற எழுத்தாளர்களுட் சிலர் பண்பாடு, இலட்சியம் ஆகிய திரைகளுக்குட் குமைந்துகொண்டிருக்கும் அவனது உணர்ச்சி களையும் ஆசாபாசங்களையும் திரைநீக்கிக் காட்ட விழைந்தனர். ‘ஆண்-பெண்’ உறவுத் தொடர்பான பாலியற் பிரச்சினைகள் இவ்வகையில் இவர்களது கவனத்தைக் கவர்ந்தன. பாலியல் அநுபவங்களின் வெளியீடாக அமைந்த தீ நாவலைத் தொடர்ந்து எஸ். பொன்னுத்துரை டிடுத்தரவர்க்கக் குடும்ப வாழ்க்கையிற் பாலுணர்ச்சி இயக்கவிசையாக அமையுமாற்றைச் சித்திரிக்கும் வகையிற் சடங்கு (1966) நாவலை எழுதினார். இளமையில் நிகழும் பாலியல் தவறு களாற் குடும்ப வாழ்க்கையிலே எழும் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களையும் சித்திரிக்கும் வகையில் யோ. பெண்டிக்றபாலனின் குட்டி (1963), க. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் நான் கெமாட்டேன் (1976) ஆகியன அமைந்தன. சந்தர்ப்பவசத்தாற் தவறு செய்தவர்களை மனிதாபிமானக் கண்கொண்டு நோக்கி அவர்கள் மீது அநுதாபம் கொள்ளும் வகையில் கே. எஸ். ஆனந்தன், இந்துமகேஷ் (எஸ். மகேஸ்வரன்) ஆகியோர் சில நாவல்களை எழுதினார்.

எஸ். பொன்னுத்துரையின் சடங்கு நாவல் கொழும்பில் எழுதுவினைஞராகப் பணிபுரியும் யாழ்ப்பானத்தவரொருவரின் சமுதாய பொருளாதாரப் பகைப்புலத்திற் பாலுணர்ச்சி வகிக்கும் முக்கியத்துவத்தையும் அது அவரை இயக்கு மாற்றையும் ஆறு தினங்களின் தொடர் நிகழ்ச்சிகள் மூலமும் மன உணர்வுகள் மூலமும் பலப்படுத்துவதாக அமைகிறது. யாழ்ப்பானத்திலிருக்கும் குடும்பத்தைப் பிரிந்து கொழும்பில் பணிபுரியும் பலதாறு எழுதுவினைஞர்களின் பிரதிநிதியாக அமையும் செந்தில்நாதன் நீண்டநாட் பிரிவுக்குப் பின்னர் தமது மனைவியை நாடி யாழ்ப்பாணம் செல்கிறார். அவரது உள்ளத்தில் மனைவி அன்னலட்சுமியிடம் பெறப்போகும் இன்பம் பற்றிய உணர்வே விண்சி நிற்கிறது. அங்கு சென்று நான்கு நாட்கள் தங்கியவர் பல்வேறு தடைகளால்

ஆசாபங்கமடைந்து கொழும்புக்கு மீள்கிறார். இத்தடைகள் குடும்ப நிர்வாக அநுபவமுள்ள மாமியான செல்லப்பாக்கிய ஆச்சியின் உருவிலும் உடல் நலம் பேணல், மது, இயற்கை ஆகியவற்றாலும் ஏற்படுகின்றன. செந்தில்நாதன் தான் நாடிவந்த உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட ‘சடங்கில் நிறைவு காணமுடியாத ஏமாற்றத்துடன் சம்பிரதாயழுர்வமான ‘ருது சோபன்’ சடங்கொன்றில் கலந்து கொண்டு தமது சமுதாயக் கடமையை நிறைவேற்றி விட்டுக் கொழும்புக்குத் திரும்புகிறார்.

யாழ்ப்பானைக் கிராமப்புறத்திற்கேயுரிய இயல்பான குணும்சங்களும் பொருளாதார, குடும்ப நிர்வாக அறிவு நுட்பமும் வாய்ந்தவராகப் படைக்கப்பட்டுள்ள செல்லப்பாக்கிய ஆச்சி செந்தில்நாதனின் உணர்ச்சி முனைப்புக்களை நுட்பமாகக் கட்டுப்படுத்தும் எதிர் விசையாக அமைகிறார். கணவனுக்கும் தாய்க்குமிடையிற் சடங்கின் ‘காரணி’ ஆக அமைகிறார் அன்னலட்சுமி. இம்முன்று பாத்திரங்களையும் அவற்றின் குழலுக்குரிய இயல்பான குணும்சங்களுடன் இயங்கவைப்பதில் ஆசிரியரின் கைவந்த கலைவண்ணம் புலனுகிறது.

பாலுணர்ச்சியை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட இந்நாவலிற் கொழும்பு, யாழ்ப்பானைக் கிராமப்புறம் இரண்டையும் இணைக்கும் புகைவண்டி ஆகியவற்றிலே கதையையும் இனைக்கும் புகைவண்டி ஆசிரியர் அவற்றின் களத்திற் சமகால நடத்திச் செல்லும் ஆசிரியர் அவற்றின் களத்திற் சமகால அரசியல் சமூக பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளைச் சுவைப்படத் தித்திரித்துள்ளார். சமூகத்தின் பல்வேறு வகைப்பட்ட மாந்தர்க்கும் வகைமாதிரியான பாத்திரங்கள் நாவலின் கதையோட்டத்திற் சங்கமிக்கின்றன.

“...மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கும் இருபெரும் சக்தி ளாகிய பசியையும் காமத்தையும் ஊடுபாவாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையைச் சடங்கில் நெய்திரிக்கிறார் ஆசிரியர்! யதார்த்தம் பேசுபவர்கட்டு நான் நிச்சயமாக ஒன்று சொல்வேன். நமது அரசியல் நிலைகளின் காரணமாக இன்னும் நூரூண்டுகாலத்தில்

நமது வாழ்க்கை நிலைகள் மாற்றமடையலாம். அப் பொழுது நூரண்டுகட்கு முன்னால் ஒரு யாழிப் பாணத்துக் கிளரிக்கல் சேவன்ற்' எப்படி வாழ்ந்தான் என்று அறிய விரும்பும் சரித்திர மாணவன் ஒருவன் நிச்சயமாக எஸ். பொ. வின் கடங்கைப் படித்தே ஆகவேண்டும்.'²⁴

என இந்நாவலின் சமகால வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைச் சமுத்து நாவலாசிரியரோருவர் மதிப்பிட்டுள்ளார்.

சந்தர்ப்பவசத்தாற் செய்த தவறின் விளைவாகப் பிறந்த குழந்தையைத் தம்பி என்று அழைக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ள ஒரு தாய்யுள்ளத்தின் கண்ணீர்க் கதையாக. யோ. பெண்டிக்றபாலனின் குட்டி (1963) குறுநாவல் அமைந்துள்ளது. மனைவியின் கண்ணமைத்தவறின் சின்னத்தை வெறுக்கும் கணவன் பொன்னுத்துரையும், அவன் இரக்கமின்றித் திட்டும் பொழுது புழுவாய்த் துடித்து ஈற்றில்.சிறி எழும் புவனமும், தாய் தந்தை ஆரை அறியத் துடிப்பதுடன் பழிப்புரை பொறுக்காது வீட்டை விட்டு வெளியேறும் 'குட்டி'யும் இக் குறுநாவலின் முக்கோணப் பாத்திரங்கள்.

இளமையிற் பாலுணர்ச்சியுந்தவினாற் செய்த தவறைத் தனது கணவனிடம் கூறி அமைதிகாண விழைந்த பெண்ணின் கதையாக அருள் சுப்பிரமணியம் நான் கேட்மாட்டேன் (1976) நாவல் எழுதியுள்ளார். மனைவி தவறிமைத்தவள் என அறிந்தபோது எரிமலையெனக் குழுறிய கணவன் பின்னர் அவளது தாய் உள்ளத்தை உணர்ந்து மனப்பூர்வமாக மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்வதாக அமைந்த இந்நாவலின் கதையிற் சமூக பொருளாதாரப் பகைப்புலம் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இதனாற் பிரதேசப் பண்புடைய நாவலாகவும் அமைகின்றது. இவ்விரு நாவல்களும் சமகால சமூகத்தின் வகைமாதிரியான பாத்திரங்களைக் கொண்டமைவதால் சமுதாய விமர்சனச் சாயலை இவற்றிற் காணலாம். பாலியல் தவறுகளை மனிதாபிமானக் கண்கொண்டு நோக்கும் கே. எஸ். ஆனந்தன், இந்து மகேஷ் முதலிய சமகால எழுத்தாளர்களிற் பலர் அவற்றைக்

கதையில் வெளிப்படுத்தும் முறையிற் சம்பவச் சுவைக்கே முக்கியத்துவமளிப்பதாலும் தனிமனித உணர்ச்சி முனைப்புக் களையே சித்திரிக்க முயல்வதாலும், சமுதாய விமர்சனப் பண்பை இவர்களின் நாவல்களிற் காண்பதற்கில்லை. இந்து மகேஷின் நாவல்களில் ஒரு விலைகளைக் காதலித்தேன் (1974), நன்றிக்கடன் (1975) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

பல்வகைப் படைப்புக்கள்

சமுதாய விமர்சனக் காலப்பகுதியிலே வெளிவந்த நாவல் களிலே மேற்குறிப்பிட்ட பிரிவுகளிலே அமைவனவற்றைத் தவிரக் குறிப்பிடத்தக்க தரமான தனித்தன்மைவாய்ந்த படைப்புக்களும் உள். இனப்பிரச்சினையின் பகைப்புலத்தில் ஒரு பிரதேசத்தின் தலைமுறை வேறுபாடுகளைச் சித்திரிக்கும் வகையில் அமைந்த க. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது (1973) நாவலையும் நகைச்சுவை நோக்கிலும் வரலாற்றுப் பின்னவையிலும் எழுதப்பட்ட நாவல்களையும் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களையும் குடும்ப நாவல்களையும் மர்ம நாவல்களையும் இவ்வகையில் நோக்கலாம். இவையன்றி இக்காலப்பகுதியில் ஒரு தனிப்பிரிவாக எழுந்த பிரதேசப் பண்பு நாவல்களை பிரதேசங்களை நோக்கு ... என்ற தலைப்பில் அடுத்த இயலில் நோக்கலாம்.

அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது

கொழும்பில் அரசபணிபுரியும் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தமிழ் இளைஞன் அரியம் சிலநிமிட நேர சபலத் திற்கு ஆட்பட்டுச் சிங்களப்பெண்ணென்றுத்தியுடன் உடலுறவு கொள்கிறேன். அதற்குப் பரிகாரமாக அவளை மனம்புரிந்து கொள்ளும்படி அப்பெண்ணின் தாய் கேட்டுக்கொண்டதை மனிதாபிமான நோக்கில் மறுக்கழுத்தாமல் மனம்புரிந்து கொள்கிறேன். திருக்கோணமலையில் இருக்கும் தாய் தந்தையர்க்கு இந்திகழுச்சியை அறிவிக்காத அவன் ஒருதினம் தன் மனைவியுடன் அவர்களிடம் செல்கிறேன். அங்கு உண்மை வெளிப்பட்டதும் ஒரு எரிமலை குழுறுகின்றது. முன் கோபங் கொண்ட தந்தை முத்தரின், 'தன்மானமும் இன் உணர்ச்சியும் ஏமாற்றமும்' கலந்த இந்த எரிமலைக் குழுறலைத் துணிவுடன்

ஏற்றுக்கொண்டு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கத் தனக்கு வயது வந்துவிட்டது என்பதைப் பண்போடு உணரவைக்கிறார்கள். உணர்ச்சிவசப்பட்ட முத்தர் புதிய தலைமுறையின் தேவை களுக்கேற்பத் தன் உணர்வுகளை மாற்றிக்கொண்டு பாசத் தந்தையாகி அவர்களை ஆசிக்குறி வழியனுப்புகிறார்.

இக் கதையம்சத்தைவிட இதனைப் புலப்படுத்துவதற்கு ஆசிரியர் கையாண்ட உத்தியும் பாத்திரங்களை இயங்க வைத்த முறையும் சமூக பொருளாதாரப் பகைப்புலத்தைச் சித்திரித்துள்ள முறையுமே இதனைத் தரமானதொரு படைப் பாக்கியுள்ளன. இரண்டு நாள் நிகழ்ச்சிகளின் சம்பவங்களும் நினைவோட்டமுமாகக் கதை கூறப்படுகிறது. கதையின் முதற்பாகம் புகைவண்டியிப் பிரயாணத்தில் அரியத்தின் நினைவோட்டத்தில் விபரிக்கப்பட்டு அடுத்தபாகம் திருக்கோண மலையிற் பாத்திரங்களின் இயக்கத்தின்மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

வகுப்புவாத உணர்வு தலைதூக்கி நிற்கும் எல்லைப்புறப் பிரதேசமான திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்தவனுக அரியம் அமைவதும் கொரவமும் தன்மானமும் முன்கோபமும் கொண்டவரான ஒருவர் அவனுக்குத் தந்தையாக அமைந்தமையும் ஊரில் அவனது தங்கை காதற் பிரச்சினைகளில் ஈடுபட்டிருந்ததும் நாவலின் கதைப்போக்கிற்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. சர்வ சாதாரணமான ஒருவனுக சகல பலவீனங்களும் உடைய ஒருவனுகப் படைக்கப்பட்ட அரியத்தின் குணும்சங்களே நாவலின் கதையைப் பலமுடைய தாக்குகின்றன. சாதாரண உடல் எழுச்சியால் நிகழ்ந்த ஒரு தவறும் அதற்கு வழங்கப்பட்ட பரிகாரமும் ஒரு சமூகத் தின் உணர்ச்சி முனைப்புக்களை எந்த அளவுக்கு தூண்டி நிற்கின்றன என்பதைக் காட்டி அதன் தருக்கரீதியான முடிவைத் தீர்வாக வழங்குவதே இந்நாவலின் சிறப்புக்கு அடிப்படை. பழைய தலைமுறையினரான முத்தர் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்களின் முடிவிற் புதிய தலைமுறையை வரவேற்கும் மனப்பக்குவம் பெறுவதையும் மிகச் சாதாரண தமிழ் இளாஞ்சுது சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து வேறு படாத அரியம் துணிவடைய, பொறுப்புணர்ந்த செயல்

வீரனுக - வயது வந்தவனுக - அமைவதையும் காட்டிய அருள் சுப்பிரமணியம் நடுத்தரவர்க்கத்தின் சராசரி மனப் போக்கைப் பிரதிபலிக்கிறார்.

இந்நாவலுக்கு முன்னாலே வழங்கிய கா. சிவத்தம்பி,

‘‘நாவல் இலக்கியத்துக்கு வேண்டிய பொருட் சிறப்பும் ஆக்கச் செம்மையும் கொண்டது இந்நாவல். சமுத் தமிழிலக்கியத்தின் பதச்சோருக விளங்கக் கூடிய தகைமை இதற்கு எல்லா வகையிலும் உண்டு.’’²⁵

எனக்கிறார் தமிழ் நாவலின் நூற்றுண்டு வரலாற்றையும் வளர்ச்சியையும் ஆராய்ந்தவர்களான பெ. கோ. சுந்தர ராஜனும் சோ. சிவபாதசந்தரமும்,

‘‘...அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது என்ற நாவல் சமுத்து நாவல் இலக்கியத்துக்குப் பெருமை தருவதோடு, சமுத் தமிழ் நாவலுக்கும் ‘வயது வந்து விட்டது’ என் பதற்குச் சான்றாக விளங்குகிறது. கதைப் பொருளைக் கையாளவதிலும் கதை சொல்லும் உத்தியிலும், பாத்திரப் படைப்பிலும், சம்பவக் கோவையின் நடப் பியல் நேர்மையிலும் அருள் சுப்பிரமணியம் எழுதிய இந்தப் படைப்பு மிகவும் சிறந்து விளங்குகிறது...’’²⁶

என இந்நாவலின் இலக்கியத் தகுதியை மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

நகைச்சுவை நாவல்கள்

சமுதாயப் பிரச்சினைகளை நகைச்சுவையுடன் விமர்சிக்கும் பண்பு சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத் துறையிலே ஒரு தனிப்பிரிவாக வளர்ச்சியடையவில்லை. இவ்வகையில் குறிப் பிடத்தக்க ஆரம்ப முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பெருமை செங்கை ஆழியானையே சாரும். விவேகி மாத இதழில் தொடர்க்கதையாக வந்து 1969இல் நூலுருவம் பெற்ற இவரது ஆச்சி யணம் போகிறார் நாவல்தான் இவ்வகையில் முதல் முயற்சியாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் முதிய தலைமுறையினர் பிரதிநிதியான ‘ஆச்சி’ இளைய தலைமுறையினர் சார்ந்த கடைக்குட்டி’ மகன் சிவராசாவுடனும் அவனுடைய காதலி செல்லியிடுடனும் கதிர்காம யாத்திரை போகிறார். காதலி செல்லியிடுடனும் கோண்டாவில் புகைவண்டி நிலையத்திலே இப்பிரயாணம் கோண்டாவில் புகைவண்டி நிலையத்திலே தொடங்கிப் பொல்காவலை, கண்டி ஊடாக நடைபெறுகிறது. பிரயாண நிகழ்ச்சிகளின் பகைப்புலத்தில் ஆச்சியினுடைய முதிய தலைமுறை மனப்போக்குடன் நிகழ்கால நிலை அனுகப்படும்போது அந்த முரண்பாட்டில் நகைச்சவை பிறக்கிறது. பல்கலைக் கழக மாணவர்களான ‘சிவராசா - செல்லி’ இருவரதும் காதற் குறும்புகள் இந்த நகைச் சவைக்கு மெருகூட்டுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசப் பேச்சு வழக்கின் பிரயோகமே இந்த நகைச்சவைக்கு உயிரோட்டமாயமைந்துள்ளது. புவியியற் சிறப்புப் பட்டதாரி யான செங்கை ஆழியானின் இந்நால் அடிப்படையில் ஒரு புவியியல் விவரணமாகவும் வெளிப்பாட்டுப் பண்பில் நகைச்சவையாகவும் அமைந்துள்ளது. நாவாவின் நகைச் சவைக்கு வடிவம் தரும் வகையில் ‘‘செளி’’ (எஸ். கே. சென்றதராஜா) தீட்டியுள்ள சித்திரங்கள் இந்நாவாவின் கணிசிறப்பம்சமாகும்.

இந்நாவலைத் தொடர்ந்து செங்கை ஆழியான மேலும் இரு நகைச்சுவை நாவல்களை எழுதியுள்ளார். வண்ணேர் பண்ணைக் கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டு அங்கு பாரம்பரியமாக நிலவிவரும் ‘காற்றுடிக் கலை’யின் பெருமையைப் புலப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட முற்றத்து ஓற்றைப்பளை (1972) ஒரு நகைச்சுவைக் கிராமியச் சித்திரம். யாழ்ப்பானப் பிரதேசக் கிராமப்புறமொன்று அதன் வகை மாதிரியான பாத்திரங்களுடனும் பிரச்சினைகளுடனும் பேச்சுவழக்கில் நகைச்சுவை ததும்பக் கண்முன் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிரித்திரண் மாத இதழிலே தொடர்க்குறையாக வெளிவந்து நூலுருப் பெற்ற கொத்தியின் காதல் (1975) நாவல் பேய்களைப் பாத்திரமாகக் கொண்ட ஒரு கற்பனைப் படைப்பு கொத்தி என்ற பேய்ப் பெண் சுடலை மாடன் என்ற பேய் வாலிபனைக் காதலிக்கிறீர்கள். ஏறிமாடன் என்ற முரட்டுப் பேய் இதற்குத்

தடையாக வந்து கொத்தியைத் தானே மணம்புரிய விழைகின்றன். குழப்பங்களின் முடிவிற் சுடலைமாடனும் எறிமாடனும் சண்டையிட்டிறக்கின்றனர். கொத்தி தற் கொலை செய்து கொள்கிறார். யாழ்ப்பானைக் கிராமப் புறத்தில் நேரடியாக நாம் காணும் கதை மாந்தரை இங்கே பேய்களின் வடிவில் தரிசிக்கிறோம். நேரிற்காணும் அரசியல் ஊழல்கள், சமூகக் குறைபாடுகள் என்பனவற்றைப் பேய்களின் சமூகத்தில் உருவகப் படுத்திக் காட்டியுள்ளார் எனலாம்.

வரலாற்று நாவல்கள்

மோகனுங்கி (1895), விஜயசலம் (1916) ஆகியவற்றை அடுத்து ஈழத்தில் வரலாற்று நாவல் என்ற தனிப்பிரிவு வளர்ச்சியடையவில்லை. சமூகசீர்திருத்தக்கால எழுத்தாளர்களும் எழுத்தார்வம் கொண்டு எழுதியவர்களும் வரலாற்றுக் கற்பனைகளிலே தமது கவனத்தைத் திருப்பவில்லை. 1953ஆம் ஆண்டிற் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெள்ளிலீதியார் என்பார் சிங்கை ஆரியன் என்னிடுரு நாவல் எழுதினார். யாழ்ப்பான மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலப் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்நாவலுக்குப்பின் அப் பகைப்புலத்திலே செங்கை ஆழியான நந்திக்கடல் (1969) என்னிடுரு நாவலை எழுதினார். இவரது தீத்திரா பெளர்ணாமி என்ற குறுநாவல் தமிழ் நாட்டிற்கும் ஈழத்திற்குமிடையில் நிலவிய பண்ணைத் தொடர்பு பற்றிய கற்பனையில் எழுதப்பட்ட காதற்கடை. அருள் செல்வநாயகம் சோழப்பெருமன்னர் ஈழத்தில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி செலுத்திய பதினேராம் நூற்றுண்டுப் பகைப்புலத்தில் அரசியற்றெருடர்புகளையும் காதலையும் புனைந்து மர்மக் கதைப் பாணியிற் பாசக்கருல் (1963) நாவலை எழுதினார். வாள்முனை வாழ்வு என்ற தொடர் நாவலையும் 1968இல் விரகேக்கியில் எழுதியுள்ளார். க. தா. செல்வராசகோபால் யாரிந்த வேபர் (1965) என்ற தலைப்பில் ஈழத்து வேடர் பரம்பரைப் பகைப்புலத்தில் ஒரு நாவலை எழுதினார். வேறு சிலரும் அவ்வப்போது முயற்சித்திருக்கின்றனரெனினும் 1975இல் வ. அ. இராசரத்தினம் கிரேளஞ்சப் பறைவைகள் நாவலை எழுதும் வரை வரலாற்று நாவல் துறை உரிய வளர்ச்சி பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தின் தமிழர்

வரலாறு உரிய முறையில் ஆராய்ந்து வெளிக்கொணரப் படாத சூழ்நிலையிலே தமிழ் நாட்டு வரலாற்று நாவல்களைக் கற்ற அருட்டுணர்வில் மேலெழுந்தவாரியான வரலாற்றுப் போக்கை மட்டும் துணைக்கொண்டு எழுதுகின்ற அளவிலேயே இருக்கக் கொண்டு இருதியை நேர்ந்தது. ஏறத்தாழக் கடந்த நாவலாசிரியர்கள் திருப்தியூர் நேர்ந்தது. ஏறத்தாழக் கடந்த கிருதசாப்தங்களாக ஈழத்துத் தமிழரது வரலாறு பல்கலைக் கழக அறிஞர்களது முயற்சியால் முனைப்புடன் ஆராய்ந்து வெளிக்கொணரப் படத்தக்க சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் வ. அ. இராசரத்தினம் கி. மு. 237ஆம் ஆண்டின் சூரத்திசன் ஆட்சிக்காலப் பகைப்புலத்திற் கிரெனாஞ்சப் பறவைகள் நாவலைப் படைத்தார். காதல், அரசரிமைச் சூழ்சிகள், ஆகியவற்றை இணைத்து எழுதப் பட்ட இந்நாவலில் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றுண்டுக்குரிய பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தை வரலாற்றுக்கு முரண்படாத வகையிற் சித்திரிப்பதில் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். மாணிடவியற் கண்ணேட்டத்தின் சாயலும் நாவலிற் புலனுகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்

இக்காலப் பகுதியிலேதான் முதன் முதலில் நமது அயல்மொழியான சிங்கள மொழியிலிருந்து நாவல்களைத் தமிழாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வகையில் முதல் நாவல் என்ற சிறப்பு ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டல வெளியீடாக அமைந்த கிராமப் பிறழ்வு (1964) நாவலையே சாரும். இது முதுபெரும் சிங்கள நாவலாசிரியர் மார்டின் விக்கிரமசிங்கவின் கம்பெரவியவின் தமிழாக்கமாகும். ம. மு. உவைஸ் இலக்கணம் இகவாத தமிழ் நடையில் இதைத் தமிழாக்கினார். தென்னிலங்கைச் சிங்களக் கிராமப்புற மொன்றின் சமூக மாற்றத்தை இந்நாவல் சித்திரிக்கிறது.

மூன்றாம் அமைச்சர் டி. பி. இவங்கரத்னவின் அம்பய ஹலுவ நாவலை, திருமதி சரோஜினிதேவி அருணசலம் இணைப்பியாத தோழர் (1973) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இரு நண்பர்களைப் பற்றிய கதை இது. கருணாசேன ஜயலத்

சமுதாய விமர்சனக் காலம்

எழுதிய கொலு ஹதவத் நாவலை, தம்பிஜையா தேவதாஸ் நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் (1976) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார். இது ஒரு காதற் கதை.

இக்காலப்பகுதியில், உருது நாவலாசிரியரான கிருஷ்ண சந்தர்சன் குறுநாவலொன்றை, காலஞ்சென்ற செ. கதிர்காம நாதன் நான் சாகமாட்டேன் என்ற தலைப்பில் தமிழாக்கினார். வீரகேசரி இதழிலே தொடராக வெளிவந்த இந்தக் குறு நாவல் அவரின் மரணத்தையொட்டி வீரகேசரி வெளியீடாக நாலுருப் பெற்றது.

‘ஸ்ரீபன் செவாக்’ என்பாரின் Letter From an Unknown Woman என்ற குறுநாவலை செ. கணேசலிங்கம் அபலையின் கடிதம் (1965) என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்தார். அவெக்ஸான்டர் மேமாஸ் எழுதிய The Count of Monte Cristo நாவலை வி. பி. மரியாம்பிள்ளை பழக்குப்பழி (1976) என்ற தலைப்பிலே தமிழாக்கினார்.

குடும்ப நாவல்களும் மர்ம நாவல்களும்

இக்காலப் பகுதியிலே குடும்ப உறவுகளின் பகைப்புலத்திற் காதல், தியாகம், பாசம் ஆகிய உணர்ச்சிகளை மோதவிட்டும் மர்மப் பண்புடன் கதைத் தேவைக்கான திருப்பங்களை அமைத்தும் பல நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. எழுத்தார்வத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் எழுபதுக்குப்பின் வீரகேசரி, ஐனமித்தின், மாணிக்கம் ஆகிய பிரசரங்களுடைய வெளியீட்டுத் தொடர்த் தேவைகளின் விளைவாகவும் அமைந்த இந் நாவல்களைக் குடும்ப நாவல்கள், மர்ம நாவல்கள் என இருவகைப் படுத்தலாம்.

சிறபி (சி. சரவணபவன்) உனக்காகக் கண்ணே. (1959) திருமதி ந. பாலேஸ்வரியின் சுடர்விளக்கு (1965), பூஜைக்கு வந்தமலர் (1972), உறவுக்கப்பால் (1975), கே. எஸ். ஆனந்தனின் உறவும் பிரிவும் (1964), தீக்குள் விரலைவைத்தால் (1972), கரப்பக்கிருகம் (1974), காகித ஓடம் (1974), நயீமா ஏ. பஷீர் எழுதிய வாழ்க்கைப் பயணம் (1974) செல்வி சிவம்

பொன்னையாவின் நிலமாலிகை (1974), உதயணன் (எஸ். ரி. ஆர். சிவலிங்கம்) எழுதிய பொன்னைமலர்ல்லவோ (1975), அந்தரங்ககீதம் (1976), கவிதா (இந்திராதேவி சுப்பிரமணியம்) எழுதிய கணவுகள் வாழ்கின்றன (1976), மொழிவாணன் (வி. ஆர். நீதிராஜா) எழுதிய யாருக்காக (1975), யாழ் நங்கையின் உள்ளத்தின் கதவுகள் (1975), வித்யா (கமலா தம்பிராஜா)வின் உணக்காகவே வாழ்கிறேன் (1977), பொ. பத்மநாதனின் புலுக்குப்பின் (1973), யாத்திரை (1976), புரட்சிபாலன் (கே. சண்முகபாலன்) எழுதிய உமையாள் புரத்து உமா (1976), மணிவாணன் (வி. க. இரத்தினசபாபதி) எதியூத்து காற்றில் மிதக்கும் சருகுகள் (1975), குடமியனுரா அ. நடராஜனின் யார் அனுதை? (1974), கே. எஸ். சிவகுமாரனின் ஒரே ஒரு தெய்வம் (1973), மதுபாலன் (த. மதுபால சிங்கம்) எழுதிய விதவையின் வாழ்வு (1975), கே. விஜயனின் விடிவுகால நட்சத்திரம் (1977), அ. பாலமுனைகரனின் கணவுகள் கலைந்தபோது (1977) முதலியவற்றைக் குடும்ப நாவல்கள் என்றவைகையிற் குறிப்பிடலாம்.

சமூகத்துக்கும் தனிமனிதனுக்குமிடையிலே தோன்றும் முரண்பாடுகளின் காரணத்தைச் சமூகவியல் நோக்கில் அனுகாமல் தனிமனித உணர்ச்சிக் கண்ணேண்டிடத்தில் அனுகுவது இவ்வைக நாவல்களின் பொதுப்பண்பாகும், இவ்வனுகுமுறையானது நாவல்களை உணர்ச்சிகரமான வைகையிற் சம்பவங்களை அமைத்து வளர்த்துக்கொண்டு நிறைவே செய்யத் துாண்டி நின்றது எனலாம்.

மர்ம நாவல்கள் என்ற வைகையிற் பழம்பெரும் எழுத்தாளரான ‘ரஜனி’ எழுதிய நாவல்கள் பல நால்வடிவம் பெற்றன. புதிதாக இவ்வைக நாவல்கள் எழுதப் புகுந் தோரிற் ஜி. நேசன் (ஜி. நேசமணி) குறிப்பிடத் தக்கவர். வட இந்தியா, மத்திய சிமூக்கு நாடுகள், ஆபிரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய பிரதேசங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் என்று கூறப்படும் சிலவற்றை மர்மப்பண்பும் பாலுணர்ச்சி யைத் தூண்டக்கூடிய விவரணங்களும் சம்பவச் சுவையும் கலந்து இவர் எழுதினார். ஜி.நி (1973), பட்லி (1974), ஜிமேலா (1975), கறுப்பு ராஜா (1975), அலிமாராணி (1975),

குஜராத் மோகினி (1976), மர்ம மங்கை நார்தேவி (1977), பாலைவனத்து ரோஜா (1977), சாத்தானின் ஊழியர்கள் (1977) ஆகியன இவர் எழுதிய இவ்வைக நாவல்களாகும்.

வரலாற்று நாவல்கள் எழுதிய அருள் செல்வநாயகம் மர்ம மாளிகை (1973) என்றெருரு மர்மநாவலையும் எழுதினார். யாழ்ப்பானம் தேவன் எழுதிய அவன் கற்றவாளி (1968) என்ற மர்மநாவல், குற்றவாளியே ஜாரியாக அமர்ந்து விசாரணை செய்து பின் ஜாருரக்குத் தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதோடு நிரப்ராதியையும் தன்னையும் விடுவித்த புதுவைகைக் கதையம்சத்தை க் கொண்டது.

இவ்விருவைகையிலும் வெளிவந்த இக்காலப் பகுதி நாவல்கள் இத்தகைய படைப்புக்களுக்குத் தமிழ் நாட்டை நாடிநின்ற ஈழத்து வாசகர்களைத் திருப்பு செய்யும் வைகையில் அமைந்தன. இவ்விருவைகை நாவல்கள் தொடர்பாகவும் கருத்துத் தெரிவித்த ஈழத்துத் திறனுய்வாளரொருவர், குடும்ப நாவல்களை,

‘இந்நாள் வரையிலான தென் இந்தியச் சஞ்சிகை கள், ‘கல்கி’, மு. வ., மணியன், நா. பார்த்தசாராதி முதலியோரது நாவல்கள் வாசிப்பினதும், தென் இந்தியத் திரைப்படங்கள் பார்க்கும் பழக்கத்தினதும் ஒன்று சேர்ந்த அறுவடையே இந்நாவல்களாகும்’²⁷

என்றும் மர்மநாவல்களை,

‘சிரஞ்சீவி, மேதாவி, தமிழ்வாணன் முதலியோரது நாவல்கட்டு எவ்விதத்திலும் சோடைபோகா வண்ணம் இவை அமைந்துள்ளன’²⁸

என்றும் மதிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்காலப் பகுதியிற் சிறுவர் நாவல் என்ற வைகையில் க. நவசோதியின் ஓடிப்போனவன் (1968) இரண்டு பதிப்புக்களாக வெளிவந்தது. ஈழத்தின் முதலாவது சிறுவர் நாவல் இது எனலாம். விஞ்ஞான நவீனம் என்ற வைகையில்

க. ச. மகேசன் எழுதிய அந்தரத்தீவு (1963) வெளிவந்தது. இவை இவ்வகைகளில் ஆரம்ப முயற்சிகள் என்ற வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

மதிப்பீடு

சமுதாய விமர்சன நோக்கில் எழுதப்பட்ட நாவல்களை, ‘மார்க்சிய’க் கண்ணேட்ட நாவல்கள், மனிதாபிமான நோக்கு நாவல்கள் என இருவகைப்படுத்தலாம். ‘மார்க்சிய’ நோக்கு நாவலாசிரியாக்குள் முதன்மையான படைப்பாரியாகத் திகழ்பவர் செ. கணேசலிங்கன். எழுத்தரர்வக் காலத்தின் முடிவில் இளங்கீரன் தமது நாவல்களிற் புலப்படுத்திவந்த சமூகப் பர்வையைத் தக்கவகையில் வளர்த்துச் சமுதாய விமர்சனப் பாங்கான முதலாவது தரமான நாவலைப் படைத்தவர் என்பது மட்டுமன்றி தொடர்ந்து அவ்வகையில் வருடத்திற்கொன்றுக் எல்லாமாக ஆறுநாவல்களை ‘1965-’70, காலப் பகுதியில் எழுதியவர் என்ற சிறப்பு இவருக்குரியது. தமிழ் நாட்டில் இவ்வகையில் 1953ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த தொ.மு. சிதம்பரரகுநாதனின் பஞ்சம் பசியும் நாவலுக்குப்பின் டி. செல்வராஜின் மலரும் சருகும் (1966), தேநீர் (1973) கு. சின்னப்பாரதியின் தாகம் (1975), ஜக் அருமைராஜ னின் கீற்றிகள் (1975) பொன்னீலனின் கரிசல் (1976) முதலிய சில படைப்புக்களே கடந்த பன்னிரண்டாண்டுகளில் வெளி வந்துள்ளன இதனை நோக்க ஆறுண்டுக்காலப் பகுதியில் செ. கணேசலிங்கனின் ‘தனிமனித’ சாதனை ஈழத்து எழுத் தாளர்கள் பெருமைப்படுவதற்குரியதொன்றென்பதை மறுப்ப தற்கில்லை

தமிழ் நாட்டிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் வாழும் நில உடைமையற்ற ஹரிஜன கிறிஸ்தவ விவசாயத் தொழிலாளர் சமூகத்தில் உருவாகிவந்த மாற்றத்தைச் சித்திரிப்பது மலரும் சருகும் நாவல். தேநீர் நாவலில் நீலமலைத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் உருவாகிவரும் வர்க்க உணர்வு சித்திரிக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டு விவசாயப் பிரதேசங்களின் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் கீழ்க் கொத்தடிமைகளாக வாழ்ந்து வந்தவர்களும் சிறுநில

உடைமை விவசாயிகளும் வர்க்க உணர்வு பெற்று எழுச்சி பெறும் வரலாற்றைக் கொங்குநாடு, திருநெல்வேலி மாவட்டக் கரிசல் காடு ஆகியவற்றைக் களங்களாகக் கொண்டு சித்திரிப்பன தாகம், கரிசல் ஆகிய நாவல்கள். வறுமையின் கொடுமையும் அறியாமையும் நிறைந்திருந்த இம்மக்கட் சமூகத்தினரின் மத்தியில் வர்க்க உணர்வு மிகவும் மந்தகதியிலேயே உருவாகி வளர்ந்து இயக்கமாக உருப் பெறுகிறது. நீண்டகாலப் பகுதியில் நிகழும் இவ்வளர்ச்சியை அவ்வப்பிரதேச சமுதாய வரலாற்றுப் போக்குடன் முரண் படாதவகையில் - செயற்கை அல்லது மிகைப்படுத்தல் இன்றி. இவை சித்திரிக்கின்றன. அச்சித்திரிப்புக்குத் துணைபுரியும் வகையிற் பிரதேசச் சூழலும் அதன் பண்பாட்டு மரபும் சமூக மாந்தரின் சூழலோடு ஒட்டிய பல அம்சங்களும் இணைந்து இவற்றின் கதையம்சத்தை நிறைவு செய்கின்றன. இந்நாவல் களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது கால முதன்மையாற் கணேசலிங்கனின் பணி பாராட்டுக்குரியதொன்றெனினும் கலைத்தன்மையில் ஓரளவு குறையடையவாகவே அமைந்து விடுகின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சமூக வரலாற்றுப் போக்கை அதன் இயல்பான தடத்தில் நின்று அணுகாமற குறிப்பிட்ட கண்ணேட்டத்தை வலிந்து புகுத்திக் கித்திரிக்க முயலும்போது இத்தகைய குறைபாடுகள் நிகழ்வது தவிர்க்கமுடியாது.

நீண்டபயணம் நாவலில், உரிமைக்காகப் போராடுகின்ற மக்கட் சமூகத்தின் உளியற் போக்கினைச் சூழலுக்கும் பண்பாட்டு மரபுகளுக்கும் இயைய அழுத்தமாகச் சித்திரித் திருக்க வேண்டிய ஆசிரியர், தாம் அறிந்த சிலரது அகவாழ்க்கைக் குறைகளை வெளிப்படுத்த விரும்பி உயர் சாதியினரெனப்படுவோரின் சமூக ஊழல்களை என்னி நகையாடும் வகையிற் பல தகவல்களைத் திரட்டித் தர முயல் கிறார். செவ்வானம் நாவலிற் பொன்னையா மாலினியின் காதலை மறுதலிப்பதான் பாத்திரப் பண்புச் சித்திரிப்பும் சடங்கு, தரையும் தாரகையும் நாவல்களில் ஆசிரியர் தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே பாத்திரங்களை உரையாட வைப்பதும் கருத்தை முதன்மைப் படுத்தியதால்

விளைந்த மிகைப்படுத்தல்களாகும். மண்ணும் மக்களும் நாவலில் இம் மிகைப்படுத்தற் பண்பு உச்சநிலையடைவதால் அது ‘போலி யதார்த்த’ நாவலாகி விடுகின்றது.

செவ்வானம், தரையும் தாரகையும் நாவல்களிற் சமூக வர்க்கங்களின் வகைமாதிரியான பாத்திரங்களைக் காணலாம். இந்நாவல்களின் சிறப்புக்கு இவற்றின் கதை மாந்தரின் வர்க்கப் பிரதிநிதித்துவம் அடிப்படையாக அமைகிறது. சாதிப் பிரச்சினை நாவல்களில் அவ்வச் சாதியைப் பிரதி நிதித்துவப் படுத்துவனவாய் அமையும் பாத்திரங்களின் உளவியற் போக்கு இயல்பான முறையில் அமையாமல் ஆசிரியரின் கருத்துக்கியைய அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற அநுதாபம் சமூகக் கண்ணேட்டத்தையும் பாத்திரப் படைப்பையும் பாதித்துள்ளது என்பதை மறுப்பதற் கில்லை.

இத்தகைய சிறு குறைபாடுகளை இவரது நாவல்களிலே கூறமுடியுமானாலும் இன்றுவரையும் ஈழத்தில் வெளிவந்த நாவல்களிலே தரமான பத்து நாவல்களைத் தெரிவு செய்வ தானால் மண்ணும் மக்களும் தவிர்ந்த இவரது ஐந்து நாவல்களும் அத்தெரிவில் இடம் பெறும் என்பதற் கையமில்லை. நீண்ட யெண்மும் செவ்வானமும் இவற்றிலே தலையாயபடைப்புக்கள். கணேசலிங்கனுக்குப்பின் ஈழத்து எழுத்தாளர் எவரும் இத்தகைய படைப்புக்களைத்தர முயலவில்லையென்பது அவதானிக்கத் தக்கது.

“கணேசலிங்கனின் நாவல்கள் கடந்தபத்தாண்டுக் கால ஈழத்து வரலாற்றைச் சித்திரிக்கின்றன; அதே நேரத்தில் அவ்வரலாற்றின் விளைபொருளாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. திட்டத் தெளிவான வரலாற்று வளர்ச்சிக்கிறமத்தைக் காட்டாதுவிடினும் நீண்ட யெண்ம், சடங்கு, செவ்வானம் ஆகிய மூன்றும் நிலமானிய அமைப்பிலிருந்து முதலாளித்துவ அமைப்பிற்கு மாறும் சமுதாயத்தைச் சித்திரிக்கின்றன. கிராமப்புற உழைப்பாளிகளிலே துவங்கி, நகர்ப்புற கிராமப்புற

கைத்தொழிலாளரின் விழிப்புடன் முடிவடைகின்றன. அந்தவகையில் இவற்றை மூன்று நாவல்களின் தொகுதி-Trilogy-என்னலாம். குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியொன்றினைச் சித்திரித்த பிறமொழி நாவலாசிரியர் பலர் நாவல் வரிசை படைத்தனர். அதனாலும் சித்திர நாவல் என்ற பெயர் இவற்றிற்குப் பொருந்தும்.”²⁹

என க. கௌலாசபதி முதல் மூன்று நாவல்களின் சமகால வரலாற்றுச் சித்திரிப்புச் சிறப்பை மதிப்பிடுகின்றார்.

செ. கணேசலிங்கனின் நாவல்களை அடுத்து சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பாக எழுதப்பட்ட கே. டானியலின் பஞ்சமர் நாவல், உரிமைப்போரிற் பல சாதியினரும் ஒன்றினைந் தனர் என்பதைத் தவிரப் புதிய சமூக வரலாற்றுப்போக்கு எதையும் காட்ட முயலவில்லை. அன்றியும் பஞ்சமரின் போராட்ட உணர்வை வலுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக வேளாளரின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்தும் காழ்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தவே முயன்றுள்ளது என்பது அவதானிக்கத் தக்கது. செ. கணேசலிங்கன் புறத்தே நின்று காட்டிய சமூகப் பிரச்சினையை டானியல் அநுபவழர்வமாகக் காட்டி யுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும். எனினும் கதையம்சத்திலே பஞ்சமர் நிறைவு பெறுததொரு முயற்சியே யாகும்.

சாதிப்பிரச்சினை நாவல்களில் செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல் இருவரும் சாதியையும் வர்க்கக்கத்தையும் ஒன்றாக இனங்காண முயல்கிறார்கள். இக் குறைபாடே சாதிப் பிரச்சினை நாவல்களிற் பாத்திரப் படைப்பு யதார்த்த பூர்வமானதாக அமைவதற்குத் தடையாகி விடுகின்றது என்னலாம்.

“யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் இன்று சாதியும் வர்க்கமும் ஒன்றாக இல்லை... சாதியையும் வர்க்கத் தையும் ஒன்றாகக் குழப்பக் கூடாது.”³⁰

என க. சண்முகலிங்கம் கூறியுள்ள கருத்து இத்தொடர்பிற் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய தொன்றாகும்.

அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சி. சுந்தரராஜாவின் மனைக்குறியிற் கருத்து முதன்மைப் படுத்தப்பட்டதால் கடையம்சம் சிறக்க வில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினைப் படைப்புக் களில் யோ. பெண்டிக்ற் பாலனின் சொந்தக்காரர்? நாவ மூக்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. போராட்ட உணர்வை முதன்மைப்படுத்தி யுள்ளமையாற் சில இடங்களிற் பிரசாரத் தொனி மிகுந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“பெண்டிக்றபாலன் வர்க்க உணர்விற்கு முக்கியத்து வம் தந்தும் தீர்வு மாற்றம் காட்டும் வகையிலும் எழுதினாலும் ஏதார்த்தபூர்வமற்ற கருத்துருவங்களாகப் பாத்திரங்களை இயக்குமளவுக்கு அரசியலுணர்வு மேலோங்கப்பெற்று நிற்கிறோ.”³¹

என சி. தில்லைநாதன் கூறியுள்ளமை இத் தொடர்பிற் குறிப்பிடத்தக்கது.

செ. யோகநாதன், காவலூர் ராசதுரை ஆகியோர் குறுநாவல்களை மட்டுமே எழுதியுள்ளனர். எஸ். அகஸ்தியர், தெணியான் ஆகியோரையும் இவ்வகையினராகவே கொள்ளலாம். மார்க்கியக் கண்ணேட்ட நாவலாசிரியர்களிற் கணேசனிங்களின் சாதனை அடுத்துவந்த எவராலும் தொடரப்படவில்லையென்ற குறிப்பை மட்டும் இங்கு கூறலாம். அதற்கான சமூக அரசியற் காரணிகள் விரிவான ஆய்வுக் குரியன். (1965—'70) ஜக்கியதேசியக் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுத்தாளரிடையே காணப்பட்ட தீவிரமான போக்கு எழுபதுக்குப்பின் இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்காலத்திற் காணப்படவில்லையென்பது வரலாறு காட்டும் உண்மையாகும். எழுபதுக்குப்பினர் செ. கணேசனிங்கள் நாவலலக்கியம் படைக்கவில்லை; எழுதிய சிலர் சமூகப் பிரச்சினைகளை ஆழமாக நோக்கவில்லை. இதனால் சமுதாய விமர்சனக்கால மார்க்கியக் கண்ணேட்ட நாவ லிங்கியப் போக்கில் எழுபதுக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் ஒரு தேக்கம் காணப்படுகின்றது.

மனிதாபிமான நோக்கிற் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அணுகியவர்களுள் அருபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளரான சொக்கன் பிரச்சினைகளுக்கான அம்சங்களை ஆழமாக நோக்க வில்லை யென்பது ம் தனிமனித இலட்சிய நோக்கு நாவலாகவே சௌதாவைப் படைத்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுக்கைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதிக் கைவந்த ஆற்ற ஹுடன் நாவல்கள் எழுதமுயன்ற செங்கை ஆழியான் நடக்க கைவை, பிரதேச விவரணம் ஆகிய அம்சங்களுக்குத் தமது நாவல்களில் இடமளித்ததன்மூலம் சமுத்தின் தமிழ் நாவ லிங்கியப் போக்கிற் சில புதிய மரபுகள் உருவாகவார்வதற்குத் துணைபுரிந்துள்ளார் எனலாம். தொடக்கத்தில் தனிமனித உணர்ச்சிகளை முதன்மைப்படுத்தி எழுதிய இவர் பின்னர் சமூகத்தின் களத்தை விபரிப்பதிலும் அதன் பின் சமூக மாந்தரின் இயல்புகளைச் சூழலுடன் பொருந்தச் சித்திரிப்ப திலும் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். பிரளாயம், இரவின்முடிவு ஆகியவற்றில் இப்போக்குத் தெளிவாகப்படுவதைகின்றது. சமூகத்தில் நேரடியாகக் காணும் மாந்தரை முன் நிறுத்தும் இவரது சித்திரிப்புத் திறன் பாராட்டிற்குரியது. பிரளாயம் நாவலிற் காணப்படும் சமுதாய விமர்சனப்பார்வை அவரது இலக்கிய நோக்கின் ஒரு திருப்புமுனை எனலாம். இயல்பான சமுதாயவரலாற்றுப் போக்குடன் முரண்படாமல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் ஆர்வம் இதிலே புலப்படுகிறது. பிரளாயம் நாவலை அடுத்து அவர் படைத்த காட்டாறு (1977) சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஒருமுக்கிய கட்ட மாகும். அதனை அடுத்த இயலில் நோக்கலாம்.

கோகிலம் சுப்பையாவும் தெளிவத்தை ஜோசப்பும் ஒவ்வொரு படைப்புக்களையே தந்துள்ளனர். கோகிலம் சுப்பையா ஒரு சமுதாய வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டியவர் என்ற வகையில் தனிச்சிறப்புக்குரியவராகிறார். தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை நாவலில் முதற்பகுதிச் சித்திரிப்பிற் காணப்படும் சிறப்புப் பிற்பகுதியில் இல்லை. துப்பறியும் மர்மநாவற் சாயல் பெறுவதே இதற்குக் காரணம். அநுபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளரான எஸ். பொன்னுத்துரை பரிசோதனை முயற்சியாளராகவே விதந்துரைக்குத்தக்கவர். புதிய விடயத்தைப் புதிய உத்திமுறையில் அணுகும் இவரது

போக்கின் சிறந்த உதாரணமாக அமையும் சடங்கு தமிழ் நாவற் பரப்பிலேயே தனித்தன்மை வாய்ந்தவொருபடைப் பாகும். சமூக மாந்தரை அவர்களது இயல்பான குணபேதங்களுடன் சித்திரிப்பதில் ஈழத்து நாவலாசிரியர்களுள் இவரது ஆற்றல் தலையாயது. அகவுணர்வுகளையும் புற விவரணங்களையும் விரசம் கலந்த நகைச்சுவையுடன் சித்திரிப்பது இவரது தனித்தன்மையான ஆற்றலாகும்.

அறுபவம் வாய்ந்த மற்றொரு படைப்பாளியான வ. அ. இராசரத்தினம் வரலாற்றுப் பகைப்புலத்தில் எழுதி வீதும் அவரது ஆற்றல் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகத் தெரிகிறது. எழுபதுக்குப் பின் புதிதாக நாவலிலக்கியத் துறையிற் புகுந்தோரில் க. அருள் சுப்பிரமணியம் முன்னணி யில் திகழ்கிறார். இவரது அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது நாவல் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது ஈழத்துத் திறனுயவாளர் ஒருவர்.

“...‘அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது’ இரு விதங்களில் முக்கியம் பெறுகிறது. ஒன்று; சிங்கள தமிழர் உறவு நாவலின் சிறப்பம்சமாக அமைவது. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களுள், இதுவரையும் சிங்களப் பாத்திரங்கள் மிகச்சில நாவல்களுள், அதுவும் சாதாரண பாத்திரங்களுள் ஒன்றாக இடம்பெற்றுள்ளன. இந் நிலையில் சிங்களப் பெண்ணே மொனிக்கா நாவலின் கதாநாயகியாக இடம் பெறுவது மட்டுமன்றி, நாவலின் உள்ளடக்கமே சிங்கள தமிழருடைய விதந்துரைப்பதர்க உள்ளது..... இந் நாவலைப் போலவே சிங்கள தமிழருடினை விதந்துரைக்கும் The Barrior Givesway (S. Bevilapitiya) என்ற (ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட) நாடகமொன்றும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது... இவ்விரு படைப்புக்களும் ஒப்பிட்டு ஆய்வதற்குரியன.”³²

என்பர். அருள் சுப்பிரமணியத்தின் எழுத்தாற்றலைக் குறிப்பிடுமிடத்து இன்னொரு ஈழத்துத் திறனுயவாளர் தமிழ் நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளர் தி. ஜான்கிராமனுடன் ஒப்பிடு

கிறார்.³³ முதல் நாவலிற் காணப்பட்ட அருள் சுப்பிரமணியத்தின் படைப்பாற்றல் அடுத்து வந்த படைப்புக்களிற் காணப்படவில்லை யென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ. ரி. நித்தியசீர்த்தி, ஞானசேகரன் ஆகியோரிடம் காணப்படும் சமூகப் பார்வையும் எழுத்தாற்றலும் குறிப்பிட்டுப்பாராட்டத்தக்கவை. நித்தியசீர்த்தி தமது மீட்டாத வீணையின் முடிவிற் புகுத்தியுள்ள செயற்கைத்தன்மையைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளில் அவரது படைப்பாற்றல் நன்கு புலனுகின்றது.

சமுதாய விமர்சனக் காலப் படைப்புக்களிற் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டக் கூடிய அம்சம் அவற்றின் மொழி நடை. கதை மாந்தரை அவர்களது இயல்பான உயிரோட்டமான குணம்சங்களுடன் சித்திரிப்பதற்கு அவர்களின் மொழி நடை உரையாடல்களிற் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற தவிர்க்க முடியாத தேவை இக்காலப் பகுதியில் உணரப்பட்டது. அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் நடந்த மரபுப் போராட்டங்களின் முடிவில் படைப்பாளரிடையே பேச்சுவழக்கைக் கையாள்வதில் ஒரு புதிய உத்வேகம் காணப்பட்டது. இதனால் இக்காலப் பகுதிப் படைப்புக்கள் எல்லாவற்றிலும் இது ஒரு தனிச்சிறப்புப் பண்பாக அமைந்தது. சிறப்பாக, செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல், எஸ். பொன்னுத்துரை, செங்கைஆழியான். யோ. பெனடிக்ர் பாலன் முதலியோரின் படைப்புக்களில் வெவ்வேறு தரங்களில் இப்பேச்சுவழக்குக் காணப்படுகிறது. பேச்சு வழக்கை கையாள்வதில் ஈழத்து ஆக்கட்டுலக்கியகாரர் எல்லோரிடமும் காணப்படக்கூடிய குறைபாடுகளைச் சில நாவல்களை உதாரணமாகக் காட்டி அ. சண்முகதாஸ் விளக்கியுள்ளார்.³⁴ செ. கணேசலிங்கனின் போர்க்கோலம் நாவலில் எம். ஏ. நுஃமான் இவ்வகைக் குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.³⁵ இவ்வகையில் மேலும் விரிவான ஆய்வுக்கு இடமுண்டு.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழ் நாவல், நூரூண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும் என்ற நாலில் பெ. கோ. சுந்தரராஜனும் சோ. சிவபாதசுந்தரமும் '1900-1945 காலப்பகுதியைச் 'சமுதாய விமர்சனம்' என்ற தலைப்பில் இனம் காண முயன்றுள்ளனர். பொதுவாகச் சமுதாயத்தின் நிலையில் சிந்தனைகளே இக்காலப்பகுதி நாவல்களில் அதிகம் இடம் பெற்று என்பது அவர்கள் காட்டியுள்ள காரணமாகும். தனி மனிதனின் பண்புகள் குடும்பத்தையும் சமுதாயத்தையும் பாதித்த விதம், சமுதாய முன்னேற்றத்திற் பெண்களின்பங்கு, மற்றும் பல ஆண்களில் ஏழுந்த பிரச்சினைகள், குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் என்பனவே இக்காலப்பகுதியின் தமிழ் நாட்டு நாவல் களில் ஆராய்ப்பட்டன என அவர்கள் விளக்கியுள்ளனர். சமுதாய விமர்சனம் என்ற சொல்லைப் பொதுவான சமுதாய சீர்திருத்தம் என்ற பொருளிலேயே அவர்கள் கையாண்டுள்ளனர் எனக் கருத முடிகிறது. ஆயின், எனது இந்த நாலிலே சமுதாய விமர்சனம் என்னும் சொல் சமுதாயத்தின் அமைப்பை இயக்கவியலோடு பொருத்தி ஆராய்வது என்னும் பொருளிலேயே கையாணப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையிற் சமுதாயப் பிரச்சினைகளின் வரலாற்று ஸ்த்யான வளர்ச்சியைக் கடத்தப் பொருளாகக் கொள்ளும் நாவல் கள் எழுந்த காலப்பகுதியான அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அன்னமக்காலம் வரையுள்ள காலப்பகுதி சமுதாய விமர்சனக் காலம் எனத் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது.
2. பால்கல் கில்பேர்ட் எழுதிய Fundamentals of Sociology என்ற நாலின் தமிழகம்கமான சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடு கள் (1964) நாலில் அமைந்துள்ள மேற்கோள், பக். 455 தமிழ்மாக்கம்: ஜே. நாராயணன்.
3. Arasaratnam, S. Ceylon, 1964, p. 109
4. போர்க்கோலம், பக். 23
5. 37
6. 175
7. க. கைலாசபதி தினகரன் வாரமஞ்சரி, 1972-10-29, பக். 10
8. .. ..
9. சி. தில்லைநாதன், பஞ்சமர் நாவலின் முன்னுரை, பக். 4
10. க. கைலாசபதி, மு. கு.
11. பெருமாள், 'பஞ்சமர் புதியநாவல்', குமரன்-18, 1972-12-15, பக். 9
12. க. சண்முகலிங்கம், 'தமிழ் நாவல்களில் பாத்திரவார்ப்பு', தமிழ் நாவல் நாற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, 1977 (தட்டச் சப் பிரதி) பக். 7

சமுதாய விமர்சனக் காலம்

13. விட்வை நோக்கி நாவலின் முன்னுரை.
14. ச. அரங்கராசன், 'செ. கணேசலிங்கனின் செவ்வாளம்', தாமஸர, 1969 டிசம்பர், பக். 48
15. தலையும் தாரகையும், பக். 298
16. தூரத்துப் பச்சை, பக். 25
17. .. .. பக். 68
18. 'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' தொகுதியில் முதலாவது கதை.
19. சொந்தக்காரன், பக். 18
20. .. .. பக். 39
21. .. .. பக். 142
22. .. .. பக். 23
23. .. .. பக். 71
- 23அ. யுவன், 'காலங்கள் சாவதில்லை', தாயகம், 1974 கார்த்திகை, பக். 27-31
24. குமார், இறந்த காலக் கதையுமல்ல, குமரன்-41, 1974-11-15, பக். 31-32
25. வ. அ. இராசரத்தினம், சடங்கு, நுழைவாயில், பக். 14
26. அவர்களுக்கு வயது வந்தவிட்டது, முன்னுரை, பக். 71
27. செ. யோகராசா, 'எழுபதுகட்குப் பின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்', அலை 1975 கார்த்திகை, பக். 3-4
28. .. .. .. பக். 4
29. செவ்வாளம், முன்னுரை, பக். 47
30. 'தமிழ் நாவல்களில் பாத்திரவார்ப்பு', தமிழ் நாவல் நாற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை (தட்டச்சப் பிரதி), பக். 8-7
31. 'சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் - ஒரு பொது மதிப்பீடு, தமிழ் நாவல் நாற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை (தட்டச்சப் பிரதி), பக். 6
32. செ. யோகராசா, மு. கு. பக். 6
33. கா. சிவத்தம்பி, மு. கு. பக். VI-VII
34. 'ஆக்க இலக்கியமும் மொழியியலும்', ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும், 1977 பக். 60-63
35. சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களில் மொழி, தமிழ் நாவல் நாற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, (தட்டச்சப் பிரதி) பக். 8-9

5

பிரதேசங்களை நோக்கி.....

பிரதேச இலக்கியம்

“என்னுடைய பிறந்த மண்ணையும் அங்கு வாழ் மக்களையும் மிகவும் அதிகமாகக் காதலிப்பவன் நான். அந்தக் காதலின் விளைவுகளில் இந்தக் கதையும் ஒன்று.”¹

சமுத்து நாவலாசிரியரோருவர் 1973இல் அவரது நாவ லொன்றுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலுள்ள இக் குறிப்பு, கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் சமுத்துத் தமிழ் நாவலிலக் கியத்தில், நிகழத் தொடங்கிய புதிய திருப்பத்திற்குக் ‘கட்டியம்’ கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பிறந்த மண்ணையும் அங்கு வாழ் மக்களையும் காதலிப்பது என்பது பிறந்து வாழ்ந்து பழகிய சூழலிலும் அதன் பண்பாட்டு மரபுகளிலும் ஒருவன் இயல்பாகக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பற்றையும் பாசத்தையுமே கூட்டி நிற்கின்றது. எழுத்தாள ஞாரூவனை இப்பாசமும் பற்றும் தூண்டி நின்றால் அதன் விளைவு அச் சூழலும் பண்பாட்டு மரபுகளும் இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெறுவதாக அமையும். அச் சூழலுக்கே பிரத்தி யேகமாகவுரிய குணும்சங்களினடியாக உருவாகும் அவ்வகை இலக்கியம் பிரதேச இலக்கியம், மண்வாசனை இலக்கியம் ஆகிய பெயர்களால் வழங்கப்படும்.

“நாவல் துறையைப் பொறுத்தவரை, மன்வாசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் படுபவை பிரதேச நாவல்கள் (Regional Novels) எனப்படும். பிராந்திய நாவல்கள், வட்டார நாவல்கள், மண்வாசனை நாவல்கள் என்ற பெயர்களாலும் இவ்வகை நாவல்கள் அழைக்கப்படுகின்றன... இலக்கியத்துக்கு முதன்மையான களமும் அதனேடு பின்னிப்பிளைந்து இறுகி முறுகிப் பிரிக்கவியலாது இரண்டற்க் கலந்து காணப்படும் பிற விடயங்களும் ஒரு நாவலில் முழு பெற்றிருந்தால் அதனைப் பிரதேச நாவல் என்ற அகொடுத்து அழைத்துக் கொள்ளலாம்.”²

என்பர் துரை மனோகரன்.

மாணிடவியல், சமூகவியல் முதலிய அறிவியல்களின் வளர்ச்சியும் பண்பாட்டம் சங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து வெளிக்கொண்டும் ஆர்வமும் தனி மனிதனை அவன்து சூழலுடன் பொருத்தி நோக்கிச் சூழலுக்குரிய பிரத்தியேக குணும்சங்களுடன் இலக்கியத்திற் படைக்கும் முயற்சியைத் தூண்டி நின்றன எனலாம். இவ்வகை நாவல்களிற் கதையம்சமானது சூழலை நிறைவாகச் சித்திரிப்பதற்குத் துளைப்புரியும் வகையிலே அமையும்.

“வெறும் கதைப் பிரியர்களுக்கு நான் சொல்வதெல்லாம், கதையின் கருவை எப்படியாவது வருந்திக் கக்கி விட்டுத் தப்பினேம் பிழைத்தோம் என்று தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற குறைந்தபட்சக் குறிக்கோளோடு எழுதப்பட்ட நாவல் அல்ல இது. நான் பிறந்து வளர்ந்து இன்றைய என் வயது அத்தனைக்கு எனக்குப் பழக்கமான ஒரு சமூகத்தின் நாடித் துடிப்புக்கள், பூர்வீக வரலாற்று விளக்கங்கள், ஆசார அனுஷ்டானங்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், விழாக்கள், விளையாட்டுக்கள், வாழையடி வாழையாய் வந்தடைந்த கதைகள், பாடல்கள், பழமொழிகள், பிராந்தியக் கொச்சை வார்த்தைகள், பேச்சு வழங்குகள், தொனி விசேஷங்கள், வாக்கிய அமைப்புக்கள் - இத்யாதி

யானவைகளை எல்லாம் கூடிய மட்டும் சிந்தாமல் சிதருமல் கலாபூர்வமாய் வெளிப்பிரகடனம் பண்ண இங்கே கதை வித்தானது பக்கபலமாய்ப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது என்பதுதான் !³

என்று நீல. பத்மநாபன் பிரதேச நாவலாசிரியரெனுவனின் நோக்கையும் அதற்கேற்பக் கதையம்சத்தைக் கையாள்வதன் நுட்பத்தையும் புலப்படுத்துகிறார்.

தமிழ் நாட்டில் கா. சி. வெங்கடராமனியின் முருகன் ஓர் உழவன் (1928), தேசபக்தன் கந்தன் (1932) சங்கரராமனியின் மண்ணூசை (1940), ஆர். சண்முகசந்தரத்தின் நாகம்மாள் (1942) முதலிய நாவல்கள் இத்துறையின் முன்னேடு முயற்சிகளாகும். அறுபதுகளில் வெளிவந்தவற்றுள் ஆர். ஷண்முகசந்தரத்தின் அறுவடை (1960), சுந்தர ராமசாமியின் ஒரு புனிய மரத்தின் கதை (1966), நீல. பத்மநாபனின் தலைமுறைகள் (1968), ராஜம் கிருஷ்ணனின் குறிஞ்சித் தேள் (1963), ஹெப்பிபா ஜேசுதாசனின் புத்தம் வீடு (1965) ஆகிய படைப்புக்கள் இவ்வகையிற் சிறப்புடையன. அன்மைக் காலத்தில் வெளிவந்தவற்றுள் ஆ. மாதவனின் புனலும் மணலும் (1974), கி. ராஜநாராயணனின் கோபஸ்ஸ கிராமம் (1976) ஆகியன தலையாய் படைப்புக்கள். மார்க்கிய நோக்கு நாவல்களான மலரும் சருகும், தேநீர், தாகம், கரிசல் முதலியனவும் அவை கதைக்குக் களமாகக் கொண்ட பிரதேசங்களைச் சித்திரிக்கும் பண்பிலே முழுமையான பிரதேச நாவல்களாகவே அமைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து நாவல்களிற் பிரதேச உணர்வு

ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்திற் பிரதேசச்சித்திரிப்பு நோக்கு நாற்பதுகளிலிருந்தே அரும்புகின்றது. அ. செ. முருகானந்தன், கனக செந்திதாதன், வ. அ. இராசரத்தினம் ஆகியோரது படைப்புக்களில் இதனைக்காணலாம்.⁴ இவ் ஏணர்வு பிரதேசங்களிற் கொண்டபற்று என்ற அளவிலே பகைப்புல வர்ணனையாக வெளியிடப்பட்டதேயன்றிப் பிர

பிரதேசங்களை நோக்கி...

139

தேசப் பண்பாட்டம் சங்கள் பற்றிய ஆழமான நோக்காக அமையவில்லை. ஜம்பதுகளிற் சமூக உணர்வும் தேசிய உணர்வுச் சாயலும் கொண்ட நாவல்களைப் படைத்த இளங்கிரன் யாழ்ப்பாணம், பேராதனை முதலிய பிரதேசங்களைக் களமாகக் கொண்டபோதும் பிரதேச உணர்வுடன் அவற்றைச் சித்திரிக்கவில்லை.

இவ்வகையில் - குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்கேயுரிய இயல் பான கதையம்சத்துடன் வெளிவந்த பிரதேசப் பண்புடைய ஆரம்ப நாவல்களாக 1962இல் எழுதப்பட்ட மலைக்கொழுந்து நாவலும் 1964இல் வெளிவந்த தூரத்துப் பக்கை நாவலுமே கிடைக்கின்றன. இவை குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்திற்கேயுரிய சமுதாய வரலாறு என்றவகையில் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பன. யோ. பெனடிக்ற் பாலனின் சொந்தக்காரன்? நாவலும் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் சமூகக் குறைபாடுகளைப் பொருளாகக் கையாண்டு செ. கணேச விங்கன் எழுதிய நாவல்களிலும் (1965 - '70) இப்பண்பு அமைந்துள்ளது. தொடர்ந்து வெளிவந்த எஸ். பொன்னுத் துரையின் சடங்கு (1966) கே. டானியலின் பஞ்சமர் (1972) ஆகியவற்றிலும் பிரதேச நாவல் பண்பு காணப்படுகிறது.

மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கும்பொழுது இவற்றைப் பிரதேசநாவல்கள் என்று கூறமுடியுமாயினும் ஆழ்ந்து நோக்கினால் அவ்வாறு கொள்ளமுடியாது. ஒரு பிரதேசத்தைச் சார்ந்து எழுதப்படுவது என்பதால் மட்டும் அது பிரதேச இலக்கியமாகாது. அப்பிரதேசப் பண்பாட்டம் சங்களையும் சூழலையும் சிந்தாமற் சிதருமல் சித்தரிக்கவேண்டுமென்ற நோக்குடன் எழுதப்படுவதும் அவசியம். அவ்வகையில் நோக்கினால் மேற்குறிப்பிட்ட நாவல்கள் வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக எழுதப்பட்டுக் கதை நிசழும் களம் என்ற வகையிற் பிரதேசப் பண்பு பெற்றவை என்பது புலனாகும்.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கையின் பகைப்புலத்தில் மலைக்கொழுந்து என்ற காதல் நாவலை எழுதியவரான 'நந்தி'யோ அல்லது அவலச்சைவ

ததும்ப அவர்களது வரலாற்றைப் படைத்த கோகிலம் சுப்பையாவோ பிரதேசப்பண்பாட்டம்சங்களை வெளிக் கொண்ர வேண்டு மென்ற நோக்கில் எழுதியவர்கள்லர். யோ. பெனடிக்ற்பாலன் பொதுவாக அப்பகுதியில் உருவாகி வரும் தொழிலாளர் போராட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையிலேயே எழுதினார். இதனால் இவர்களது கதைகளின் களங்கள் பரந்துபட்ட மலையகப் பிரதேசத்திலே எந்தப் பகுதிக்கும் சிறப்புறிமை பூண்டனவாக அமையவில்லை.

யாழிப்பாணப் பிரதேசக் கிராமப்புறங்களைக் களமாகக் கொண்ட செ. கணேசலிங்கனும் கே. டானியலும் அக்கிராமப் புறங்களை அப்படியே இலக்கியத்தில் இடம்பெறசெய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கில் எழுதியவர்கள்லர். இருவரதும் முக்கியநோக்கு சாதி அடக்குமுறையின் கொடுமையைச் சித்திரித்து அதற்கெதிரான போராட்ட உணர்வினைத் தூண்டுவது. அவ்வகையில் யாழிப்பாணத்தில் அப்பிரச்சினை குடிகொண்டிருக்கும் பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையிலேயே கதைக்கான களங்களை அமைத்தனர்.

நீண்ட பயணம் நாவலின் களமாகக் கற்பனையூரான குரும்பையூர் அமைகிறது. இது ஆசிரியரின் சொந்தக் கிராமமான உரும்பிராயைக் குறிப்பதென்பர.⁵ அவ்வாறு கொள்ளலாமாயினும் செ. கணேசலிங்கனுக்கு ஊரின் புவியியல் வரையறை முக்கியமானதல்ல. அவர்,

“1956ஆம் ஆண்டை ஒட்டிய மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் இலங்கை வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டமாகும். அக்காலத்தில் யாழிப்பாணத்திலுள்ள சிறு கிராமமொன்றில் ஏற்படும் மாற்றத்தை எழுத முனைந்தேன்”⁶

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரைப் பொறுத்தவரை யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தின் இப்பிரச்சினைக்குக் களங்களான பல்வேறு கிராமப்புறங்களில் ஒன்றுக்கே கற்பனையூரான குரும்பையூர் அமைகின்றது என்பது புலனுகின்றது. இவரது ஏனைய நாவல்களின் களங்களும் இவ்வகையில் அமைந்துள்ளன.

தவையே எனலாம். கே. டானியலின் பஞ்சமர் நாவலின் களமும் யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு கிராமங்களையும் பரந்த அளவிற் சுட்டக் கூடிய வகையிலேயே அமைந்தது. எஸ். பொன்னுத்துரையின் சடங்கில் காட்டப் படும் யாழிப்பாணப் பிரதேசமும் இவ்வகையினதே என்று கொள்ளலாம்.

இவர்கள் தங்களின் நோக்கத்தை வலியுறுத்தும் வகையிலே - கதைப் பொருஞாக்குச் சமூகப் பகைப்புல அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையிலேயே - தமது நாவலின் களங்களின் குணும்சங்களைச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களின் மூலமும் பேச்சு வழக்கின் மூலமும் புலப்படுத்தினர். அவ்வகையில் நீண்ட பயணம், சடங்கு (எஸ். பொ.), சடங்கு (செ. க.) பஞ்சமர் முதலியன் யாழிப்பாணக் குடாநாடு முழுவதற்குமே பொதுவகையால் உரிமையுடைய பிரதேச நாவல்கள் என்றே கொள்ளற்பாலன்.

சமுதாய விமர்சனக் காலத்தின் தொடக்கத்திலே, சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பரந்துபட்ட பொதுநோக்கில் அனுகிய நாவலிலக்கியம் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாகக் களத்தைக் கிராமம், வட்டாரம் ஆகியவைகளாக எல்லைப் படுத்தி அவ்வப் பகுதிகளுக்குச் சிறப்பாகவுரிய பண்புகளை ஆழமாக நோக்கி அவற்றின் மத்தியிலே உருவாகிவரும் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையை இனங்காண முயன்று வருகின்றது. இத்தகைய புதிய பிரதேச நோக்கின் முதல் வெளிப்படையாகவே தொடக்கத்திற் கூறிய முன்னுரைக் குறிப்பு அமைகின்றது. இந்நாவலைத் தொடர்ந்து வந்த சமூத்து நாவல்கள் பலவும் பிரதேசச் சூழலை எல்லைப்படுத்தி நோக்கத் தொடங்கியுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. இதன் காரணமாகப் பொதுவகையில் யாழிப்பாணக் குடாநாடு, கொழும்பு, மலையகம் ஆகிய பிரதேசங்கள் மட்டும் களங்களாக அமையும் போக்கு மாற்றமடைந்து இதுவரை இலக்கிய வெளிச்சம் பரவாதிருந்த கிராமப்புறங்களும் மாவட்டங்களும் வட்டாரங்களும் நாவலிலக்கியத்திற்குக் களங்களாகத் தொடங்கின.

இப்புதிய போக்கிற்கான காரணங்களில் ஒன்று பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து எழுத்தாளர்கள் தோன்றி நாவலுவகில் அடியெடுத்துவைத்தமை. இன்னொரு காரணம் அநுபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளர்கள் தாம் தாம் சென்று வாழ்ந்து அநுபவித்த புதிய பிரதேசங்களை எழுத்தில் வடிக்க விழைந்தமை. இவ்விரண்டையும் அடுத்து முக்கிய காரணம் தமிழ் நாவல் பிரசரத்துறையில் எழுபதுக்குப்பின்னர் ஏற்பட்ட திருப்பமாகும்.

ஸம்ம அரசியல் விடுதலைபெற்ற பின்னர் கடந்த முப்பது ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் நிகழ்ந்த சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் ஸம்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களிலும் இயற்கைச் சூழலிலும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கங்களை விளைவித்துள்ளன. தலைமுறை களின் சமூக மதிப்பீடுகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவருகின்றது. கல்வி வளர்ச்சியாற் சமூகப் பார்வை விரிவடைந்த புதிய தலைமுறையைச் சார்ந்து இலக்கிய உலகில் அடியெடுத்து வைக்கும் எழுத்தாளர்கள் தாம் பிறந்த மண்ணின் பண்பாட்டுப் பெருமைகளையும் தலைமுறைச் சிந்தனைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளையும் இலக்கியத்தில் இடம்பெறச் செய்ய ஆர்வங்கொண்டனர்.

தாம் பிறந்த மண்ணைவிட்டுப் பல்வேறு பிரதேசங்களுக்கும் தொழின்முறைத் தேவைகளின் நிமித்தம் சென்று பணிபுரியும் எழுத்தாளர்கள் அவ்வப் பிரதேசங்களின் சூழலையும் சமூக இயக்கப்போக்கையும் தாம்பெற்ற புதிய அநுபவங்களையும் பார்வையாளர் என்ற நிலையில் நின்று தரிசித்து எழுத்தில் வடிக்கமுனைந்தனர். புதிதாக உருவாகி வந்த குடியேற்றத்திட்டக் கிராமப்புறங்களும் இலக்கிய வெளிச்சம் பெறுதிருந்த மீனவக் களங்களும் இவ்வகையில் ஸம்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்துறைக்கு அறிமுகமாகி வருகின்றன. பிரசரத்துறையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றத் தைத் தனியே நோக்கலாம்.

பிரசரக் களம்

கலைப் படைப்பை ரசிகனிடம் இட்டுச் செல்வது வெளி யீட்டுச் சாதனம். எழுத்தாளனின் கற்பணியில் உருவாகிக் கையெழுத்துப் பிரதியாக மாறும் படைப்பு அச்சவாகன மேறி நூல் வடிவு பெற்று வரும் பொழுதே வாசகருக்கு இலக்கியம் கிடைக்கின்றது. எழுதுவது எழுத்தாளனின் கலை; வெளியிடுவது வெளியிட்டாளனின் தொழில். ஸம்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலேயே கடந்த ஆறுஞ்சுகளுக்கு முன்வரை எழுத்தாளனுகிய கலைஞரே பிரசரிப்பவனுகவும் தொழில் புரிய வேண்டிய சூழ்நிலையே நிலவியது. சில ‘வசதி படைத்த’ எழுத்தாளர்கள் தமிழ் நாட்டின் பிரபல பிரசரக் களங்களின் துணையோடு தமது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்த முடிந்தது. ஆனால் ஸம்தின் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கட்டு இந்த வாய்ப்பு நினைத்துப் பார்க்க முடியாததொன்றுக்கே இருந்தது. எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், அரசு வெளியிடு, சிரித்திரன் பிரசரம் முதலிய சில ஸம்துப் பிரசர நிறுவனங்கள் ஸம்துப் படைப்பாளி களின் படைப்புக்களை ஊக்கத்துடன் வெளியிட்டன வெளினும் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களின் படைப்புக் களையே அவை கவனத்திற் கொண்டன. அவற்றின் விற்பணைக் களமும் விசாலமானதாக அமையவில்லை.

எழுத்தார்வத்தின் காரணமாகத் தமது சொந்துப் பணத்தைச் செலவு செய்து நூல்களை பிரசரித்தவர்கள் அவற்றை விற்பணை செய்வதில் வெற்றி பெறவில்லை. அன்றியும் அக்காலப் பகுதியில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருந்தொகையாக இறக்குமதியான இலக்கியங்களுடன் வர்த்தகரீதியிற் போட்டியிட முடியாத சூழ்நிலையும் நில வியது. இவ்வாரை சூழ்நிலையில் முக்கிய பிரசரச் சாதனங்களாக அமைந்த பத்திரிகைகள் பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களுக்கே முன்னுரிமை தந்தன. அத்தகைய பிரபல படைப்பாளிகளும் ஸம்தின் பரந்துபட்ட பொதுவான ரசனையுள்ள வாசகளை நோக்கியே தமது எழுத்து முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவை நிலவியது. இதனால் பரந்துபட்ட சமுதாயம் முழுவதற்குமான

பொதுவான பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு ஓரளவு உணர்ச்சிகரமான திருப்பங்களுடன் எழுதவேண்டிய நிலையை விருந்த எழுத்தாளர்கள் ஆழ்ந்த அருபவ ரீதியான வெளிப் பாடுகளாகவும் உயர்ந்தரசனைப் பாங்குள்ள வாசகரைக் கவருவதுமான பரிசோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபட முயல வில்லை. ஆற்றலுள்ள புதிய எழுத்தாளர்களின் ஊக்கம் இச்குழ்நிலையால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இத்தகைய குழ்நிலையில் எழுபதாம் ஆண்டின் அரசியல் மாற்றத்தை அடுத்து புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து கட்டுப்பாடற் முறையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கு ஓரளவு தடைவிதிக்கும் முயற்சி அரசினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது ஸம்துத் தமிழிலக்கியத்திற் ‘சுயதேவைப் பூர்த்தி’ ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாயிற்று. தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகளாக ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாவல்களே வெளிவரக்கூடிய நிலை காணப்பட்டது. குறிப்பிட்ட சில பிரசர நிறுவனங்களும் இந்த அளவுக்கே பணி புரியமுடிந்தது.

நாடறிந்த நாவலாசிரியர்களும் புதிய பிரதேசங்களிலிருந்து நாவலிலக்கியத்துறையில் அடியெடுத்து வைத்தவர்களும் சிறு கதைகள் எழுதி அருபவம் பெற்று நாவல் எழுதமுயன்று கொண்டிருந்த புதிய நாவலாசிரியர்களும் நூற்பிரசரத்துறையிற் சிற்றதனை செலுத்த முடியாத அளவுக்கு அச்சுக்கூலியும் தாள்விலையேற்றமும் அச்சுறுத்தின.

இத்தகைய குழ்நிலையில் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்வதாக வீரகேசரி நிறுவனத்தின் நூற்பிரசரமுயற்சி 1972இல் தொடங்கப்பட்டது. எழுத்தாளன் எழுத்து முயற்சியோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ள அதனை நூலாக்கி வாசகர் மத்தியிற் கொண்டு செல்வதற்கான தொழின் முறைகளை வர்த்தக ரீதியிலே திட்டமிட்டுச் செய்வதற்கு இந் நிறுவனத்துக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருந்தது. பல ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடவும் நகர வாசகர் மட்டத்திலென்றிக் கிராமப்புறங்களின் சாதாரண பொதுமக்கள் மத்தியிலும்

அவற்றை வியாபாரம் செய்து வெளியீட்டு முயற்சியை முட்டின்றி நடத்தவும் அது திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டது. அந்நிறுவனம் நூற்பிரசர முயற்சியை மேற்கொண்ட வேளையில் முன்வைத்த இலக்குகள் வருமாறு:

1. ஸம்துத வாசகர்களிடையே ஸம்துத எழுத்தாளர்களைப் பிரபல்யம் அடையச் செய்வது.
2. ஸம்துத வாசகர்கள் மத்தியில் புத்தகங்களை வாங்கும் பழக்கத்தையும் புத்தக வாசிப்பையும் அதிகரிப்பது.
3. இலை மறை காயாக இருந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களை வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் புதிய பல எழுத்தாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவர்களை எழுத்துலகில் அறிமுகம் செய்வது.
4. எழுத்தாளர்களின் ஆக்கமுயற்சிக்கு ‘புத்தகப் பிரசரம்’ என்பது பயங்கரமான ஒரு தடையாக இருக்காமல் எந்தவொரு சாதாரண எழுத்தாளனும் துணிந்து தமது படைப்பை நூல் உருவில் கொண்டுவர வாய்ப்பளிப்பது.
5. நாட்டில் எந்த மூலையில் இருக்கும் வாசகனுக்கும் கையடக்கமான விலையில் ஸம்துத எழுத்தாளர்களின் நூல்களை விநியோகிப்பது.⁶

இத்தகைய விரிவான திட்டங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரசரமுயற்சி முதலிற் சிறுக்கை, நாவல், நாடகம் ஆகிய பலதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்திய போதும் சில பிரசரங்களின் பின்னர் நாவல்களை மட்டுமே வெளியீடுவதாகத் தன்னை வரையறை செய்துகொண்டது. 1972ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய வீரகேசரி பிரசர முயற்சி ஆரம்பத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு ஏற்றதாள ஆறு பிரசரங்களாகத் தொடங்கி, அதிகரித்து வந்து 1975, '76, '77இல் ஆண்டொன்றுக்குப் பத்து என்ற அளவில் விரிவடைந்தது. ஒவ்வொரு நாவலும் நாலாயிரம் பிரதிகள் முதல் ஐயாயிரம் பிரதிகள் வரை விற்கப்பட்டுள்ளதான் வியாபார சாதனைபற்றி

அறியும்போது⁷ ஏற்றதாழக் கடந்த நூற்றுக்காலப் பகுதியின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வெளியீட்டு வரலாற்றில் முன்ன ரெப்பொழுதும் இல்லாத பெரும் சாதனையை வீரகேசரி புத்தக வெளியீட்டுத்துறை ஏற்படுத்தியுள்ளமை புலனு கின்றது.

வீரகோரிப் புத்தகப் பிரசரத் துறையின் இத்தகைய வெளியீட்டுச் சாதனை புதிதாக உருவாகி வந்த பலவேறு பிரதேச எழுத்தாளர்களுக்கும் அநுபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கும் நாவல்கள் எழுதுவதற்கான புதிய உத்தேவக்த்தை அளித்தது. ஆரம்பத்தில் வர்த்தக நோக்கிலே நாவல்களை வெளியிட்டாலும் காலப்போக்கிலே ஒவ்வொரு புதிய பிரதேசத்தின் எழுத்தாளனுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமும் புதிய பிரதேசங்களை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் வெளியிட்டாளரிடையே காணப்பட்டது. இத்தகைய சூழ்நிலையே எழுத்துத் தமிழ் நாவல்லக்கியம் பிரதேசங்களை நோக்கித் திரும்பத் தொடங்கியது. இவ்வகையில் எழுந்த நாவல்களை அவ்வப் பிரதேசங்களின் பின்னணியில் நோக்கலாம்.

வன்னிப்பிரதேச நாவல்கள்

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டிற்குத் தெற்கிலும் அநூராத புரப் பிரதேசத்திற்கு வடக்கிலும் அமைந்துள்ளதும் பொதுவாக வவனியா, மன்னர் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதுமான நிலப்பரப்பு வன்னிப் பிரதேசம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இப்பிரதேசத்தின் பரப்பும் மக்கள் குடியேற்றம் பற்றிய வரலாறும் இன்னமும் விரிவான ஆய்வுக்குட்படவில்லை. இலக்கியத் துறையிலே நாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்துகள், நாடகங்கள் சில சிறு கதைகள் என்பவற்றைத் தவிர நவீன இலக்கிய மனம் விரிவாக வீசாத பிரதேசமாகவே அன்மைக் காலம் வரை இப்பிரதேசம் விளங்கியது. இத்தகைய சூழ்நிலையேயே வன்னி மன்னின் முதல் நாவல் என்ற சிறப்புக்குரிய அ. பாலமுனைகரனின் நிலக்கிளி (1973) வீரகேசரி பிரசரமாக

வெளிவந்தது. அதற்குமுன் வெளிவந்த மணிவாணனின் யுகங்தி (1969) பிரதேசச் சூழலுடன் ஒட்டாத ஒரு குடும்பக் கதையாக அமைந்ததால் நிலக்கிளி யே பிரதேச நாவல் என்ற வகையில் முதன்மை பெறுகிறது.

வவனியா மாவட்டத்தில் உள்ள தண்ணீர் முறிப்பு என்ற கிராமப்புறத்தைச் சார்ந்த விவசாயிகளின் வாழ்க்கை முறையைச் சித்திரிக்கும் நாவலான நிலக்கிளி தொடக்கத்திற் கூறப்பட்டதுபோல எழுத்தாளன் பிறந்த மண்ணின் மீது கொண்ட காதலின் பிரசவம். நாகரிகத்தின் சாயலோ அன்றேற் புறவுலகின் கள்ளங் கபடங்களின் சாயலோ பரவாத கிராமியச் சூழலும் அச்சுழலுடன் அமைந்த மாந்தரின் மனப்பாங்குகளுமே இந்நாவலின் அடிப்படை. தான் வாழும் பொந்தும் அதைச் சுற்றியுள்ள சிறு பிரதேசமுமே பிரபஞ்சம் என வாழ்வதும், உயர்த்தில் எழுந்து பறக்கமுடியாத இயல்பால் எளிதிற் பிறரால் அகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதுமான ‘‘நிலக்கிளி’’ என்ற பறவைபோல ஒரு பெண் பதஞ்சலி. வெளி உலக அநுபவத்தின் சாயலோ அன்றேற் கள்ளங் கபடங்களோ படியாத அந்த இளம் பெண்ணுள்ளத்திற்குத் தன் கணவனைத் தவிர்ந்த பிற ஆடவணைத் தொட்டுப் பழகுவது தவறு என்று உணரக்கூடத் தெரியாது. கணவனுள் கதிராமன் அருகிலில்லாத சமயம் ஆசிரியர் சுந்தரவிங்கத்தால் தமுவப்படுகிறார். புயல் ஒன்றின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்ட சோதனை அது. அந்த நிகழ்ச்சியை எண்ணித், துடித்துக் குழுறி அழுதபின் பல விடயங்களைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளத் தலைப்படுகிறார். சமூகத்தின் பொய்யும் வழுவும் புகாத அந்தக் குழந்தையுள்ளம் பெறும் அநுபவ உணர்வின் பரிஞமே கதையாக விரிகின்றது.

இந்நாவல், தண்ணீர்முறிப்புக்குளம்! சார்ந்த வயற் பிரதேசத்தின் இயற்கை வருணையுடன் தொடங்கி, பதஞ்சலி, கதிராமன், கோணுமலையார், பாலியார் முதலிய பாத்திரங்களை அவற்றுக்குரிய சிறப்பியல்புகள் புலப்படச் சித்திரிக்கிறது.

மேற்படி பாத்திரங்களுட் பதஞ்சலியை மையமாக வைத்து கதை வளருகிறது. கோணுமலையாரின் கோபம், கதிராமனின் ஆற்றல், பதஞ்சலியின் கதியற்றநிலை, சுந்தரலிங்கம் ஆசிரியரின் இலட்சிய உணர்வு, 1964ஆம் ஆண்டில் வீசிய கொடும்புயல் என்பன கதையை வளர்த்துச் செல்கின்றன.

சமதரையில் அமைதியாக ஓடும் நீரோட்டம் போலக் கதை செல்கிறது. பிரதேசத்தின் இயற்கைச் சூழல் மிகத் தெளிவாகவும் பொருத்தமாகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறது. பாத்திரங்களை வருணிக்கும்போது அப்பிரதேசத்தின் கருப் பொருட்களை உவமையாக எடுத்தாரும் திறன் பாராட்டத் தக்கதாக அமைகின்றது. கதிராமனைக் காட்டின் செல்வன் என்றே ஆசிரியர் பல இடங்களிற் கூறுகிறார். கதைத் தலைவருளை கதிராமனை,

“தன்னி முறிப்புக் காடுகளில் காணப்படும் மரைகள் நீலங்கலந்த கருநிறம் படைத்தலை. அழகிய கொம்புகளைத் தலையில் ஏந்தி அவை கம்பீரமாக நடக்கையில் காண்பவர் நெஞ்சு ஒருதடலை நின்றுதான் அடித்துக் கொள்ளும். அவ்வளவு கம்பீரம். கதிராம னுடைய நடையிலும் அதே கம்பீரம் காணப்பட்டது. சிறுவயதுமதல் பாலுந்தேனும், காட்டு இறைச்சிகளும் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட உடல், கடுமையான உழைப்பி னால் உறுதிகொண்ட தசைகள், தகப்பன் வழிவந்த உயர்ந்த, நெடிய தோற்றம், கரியமேனி, கருண்ட கேசம்,- இவையத்தனையும் ஒன்றாகத்திரண்டு கதிராமன் என்ற உருவில் நடமாடின! காடு அவனுக்குச் சொந்தம் அவன் காட்டுக்கே சொந்தம். காட்டோடு அவன் கொண்ட உறவு அவனின் தோற்றத்தில் நன்கு தெரிந்தது.”⁸

என் வன்னி மண்ணின் கருப்பொருளோடு இணைத்து முன் நிறுத்துகிறார்.

தன்னீர் முறிப்புப் பிரதேசத்தின் வேட்டையாரும் முறை, காடு வெட்டிப் பயிர் செய்யும் முறை, பிரேதச் சடங்கு முதலியலை பற்றிய விபரங்கள் அநுபவஷ்டர்வமான

நேர்மு வருணணைகளாக அமைகின்றன. உரையாடல்களில் வன்னி மண்ணின் மணம் தனித்தன்மையுடன் புலப்படுகிறது. இந் நாவலைக் கற்கும் ஒரு வாசகனுக்கு ஒரு புதிய சூழலைக் கற்கின்றேம் என்ற என்னம் எழுவது தவிர்க்க முடியாதது. ஒதியமலையில் இருக்கும் விஷக்கடி வைத்தியர், தன்னீருற்று மம்மது காக்கா போன்ற நடமாடும் பாத் திரங்கள் நாவலின் அயற்புலச் சூழலின் தொடர்பை நிறைவு செய்கின்றன. கிராமசபைத் தேர்தல், பாராளு மன்ற உறுப்பினரின் ஆதரவில் பாடசாலைகள் தொடங்கும் இளைஞர்களது முயற்சி என்பன கதையில் ஓரிரு இடங்களிலே மட்டும் வந்தாலும் கதை நிகழ்ச்சிக்குத் தெளிவான பின்னணியினை அமைக்கின்றன. இந்நாவலுக்கு ஆய்வுரை வழங்கிய யாழிப்பாணம் தேவன்,

“மண்வாசனை மண்வாசனை என்று ஏதேர கூறு வார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கூறுவதை விட இந்த நிலக்கிளி நாவலைக் காட்டியிருந்தால் அந்த மண்வாசனை என்பது என்ன எனப் புரிந்திருக்கும். முன் பின் பழகி யறியாத வன்னி மண்ணைத் தெளிவாக மனக்கண்ணிற் கொணர்ந்து நிறுத்தியுள்ள இந்நாவலாசிரியர் பேச்சு மொழியையும் கனதியான இலக்கியச் சொற்களையும் கலந்து காத்திரமான வகையில் நாவலை வடித் துள்ளார்.”⁹

எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்நாவலிற் கதையம்சம் அதன் சூழலுக்கேற்ற பாத் திரப் பண்புகளுடன் உருவாகி நிறைவு பெறுகிறது. ஒரு விவசாயக் கிராம வாழ்க்கைமுறையை ஒரு சில கடுமெப்ப பாத்திரங்களையும் அயற் சமூக மாந்தரையும் கொண்டு புனைந்துகாட்டும் இந் நாவல் இயற்பண்புடன் அமைந்துள்ளது.

நிலக்கிளி யாசிரியரின் மற்றொரு படைப்பான குமரபுரம் பிரதேசப்பக்கப்புல வருணணைகளுடன் சூடிய ஒரு கடுமெபக் கதையாகவே அமைகின்றது. குலப்பெருமையைக் காப்பாற றும் முயற்சியில் ஒரு பெண் வகிக்கும் முக்கிய பாத்திரத்தை யும் அவனது மனப்போராட்டங்களையும் இந்நாவலிற்

காணலாம். பிரதேச மரபுக் கதையொன்று நாவலின் கதையம்சத்திற்கு உதவியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. தண்ணீருற்றுக்கு அருகிலுள்ள குமரபுரம் என்ற கிராமப் பகுதியும் தண்ணீருற்று, வற்றூப்பளை முதலிய அயற் பிரதேசங்களும் கதை நிகழிடங்களாகவுள்ளன. இந் நாவலிற் சமூக இயக்கப் போக்கைக் காண்பதற்கில்லை.

வீரகேசரி நாவல் போட்டியிற் பரிசு பெற்ற செங்கை ஆழியாளின் காட்டாறு (1977) நாவல் 'கடலாஞ்சி' என்னும் கற்பனைக் கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டது. இக் கிராமத்தின் பணப்புல விளக்கம் வவுனியா மாவட்டத்தின் செட்டிகுளம் கிராமச் சூழலைப் புலப்படுத்துகிறது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் அதனைச் சார்ந்த தீவுப் பகுதியையும் சார்ந்தவர்கள் பலர் 'நிலமகளைத் தேடி' வந்து கடலாஞ்சியில் குடியேறி வாழ்கின்றனர். மலையகத் தோட்டங்களிலிருந்து வந்தவர்களும் அங்கு தொழில் செய்கின்றனர். அக்கிராமத்தில் உருவாகிவரும் புதுப் பணக்காரர் களும் கிராமத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களும், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மருத்துவ அலுவலர்கள், நீர்ப்பாசன அலுவலர்கள் முதலியோரும் பொதுமக்களைப் பலவகையிலும் சரணடி வாழ்வதோடு அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றிச் சமூக விரோதச் செயல்களைப் புரிகின்றனர். இவர்களின் இச் செயல்களை எதிர்த்துக் கிராமத்தின் இளைய தலைமுறை எழுச்சி பெறுகிறது; வன்முறைகள் மூலம் தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இக் கதையம்சம் கிராமப்புற விவசாயிகளின் வாழ்க்கைமுறை, தொழின்முறை முதலிய விவரணங்களுடனும் காதல், நட்பு முதலிய உணரவுகளுடனும் கலந்து வளர்கின்றது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறிய வர்களின் பிரதிநிதியான சந்தனம் என்ற பாத்திரத்தை முன்வைத்தே கதை வளர்த்துச் செல்லப்படுகிறது. தீவுப்பகுதி யிலிருந்து குடியேறியவளை கணபதியும் மலையகத்திலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களின் பிரதிநிதியாக அமையும் தாமரைக் கண்டுவும் துணைப் பாத்திரங்கள். கிராமத்

பிரதேசங்களை நோக்கி...

தலைமைப் பொறுப்பினர் என்ற வகையிற் சியாமன் (Chairman) மாரசிங்கம், விதாண்யார் பூவெரத சந்தரர் ஆசிரியரூம் புதுப் பணக்காரர் கந்தசாமியும் பாடசாலை ஆசிரியர் தினசகாயமும் சரண்டும் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள்.

விளாந்துவரும் பயிருக்குத் தண்ணீர் பெற்றுமிடயாமல் ஏழை விவசாயிகள் வாடி வருந்தும் வேலௌயில் இவர்களும் ஏணை அரசபணிபுரியும் அலுவலர்களும் சகல வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் தமக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஏழைகளைப் பல வகையிலும் சரண்டுகின்றனர். சுரண்டலுக்கு எதிராக உருவாகும் இளந்தலைமுறையினரதும் ஏழைகளின் தும் உணர்வைத் தக்க வகையில் வர்க்கபேதமளித்து வளர்க்கிறுன் சந்தனம். அப்லையான செவ்வந்திக்கும் இவனுக்கு மிடையில் உருவாகும் காதல் கதைக்குக் காதற் சுவையை யூட்டுகின்றது. சியாமன் மாரசிங்கத்தாற் கற்பழிக்கப்பட்டிறந்த செவ்வந்தையைக் கண்டு துடித்து, அதற்குப் பழிவாங்குவதற்காகக் காட்டுக் கத்தியுடன் சந்தனம் மாரசிங்கத்தின் வீட்டை நோக்கி ஒடுவுதுடன் நாவலின் கதை நிற்கிறது.

இந்நாவலின் முன்னுரையிலே ஆசிரியர்,

'விவசாய, தொழிலாள மக்கள் கூட்டம் காடுகளை வெட்டிக் கொழுத்திக் கழனிகளாக்கி இயற்கைக்கும் மிருகங்களுக்குமிடையில் நிரந்தரப் போராட்ட வாழ்வு வாழ்கின்ற வேலௌயில், இடையில் இன்னேரு வர்க்கம் சரணடிப் பிழைப்பதைக் கண்டேன். நிலந்தேடியின் இறுதியில் அதையும் இழந்து சீரழிவதைக் காண முடிந்தது. அழகிய விவசாயக் கிராமங்களைப் பெரிய மனிதர் என்ற போர்வையிலே உலாவும் முதலாளித்துவக் கூட்டமும் உத்தியோக வர்க்கமும் எவ்வாறு சீரழித்துச் சரண்டுகின்றன என்பதை நான் என் கணகளால் காண நேர்ந்தது, மன்னையும் பொன்னையும் மட்டுமா அவர்கள் சரணடினார்கள்? பெண்ணை விட்டார்களா?... கிராமப்புறங்களில் அபிவிருத்திக்காக நல்ல மனத்துடன் ஒதுக்கப்படுகின்ற கிராம மக்களுக்கான செல்வம், ஜஸ் கட்டி கைமாறுவதைப்போலக் கைமாறி ஒருதுளியாக

நிலைப்பதையும் கண்டேன். இக் கிராமங்களில் ஒரு சிலரால் கல்விச் சுரண்டல் எவ்வாறு திட்டமிடப்பட்டு நடாத்தப்படுகின்றதென்பதையும் கண்டேன்...தேசியத் துரோகிகளை - மக்கள் விரோதிகளை மக்கள்முன் காட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற சத்திய ஆவேசத்தின் விளைவாக உருவானதுதான் காட்டாறு”

எனத் தான் காரியாதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த பிரதேசத்திற் கண்டவற்றையும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதால் ஏற்பட்ட ஊக்கத்தையும் தெரிவிக்கிறோம்.

கதை நிகழும் களம் வாசகருக்குப் புதியது. ஆகையால் அதன் பிரதேசப் புவியியல் விபரங்கள் கதைப்போக்கினாலே புலப்படுத்தப்படுகின்றன; அப்பிரதேச பழக்கவழக்கங்களையும் பேச்சு வழக்கையும் கதைக்குள் இணைத்து நாவலுக்கு மண் வாசனை யூட்டுவதற்கும் முயற்சித்துள்ளார். கதைப் பொருள் சமூகவிரோதச் செயல்கள் தொடர்பானதாகவே யிருப்பதால் அவை பற்றிய விபரங்கள் சம்பவங்களாகவும் உரையாடல்களாகவும் தகவல்களாகவும் பரந்த அளவில் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

செங்கை ஆழியானின் நாவல் வரலாற்றிலே இந்நாவல் ஒரு முக்கிய கட்டமாகும். பிரளையம் நாவலிலே தமது சமூகப் பார்வையைப் புலப்படுத்திப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வைத் தனிமனித் தியாகமூலம் வழங்கிய இவர் காட்டாறு நாவலிலே சமூக இயக்க முறையிலே சித்திரித்து வர்க்க அடிப்படையிலே தீர்வு காட்டுவராகப் புதிய வளர்ச்சி யடைந்துள்ளார்.

நிலக்கினி மண்ணேடியைந்த வாழ்க்கையின் இயல்பான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியது. கண்ணிமை நீங்காத கிராமிய மணம் அதில் வீக்கின்றது. காட்டாறு கற்பழிக்கப் படும் கிராமியத்தின் சோகச் சித்திரம்.. அ. பாலமணேகரன் தான் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, காதலித்த மண்ணை அதன் பவித்திரமான பண்புகளோடு வெளிப்படுத்துகிறோம். செங்கை ஆழியான தமக்கு அந்நியமான ஒரு மண்ணை அறிவு ழர்வமாக அனுகி, உணர்ச்சி ழர்வமாக வெளிப்

படுத்துகிறோம். தனிமனித் உணர்வுக் கதையான நிலக்கினி நிறைவு பெறுகிறது. சமூதாய வரலாறு காட்டாறு நிறைவை நோக்கிய ஒரு கட்டத்தில் நின்று விடுகிறது. செங்கைஆழியான முன்னர் எழுதிய ஒரு குறுநாவலும் சில சிறு கதைசஞ்சும் இனைந்து உருவான தொகுப்பாகவே காட்டாறு அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰

செங்கை ஆழியானின் இன்னொரு கதையான யானை (1977) வீரசாகசத் தன்மைவாய்ந்த ஒரு புவியியல் விவாணச் சித்திரம். காதலியைத் தன் கண்ணெதிரே கொன்ற யானையொன்றை அது சென்ற நீண்ட நெடுவழியிலே தொடர்ந்து அதனைச் சுட்டுக் கொல்லும் செங்காரன் என்ற வீரனின் கதை இது. தம்பலகாமய் பகுதியிலே தொடங்கிச் செட்டிகுளம் வரையும் யானைகள் செல்லும் பாதையிற் கதை நிகழ்கிறது. காதலுணர்வுகளுடனும் இயற்கைப் பகைப்பல வருணரைகளுடனும் இந்நாவலின் கதை அமைகின்றது.

பரந்தன் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த குடியேற்றக் கிராமமான குமரபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவந்த தாமரைச் செல்வி (திருமதி ரத்தேவி சுந்தசாமி)யின் சுமைகள் (1977) நாவல் அப்பிரதேசத்தின் முதலாவது நாவல் எனலாம். பொறுப்பில்லாமல் வளர்ந்து பல்வேறு ஆசைகளின் வசப்பட்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய இளைஞர் அருபவங்களின்பின் பொறுப்புணர்ந்தவாகை மீண்டு வந்து குடும்பச்சமைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இந்தக் கதையமச்தைக் கிராமத்தின் பன்முகப்பட்ட கதைமாந்தர்களுடனும் விவசாயப் பிரதேசத்திற்கேயுரிய பிரச்சனைகளுடனும் எவ்வித மிகைப்படுத்தல்களுமின்றிச் சித்திரிக்கிறோம். ஆசிரியரின் ஆரம்ப நாவலாக இருந்தாலும் தரமானதொரு படைப்பாக அமைகின்றது. தனிமனித் உணர்வுகளை முதன்மைப்படுத்திய போதிலும் ஒரு முழுமையான சமூகப் பார்வை இந்நாவலிற் புலங்கின்றது. மிகையான போதனையெதுமின்றி இயல்பாகவே உருவாகிவரும் புதிய தலைமுறையின் பொறுப்புணர்ந்த சிந்தனையைக் காட்டியிருப்பதே இந்நாவலின் தனிச்சிறப்பு அம்சமாகும்.

நிலக்கிளி, காட்டாறு, சமைகள் மூன்றும் வள்ளி மண்ணின் மூன்று வேறு கிராமப்புறங்களைக் காட்டின. அவ்வக் கிராமியங்களுக்கேற்பக் கதைப்பொருளைத் தாங்கின. வெவ் வேறு வகையில் அவற்றை வளர்த்து நிறைவு செய்தன. இவற்றை இணைத்து நிற்பது வள்ளிப்பிரதேச விவசாயப் பணக்கப்பலம் என்ற அடிப்படை அம்சமாகும். இவை மூன்றும் வீரகேசரிப் பிரசரங்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1970ஆம் ஆண்டில் செ. கணேசலிங்கன் எழுதிய மண்ணும் மக்களும் நாவலின் களமும் வள்ளிப்பிரதேச விவசாயக் களம்தான் என்றபொழுதும் அநுபவழூர்வமற்ற அணுகல் முறையால் அது மண்ணேடு இணையவில்லை. இம் மூன்றும் மண்ணின் பிரசவங்கள் என்ற வகையில் இயற்பண்பு வாய்ந்துள்ளன.

கிழக்கிலங்கைப் பிரதேச நாவல்கள்

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்கள், அம்பாறை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றைக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் வாழும் பெருநிலப் பகுதியே கிழக்கிலங்கை என இங்கு சுட்டப்படுகிறது. ஸம்துதின் தமிழ் நாவல் முதன் முயற்சிகளான ஊசோன் பாலந்தை கதை (1891), மோகஞ்சி (1895) ஆகியவற்றை எழுதியவர்கள் திருகோணமலையைச் சார்ந்தவர்கள் என முன்னரே கூறப் பட்டது. மட்டக்களப்பின் தமிழறிஞராக விளங்கிய சுவாமி சரவணமுத்து கலாமதி என்ற நாவலை எழுதினார் என்றாலும் தகவல் உண்டு.¹¹ 1934இல் அரங்கநாயகி என்ற தழுவல் நாவலை எழுதியவர் மட்டக்களப்புத் தாமரைக் கேணியைச் சார்ந்த வே. ஏரம்பழுதலி எனக் கண்டோம்.

இவ்வாறு ஆரம்பகாலந் தொட்டே ஸம்துத் தமிழ் நாவலுக்குக் கிழக்கிலங்கை தன் பணியைச் செய்து வந்துள்ள பொழுதும் அப்பிரதேசத்தைக் களமாகக் கொண்ட நாவல் கள் 1955வரை எழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. மூதாரைச் சார்ந்த வ. அ. இராசரத்தினம் 1955இல் ஸமகேசரியில் எழுதிய கொழுகொம்பு நாவலே இவ்வகையில் முதல் நாவலாகக் கிடைக்கிறது. இதனை அடுத்து நால்வடிவில்

பிரதேசங்களை நோக்கி...

எமக்குக் கிடைக்கும் கிழக்கிலங்கை நாவல் திருகோணமலையைச் சார்ந்தவரான க. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது (1973) ஆகும். சமுதாய விமர்சனக்கால நாவல்களிலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள இந்நாவல் பிரதேச நாவல் என்று கூறுதற்குரிய கூறு களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இன உணர்வுப்பகைப் புதுத்தில் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் அவ்வணர்வு தலைதாக்கி நிற்பதற்குரிய புவியியலமைதியுள்ள திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் எழுந்ததென்ற வகையிற் பிரதேச உரிமை பூண்டது. அன்றியும் அப்பிரதேசத்திற்கே யுரிய வாழ்க்கை முறை, பழக்கவழக்கங்கள் மதிப்பீடுகள் என்பனவற்றையும் தலைமுறை வேறுபாடுகளையும் துல்லிய மாகச் சித்திரிப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளது.

பாலியற் பிரச்சினை நாவல் என்ற வகையில் மூன்குறிப் பிடப்பட்ட இவரின் மற்றொரு படைப்பான நான் கெட மாட்டேன் (1976) நாவலும் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தைப் பணக்கப்பலமர்க்க கொண்டதே.

அண்மையில் வெளிவந்த இவரது அக்கறைகள் பக்ஷையில்லை (1977) நாவல் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைக் களமாகக் கொண்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் வெளி நாட்டுக்கு ஓடுபவர்களில் ஒரு பகுதியினர் அந்தியதேசக் கப்பல்களில் வேலைக்குச் சேர்கின்றனர். அவ்வண்ணம் சேர்ந்தோர் சிலர் பயங்கர இன்னல்களை அருபவிக்கநேர்கிறது. அவர்கள் மீண்டுவரவிரும்பினாலும் கப்பல் அதிகாரிகளிட மிருந்து விடுதலை கிடைக்காது. இதனால் பாதிப்புற்ற இளைஞர் சிலரின் அவலக் கதையைத் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்ட கப்பலொள்றின் தளத்தில் சித்திரிக்கிறார் அருள் சுப்பிரமணியம். உலகளாவிய அருபவங்களுடன் கூடிய கதை என்றாலும் கதைக்கான முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் திருகோணமலைத் துறைமுகக் கப்பலிலேயே நடைபெறுகின்றன. இளைஞர்களை மீட்கும் பணியில் திருகோணமலையைச் சார்ந்த துறைமுகத் தொழிலாளர் துணிவடன் செயற்படுகின்றனர். ஒரு மர்மக் கதைப்பாணியில் நிகழ்ச்சிகள் எதிர்பார்ப்புக்கள் என்பன சித்திரிக்கப்பட்டு நிறைவுபெறுகிறது.

கிழக்கிலங்கைப் பிரதேச உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட இரு நாவல்கள் வை. அஹ்மத்தின் புதிய தலைமுறைகள் (1976) எஸ். ஸ்ரீ. ஜோன்ராஜனின் போடியார்மாய்பிளை (1976) ஆகிய இரண்டுமாகும். முதலாவது நாவல் மட்டக்களப்புப் பிரதேச வாழைச்சேனைக் கிராமத்தைக் களமாகக்கொண்டது. இரண்டாவது அதே பிரதேசக் கணன் குடாக் கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டது.

வாழைச்சேனைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த முதிய தலைமுறையினர்க்கும் இளைய தலைமுறையினர்க்கும் இடையில் உள்ளூர் அரசியல் தொடர்பாக ஏற்படும் போட்டியே புதிய தலைமுறைகள் கடையின் அடித்தளம். கிராம சபைத் தேர்தலிற் பள்ளிவாசல் நிர்வாக சபையினரை எதிர்த்து இளைஞன் கமர்ஸ் வெற்றி பெறுகிறுன். கமாலின் மீது பொருமை கொண்டவர்கள் அவனையும் அவனுடைய காதலி சல்மாவையும் இனைத்து விபசாரக் குற்றம் சுமத்திப் பள்ளிவாசலில் மார்க்கத் தீர்ப்புக்கு முன் நிறுத்துகின்றனர். இருவரும் நிரபராதிகள் எனத் தீர்ப்பாகிறது. இறுதியில் இருவரும் முறைப்படி இனைகின்றனர்.

தலைமுறை வேறுபாட்டுணர்வினடியாகத் தொடங்கிய நாவல் அப் பிரதேசப் பழக்கவழக்கங்கள், பகைப்புலத்தோடாட்டிய வாழ்க்கை முறை விபரங்கள் ஆகியவற்றை ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுச் சென்று ஒரு காதற் கடையாக நிறைவு பெறுகிறது. முதிய தலைமுறை முதலாளி வர்க்கத் தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது என்ற வகையிற் கடைப்போக்கு அமைகிறது. முதலாளி வர்க்கத்தினரான வெள்ளைத்தம்பியும் பள்ளிவாசல் நிர்வாகசபையினரும் சதி செய்பவர்கள் என இளைய தலைமுறை கருதுகிறது. இதற்கான விளக்கம் தரப்படவில்லை.

கிழக்கிலங்கைப் பிரதேச நிலவுடைமையாளர்களான போடியார்களது சமூகக் கடையான போடியார் மாய்பிளை காதலையும் குடும்ப உறவு முறைகளையும் பொருளாகக் கொண்டது. பாலிப் போடியாரின் மகள் பரிமளம் குடும்பப் பகைவளுன் சிவலிங்கத்தைக் களமாகக் கொடுக்கிறார்.

இக் கள்ளக் காதலை அறிந்த போடியார் பரிமளத்தைத் தன்கீழ் வயல்வேலை செய்யும் மூல்லைக்காரர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த செல்லத்துரைக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க முயற்சிக்கிறார். சிவலிங்கமும் செல்லத்துரையும் சேர்ந்து திட்டத்தை முறியடிக்கின்றனர். சிவலிங்கம் பரிமளத்தைக் கரம் பற்றுகிறன்.

புதிய தலைமுறைகள் நாவலின் கடை வாழைச்சேனைக் கிராமப்புறத்தில் நடைபெற்ற பொழுதும் அதன் கடையம்சமாகிய தலைமுறை முரண்பாடும் கடையினை வளர்த்துச் செல்லும் காதல், சூழ்சி முதலியனவும் எல்லாப் பிரதேசங்கட்டுகும் பொதுவானவையேயாம் அவற்றைவை. அஹ்மத் ஒரு கிராமத்தின் பின்னணியில் நேரடி அநுபவசம்பவங்களாகத் தொகுத்துக் கடைவடிவம் தந்தார் என்றே கூறலாம். எனவே புதியதலைமுறைகளின் கடையம்சத்திற் புதுமையில்லை.

போடியார் மாப்பிளை கணன்குடாபோன்ற மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கிராமங்கள் சிவலற்றுக்கே சிறப்பாக வள்ள சூழலுக்கமைந்த பொருளாதார, பண்பாட்டம்சங்களுடன் கூடிய கடையைக் கொண்டது. இந் நாவலிற் போடியார், மூல்லைக்காரன் என்ற இருவேறு சமூக மாந்தரின் சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளும் போடிமாருக்குள் ஓயே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக அமைந்த உள் முரண்பாடுகளும் அவை இளைய தலைமுறையினரின் உணர்வுகளில் விளைவிக்கும் தாக்கமும் எடுத்துக்காட்டப் படுகிறது. பாலிப் போடியாரின் கமத்தைக் குத்தகைக்குச் செய்துவந்தவர் சிவலிங்கத்தின் தந்தையான காராளி. நெற்காணிச் சட்டத்தின் பின் அவர் போடியாருக்கு ‘ஆயம்’ (குத்தகை) கொடுப்பதைத் தன் விருப்பப்படி குறைத்தார். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட போடியார் அதனை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமற் ‘குனியம்’ செய்து காராளியைப் படுக்கையிலே நிரந்தரமாகக் கிடத்திவிடுகிறார். இதனால் காராளியின் மகனை சிவலிங்கத்துக்கும் பாலிப்போடியாருக்கும் உண்டான குடும்பப் பகையே கடையின் அடிப்படை. இக்கடையினை வளர்த்துச் செல்ல அக்கிராமப்புறத்தின் பழக்கவழக்கங்களும் பிரதேசமணம் வீசும் காதல் உறவுகளும் துணைபுரிகின்றன.

வெவிங்கமும் பாலிப் போடியாரின் மகள் பரிமளமும் சந்தித்துக் கொள்ளும் காட்சிகளில் இயல்பான கிராமிய உணர்வு வெளிப்பாடுகளைக் காணமுடிகிறது. இந்நாவலின் பாத்திரங்கள் கிராமப்புறத்திற்கேயுரிய குணுமசங்களுடன் அமைந்துள்ளமை நாவலின் பிரதேசப் பண்புக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதாக அமைகிறது.

இரண்டு நாவல்களிலும் கிராமசபைத் தேர்தல் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. முதலாவதில் அது கதையம்சத்தில் முக்கியம் பெறுகின்றது. இரண்டாவது நாவலில் அது ஒரு செய்தி என்ற வகையிலேயே அமைகிறது. இரு நாவலாசிரியர்களும் பிரதேசப் பேச்சு வழக்கைக் கையாள்வதிலும் பிரதேசப் பகைப்புலவர்னையிலும் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர்

யாழ்ப்பாணப் பிரதே : நாவல்கள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதனைச் சார்ந்த தீவுப் பகுதிகளும் இணைத் புவியெல்லையே யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் என்று இங்கு கட்டப்படுகின்றது. ஸம்தூத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாறு பெருமளவு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை மையமாகக் கொண்டே அன்மைக் காலம் வரை அமைந்துள்ளது. ஸம்தூது மண்ணின் முதல் நாவலான வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் (1905) கதை யாழ்ப்பாணத்தின் மல்லாகம் கிராமப்புறத்திலிருந்தே தொடங்கியது. ஸம்தூது மண்ணில் மக்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட முதல் நாவலான நொறுங்குண்ட இருதயம் (1914) யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள தெல்லிப்பழைக் கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டு எழுதப் பட்டது. எழுத்தார்வக் காலத்தில் கனக செந்திநாதன் அவரது கிராமமாகிய குரும்பசிட்டியையும் அ. செ. முரு கானந்தன் அவரது கிராமமாகிய அளவெட்டியையும் தங்கள் நாவல்களிற் கொணர முயன்றனர். ஸம்தாய விமர்சனக் கால எழுத்தாளர்கள் யாழ்ப்பாணப் பகுதியின் பல்வேறு கிராமங்களின் பொதுப் பிரச்சினைகளைக் காட்டுவதற்காகப் பல்வேறு கிராமப் புறங்களையும் களங்களாகக் கொண்டனர். இவ் வகையில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குறிப்பிட்ட சில

பிரதேசங்களை நோக்கி...

கிராமங்களை மட்டும் மையப்படுத்தி அவற்றின் சிறப்பான மண்ணின் மாந்தரையும் சமூகப் பிரச்சினையும் சித்திரிக்கும் நோக்கு எழுபதுக்குப்பின்னர் சிறப்பாகக் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலப் பகுதியில் வளர்ந்து வந்துள்ளது, சமுதாய விமர்சன நோக்கில் அன்மைக்காலத்தில் எழுதிய நாவலாசிரியர்கள் பலர் தங்கள் நாவல்களிற் சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குக் கள மாகவள்ளாமண்ணின் புவியியல் எல்லையையும் அதன் மண் வாசனையையும் சிறப்பாகப் புலப்படுத்த முயன்றுள்ளனர். குறிப்பாக செங்கைஆழியான், ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தி, தெணியான், ஞானரதன், தி. ஞானசேகரன் முதலியோரிடம் இப்பண்பைக் காணலாம்.

செங்கை ஆழியான் தமது பல நாவல்களில் வண்ணேச் பண்ணைக் கிராமத்தைச் சித்திரிக்க முயன்றுள்ளார். முற்றத்து ஒற்றைப் பணை, பிரளாயம் ஆகிய நாவல்கள் இக் கிராமத்தின் கதைகளே. இங்குள்ள சில மரபுகள், சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பன இவற்றிற் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இரவின் முடிவு நாவலும் இக் கிராமப்புறம் சார்ந்ததாகவே புலப்படுகிறது.

ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தியின் மீட்டாத வினை நாவல் யாழ்ப்பாணப் பகுதிக் கிராமமொன்றில் நடைபெறும் கதை என்று பொதுவாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் சிறப்பாக வடமராட்சிக் கிராமப்புறக் களத்தையே சித்திரிக்கிறது. பருத்தித்துறைப் பகுதியைச் சார்ந்த ஆசிரியர் தமது குழலை வைத்து எழுதியுள்ளார் எனலாம்.

“இரு காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்து, குறிப்பாக வடமராட்சிப் பகுதி மக்களில் ஒரு சாராரது வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது என்பதைப் பிற்காலத்தில் அறிய விரும்புமொருவர் நிச்சயம் இந்நாவலையும் படிக்க நேரும்.”¹²

என்று இந்நாவலின் வடமராட்சிக் கிராமப்புற பிரதேசப் பண்புரிமை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தெணியானின் விடிவைநோக்கி... நாவலும் வடமராட்சிப் பகுதிக்குரிய நாவலாகவே அமைந்துள்ளது. ஞானரதன் எழுதிய

ஊனம் உள்ளங்கள் அளவெட்டிடி, மல்லாகம் ஆகிய சிராமப்புறங் களோப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட கதை எனத்தெரிகிறது. தி. ஞானசேகரனின் புதிய சுவடுகள் ஆகிரியரின் சொந்தக் கிராமமாகிய புன்னைக்கட்டுவைனக் களமாகக் கொண்டுள்ள தென்று கருதமுடிகிறது.

யாழிப்பாணப் பிரதேச நாவல்கள் என்ற வகையில் மீனவக் களங்களைச் சார்ந்து எழுதப்பட்ட மூன்று நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. காலஞ்சென்ற அ. கைவாசநாதனின் கடற்காற்று (1972), செங்கைஆழியானின் வாடைக்காற்று (1974) கே. டானியலின் போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் (1975) ஆகியவை முறையே மண்டைதீவு, நெடுந்தீவு, யாழிந்கரைச் சார்ந்த கடற்கரைப்பிரதேசம் ஆகியவற்றைக் களங்களாகக் கொண்டவை.

1962ஆம் ஆண்டு குறுநாவலாக எழுதப்பட்டு பின் தொடர்க்கதையாக விரிவிடைந்து 1972இல் நூலுக்குப்பெற்ற கடற்காற்று மண்டைதீவின் மீனவக் குடும்பத்தின் அவவ நிலையை எடுத்துக்காட்டுவது. கடற்றெழில் புரியும் மீனவளை தோமஸாம் அவன் மனைவி அன்னவும் வறுபையில் உழன்று பல துன்பங்களை அநுபவிக்கின்றனர். மகள் அவிஸ் காதலனுடன் ஓடிவிட்டாள். முத்துமாணிக்கன் என்பவன் அன்னவைப் பலாத்காரம் செய்ய முயல்கிறார். கடற்றெழில் புரிகைபிலே தோமஸ் மரணமடைகிறார். அன்ன தன்மகன் ஜேக்கப்புடன் பைத்தியமாக அலைகிறார்.

கடற்றெழுபிலாளரின் துயரம் நிறைந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்த முதல் நாவல் என்ற சிறப்பு இந்நாவலுக்குரியது.

நெடுந்தீவில் மீன்பிடிக்கவரும் வெளியூர்ச் 'சம்மாட்டி' களுக்கும் உள்ளூர் மக்களுக்குமிடையிலான உறவுகளையும் முரண்பாடுகளையும் சித்திரிப்பது செங்கைஆழியானின் வாடைக்காற்று. இயற்கைப் பகைப்புலத்தில் அமைந்தவொரு காதற் கதை என்று இதைக்குறிப்பிடலாம். மீன்பிடிப்பதிற்

சம்மாட்டிகளிடையே நிலவும் போட்டியும் அவர்கள் உள்ளூர்ப் பெண்களுடன் கொள்ளும் காதல் தொடர்பு கணுமே இந்நாவலின் கதையம்சம்.

சம்மாட்டிகளான செமியோனும் மரியதாஸாம் முறையே உள்ளூர்ப்பெண்களான பிலோமினைவையும் நாகம்மாவையும் காதலிக்கின்றனர். முறைப்பெண்ணை நாகம்மாவை விரும்பிய உள்ளூர்க்காரனுள் விருத்தாசலம் தன் காதலைக் கைவிட்டு அவனை மரியதாஸாடன் இனைத்து வைக்கிறார். பிலோமினு சுடலைச் சண்முகத்தால் கற்பழிக்கப்பட்டு இறக்கிறார். இதையறிந்த விருத்தாசலம் சண்முகத்தைக் கொலை செய்கிறார்.

இயற்கைவருணனை, கருப்பொருள் வர்ணனை என்பவற் றுடன் காதற் சுவை கலந்து எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் சம்பவங்கள் இயற்கைப் பகைப்புலத்திற் பொருந்தவில்லை என்றும் பிரதேச மாந்தரது வாழ்க்கையுடன் இணையாமல் ஒரு வெளிப்புறக் காட்சிப் படப்பிடிப்பாகவே காணப்படுகின்றதென்றும் திறனுய்வாளரொருவராற் கருத்துத் தெரி விக்கப்பட்டுள்ளது.¹³ வாசகர் மத்தியிற் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய இந்நாவலுத் தழுவி அன்னமையில் வாடைக்காற்று என்ற திரைப்படத் வெளிவந்துள்ளது..

மண்வாசனையும் கடல்வாசனையும் புலப்பட எழுதப்பட்ட கே. டானியலின் போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் (1975) நாவலின் கதை 1958ஆம் ஆண்டைப் பின்னெல்லையாகக் கொண்ட இருப்பதாண்டுக்கால நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டது. சந்தியாக்கிழவன் என்ற வயோதிப் மீனவளின் கடலநுபவங்களைக் கறும் வீரக்கதையாகத் தொடங்கி அவனது மகள் வருணைக்காவுக்கும் அவன் கணவன் முத்துராசனுக்கு மிடையில் நிகழும் குடும்பக் கதையாக வளர்ந்து பின்னர் அடுத்தபரம்பரையான சொர்னாம், அவஸ் இருவருக்குமிடையிலான ஊனமைக் காதற் கதையாகத் திருப்பம் பெற்று இறுதியில் ஊனமை அலசைக் கொடுமைப்படுத்தலரும் முதலாளிவர்க்கத்திற் கெதிராகத் திரண்டெடும் போராளிகளின் கதையாக நிறைவு பெறுகிறது.

ஒரு பிரதேச நாவல் என்றவகையில் மீனவர் சமூகத்தின் வாழ்க்கைமுறைகளையும் பண்பாட்டம் சங்களையும் பிரதேசப் பகைப்புலத்தையும் சித்திரிப்பதில் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார்.

அப்பச்சி மகாலிங்கம் எழுதிய கமலினி (1977) நாவல் யாழ்ப்பாணத்தின் நவாலி என்ற கிராமப்புறத்தின் கதை. அக்கிராமத்தின் வாழ்க்கைமுறைகளையும் தொழில்முறை விவரணங்களையும் உள்ளடக்கிய இக்கதை தனிமனித, குடும்ப உணர்வுகளுக்கு முதன்மை தந்து எழுதப் பட்டதெனினும் பிரதேசத்தின் சமூகப், பொருளாதார பிரச்சினைகளைத் தொட்டுக்காட்டுகிறது. கிராமத்தின் தொழின்முறைத் தேவைகளால் இளைய தலைமுறை தனது கல்வியைத் தொடரமுடியாத சூழ்நிலையை எடுத்துக்காட்டிய வகையிற் குறிப்பிடத்தக்க நாவல் இது.

தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை நாவல்கள் என்ற வகையில் நோக்கப்பட்ட நாவல்களில் கே. ஆர். டேவிட்டின் வரலாறு அவைத் தோற்றுவிட்டது (1976) மலையகத்தின் வட்டக் கொடை என்ற கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டது. கே. விஜயன் எழுதிய விடிய கால நட்சத்திரம் (1976) நாவல் 1971ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் நடைபெற்ற பயங்கரவாத நிகழ்ச்சிகளின் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்டது. உயர்வர்க்கத் தினரின் அடக்கமுறைக் கொடுமைகளையும் சமூக ஊழல் களையும் சித்திரிக்கும் இந்நாவலின் கதை மன்னேடு இணைய வில்லை; சில தனிமனித குணதோஷங்களைச் சித்திரிப்பதோடு அமைந்துவிடுகிறது.

அன்மையில் வெளிவந்த இரு நாவல்கள்

இந்து மகேஷ் எழுதிய இங்கேயும் மனிதர்கள் (1977), ஞானரதன் எழுதிய புதிய பூமி (1977) ஆகிய இருநாவல்கள் அன்மையில் வெளிவந்துள்ளன. இங்கேயும் மனிதர்கள் நாவல் கொழும்பு நகரச் சேரிப்புற மக்களின் துன்பியல் வாழ்க்கையையும் அதன் மத்தியில் நிகழும் பாலியல் ஒழுக்கக் குறைபாடுகளையும் அவஸ் சுலை பொருந்தச் சித்திரிப்பது.

ஞானரதன் புதிய பூமி மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலுக்கு ஒரு புதிய பிரதேசத்தை அறிமுகம் செய்துள்ளார். பொல நறுவையைச் சார்ந்த காட்டுப்பகுதியில் நிலாளவைத் தொழில் புரியும் சிங்கள தமிழ்த் தொழிலாளரின் தொழின் முறை அருபவங்களையும் அங்கு நிகழும் நிர்வாக ஊழல் களையும் இந்நாவல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் மல்லாகம் கிராமத்தில் வேலையில்லாக கொடுமையாலே ரவீந்திரன் நில அளவையாளரொருவரின் பணியாளனாகத் தொழில் புரிவதற்குத் தயாராகிறார். தமையன் நாகலிங்கம் இதனை வெறுக்கிறார். நில அளவையாளருக்குச் சமையற காரணகப் பணிபுரிந்து இடையில் வீடுநோக்கித் திரும்பிவரும் அவனை நாகலிங்கம் அவமதித்து வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார். திரும்பிச் சென்ற ரவீந்திரன் தன்னேடு தொழில் புரியும் நில அளவைத் தொழிலாளர்களுடனேயே தன் வாழ்க்கையை இணைத்துத்தொள்கிறார்; தொடக்கத்தில் இன் உணர்வால் தன்னை வெறுத்த சிங்களத் தொழிலாளர் இன முதியான்சே, வீரக்கோன் முதலியவர்களைத் தன் பண்பால் வென்று தொழிற்சங்கவாதியாகிப் பரந்த தொழிலாளர் குடும்பத்திலே ஒருவனுகிவிடுகிறார்.

நில அளவைத்துறையில் நிகழும் சில சீர்கேடுகளையும் ஊழல்களையும் தொட்டுக்காட்டும் இந்நாவலில் இரண்டு முக்கிய செய்திகளை ஆசிரியர் முன்வைக்கிறார். அவற்றுள் ஒன்று யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மக்களிடையே உறவுக்குள்ளும் தொழின்முறை காரணமாக நிலவும் உதாசின மனப்பான்மை. மற்றையது இனத்தால் வெறுபட்டாலும் தொழிலாளர் ஒரு குடும்பமே என்ற வர்க்க உணர்வு.

நில அளவையாளர்களின் சுயநலம், தொழிலாளரைத் தங்கள் வர்க்க நலனுக்காகப் பயன்படுத்தும் தந்திரோபாயம் அந்தஸ்து வேறுபாடுகாட்டி அடக்கியாளும் பண்பு ஆகியனவும் இந்நாவலில் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

மதிப்பீடு

பிரதேச நாவல்கள் என்ற வகையில் மேலே குறிப்பிட்ட பல்வேறு வகைப் படைப்புக்களையும் தொகுத்து நோக்கும் போது இத்துறையில் இவற்றுட் சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவை ஆரம்பமுயற்சிகள் என்றே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. தத்தம் பிரதேசங்களை நாவலிலக்கியத்தில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஒன்றே இக்காலப் பிரதேச நாவலாசிரியர்கள் பலரையும் வழிநடத்தியுள்ளது. தத்தம் பிரதேசத்தில் தாம் பெற்ற அநுபவங்களையும் தாம் தொழில்புரியுமிடங்களில் அறிந்த தகவல்களையும் கண்டறிந்த நிகழ்ச்சிகளையும் மாந்தரின் மனப்பாங்குகளையும் அவ்வப்பிரதேசப் புவியியற் பின்னணியுடனும் பேச்கவழக் குடனும் கூறுவதுடன் மட்டும் இவர்கள் திருப்தியடைவ தாகத் தெரிகிறது. இவ்வகை நாவல்கள் ஆழமான சமூகப் பார்வையும், குறிப்பிட்ட மன்னுக்கே சிறப்பாகவுரிய பிரச்சினைகளையும் அவற்றுக்கான காரணிகளையும் அறிவு பூர்வமாக அணுகிப் பெற்ற தரவுகளினாடான உணர்வு பூர்வமான திட்டவட்டமான கதையம்சும் கொண்டமைய வேண்டுமென்பதைக் கவனத்திற் கொள்வது அவசியம்.

“ஆழ்ந்த நேரடி! அநுபவமின்றி அவசரப் போக்கிற போதிய பரிச்சிய மற்ற விஷயங்களைப் பலர் நாவலுக்குப் பொருளாகக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் பிரச்சினைகளைச் சரியான சமூக பொருளாதாரப் பகைப்புலத்தில் நோக்குதல் சாத்தியமில்லை. சித்திரிக்கப்புகும் வாழ்வில் ஆழ்ந்த அநுபவ ஈடுபாடு கொண்டு உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி பெற்றுலன்றி எழுத்தில் ஒளிபிறக்க வழியில்லை.”¹⁴

என சி.தில்லைநாதன் கூறியுள்ள கருத்து அவதானிக்கத்தக்கது

குமாச்சுரம் நாவலிலே அப்பிரதேச மரபுக் கதையொன்றையும் புவியியற் பின்னணியையும் மட்டும் காணமுடிகிறதே யன்றிப் பிரதேசநாவலுக்கு வேண்டிய சமூகப்பார்வையையோ கதையம்சத்தையோ காணபதற்கில்லை. புதிய தலைமுறைகள்,

போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் ஆகியவற்றில் அவ்வப்பிரதேசங்களின் சமயசம்பந்தமான சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் வாழ்க்கைமுறை பற்றிய விபரங்களும் மொழி நடையும் மண்வாசனையைத் தந்தாலும் கதையம்சத்தில் அவை நிறைவு பெறவில்லை. வாடைக்காற்று, யானை ஆகிய நாவல்களும் கதையம்சத்தில் நிறைவுபெறுத புலியியல் விவரணங்களாகவே அமைந்துவிடுகின்றன.

இவ்வகையில் சமுத்தின் பிரதேச நாவல்கள் என்ற சிறப்புக்குரியவகையிற் கதைப்பண்பு கொண்டமைந்தவை அ. பாலமுனேகரனின் நிலக்கிளி செங்கைஆழியானின் காப்பாறு ஆகிய இரண்டும் என்னாம். இவற்றுக்கு அடுத்த தரத்தில் அ. கயிலாசநாதனின் கடற்காற்று தாமரைச்செலவியின் கமைகள், எஸ்.ஸ்ரீ ஜோன்ராஜனின் போடியார் மாப்பிள்ளை ஞானரதனின் புதியூழி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கணேயாழி (1977 அக். — நவ.) இதழில் வெளிவந்த சு. ஸ்ரீதரனின் நிர்வாணம் என்ற குறுநாவல் ‘இருப்புவாத’ நோக்கில் எழுதப்பட்டது. தமிழ் நாவலிலக்கியத்துறையிலேயே தரமானதொரு புதுமுயற்சியாக இது அமைந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அ. பாலமுனேகரன், நிலக்கிளி, ஆகியர் முன்னுரை
2. ‘பிரதேசநாவல்கள்—யாழ்ப்பாணப் பிரதேச நாவல்கள்; தென்னாலியியல் ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, 1976. (திட்டச்செல்பிரதி) பக். I.
3. தலைமுறைகள், ‘நானும் என் தலைமுறைகளும்’, பக். 12-13.
4. இந்நாலில் 61-65ஆம் பக்கங்கள் பார்க்க.
5. துரை. மனோகரன், மு. கு. பக். 2.
6. நீண்டபயணம், ‘சில உண்மைகள்’ பக். III
6. (அ) சி.பாலச்சந்திரன், நிர்வாகி, வீரகேசரி புத்தக வெளியீட்டு இலாகா. 1977-3-31இல் இந்தாலாசிரியருக்கு எழுதிய கடிதத் தகவல், பக் 1.
- 7., “ ” “ ” பக். 2.

8. நிலக்கிளி, பக். 3.
9. 1973-8-4இல் யாழ் பொது நூலகக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற 'நிலக்கிளி' அறிமுகவிழாவில் ஆற்றிய உரையிலிருந்து.
- ஆதாரம் : ஸம்நாடு 1973-8-8
10. (அ) 'நிலமகளைத் தேடி' ... , (குறுநாவல், சிரித்திரன்,
1973 ஆக்டோபா)
- (ஆ) வல்லாறு, (சிறுக்கை, மல்லிகை-71, 1974 மார்ச்.)
- (இ) ஒரு சிராமத்துப் பாடசாலை, (சிறுக்கை, மல்லிகை 100,
1976 ஆகஸ்ட்)
- (ஈ) பேரம் (சிறுக்கை, மல்லிகை 106, 1977 பெப்ரவரி)
ஆகியவற்றிற் குறிப்பிட்ட சம்பவங்களும் பாத்திரங்களும் கருத்துக்களும் இந்நாவலில் இணைந்துள்ளன.
11. ஜில்லைர் செல்வராசன், ஆழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, பக். 10.
12. செ. யோகராசா 'எழுபதுகட்டுக்குப்பின் ஆழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்,' அலை 1, 1975. கார்த்திகை, பக். 7.
13. சி. தில்லைநாதன், 'ஆழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் ஒரு பொது மதிப்பீடு', தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டுமோ ஆய்வரங்குக் கட்டுரை (தட்டச்சப் பிரதி) பக். 7.
14. ஒடி

நிறைவுரை

1885ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த அசன்பேயுடைய கதை தொடக்கம் 1977ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த புதியூழி வரையிலான ஏறத்தாழ நானூற்றைம்பது நாவல்கள் அவை எழுந்த நோக்கத்துக்கும் அவற்றின் பண்புக்குமேற்பக் கால கட்டங்களாக வகுத்து நோக்கி அவற்றின் கதைப்பண்ணையொட்டிய விளக்கம் தந்து தரமானவற்றை மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சியும் இந்நாலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவற்றின் பாத்திரப் படைப்பு, மொழிநடை ஆகியவைபற்றி விரிவான ஆய்வுக்கு இடமுண்டு. இவ்வகை முயற்சிகள் முதக்கலைப் பட்ட ஆய்வுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.¹

தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் நாவலிக்கியப் பாப்புடன் தொடர்புடூத்தி நோக்கும்போது ஏறத்தாழக் கடந்த ஒரு நூற்றுண்டுக்கால் ஆழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே கடந்த பதினைந்தாண்டுகளில் வெளிவந்த நாவல்களிற் சில குறிப்பிட்டத்தக்க தரமுடையனவாகத் திகழ்கின்றன என்று நாம் பெருமைப்பட இடமுண்டு. தமிழின் தரமான ஐம்பது நாவல்களைத் தெரிவுசெய்தால் ஆழத்து நாவல்களான செ. கணேசலிங்கனின் நீண்டபயணம், செவ்வானம், சடங்கு, தறையும் தாரகையும், போர்க்கோலம், எஸ். பொன்னுத்துரையின் கடங்கு, யோ. பென்டிக்ற் பாலனின் சொந்தக்காரர்ன்?, அ. பாலமணேகரனின் நிலக்கிளி, க. அருள்கப்பிரமணியத்தின் அவர்களுக்குவயதுவந்துவிட்டது, செங்கைஆழியானின் காட்டாறு ஆகியன அவ்வரிசையில் இடம் பெறத்தக்க தரமான

படைப்புக்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தமிழ் நாவல் இலக்கியப் பரப்பைத் தொகுத்து நோக்கியவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களின் தரத்தை மதிப்பிடும் வகையில்,

“...சமுத்துத் தமிழ் நாவல்துறைச் சாதனைகளைப் பார்க்கும் போது நமக்கு அதிக நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. அருள் சுப்பிரமணியம், அ. பாலமஞேகரன் மற்றும் இவர்களுக்கு முன்னேடிகளாயிருந்த இளங்கிரன், தேவன், செங்கை ஆழியான், செ.கணேசலிங்கன், எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றவர்கள் நாவல் துறைக்கு ஆற்றியுள்ள பணியை அளவிட்டுப் பார்க்கும் போது தமிழ் நாவலின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஈழத்திலிருந்து கணிசமான பங்கு கிடைக்குமென்று தெரிகிறது.”²

எனத் தெரிவித்த கருத்து ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத் துறையினர் பெருமைப் படுவதற்குரிய தொன்றென்னாலாம். எனினும் தமிழின் தரமான நாவல்கள் எனத்தக்கடி. செல்வராஜின் தேநீர் நீல. பத்மநாபனின் தலைமுறைகள், பன்னிகொண்டபுரம், கு. சின்னப்பபாரதியின் தாகம், பொன் வீவனின் காரிசல், கி. ராஜநாராயணனின் கோபல்கிராமம், தி. ஜானகிராமனின் அம்மா வந்தாள். இந்திரா பார்த்த சாரதியின் சுதந்திரபூரி, ஜெயகாந்தனின் சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் போன்ற நாவல்கள் ஈழத்திற் படைக்கப் படவில்லை என்பதையும் நாம் மனதிற்கொள்ள வேண்டும். ஆழந்த சமூகப்பார்வையும் தொடர்ந்து ஈழத்துத்துறையில் மேற்கொள்ளும் முயற்சியும் உடையவர்களாக இருந்தால் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய படைப்புக்களைத் தருவது இயலாத காரியமல்ல.

�ழத்து நாவலாசிரியர்கள் சிலர் ஒருசில ஆரம்ப சூரத் தனங்களோடு நின்றுவிடுகிறார்கள். ஒரு சிலரைத் தவிர ஏளையோர் தொடர்ந்து நாவல் எழுதுவதில்லை. எஸ். பொன்னுத்துரை, யோ. பென்டிக்ற் பாலன் ஆகியோரின் நாவல்கள் எதுவும் கடந்த பத்தாண்டுக்காலத்தில் வெளிவரவில்லை. க. அருள்சுப்பிரமணியம், அ. பாலமுனோகரன் ஆகியோர் தங்கள் முதற்படைப்புகளிற் காட்டி

யுள்ள ஆற்றலை அடுத்துவந்த படைப்புக்களிற் புலப்படுத்த வில்லை. காட்டாறுவரை வளர்ந்துவந்த செங்கை ஆழியாளின் எழுத்தாற்றல் யானையிற் காணப்படவில்லை. புதியவர்களில் எஸ். பி. ஜோன்ராஜன், ராணரதன், தி.ஞானசேகரன், தாமரைச் செல்வி, ச. பூதீரான் முதலிய வர்களிடம் காணப்படும் எழுத்தாற்றல் தொடர்ந்து வளர்ந்தால் தரமான பல நாவல்களை எதிர்பார்க்கலாம்.

இறுக்கதைகள் எழுதிப்பெற்ற ஆற்றலுடன் தொடர்க்கதைகள் எழுத முன்வந்துள்ள நந்தினி சேவியர் (மேகங்கள்) திக்குவல்லை கமால் பொய்மைகள் நிலைப்பதிஸ்லை சாந்தன் (ஒட்டுமொ) ஆகியோரது சமூகப் பார்வையும் பணியும் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலுக்கு வளமான எதிர்காலத்தை நல்கும்என எதிர்பார்க்கலாம்.

�ழத்துத் தமிழ் நாவல் துறையிலே பெண்களின் பங்கு என்ற வகையிலே, செம்பொற்சோதிஸ்வரர் செல்லம் மாள், ச. இராசம்மாள் ஆகியோருக்குப் பின்னர் ஈழகேசரி யிற் காந்திமதி முதலியோரதும் அன்மைக் காலத்தில் யாழ்நங்கை, திருமதி ந. பாலேஸ்வரி, நயிமா ஏ. பஷீர் தாமரைச் செல்வி, செல்வி சிவம் பொன்னையா முதலியவர்களினதும் முயற்சிகளைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் தொமரைச் செல்வியின் சமூகப்பார்வையும் பணியும் பாராட்டத்தக்கன. ஈழத்துப் பெண் நாவலாசிரியர்கள் தமிழ் நாவலுக்கு ஆற்றக் கூடிய பணி தொடர்பாகத் திருமதி மனேனமணி சண்முகதால் தெரிவித்துள்ள கருத தொன்றினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

“இன்றைய ஈழத்துப் பெண் நாவலாசிரியர்கள், தொகையில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களது பங்களிப்பு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய இடத்தினைப் பெறவேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. இவங்கை போன்ற பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகச் சமூக அமைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற சிறிய நாடுகளில் அத்தகைய மாற்றங்களின் தன்மைகளையும் பண்புகளையும் அக்காலத்தில் எழுகின்ற நாவல் சித்திரித்துக் காட்டுவதும்

இலகுவானதாகும். எனினும் யதார்த்தப் பண்புகளைக் கொண்ட நாவல்களை உருவாக்கும் ஆசிரியைகளே இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்யமுடியும். இந்த ரீதியில் சமுத்தில் இன்றைய எழுத்தாளர்களாக விளங்கும் பெண்களில் படித்தவர்கள் முன் நின்று உழைக்க வேண்டும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப்பேசுகின்ற சமூகத்தினர் வாழுகின்ற சிறிய நாடாகிய இலங்கையின் சமூக அமைப்புக்களிலே குறிப்பாகப் பெண்களின் சமூக நிலையையும் மதிப்பினையும் தமிழ் நாவல்கள் பிரதிபலித்துக்காட்டமுனையலாம்”.³

சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களிற் கையாளப்பட்டு வந்த சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகச் சில. விடயங்களை அவுதானிப்பது அவசியம். சமூகக் குறைபாடான சாதி ஏற்றத்தாழ்வு தொடர்பாகவும் பொருளாதர ஏற்றத்தாழ்வு தொடர்பாக வும் குறிப்பிடத்தக்க நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத் தமிழ் மக்களின் திருமண உறவில் ‘சடங்குசம்பிரதாய’ங்கள் வசிக்கும் முக்கியத்துவமும் செ. கணேசலிங்களின் சடங்கு நாவலில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டது. ஆயின் இத்துறையிற் ‘சீதனம்’ வகிக்கும் முக்கியத்துவமும் அதனால் இளம் உள்ளங்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புக்களும் அண்மைக்கால சமுத்துத் தமிழ் நாவல் களுக்குப் பொருளாகவில்லை.

அன்றியும், சமுத்துத் தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினையான இனப் பிரச்சினை — சிங்கள பொத்த பெருந் தேசியவாதத்தால் தமிழ் மக்களின் அரசியல், குடியிருமை, மொழி, பிரதேசம் ஆகியவற்றுக்கு நிகழ்ந்து வரும் பாதிப்புக்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் — சமுத்துத் தமிழ் நாவலுக்குப் பொருளாகவில்லை. கடந்த நான்காண்டுக்கட்டு மேலாக இவ்விடயம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுவந்துள்ளது.⁴ நாவலில் மட்டுமன்றிக் கவிதை சிறுகதை ஆகியவற்றிலும் கூட இப் பிரச்சினை முக்கிய இடத்தைப் பெறவில்லை. இது தொடர்பாக அலை சஞ்சிகையினர் எழுப் பிய வினாவொன்றுக்கு சமுத்துத் திறனைய்வாளரினால் அளித்த விளக்கங்களை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது பொருந்தும்.

“தமிழர்களின் நியாயமான உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசினாலோ, எழுதினாலோ தமிழைப் பிற்பேச்குவாதிகள் என்று சிங்கள மக்கள் கருதிவிடுவார்கள் என்றும் அவர்களின் நல்லபிப்பிராயத்தைத் தாங்கள் இழந்து விடுவார்கள் என்றும், நமது ‘முற்போக்கு’ வாதிகள் நினைக்கின்றனர். இந்தக் கோழைத்தனத்திலிருந்தும் மனச் சிக்கவிருந்தும் என்று, விடுதலைபெறுகிறார்களோ அன்றதான் இவர்களுக்கு விமோசனம் உண்டு.”⁵

என்றும்

“தமிழர் பிரச்சினையின் சமுதாய அடிப்படையை நமது எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது இதற்கான காரணமாக இருக்கலாம். பிழையான அரசியல் தலைமையும் பிற்பொரு காரணமாக இருக்கலாம். தமிழர் பிரச்சினையின் காரணங்கள் புரிந்து கொள்ளப்படாவிட்டாலும் கூட ஸ்தாபன மயமாக்கப்பட்டுள்ள சிங்கள இனவாதம், தமிழ் பேசும் மக்களின் அன்றூடப் பொதுவாழ்வில் எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பது பற்றிய உண்மை பூர்வமான சித்திரங்கள் கூட நமது இலக்கியத்தில் பொதுவாக இல்லை என்பது சிந்தனைக் குரியது.”⁶

என்றும் தமிழ்மக்களின் இனப்பிரச்சினையின் நியாழுர்வமான அடிப்படை இவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காரணங் காட்டுவதிற் கருத்து மாறுபாடு இருந்தாலும் இப் பிரச்சினையும் சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பொருளாக வேண்டும் என்பதில் இருவேறுபட்ட கருத்திற்கு இடமில்லை.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வெளியீட்டுக்கான பிரசரக்களம் தொடர்பாகவும் சில கருத்துக்களை கூறவேண்டியது அவசியமாகிறது. கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக வீரகேசரி அவசியமாகிறது. கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக வீரகேசரி புத்தக வெளியீட்டுத்துறை ஒன்றே வலிமிக்கதொரு பிரசரக்களமாக இயங்கவிருக்கிறது. இதன் பிரசரப் பணி பற்றியும் அதில் வர்த்தக நோக்கு வகிக்கும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் இலக்கியக்காரரிடையிற் கருத்துவேறுபாடு உண்டு. வீரகேசரிப் பிரசரமாகத் தங்கள் படைப்புக்களைப் பெறவிடுவர்கள் அதன் இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

“இந்த நாவல், இன்று உங்கள் கரங்களில் இருக்கின்றதென்றால், இதன் முழுப் பெருமையும் வீரகேசரிப் பிரசராலயத்துக்கும், அதன் நிருவாகி. திரு. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்குந்தான் உரியதாகும். இவர்களுக்கு என்றும் நான் மிகுந்த நன்றியடையவனுவேன்”⁷

எனவும்

“சமுத்தின் நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் வீரகேசரி புத்தக வெளியீடு சாதித்து வருபவை மறைக்கமுடியாத சாதனைகளாகும்.”⁸

எனவும் இப்பாராட்டுக்கள் அமைகின்றன. இலக்கியத்திற்னுய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கும் பொழுது,

“‘எழுத்தாளன் தானே’ வெளியிட்ட நூல்களில், தான் எதைச் சொல்ல விரும்பினாலே அதை அவனுற சொல்ல முடிந்தது. ஆனால் இன்றே வீரகேசரிஸ்தாபனம் விரும்பியதையே எழுதிக்கொடுக்க நேர்வதோடு அதைத் தான் விரும்பியவாறு மாற்றவும், வெட்டிக் கொத்தித் திருத்திக் கொள்ளவும் வீரகேசரி ஸ்தாபனம் உரிமையுடையதாக இருக்கிறது. இங்கேதான் எழுத்தாளர்கள் கவனமாக இருக்கவேண்டும். எழுத்தாளன் தான் விரும்பியதைச் சொல்ல இயலாமல், ஒரு ஸ்தாபனம் தான் விரும்பியதைச் சொல்ல எழுத்தாளனைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. புதிய எழுத்தாளர்களனும் பழைய எழுத்தாளர்களனும் கூத்துவத்தை இவை பழுதாக்குகின்றன.”⁹

எனக்குடிக் காட்டுகிறுர்கள்.

சமுத்து நாவலாசிரியர்கள் தத்தமது படைப்புக்களை வெளியிடுவதற்குப் பிரசரக் களத்தை நம்பியிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலையினையும் அதேவேளை தமது படைப்பாற்றலை வர்த்தக நோக்கிற்குப் பலியாக்கக் கூடாது என்ற தற்காப்புணர்வையும் இக்கூற்றுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

பிரசரக் களத்தின்பணி என்ற வகையிற் கடந்த ஆறுஞ்சுக்காலத்திலே தெளிவத்தை ஜோசப், அ. பாலமுனேகரன், எஸ். ஸ்ரீ. ஜோன்ராஜன். வை. அஹமத், ஞானரதன், தி. ஞானசேகரன், தாமரைச் செல்வி கே. ஆர். டேவிட் தென்னியான் முதலிய பல்வேறு பிரதேச எழுத்தாளர்களையும் நாவலுலகுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தது வீரகேசரிப் பிரசரக்களம் என்பதனையும் தரமான நாவல்களிலொன்று காட்டாறு நாவல் வீரகேசரி நாவல் போட்டிக்காக எழுதப் பட்ட தென்பதையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மேலும் அண்மையில் அந்திருவனம் அறிவித்துள்ள ‘பிரதேச நாவல் போட்டி’¹⁰ பல புதிய நாவலாசிரியர்களை அறிமுகம் செய்வதாக அமையும் என்றும் எழுத்துலகிலிருந்து தற்காலிகமாக விடைபெற்ற பலரை மீண்டும் எழுதச்செய்யும் எனவும் எதிர்பார்க்கலாம்.

இவ்வகையில் தனியொரு நிறுவனமான வீரகேசரிப் பிரசரக்களம் மட்டுமின்றி விற்பனைவசதியுள்ள பிறபத்திரிகை நிறுவனங்களான தினகரன், சுதந்திரன், தினபதி ஆகியனவும் நூற்பிரசரத்துறையில் ஈடுபட்டு நாவலிலக்கியப் பணிபுரிய முன்வந்தால் சமுத்துத் தமிழ் நாவலுக்கு ஒளிமியமான எதிர்காலம் உண்டு எனத் திடமாகக் கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழிப்பாண வளாகத் தமிழ்த் துறையிலே ‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களிற் கடைத் தலைவன் பாத்திரப்படைப்பு’ என்றும் தலைப்பிலே துரை மனோகரனும் ‘சமுத்துத் தமிழ்ப் புனைத்தகவில் மொழி. என்ற தலைப்பில் சி.வன்னியகுலமும் முது கலைப் பட்டத்திற்காக ஆய்வு நிகழ்த்தி வருகின்றனர்.
2. பெ. கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி) சோ. சிவபாதசந்தரம், தமிழ் நாவல், நூற்று வரலாறும் வளர்ச்சியும். பக். 272
3. ‘பெண்களும் தமிழ்நாவலும்’, சிந்தனை, தொகுதி 1. இதழ் 3 & 4 1976 புரட்டாதி, மார்க்கி, பக். 22

4. 1974 - 08 - 04 இல் கண்டியில் 'நந்தி' தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழியற் கழகச் செய்திகளில் இந்நாலாசிரியரால் இக்கருத்து எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. 1974சித்திரை - ஆணி 'பூரணி' சஞ்சிகையின் 23-ம் பக்கத்தில் 'ஏன்?' என்றலைப்பில் இடம் பெற்ற குறிப்பில் இக்கருத்துக் கூட்டிக் காட்டப்பட்டது.
5. மு. பொன்னம்பலம், 'முப்பரிமாணம்', 'அலை' 7, 1977 நத. மாசி பக். 181
6. எம். ஏ. ரூபமாண் ஷி
7. தென்யான், விடுவைநோக்கி ஆசிரியர் முன்னுரை
8. செங்கைஆழியான், காட்டாறு, ஆசிரியர் முன்னுரை
9. விரகேசரி 50-வது பிரசர விழாவில் கா. சிவத்தம்பி தெரிவித்த இக்கருத்தை 'இனமயவன்' 'அலை' 8, 1977 பங்குளி-சித்திரை இதழின் 210 - 11 ஆம் பக்கங்களிற் பிரசரித்துள்ளார்
10. விரகேசரி, 1977 - 4 - 16, 17-ம் திகதி இதழிகளில் உள்ள விளம்பரம்

பின்னினைப்பு - 1

சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்

'1885—1978' காலப் பகுதியில் ஏற்றதாழ 450 நாவல்கள் சமுத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாக நூலக வெளியீடாக இந் நூலாசிரியர் வெளியிட்ட சமுத்துத் தமிழ் நாவல் - நூல் விபரப்பட்டியல் 1885—1976என்ற நூலில் அக்காலப் பகுதியின் 407 நாவல்கள் தொடர்பான விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு நூலிற் கையாளப்பட்ட நாவல்களின் விபரங்கள் மட்டுமே இப் பின்னினைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. முழுமையான விபரம் அறிவதற்கு மேற்கூறிப்பிட்ட நூல் விபரப் பட்டியலைத் துணைக் கொள்ளவும்.

அகஸ்தியர், எஸ்.

இருளினுஞ்ஜோ, யாழ்ப்பாணம்: அன்பு வெளியீடு, 1968 124 ப. (மூன்று குறு நாவல்கள்)

திருமணத்துக்காக ஒரு பெண் காத் திருக்கிருள், கொழும்பு. மாணிக்கப் பிரசரம், 1976. 162 ப. செய்தி பத்திரிகைத் தொடர் 1972)

அப்பாஸ், எம். ஏ.

இவௌப்பார் கொழும்பு: சுதந்திரன் அச்சகம் 1953 82 பக்.

கள்ளத்தோணி. ஷி : நாஷனல் நியூஸ் ஏஜன்ஸிஸ், 1953; 161 ப.

சிங்களத்திலீன் மரம் ஷி 1956, 136 பேரே இரத்தம் ?

சி. ஐ. டி. சிற்றம்பலம் ?

மூன்று பிரதேசங்கள் ?

யக்கடையாவின் வர்மம் ?

அரியரத்தினம், இராஜ. (தமிழாக்கியவர்)

தங்கப் பூச்சி, ஆங்கில மூலம்: ஜே. வி.
எதிர்வீரசிங்கம், ஈழகேசரி பத்திரிகைத்
தொடர் 1948-02-01 — 08-29

அருள்சுப்பிரமணியம், க. அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது,
மட்டக்களப்பு : மலர் வெளியீடு, 1973
13, 206 ப.

நான் கெடமாட்டேன், கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு 1976, 167 ப.

அக்கறைகள் பச்சையில்லை, ஷட். 1977
303 ப.

அருள் செல்வநாயகம் பாக்குரல். சென்னை : கலைமகள்
காரியாலயம், 1963, 124 ப.

மர்மமாளிகை, கொழும்பு: வீரகேசரி
வெளியீடு, 1973, 243 ப.

வாழ்முனை வாழ்வு வீரகேசரி
பத்திரிகைத் தொடர் 1962-10-20...?

அன்னலட்சுமி இராசதுரை (புனீபெயர் : யாழ் நங்கை)
விழிச்சூடர், சன்னகம்: தமிழருவிப்பதிப்
பகம், 1970. 122 ப. (இரண்டு குறு
நாவல்கள்)

உள்ளத்தின் கதவுகள், கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு, 1975. 161 ப.
(மித்திரன் பத்திரிகைத் தொடர்)

அஹ்மத், வை. புதிய தலைமுறைகள், கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு, 1976. 129 ப.

ஆசீர்வாதம், எஸ் (பதிப்பாசிரியர்)

பாவசங்கிரத்தன இரகசியப்பலி, 2-ம்
பதிப்பு யாழ்ப்பாணம் : சென் ஜோசப்
கத்தோலிக்க அச்சகம் 1928, 242 ப.

ஆனந்தன், கே. எஸ். உறவும் பிரிவும், இன்னுவில் : தமிழ்
மன்ற வெளியீடு, 1964, 60 ப.

தீக்குள் விரலை வைத்தான், கொழும்பு:
வீரகேசரி வெளியீடு, 1972, 187 ப.

மர்மப்பெண், கொழும்பு: ஜன
மித்திரன் வெளியீடு, 1974, 126 ப.
காப்பக் கிருகம், கொழும்பு: மாணிக்கப்
பிரசரம், 1974, 172 ப.

காசித் தூப், கொழும்பு : வீரகேசரி,
வெளியீடு, 1974, 138 ப.

சொர்க்கமும் நரகமும், மாணிக்கம்
தொடர் 1973 ஆடி 1975 மாசி

கனலும் புனலும் ஷட் 1975 சித்திரை...?
சாத்தான் வேதம் ஒதுக்கிறது, சுடர்
1976 ஆடி ...?

இடைக்காடர்

சித்தகுமாரன் 2 பாகங்கள் யாழ்.
நாவலர் அச்சக்கூடம், 1925 209 ப.

நீலகண்டன் ஓர் சாதி வேளாளன், ஷட்
1925, 192 ப.

இந்து மகேஷ் (புனீபெயர்) (எஸ். மகேஸ்வரன்)

ஒரு விலைமகளைக் காதலித்தேன்
கொழும்பு: வீரகேசரி வெளியீடு, 1974.
134 ப.

நன்றிக்கடன், ஷட். 1975. 158 ப.

இங்கேயும் மனிதர்கள், ஷட் 1977. 164 ப.
மௌனராகங்கள், மாணிக்கம் தொடர்
1978.

இராசம்மாள், சு.

சரஸ்வதி அல்லது காணுமற்போன
பெண்மனி, கொழும்பு: திருமதி எஸ்.
செல்லம்மாள். 1929, 162 ப.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

இராசரத்தினம், க.

தேவி திலகவதி அல்லது குப்பையிற் குண்முனி, சமூகேஸரிப் பத்திரிகைத் தொடர் 1936-07-05 — 1937-05-02

இராசரத்தினம், வ. அ. கொழுகோம்பு, சன்னகம்: வட இலங்கைத் தமிழ் நூற் பதிப்பகம் 1959, viii, 336 ப. (சமூகேஸரிப், பத்திரிகைத் தொடர் 1955-07-17 — 1956-06-24)
கிரென்சுப் பறவைகள், கொழும்பு: வீரகேஸரிப் வெளியீடு, 1975. 167 ப.

இராசையா, வரணீயூர், எ. சி.

பவாகாந்தன் அல்லது கேஸரிலீஜயம் (1,2)
சன்னகம் : தனலக்குமி புத்தகசாலை, 1932, 1940 (சமூகேஸரிப் பத்திரிகைத் தொடர் 1932)
அருணேதயம் அல்லது சிம்மக்கொடி.
மே. 1936. (மே தொடர். 1933)

லங்கையர்கோன், (புனைபெயர்) ந. சிவஞானசுந்தரம், (தமிழாக்கியவர்.)

முதற்காதல், ருஷ்யமூலம் : ஜவன் தூர்க்கேனல், சென்னை : கலைமகள் காரியாலயம் 1942, 82 ப. 2-ம் பதி.
மே. 1955

சுபைக் ஆர்டன், ஆங்கில மூலம்: லோர்ட் அல்பிரட் ரெனிஸன், சமூகேஸரிப் பத்திரிகைத் தொடர் 1939 - 06 - 18 — 09 - 07.

வெறும் கனவுதான், ஆங்கிலமூலம் : தாமஸ்ஹார்டி. மே தொடர் 1939 - 07 - 23 — 08 - 20.

கிளாருமிலிச், ருஷ்யமூலம் : ஜவன் தூர்க்கேனல், மே 1940 - 12 - 22 — 1941 - 03 - 23

பின்னினைப்பு - 1

இளங்கிரன், (புனைபெயர்) சுபைர்.

தென்றலும் புயலும், சென்னை : நவபாரத் பிரசராலயம்; 1956 : 183 ப. (ஆனந்தன் பத்திரிகைத் தொடர் 1955)

நீதியே நீ கேள்!, சென்னை : பாரி நிலையம், 1962. 472 ப. தினகரன் தொடர்—1959

சொர்க்கம் எங்கே?, தினகரன் தொடர், 1955.

புயல் அடங்குமா? மே 1956

மனிதர்கள், மே. 1956

மண்ணில் விளைந்தவர்கள், தமிழன் பத்திரிகைத் தொடர், 1960.

இங்கிருந்து எங்கே?, தினகரன் பத்திரிகைத் தொடர், 1961.

காலம் மாறுகிறது, மே. 194.

அவனுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும், வீரகேஸரி பத்திரிகைத் தொடர் 1972.

அன்னை அழைத்தாள், சிரித்திரன், சஞ்சிகைத் தொடர், 1976 —

இன்னசித்தம்பி எஸ். (தமிழல் அல்லது தமிழாக்க ஆசிரியர்) ஊசோன் பாலந்தை கதை யாழிப் பாணம் : எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை., 1891, 96 ப. 2-ம் பதி. 1924.

உதயனன் (புனைபெயர்) எஸ். ரி. சிவலிங்கம்.

பொன்னுண மலர்ஸ்லவோ?, கொழும்பு: வீரகேஸரி வெளியீடு., 1975. 220 ப.

அந்தரங்க கீதம், மே. 1976. 119 ப.

உவைஸ், ம. மு. (தமிழாக்கியவர்.)

கிராமப் பிறழ்வு, சிங்களமூலம் : மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க. கொழும்பு : ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலம், 1964. XII, 238 ப.

ஏரம்பழுதவி; வே. (தமுவலாக்க ஆசிரியர்.)

அரங்க நாயகி, ஆங்கிலமூலம் : சேர் வால்டர் ஸ்கோட், மட்டக்களப்பு : வங்கா வர்த்தமானி அச்சியந்திர சாலை, 1934. XV, 346 ப.

கசின் (புனைபெயர்) க. சிவகுருநாதன்

சுட்டோகம், ஸ்ரீகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1949-08-21—12-04.

மனியோசை ஷட். 1950-01-01—01-29
இதய ஊற்று, ஷட். 1951-01-21
—06-24.

நூலும் நூற்கயிறும், ஷட். 1952-02-12
—03-09

குமாரி இரஞ்சிதம், ஷட். 1952-09-21
—1953-02-15.

இராசாமனியும் சகோதரிகளும், ஷட்.
1953-07-15—08-02

ஓரு சொட்டுக் கண்ணர், ஷட்.
1953-10-25—11-08.

காதல் வலை, ஷட். 1954-07-04
—08-29.

பச்சைக்கிளி, ஷட். 1957-08-04-09-22.

கற்பகம், ஷட். ?

சொந்தக் கால், ஷட் ?

கணபதிப்பிள்ளை, க. (தமுவலாக்க ஆசிரியர்.)

ஸ்ரீஞ்சோலை, ஜேர்மனிய மூலம் : தியோடர்ச்சதாம். கொழும்பு : க. கணபதிப்பிள்ளை. 1953. 80 ப. வாழ்க்கையின் வினேதங்கள் கொழும்பு : க. கணபதிப்பிள்ளை 1954, 114ப.

கணேசலிங்கன், செ. (அபஸையின் கடிதம் (தமிழாக்கம்)

ஆங்கிலமூலம் : ஸ்ரீபன் சௌக். சென்னை : பாரிந்தையம், 1965. 76ப. நீண்டபயணம் சென்னை : பாரிந்தையம், 1965. 227 ப.

சபங்கு ஷட். 1966, 256 ப.

செவ்வானம் ஷட். 1967, 259 ப.

துரையும் தாரகையும் ஷட். 1968, 298ப.

போர்க்கோலம் ஷட். 1969, 244.ப.

மண்ணும் மக்களும் ஷட் 1970, 175.ப.

கணேஷ், கே. தமிழாக்கியவர்.

தீண்டாதான், பஞ்சாபிமூலம் மூலக் ராஜ் ஆனந்த, காரைக்குடி புதுமைப் பதிப்பகம். 1947. 208 ப.

கதிர்காமநாதன், செ. நான் சாகமாட்டேன், உருதுமூலம் : தமிழாக்கியவர் கிருஷ்ண சந்தர், கொழும்பு : ஸ்ரீகேசரி வெளியீடு 1972. 113 ப. (ஸ்ரீகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1970)

கந்தசாமி, அ. ந.

தமிழாக்கியவர் நாநா, பிரெஞ்சுமூலம், எமிலிஜோலா. சுதந்திரன் பத்திரிகைத் தொடர், 1951-10-21...?

கமால், திக்குவல்லை

பொய்மைகள் நிலைப்பதில்லை, தினகருள் பத்திரிகைத் தொடர் 1977.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

கயிலாசநாதன், வெ. அ.

கடற்காற்று, கொழும்பு : உதயம்
புத்தகநிலையம் 1972, 82 ப. (சமுநாடு
பத்திரிகைத் தொடர் ...?)

கவிதா (புனீபெயர்) செஸ்வி இந்திராதேவி சுப்பிரமணியம்,
கனவுகள் வாழ்க்கை, கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு, 1976 147 ப.

சாந்திமதி சாந்தா, சமுகேசரி பத்திரிகைத் தொடர்
1948-12-05 — 19.

குமாரவேந்பிள்ளை பொன்.
உத்தம மனைவி, ஷ. 1935-07-07—
09-08

கோவிலம் சுப்பையா (திருமதி)
தூரத்துப் பச்சை, சென்னை : தமிழ்ப்
புத்தகாலையம் 1964. 328 ப.
மறுபிரசரம் : வீரகேசரி வெளியீடு.
1973, 296 பக்.

சச்சிதானந்தன், சு. அன்னபூரணி, ஷ. 1942-07-12—12-20

சம்பந்தன், க. தி. பாசம், ஷ. 1947-01-26 — 09-14

சரவணமுத்து. சுவாமி கமலாவதி, 1904 ...?

சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தி. த.
மோகங்கி சென்னை : பி. ராமசாமி
முதலி, இந்துஸ்தானியன் அச்சக்கூடம்,
1895, 384 ப.

சொக்கநாத நாயக்கர (மோகங்கி
சுருக்கம்) சென்னை ஆதி அண்ட
கம்பெனி, 1919

சரோஜினிதேவி, அருணசலம் (திருமதி) (தமிழாக்கியவர் :)
இலையிரியாத தோழர், சிங்களமூலம் :
டி. பி. இலங்கரதன், கொழும்பு லேக்
ஹவுஸ் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் விமிட
டெட். 1978

பின்னினைப்பு - 1

சாந்தன் ‘ஓட்டுமா’, தினகரன் பத்திரிகைத்
தொடர் 1976-01-25 — 06-20

சிக்கன ராஜை, தொ. தாயகம் (குறுநாவல்), நூரணை : குறிஞ்
சிப் பண்ணை, 1969. 71 ப.

சித்திலெவ்வை, முகம்மது காசிம்.
அசன்பேயுடைய கதை, கொழும்பு :
முஸ்லிம் நேசன் அச்சகம், 1885. புதிய
பதிப்பு திருச்சிராப்பள்ளி : இல்லா
மியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம்
1974. 129 ப.

சிவகுமாரன், கே. எஸ். ஒரே ஒரு தெய்வம், குரும்பசிட்டி : சன்
மார்க்கஷனை, சன்மார்க்க இளைஞர்
சங்கம், 1973, 33 ப.

சிவம் பொன்னையா. (செல்வி)
நிலமாளிகை, கொழும்பு மாணிக்கப்
பிரசரம் 1974, 68 ப.

சிவராமலிங்கபிள்ளை, வண்ணை மா.
பூங்காவனம் 1. யாழ்ப்பாணம் சோதிட
விலாச புத்தகசாலை, 1930. 421 பக்.
தொடர் ... ?

சிற்பி (புனீபெயர்) சி. சரவணபவன்
உனக்காகக் கண்ணே! யாழ்ப்பாணம்
முத்துச்சுடர் வெளியீடு. 1973. 161ப.
(கலைச்செல்வி சஞ்சிகைத் தொடர்
1959)

சின்னத்தம்பி, வ. மு. வீராம்பான் அல்லது விபரீத மங்கை,
யாழ்ப்பாணம் : பூர்வை அச்சகம்,
1930 126 ப.

சின்னப்பிள்ளை, சி. வெ. வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க
ஜெயம், சென்னை : மினர்வா அச்சகம்
1905, 391 ப.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்ஷ்யம்

உதிரபாசம் அல்லது இரத்தினபவனி, வண்ணூர்பண்ணை : ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சியந்திரசாலை, 1915, 168 ப. விஜயசௌலம் ஷி. 1916, 240 ப.

சுதந்திரராஜா, சி. மழைக்குறி யாழ்ப்பாணம் ஆர். எஸ். அச்சகம். 1975, 142 ப.

சுப்பிரமணியம், எஸ். கே. நீலாகாஷி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு, மதுரை : அஷ்டலக்ஷ்மி பிரஸ். 1923, 142 ப.

ச. வே. (புனைபெயர்) ச. வேலுப்பிள்ளை மன நியல், சமூகேஸி பத்திரிகைத் தொடர்) 1948-11-28 — 12-12.

செங்கைஆழியான் (புனைபெயர்) க. குணராஜா நந்திக் கடல் யாழ்ப்பாணம் : யாழ் இலக்கிய வட்டம் 1969, X, 123 ப. ஆச்சி பயணம் போகிறுள், ஷி. 1969, 96 ப.

சித்திரா பெளர்ணமி, யாழ்ப்பாணம். சிரித்திரன் பத்திரிகைப் பிரசுரம் 1972, 39 பக்.

முற்றத்து ஒற்றைப்பனை, ஷி 1972, 39 ப. வாடைக்காற்று, கொழும்பு : வீரகேஸி வெளியீடு 1973,

பிரளையம், ஷி 1975, 109 பக். (மயான பூமி என்ற தலைப்பில் சிரித்திரன் சஞ்சிகைத் தொடர் 1971)

கொத்தியின் காதல், கொழும்பு : மாணிக்கப்பிரசுரம், 1975, 104 பக். இரவின் முடிவு, கொழும்பு : வீரகேஸி வெளியீடு, 1976, 158 ப.

பின்னினைப்பு - I

185

(போராடப்பிறந்தவர்கள் என்றதலைப் பில் சமூஹ பத்திரிகைத் தொடர், 1971 — '72)

காட்டாறு, கொழும்பு: வீரகேஸி வெளியீடு, 1977. 243 ப.

யானை, யாழ்ப்பாணம் : வரதர் வெளியீடு. 1978 83ப.

செந்திநாதன், கனக. (பதிப்பாசிரியர்)

மத்தாப்பு, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை. 1962. 80 ப. (ஜவர் இனைந் தெழுதிய குறுநாவல், வீரகேஸி பத்திரிகைத் தொடர்)

விதியின்கை, கொழும்பு : வீரகேஸி வெளியீடு. 1977 102, பக். (உபகுப்தன் என்ற புனைபெயரில் சமூகேஸி பத்திரிகைத் தொடர் 1953-07-05 — 11-01)

வெறும்பானை, (பரதன் என்ற புனைபெயரில் சமூகேஸி பத்திரிகைத் தொடர் 1956-07-24 — 1957-01-13)

செல்லப்பா, முத்ததம்பி.

ஈந்தரவுதனு அல்லது இன்பக் காதலர், (1,2.) சங்கானை: சச்சிதானந்தா பிரஸ், 1938 . 182 ப.

சென்லம்மாள், செம்பொற்சோதிஸ்வரர்.

இராசதுரை, யாழ்ப்பாணம் : நாவலர் அச்சுக் கூடம். 1924. 92 ப.

செல்வநாயகம், எம். ஏ. செல்வி சுரோஜா அல்லது தீண்டா மைக்குச் சுவக்கடி.

செவிவராசகோபால், யாரிந்த வேடர்? கணவாஞ்சிக்குடி : க. தா. ஜீவா பதிப்பகம், 1965. XXIV , 88 ப.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

சொக்கன் (புனீபெயர்), க. சொக்கலிங்கம்.
மலர்ப்பலி (ஸ்ரீகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1949-01-09 — 03-27)

செல்லும் வழி இருட்டு, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு, 1973, 167 ப. (தினகரன் பத்திரிகைத் தொடர் 1961.)

சூதா, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு. 1974. (விவேகி தொடர். 1963).

சோனுசலம், (தமிழாக்கியவர்.)

மனவிகாரம், ஜெர்மனிய மூலம் : தோமஸ்மான். 1945-08-05—12-09.

ஞானசேரன், தி. புதிய சுவடுகள், கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு, 1977, 219 ப.

ஞானரதன் (புனீபெயர்), ஸவ. சக்தி தானந்தசிவம்.
ஊமை உள்ளங்கள், ஷி, 1976, 139 ப.
புதிய்யுமி, ஷி, 1977 167 ப.

டானியல், கே. பஞ்சமர், யாழ்ப்பாணம் : தாரகை வெளியீடு 1972 175 ப.

போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர், கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு 1975. 120 ப.

டேவிட், கே. ஆர். வரலாறு அவைக் தோற்றுவிட்டது, ஷி, 1976, 148ப.

தம்பிருத்துப்பிள்ளை, எஸ். சம்சோன் கதை, 2ஆம் பதி. அச்சுவேலி : ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலை, 1911, சுந்தரன் செய்த தந்திரம், ஷி 1918, 72 ப.

அழகவல்லி, ஷி, 1926.

தாமரைச் செல்வி, (புனீபெயர்) (திருமதி ரத்தேவிகந்தசாமி)
சுமைகள், கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு, 1977, 344 ப.

பின்னணிப்பு - 1

தாமோதரம்பிள்ளை, சி. வே.

காந்தமலர் அல்லது கற்பின்மாட்சி, யாழ்ப்பாணம் : சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை. 1936, 262 ப.

திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, ம. வே.

காசிநாதன் நேசமலர் யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை. 1929. (இந்துசாதனம் பத்திரிகைத் தொடர் 1924.)

கோபால் நேசரத்தினம் ஷி, 1927. 128 ப. 2ஆம் பதி. 1948, 128 ப.

(இந்துசாதனம் தொடர். 1926—27)

துரைரத்தினம் நேசமணி ஷி, 1931. 80 ப. (இந்து சாதனம் பத்திரிகைத் தொடர் 1927-28)

தெணியான் (புனீபெயர்), கே. நடேசன்.

விடிவை நோக்கி... கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு, 1973. 116 ப.

தேவன் (புனீபெயர்) இ. மகாதேவா, தழுவலாக்க ஆசிரியர், மனிபஸ்லவம், ஆங்கில மூலம் : ரொபேட் ஹரயில் மவன்கள், திரு வனந்தபுரம் : சுதார்சன் வெளியீடு, 1949. 2ஆம் பதிப்பு யாழ்ப்பாணம் : ஸ்ரீலங்காபுத்தகசாலை, 1957. 159 ப.

வாடிய மலர்கள், யாழ்ப்பாணம் : சண்முகநாதன் புத்தகசாலை. 1949

கேட்டதும் நடந்ததும், ஷி, 1956. 302 ப. (ஸ்ரீகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1954-09-12 — 1955-06-26)

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்ஷியம்

அவன் கற்றவாளி, யாழ்ப்பாணம் :
ச. கிருஷ்ணசாமி. 1968, 63 ப.

தேவதாஸ், தமிழ்ஜியர், நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம், சிங்களமூலம் :
தமிழாக்கியவர். கருணாசேன ஜயலத், கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு, 1976, 289 ப.

நடராசன், குடமியனுரார். அ.

யார் அனுதை? சாவகச்சேரி : ஜூயா
அச்சகம், 1974, 47 ப.

நடராசா, செ. தெல்வியூர், (புனைபெயர் சடலையாடி)
காலேஜ் காதல், யாழ்ப்பாணம் :
இளைஞன் பதிப்பகம்; 1951.

நந்தி (புனைபெயர்), செ. சிவஞானசுந்தரம்.

மலைக்கொழுந்து, யாழ்ப்பாணம் :
ஆசிர்வாதம் அச்சகம், 1964. 246 ப.
(தினகரன் பத்திரிகைத் தொடர் 1962.)

தங்கச்சியம்மா, கொழும்பு : வீரகேசரி
வெளியீடு, 1977 160. ப. (தினகரன்
பத்திரிகைத் தொடர் 1975.)

நந்தினி சேவியர். மேகங்கள், (சமுதாடு பத்திரிகைத்
தொடர் 1973-11-04...?)

நயிமா, ஏ. பஷ்டர், (நயிமாசித்திக்).

வாழ்க்கைப் பயணம், கொழும்பு :
வீரகேசரி வெளியீடு. 1974. 129 ப.

நவசோதி, க. ஓடிப்போனவன், ? 1968. 2ஆம் பதிப்பு
கொழும்பு : குங்குமம் பிரசரம்.
1972. 68 ப.

பின்னினைப்பு - I

நாகலிங்கம், அ.

சாம்பசிவஞானமிர்தம், அல்லது நன்
னெறிக் களஞ்சியம், கோலாலம்பூர் :
எம். வாசர் அண்ட சன்ஸ், 1927.
343. ப.

நித்தியகிர்த்தி, எ. ரி. மீட்டாத வீணை, பருத்தித்துறை :
கமலா வெளியீடு, 1974, 166 ப.

நெல்லையா எச்.

காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமணக்குச்
சாவுமணி ...? 1937
சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்தியர்
நட்பு கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு.
1940.

நேசன், ஜி. (ஜி. நேசமணி), புனைபெயர் : ஷர்மினா.
ஜினை, கொழும்பு : ஐனமித்திரன்
வெளியீடு, 1973, 132 ப.

அன்பே என் ஆருயிரே, ஷி 1973.
215 ப.

பட்னி, ஷி, 1974, 249 ப. (மித்திரன்
பத்திரிகைத் தொடர்)

ஜமேலா, ஷி, 1975, 223 ப.

கறுப்புராஜா, ஷி 1975. 247 ப. (ஷி)
அலிமாராணி, ஷி, 1975, 193 ப.

குஜராத்மோகினி, ஷி, 1976, 254 ப.
மரமமங்கை நார்தேவி ஷி 1977, 280 ப.

பாலைவனத்து ரோஜா ஷி 1977, 228ப.

சாத்தானின் ஊழியர்கள், ஷி, 1977,
128 ப.

பத்மநாதன், பொ.

புயலுக்குப்பிள், கொழும்பு : வீரகேசரி
வெளியீடு 1973, 147 ப.

யாத்திரை, ஷி, 1976, 136 ப.

ஸமத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

பாலமனோகரன், அ. நிலக்கினி, மெடி, 1973, 150 ப.
குமாரபுரம் மெடி, 1975, 131 ப.
கணவுகள் கலைந்தபோது, மெடி 1977.
141 ப.

பாலன். யோ. பெனடிட்டு
துட்டி, கொழும்பு : எழுத்தாளர்
கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் 1963, 88 ப.
சொந்தக்காரன், சென்னை : பாரிதிலை
யம், 1968, 207 ப.

பாலேஸ்வரி, (திருமதி) பா. நல்லரெத்தினசிங்கன்)
சுர் விளக்கு, திருகோணமலை : தமிழ்
எழுத்தாளர் சங்கம் 1966, 154 ப.
(வீரகேசரி பத்திரிகைத் தொடர், 1965)
பூஜைக்குவந்த மலர், கொழும்பு : வீர
கேசரி வெளியீடு 1972, 159 ப.
உறவுக்கப்பாஸ், மெடி, 1975, 195 ப.

புரட்சிப்பாலன் (புனைபெயர்), கே. சண்முகபாலன்
உழையாள் புரத்து உமா, மெடி, 1976
209 ப.

பொன்னுத்துரை, எஸ். தி, சென்னை : சரஸ்வ வெளியீடு,
1961, 150 ப.
கடங்கு, கொழும்பு : அரசு வெளியீடு
1971, 176 ப.
(கதந்திரன் தொடர் 1966)

மகாலிங்கம், அப்பச்சி, கமலினி, கொழும்பு : வீரகேசரி
வெளியீடு 1977, 173 ப.

மகேசன், க. ச. அந்தரத்திலு, கொடிகாழம் : க. ச.
மகேசன், 1963, 144 ப.

மங்களநாயகம், தம்பையா
நொறுங்குண்ட இருதயம், தெல்லிப்
பழை : 1914, 267 ப.

மணவீணன் (புனைபெயர்), வி. க. இரத்தினசபாபதி
யுகங்நதி, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளி
யீடு 1072, 176 பக். (தினகரன் பத்திரி
கைத் தொடர் 1969)

காற்றில் மிதக்கும் சருகுகள், கொழும்பு:
மாணிக்கம் பிரசரம், 1975, 58 ப.

மதுபாலன், (த. மதுபாலசிங்கம்)

விதவையின் வாழ்வு, முள்ளியவளை
வன்னி வெளியீடு : 1975, 84 ப.

மரியாம்பிள்ளை, வி. பி. தமிழாக்கியவர்

பழிக்குப்பழி, ஆங்கிலமூலம் : அலெக்
சாண்டர் மூலஸ். யாழ்ப்பாணம் :
ஆசிர்வாதம் வெளியீடு, 1976, 102 ப.

மனோகரன், துரை.

பாவையின் பரிசு, யாழ்ப்பாணம் :
சன்முகநாதன் அச்சியந்திரசாலை
1966, XI, 154. ப.

முருகானந்தம், அ.செ.(புனைபெயர்:பீஷ்மன்(தமிழாக்கியவர்))
அலிபாபாவின் குகை, ஆங்கிலமூலம்
மிஸ். டொரதி எல். செயர்ஸ்.
(சமுகேசரி பத்திரிகைத் தொடர்
1944-10-03 — 12-26.)

வண்டிச் சவாரி, (சமுகேசரி பத்திரிகைத்
தொடர் 1944-01-09—01-23.)

புகையில் தெரிந்த முகம், திருகோண
மலை : எரிமலைப் பதிப்பகம், 1950.
யாத்திரை, (சமுகேசரி+சமுநாடு பத்திரி
கைத் தொடர் 1957 — 58.)

முருகு. (தமிழாக்கியவர்) போட்டி, ஜெர்மனியமூலம் : வில்
ஹெல்ம்ஸ்மித் (சமுகேசரி பத்திரிகைத்
தொடர், 1941-04-12 — 05-03.)

மொழிவாணன் (புனைபெயர்), சி. ஆர். நீதிராஜா.
யாருக்காக ? கொழும்பு : வீரகேசரி
வெளியீடு 1975, 208 ப.

யோகநாதன், செ.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

ஒளி நமக்கு வேண்டும், (ஜந்து குறு நாவல்கள்) மட்டக்களப்பு : மலர் வெளியீடு. 1973, 76 ப.

காவியத்தின் மறுபக்கம், (முன்று குறு நாவல்கள்) கொழும்பு : எழுத்தாளர் நாவல்கள் கொழும்பு : எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம். 1977, 124ப.

ரலீந்திரன், (தமிழாக்கியவர்)

அறுந்த தணிகள், வங்கமூலம்: இரலீந் திரநாதாகூர் (ஸமூகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1939-07-02.)

ரவீந்திரா, ஜே. எஸ். காதல் உள்ளம் ...?

ரஜனி (புனைபெயர்): கே. வி. எஸ். வாஸ்.

குந்தளப் பிரேமா, கொழும்பு: வீரகேசரி வெளியீடு. 1951, 230 பக். (வீரகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1949 — 50.)

நந்தினி, ஷி, 1949 — 50.

பத்மினி, கொழும்பு: வீரகேசரி வெளி யீடு. 1956, XVI, 340 ப.

தாரினி, ஷி, 1974, 380 ப. வீரகேசரி வெளியீடு (ஷி.தொடர் 1954)

மலைக்கண்ணி, ஷி, தொடர் 1955.

உதய கண்ணி, ஷி, தொடர் 1955.

வித்யா (புனைபெயர்), கமலா தம்பிராஜா

உனக்காகவோ வாழ்கிறேன், கொழும்பு: வீரகேசரி வெளியீடு, 1977, 210 ப.

வில்வன் (புனைபெயர்), (தமிழாக்கியவர்,)

மல்லிகை, வங்க நாடோடைக்கதை. (ஸமூகேசரி பத்திரிகைத் தொடர், 1940-05-26 — 07-28)

விஜயன், கே.

விடிவுகால் நட்சத்திரம், கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு 1977, 269 ப.

வேலுப்பிள்ளை, வி. வி. வாழ்வற்றவாழ்வு, தினகரன் பத்திரி கைத் தொடர் ?

விடற்றவன், ஷி.

வைத்திலிங்கம், சி

(தமிழாக்கியவர்.) மாலைவேலையில், நூஷ்யமூலம்: ஜவன் துர்கனேவ், ஸமூகேசரி பத்திரிகைத் தொடர் 1941-10-26 — 1942-03-22

ஜெகநாதன், காவலூர் எஸ்.

கலட்டுத்தரை, கொழும்பு: அருள் ஒளி அச்சகம் 1977, 32 பக்.

ஜோசப், தெளிவத்தை காலங்கள் சாவதில்லை, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு. 1974, 245 ப.

ஜோன் மேரி, ஞானச்சோதரர்

புனித சீலி, யாழ்ப்பானம். சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம் 1927.

அருமைநாதன் ? 1930

ஜோன்ராஜன், எஸ். ஷி.

போடியார் மாப்பிள்ளை, கொழும்பு : வீரகேசரி வெளியீடு. 1976, 143 ப.

ஸ். ரிக்னி, சார்ஸ்ஸ், தேம்பா மலர், தெல்லிப்பழை : அமெரிக்க இலங்கை மிஷன். 1929, 290 ப.

ஞரந்தாரனி, ஷி, 1933, 214 ப.

ஷ்ரீதரன், ச.

நிர்வாணம் கணையாழி, 1977 அக்டோபர். — நவம்பர்.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

ஹமீதா பானு (புனைபெயர்) டி. எம். பீர்முகம்மது.
கங்காணி மகள்...?

ஹனிபா, என். எம். புனைபெயர் : மாமா
பகற் கொள்ளை, (கண்டி) கல்லூரின்னை:
கலா நிலையம், 1960, 275 ப.
எமாற்றம், ஷி, 1962, 124 ப.
மர்மக் கடிதம், ஷி, 1963, 56 ப.
இலட்சியப் பெண், ஷி, 1974, 184 ப.

தமிழ் நாட்டு நாவல்கள்

(இவ்வாய்வு நூலிற் பயன்படுத்தப்பட்டவைமட்டும்)

அருமைராஜன், ஐசக் கிறீல்கள், சென்னை : கிறிஸ்தவ இலக்கிய
சங்கம். 1977

இந்திராபாரத்தசாரதி சுதந்திர பூமி, சென்னை தமிழ்ப்
புத்தகாலயம், 1973, 242 ப.

சங்கரராம் மன்னூசை, சென்னை : கலைமகள்
காரியாலயம், 1940

சின்னப்ப பாரதி கு. தாகம், நாமக்கல் : முற்போக்குச்
சிந்தனையாளர் மன்றம், 1975, 474 ப.

குத்தராமசாமி ஒரு புனியமரத்தின் கதை, சென்னை :
தமிழ்ப் புத்தகாலயம், 1966.

செல்வராஜ், டி. மலரும் சருகும், சென்னை :
மல்லிகைப் பதிப்பகம், 1967.

பத்மநாபன், நீல. 2-ம் பதிப்பு சென்னை : கிறிஸ்தவ
இலக்கியச் சங்கம், 1977, 191 ப.
தேநீர் சென்னை : கவிதா பதிப்பகம்,
1973, viii, 356 ப.

தலைமுறைகள், நாகர்கோவில்; ஜெய
குமாரி ஸ்டோர்ஸ், 1967, 426 ப.
2-ம் பதிப்பு ஷி 1971, 426 ப.
பள்ளி கொண்டபுரம், சென்னை :
வாசகர் வட்டம், 1970, 325 ப.

பொன்னீலன்

கரிசல் சென்னை : நியு செஞ்சரி புக்
ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட் 1976,
xiii, 431 ப.

மாதவன், ஆ.

புனலும் மனலும், சென்னை : வாசகர்
வட்டம், 1974, 199 ப.

ரகுநாதன் (தொ. மு. சிதம்பரரகுநாதன்)

பஞ்சம் பசியும், சென்னை : ஸ்டார்
பிரசரம், 296 ப.

ராஜநாராயணன், சி. கோபஸ்லிகிராமம், சென்னை : வாசகர்
வட்டம், 1976, 226 ப.

ராஜம் ஜயர், பி. ஆர். ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம் அல்லது
கமலாம்பான் சரித்தரம், சென்னை :
வி.வி. ஸ்வாமிநாதையர். கமர்ஷியல்
பிரஸ். 1896. 7-ம் பதிப்பு சென்னை
விவேக சிந்தாமணி, 1947

ராஜம் கிருஷ்ணன், குறிஞ்சித்தேன், சென்னை : கலைமகள்
காரியாலயம் 1963

வேங்கடரமணி, கா.சி. முருகன் ஷி உழவன், (ஆங்கிலத்தி
விருந்து தமிழாக்கியவர் கிருஷ்ண
குமாரி) ஷி. 1928.

தேசபக்தன் கந்தன் ஷி, 1932

வெதநாயகம்பிள்ளை, மாழூரம் ச. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சென்னை :
கிரேவஸ் குக்சன் அன்ட் கம்பெனி
ஸ்காட்டிஷ் பிரஸ், 1879, 348 ப.

ஜானகிராமன், தி. அம்மாவந்தாள் 2-ம் பதிப்பு மதுரை :
மீனாட்சி புத்தகநிலையம், 1972, 208 ப.

ஜெயகாந்தன், த. சிலநேரங்களில் சிலமனிதர்கள் மதுரை :
ஷி. 1970, 426 ப.

ஷண்முகசுந்தரம், ஆர். நாகம்மாள், ? 1942.
அறுவடை, ? 1960.

ஹெப்பிளா ஜெசுதாசன் புத்தமல்லீடு, சென்னை : தமிழ்ப்புத்த
காலயம், 1964 158 ப.

பின்னினைப்பு - 2

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுகள்

இவற்றின் முழுவிபரம் முற்குறிப்பிட்ட நூல் விபரப் பட்டியலில் உண்டு. இங்கு இல்வாய்வு நூலுக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டவையும் முதலாம் இயல் 19 ஆம் அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டவையுமான முக்கியமான நூல்கள் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றின் விபரங்களே இடம் பெறுகின்றன.

நூல்கள்

கமாலுத்தின், எஸ் எம்., & கைலாசபதி, க.

சமுத்துத் தற்காலத் தமிழ் நூற்காட்டி (1947 — 1970 தேர்ந்த நூற்பட்டியல் கொழும்பு: அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சிக் கழகம் கொழும்புக் கிளை, 1971. [41 — 45 பக்கங்களில் தமிழ் நாவல்கள் விபரம்.

கைலாசபதி, க.

தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சென்னை: பாரிநிலையம், 1968. 284 ப. (இளங்கிரனின் நீதியே நீ கேள்! செ. கணேச விங்கனின் செவ்வானம் ஆகிய வற்றுக்கு எழுதப்பட்ட முன்னுரைகள் இனைந்து இயற்பண்டும் யாதார்த்த வாதமும் என்ற தலைப்பில் நூலின் இறுதிக் கட்டுரையாகவுள்ளன)

சந்தரராஜன், பே. கோ. (சிட்டி), சிவபாதசந்தரம், சோ. தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும், சென்னை : கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், 1977. 286 ப. (இந்நாலில் ஈழத்து நாவல்வரலாறும் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது)

சுப்பிரமணியம், நா.

சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள், நூல் விபரப் பட்டியல் 1885-1976, திருநெல் வேலி : இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாணவளாக நூலக வெளியீடு, 1977, 127 ப.

விரகேசரி பிரகர நாவல்கள், கொழும்பு: விரகேசரி வெளியீடு, 1977, 21 ப.

செந்திநாதன் கனக.

சமுத்துத் தமிழ்வளர்ச்சி, கெரழும்பு: அரசு வெளியீடு, 1964, 208 ப. (1891 — 1964 காலப்பகுதி சமுத்து நாவல்கள் தொடர்பான குறிப்புகள் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன)

சமுத்துத் தமிழ் நூல் வழிகாட்டி, யாழ்ப் பாணம் : வரதர் வெளியீடு, 1971. 98-116 பக்கங்களில் 1955க்குப் பிற பட்ட தமிழ் நாவல்களின் விபரம்.

செல்வராசன் 'சில்லையூர்' சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, சென்னை: அருள்நிலையம், 1967, 74 ப.

Sivakumaran, K. S. Tamil writing in Sri Lanka, Colombo : Vijeyaluckshmi Book Depot, 1974. 64 p. [pages 18-36]

கட்டுரைகள்

அரங்கராசன், ச.

'செ. கணேசவிங்கனின் செவ்வானம்' தாமரை தொ. 11. இல. 6, 1969 டிசம்பர், 27-57 ப.

கமராலுத்தீன், எஸ்.எம். 'அசன்பே கதைக்கோர் அறிமுகம்'

தினகரன் 1974-5-26

குணசிங்கம், செ. / ‘வ. அ. இராசரத்தினம் எழுதிய கிரென்சுப் பறவைகள்’, வீரகேசரி 1976-04-11

கைலாசபதி, க. ‘பஞ்சப்பட்ட மக்களின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் பேரோவியம்’, தினகரன் 1972-10-22. (கே. டானியலின் பஞ்சமர் நாவல் மதிப்புரை)

‘தமிழ் நாவல் வரலாறு’ வெள்ளி விழா மலர் தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், 1971, 137 — 140 ப. (சமுத்து நாவல்கள் பற்றிய கருத்துக்களும் இக்கட்டுரையில் இடம் பெற ருள்ளன.)

சண்முகதாஸ், அ. ‘போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்’, வீரகேசரி 1976-01-18. (கே. டானி யலின் நாவல் மதிப்புரை)

சித்திரலேகா, க. (திருமதி மெனனகுரு) ‘சுதந்திரத் துக்கு முற்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள்’ தத்துவமானிப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை, கொழும்பு: இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பு வளாகம், 1973, 57 ப. (நூல்வடிவில் வெளிவரவில்லை)

‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களிற் சமூக உணர்வின் தோற்றம்’ சிந்தனை தொ. 1. இல. 1. 1976 ஜனவரி. 20- 24 ப.

‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களின் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள்’ தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, (தட்டச்சுப் பிரதி) திரு நெல்வேலி : இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ்ப்பாண வளாகம், 1977.

சிவநேசச் செல்வன், ஆ. “நொறுங்குண்ட இருதயம் கதையும் கதைப்பன்பும்”, பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை நூற்றுண்டுவிழா மலர், தெல்லிப் பழை : மகாஜனக்கல் லூரி, 1972, 73—80 ப. மறுபிரசரம் : தெல்லிப் பழை: 1972, 8 ப. (திருமதி மங்களநாயகம் தமிழபையாவின் நாவல் திறனுயனு)

“சமுத்துத் தமிழ் நாவலின்”, தோற்றம் தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை (தட்டச்சுப் பிரதி) திரு நெல்வேலி : இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ்ப்பாண வளாகம் 1977, பெப்ரவரி.

சிவபாதசந்தரம், சோ. “தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சரித்திர நாவல்”, தினகரன், 1972-11-12, 19.

(தி. ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் ‘மோகங்கி’ நாவலைப்பற்றிய மதிப்புரை.)

‘குமார்’

‘காலங்கள் சாவதில்லை’ குமரன் 41. 1974 நவம்பர். 15, 32 - 34. ப. (தெளிவத்தை ஜோசப்பிள் நாவல் மதிப்புரை)

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

சுப்பிரமணியம், நா. ‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்’, நான் காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நிகழ்ச்சிகள், பதிப்பாசிரியர்: மாநாடு நிகழ்ச்சிகள், பதிப்பாசிரியர்: பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன். கொழும்பு : அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளை, 1977, 169-181ப. (1974 ஜூவர் மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

‘1070க்குப்பின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்’ தென்னையியியற் கருத்தரங்குக் கட்டுரை, 1976-02-10.

சுருக்கப்பிரசரம் : சிந்தனை தொ. 1. இல. 2, 1976 சித்திரை. 60-64 ப.

‘சமுத்து மண்ணைன் முதல் நாவல், சிலவுக்கிள்ளையின்வீரசிங்கன் கதை’ மல்லிகை 105, 1977 ஜூவரி 32-37 ப.

செந்திநாதன், கனக. ‘அழகவல்லி’, மல்லிகை 106, 1977 பெற்றவரி (எஸ். தம்பிழுத்துப்பிள்ளையின் நாவல் அறிமுகவுரை.)

தில்லைநாதன், சி. ‘சமுத்து நாவல்கள், ஒரு பொது மதிப்பீடு’, தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரை (தட்டச்சுப் பிரதி) திருநெல்வேலி : இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ்ப் பாண வளாகம், 1977.

நுஃமான், எம். ஏ. ‘சமுத்துத் தமிழ் நாவல்களில் மொழி’ ஷி. கட்டுரை

பின்னினைப்பு - 2

பரமேஸ்வரன், கலா. ‘ஆரம்பகால நாவல்களிற் சமுதாய நோக்கம்’ தினகரன் 1976-11-22.

‘முப்பதுகளிற் சிறந்த நாவலாசிரியர்’ மல்லிகை 104, 1976 டிசம்பர் 33-39ப. (தேம்பாமலர், ஞானஷ்ரணி ஆகிய நாவல்களின் ஆசிரியர் சார்ளஸ் ஸ்ரிக்னியைப்பற்றிய மதிப்புரை.)

‘பஞ்சமர்’ புதியநாவல் குமரன் 18, 1972 டிசம்பர் 15. 89 ப.

(கே. டானியலின் நாவல் பதிப்புரை)

பிரதேச நாவல்கள் — யாழ்ப்பாணப் பிரதேச நாவல்கள் : தென்னையியியற் கருத்தரங்குக் கட்டுரை, (தட்டச்சுப் பிரதி) 1976-03-10. சுருக்கப்பிரசரம் : சிந்தனை தொ. 1. இல. 2. 1976 சித்திரை. 42-47 ப.

மனேஞ்சனி, சண்முகதாஸ்,

‘அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை, சமுத்து நாவலாசிரியர்’ மல்லிகை 95. 1976 மார்ச் 42-47 ப.

(காம்பசிவ ஞானமிர்தம் அல்லது நன் னெறிக் களஞ்சியம் நாவலின் ஆசிரியரைப்பற்றிய மதிப்புரை) ‘பெண் கரும் தமிழ் நாவலும்’ சிந்தனை தொ. 1 இதழ் 3 & 4, 1976 புரட்டாதி - மார்கழி. (சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள் தொடர்பான கருத்துக்கரும் இடம்பெற்றுள்ளன.)

‘காலங்கள் சாவதில்லை’ தாயகம் தொ. 1 இல. 5, 1974 கார்த்திகை. 27-31 ப. (தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நாவல் மதிப்புரை)

யோகராசா, செ.

‘எழுபதுகட்குப்பின் சமுத்துத் தமிழ் நாவல்கள்’ அலை 1. 1975 கார்த்திகை 3-8 ப.

நூற் பட்டியல்

(உசாத் துணை நூல்கள்)

தமிழ்

நூல்கள்

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு

திரட்டியவர் த. கைலாசபிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம் : வித்தியாநுபாவன
யந்திரசாலை, 1922.

கணபதிப்பிள்ளை, மு. சுழநாட்டின் தமிழ்ச் சட்ட மனிகள்,
பாரிந்திலையம் : 1967, 242 ப.

கணேசவிங்கள், செ. நல்லவன், (சிறுகதைத் தொகுதி),
சென்னை: பாரிந்திலையம், 1956, 108 ப.

கிள்பேர்ட், பாஸ்கல். சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்ட
பாடுகள், தமிழாக்கம் : ஜெ. நாரா
யணன், சென்னை : தமிழ் நூல்
வெளியீட்டுக்கழகம் 1964.

ஷண்முகதாஸ். அ. (பதிப்பாசிரியர்)

ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும், யாழ்ப்
பாணம் : இலங்கைப் பல்கலைக் கழக
யாழ்ப்பாண வளாகம், 1977, 195,
XXI ப.

சொக்கலிங்கம், க. ஈமத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி
யாழ்ப்பாணம் : முத்தமிழ் வெளி
யீட்டுக்கழகம், 1978, 297 ப.

ஞானசம்பந்தன், அ. ச. (பொதுப் பதிப்பாசிரியர்)
தமிழ் நூல் விவர அட்டவணை, தமிழ்
நாடு : தமிழ் நாடு அரசின் தமிழ்
வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்ற வெளியீடு,
1964, 627 ப. (472—1099)

புதுமைப்பித்தன். புதுமைப்பித்தன் கதைகள் 7-ம் பதி.
சென்னை : ஸ்டார் பிரசுரம், 1966.
காஞ்சனை சென்னை : 3-ம் பதி. கலை
மகள் காரியாலயம், 1967, 165 ப.

பூலோகனிங்கம், பொ. தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈமத்தறிஞரின்
பெருமுயற்சிகள், யாழ்ப்பாணம் : கலை
வாணி புத்தக நிலையம், 1970, 276 ப.

ஜெகந்நாதன், சி.வா. தமிழ் நாவலின் தோற்றுமும் வளர்ச்சி
இயும், சென்னை : தமிழ் எழுத்தாளர்
கூட்டுறவுச் சங்கம், 1966, 159 ப.

மலர்கள்

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டுமியா மலர்
மலர் ஆசிரியர் ஆ. சிவநேசச் செல்வன், தெல்லிப்பழை : மகாஜனக்
கல்லூரி, 1972, 96, 88 ப.

புதுமை இலக்கியம்

அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்
மகாநாட்டு மலர். கொழும்பு :
இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்
சங்கம், 1962, 120 ப.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

ஸி.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டு எழுத்தாளர்
மாநாட்டு மலர், கொழும்பு: இலங்கை
முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்,
1975, 126 ப.

சஞ்சிகைகள்

அலை (இருமாத இதழ்) நிர்வாக ஆசிரியர் அ. யேசுராசா,
'அலை' இலக்கிய வட்டம்.
யாழ்ப்பாணம்

ஆராய்ச்சி (மும்மாத இதழ்) ஆசிரியர் நா. வானமாமலை
பாளையம் கோட்டை. தமிழ்நாடு
ஆசிரியர் : சி. சு. செல்லப்பா,
எழுத்து
சென்னை

குமரன் (மாத இதழ்) ஆசிரியர் : மீ. கணேசலிங்கன்,
கொழும்பு

சிந்தனை (மும்மாத இதழ்) ஆசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாக மனிதப் பண்பியற்றீடு வெளியீடு. திருநெல்வேலி

தாமரை (மாத இதழ்) ஆசிரியர் எம். கல்யாணசுந்தரம்,
சென்னை
கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு
யாழ்ப்பாணம்

தீபம் (மாத இதழ்) ஆசிரியர் நா. பரர்த்தசாரதி, சென்னை
பூரணி (மும்மாத இதழ்) பூரணி இலக்கியக் குழுவினர்,
கொழும்பு.

பத்திரிகைகள்

இந்துகாதனம் (1889 —)
சமூகேசரி (1930 — 1958 வரை)
சுதந்திரன் (1947 —)
தினகருண (1932 —)
வீரகேசரி (1930 —)

நாற் பட்டியல்

கட்டுரைகள்

தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டுவிழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரைகள்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண
வளாகம். 1977, பெப்ரவரி 19, 20

தென்னாசியவியற் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண
வளாகம்

ஆங்கிலம்

நால்கள்

Arasaratnam, S. Ceylon New, Jersey: Prentice Hall, Inc.
Englewood Cliffs, 1964

Barnett L. D. and Pope, G. U.
A Catalogue of the Tamil Books in the Library
of the British Museum, London: 1909.

Chambers's Encyclopaedia. New ed VOL X. London:
George Newnes Ltd, 1950.

Chambers's Twentieth Century Dictionary Revised
Edinburgh, London: W & R Chambers Ltd. 1960

Forster, E. M. Aspects of the Novel, 2-nd ed, London:
Edward Arnold & Co, 1940

Origins. A Short Etymological Dictionary of Modern
English, London: Routledge & Kegan Paul, 1963

Sarath Chandra E. R.

The Sinhalese Novel (Rev. ed of Moden Sinhalese
Fiction) Colombo: Colombo: M. D. Gunasena,
1950

Sumathipala, K. H. M.

Educalon in Ceylon 1976 — 1965 Colombo:
Tissara Prakasayo Publishers, 1968

The Columbia Encyclopedia. (20th printing) New York:
Columbia University Press, 1947

The Encyclopedia Americana New York: D. C. 1958
Webster's New International Dictionary of the English Language, London 1926

Wriggins, W Howard.

Ceylon : *Delemmas of a New Nation*,
New Jersey: Princeton University Press, 1960

அட்டவணை

- அக்கரைகள் பச்சையில்லை - 155
- அகஸ்தியர், எஸ் - 100, 103
- அகிலன் - 51, 52, 74
- அசன்பேயுடையக்கை - 3, 10, 167
- அடாதசோதனை என்னும் மதிகெட்ட மாரன் கடை - 41
- அந்தரங்க கீதம் - 124
- அந்தரத் தீவு - 126
- அப்பாப்பிள்ளை, ஜே. ரி. - 22
- அப்பாஸ், எம். ஏ - 52, 60
- அம்பயற்றுவு - 122
- அம்மா வந்தாள் - 168
- அரங்கநாயகி - 42, 46
- அரங்கராசன், ச. - 135
- அரியமலர் - 25
- அரியரத்தினம், இராஜ - 49, 57
- அருணேதயம் அல்லது சிம்மக்கொடி - 39
- அருமைநாதன் - 30, 45
- அருமைராஜன், ஜக - 126
- அருள் சுப்பிரமணியம், க. - 114, 117, 132, 155, 167, 168
- அருள் செல்வநாயகம் - 125
- அலக்சாண்டர் குமாஸ் - 123
- அவிபாபாவின் குகை - 57
- அவிமாராணி - 124
- அஸி - 135, 166, 170, 174
- அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது - 117, 132, 135,

அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும் - 61, 99
 அவன் சுற்றுவாளி - 125
 அழகவல்லி - 28
 அறுந்த தலோகள் - 56
 அறுவடை - 138
 அன்னபூரணி - 47, 60, 73
 அன்னை அழைத்தாள் - 65
 அஹ்மத், வை. - 156, 170
 ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும் - 135
 ஆச்சி பயணம் போகிறூள் - 119
 ஆங்கந்தன், கே. எஸ். - 123
 இங்கிருந்து எங்கே - 65
 இங்கேயும் மனிதர்கள் - 162
 இடைக்காடர் - 39
 இணைபிரியாத தோழர் - 122
 இதயரத்தினம் - 30, 45
 இந்திராபாரத்தசாரதி - 168
 இந்து சாதனம் - 23, 24, 30, 37, 45, 46
 இந்து மகேஷ் - 162
 இம்மென்சே - 58
 இமயவன் - 174
 இரவின் முடிவு - 10, 13, 159
 இராசதுரை - 2, 22, 39
 இராசம்மாள் - 169
 இராசையா, வரணியூர் ஏ. சி. - 39
 இராசரத்தினம், வ. அ. - 55, 63, 64, 74, 121, 122, 132, 135
 138, 154
 இருபது வருஷங்களும் மூன்று ஆசைகளும் - 100
 இருளினுள்ளோ..... - 100
 இலங்கரத்தினா. டி. பி. - 122
 இலங்கையர்கோன் - 54
 இலட்சியப் பெண் - 103
 இவளைப்பார் - 60
 இளங்கீரன் - 63, 68, 73, 99, 168
 இன்னுசித்தம்பி, எஸ். - 3, 8.

சமுகேசரி - 24, 49, 50, 56, 57, 58, 63, 73, 74, 154
 சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - 74
 சமுத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி - 45
 சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சில குறிப்புகள் - 18
 சமுத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி - 3, 73, 166
 சமுநாடு - 10
 சுடைக் ஆர்டன் - 74, 86
 உத்தம மனைவி - 60
 உதய கண்ணி - 60
 உதயணன் - 124
 உதிரபாசம் அல்லது இரத்தின பவானி - 14, 16
 உமா - 70
 உயிரிளங்குமரன் - 43
 உலகம் பலவிதம் - 30
 உள்ளத்தின் கதவுகள் - 124
 உறவுக்கு அப்பால் - 123
 உறவும் பிரிவும் - 123
 உனக்காகக் கண்ணே! - 123
 உனக்காகவே வாழ்கிறேன் - 124
 ஊசோன் பாலந்தை கதை - 3, 8, 11, 28, 154
 ஊமை உள்ளங்கள் - 102, 160
 எதிர்வீரசிங்கம், ஜே. வி. - 57
 ஏமாற்றம் - 03
 ஏரம்ப முதலி - 42, 154
 ஒட்டுமா - 69
 ஒரு புளியமரத்தின் கதை - 138
 ஒரே ஒரு தெய்வம் - 24
 ஓடிப்போனவன் - 25
 கங்காணி மகள் - 64
 கசின் - 63, 72
 கடற்காற்று - 160
 கணபதிப்பிள்ளை, க. - 58
 கணேசவிங்கன், செ. - 52, 74, 76, 88, 104, 126, 129,
 133, 139, 140, 154, 167

கணேஷ், கே. - 57
 கதிர்காமநாதன் செ. - 123
 கந்தசாமி, அ. ந. - 74
 கம்பெரலிய - 121
 கமலாம்பாள் சரித்திரம் - 27
 கமலினி - 162
 கமால், திக்குவல்லீல - 169
 கமாலுத்தின், எஸ். எம். - 7, 19
 கயிலாசநாதன், வை. அ. - 160, 165
 கர்ப்பக்கிருகம் - 123
 கரிசல் - 126, 138, 168
 கலட்டுத்தரை - 101
 கலா பரமேஸ்வரன் - 46
 கலாமதி - 154
 கவிதா - 124
 கறுப்பு ராஜா - 124
 கனவுகள் வாழ்கின்றன - 124
 காசித் தூடம் - 123
 காசிநாதன் நேசமலர் - 31, 33
 காட்டாறு - 131, 152, 153, 154, 167, 169, 173, 174
 காதல் உள்ளம் - 5
 காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி - 22, 39
 காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி - 22, 40, 78
 காலங்கள் சாவதில்லை - 106, 109, 112, 131
 காலம் மாறுகிறது - 65
 காலேஜ் காதல் - 3
 காவலப்பன் கதை - 9
 காவலஹர் ராசதுரை - 99, 130
 காவியத்தின் மறுபக்கம் - 87
 காற்றில் மிதக்ஞம் சருகுகள் - 124
 கிராமப்பிற்கு - 122
 கிருஷ்ணபிள்ளை, பொன். - 51
 கிருஷ்ண சந்தர் - 123
 கிரெள்ஞங்கப் பறவைகள் - 121, 122
 கிறுங்கள் - 126
 குட்டி - 114, 116

குந்தளப் பிரேமா - 60
 குப்புசாமி முதலியார், ஆரணி - 23, 38, 46
 குமாரபுரம் - 149, 164
 குமாரவேற்பிள்ளை, பொன். - 60
 குமாரி இரஞ்சிதம் - 63, 74
 குறமகள் - 70
 குஜாரத் மோகினி - 125
 கேட்டதும் நடந்ததும் - 60
 கைலாசபதி, க. - 11, 19, 52, 73, 95, 129, 134
 கொத்தியின் காதல் - 120
 கொலு ஹதவத - 123
 கொழுகொம்பு - 63, 154
 கொள்ளைக்கார நிசாம் - 56
 கோகிலம் சுப்பையா - 105, 140
 கோட்டைமுனைப் பாலத்திலே - 70
 கோபலல் கிராமம் - 138, 168
 கோபால நேசரத்தினம் - 31, 43, 44, 46
 சங்கரராம் - 138
 சக்சிதானந்தன், க. - 60,
 சடங்கு (எஸ். பொ.) - 114, 135, 139, 141, 167
 சடங்கு(கணேசசலிங்கன்) - 74, 79, 89, 92, 127, 128, 167, 170
 சண்முகவிங்கம், க. - 129, 134
 சண்முகதாஸ், அ. - 133
 சடி - 58
 சம்சோன் கதை - 42
 சம்பந்தன், க. தி. - 51, 59, 73
 சரவணமுத்து, சுவாமி - 154
 சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தி. த. - 3, 8, 12
 சரோஜினிதேவி அருணஞ்சலம் - 122
 சற்குணம், எம். - 45
 சாத்தானின் ஊழியர்கள் - 125
 சாந்தன் - 169
 சாம்பசிவஞானமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம்-22, 39
 சதானந்தன் - 41

சி. ஐ. டி. சிற்றம்பலம் - 60
 சிக்கன்ராஜன், தொ, - 106, 113
 சிங்களத்திலின் மரமம் - 60
 சித்தகுமாரன் - 43
 சித்திராபெளரணமி - 121
 சித்திரலேகா, க, - 4
 சித்திலெவ்வை - 6, 7, 11, 18
 சிந்தனை - 173
 சிந்தனைச்சோலை - 45
 சிரஞ்சிலி - 125
 சிரித்திரன் - 65, 85, 120, 166
 சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் - 168
 சிவகுமாரன், கே. வஸ். - 124
 சிவத்தம்பி, கா. - 74, 90, 119, 135, 174
 சிவநேசச்செல்வன், ஆ. - 3, 7, 18, 45
 சிவபாதசுந்தரம், சோ. - 3, 12, 13, 18, 49, 73, 134, 173
 சிவம் பொன்னையா - 124, 169
 சிவராமலிங்கபிள்ளை, மா. - 39
 சிற்பி - 123
 சின்னத்தம்பி, வ, மு. - 39, 46
 சின்னப்பாரதி - 126, 168
 சின்னப்படினை, ஜி. வை. - 3, 8, 3; 16, 17, 24, 53
 சிதா - 84, 85
 சுகுமார் - 135
 சுடர் விளக்கு - 123
 சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் - 4
 சுதந்திர பூமி - 168
 சுதந்திரராஜா, சி. - 98, 104, 130
 சுதந்திரன் - 49, 50, 56, 121, 173
 சுந்தரராமசாமி - 138
 சுந்தரராஜன், பெ. கோ. (சிட்டி) - 18, 73, 134, 173
 சுந்தரவுதனு அல்லது இன்பக் காதலர் - 39, 40, 78
 சுந்தரன் செய்த தந்திரம் - 28, 29, 45
 சுந்தரி அல்லது அந்தரப் பிழைப்பு - 46
 சுப்பிரமணிய பாரதி, மகாகவி - 46

അട്ടവണ്ണ

தங்கச்சியம்மா - 57, 103
 தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, எஸ். - 11, 24, 28, 42
 தமிழ் நாவல் நூரூண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும் - 18, 73, 135, 173
 தலைமுறைகள் - 138, 165, 168
 தலையினிக்கம், மு. - 71
 தரையும் தாரகையும் - 74, 92, 95, 128, 135, 167
 தாகம் - 126, 138, 168
 தாமரைச் செல்லி திருமதி ரதிதேவி கந்தசாமி - 153, 169, 173
 தாமோதரப்பிள்ளை, சி. வே. - 39.
 தாயசம் - 113, 135
 தாரணி - 60
 திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, ம.வே. - 22, 24, 30, 33, 34, 37, 38
 திருமனத்திற்காக ஒரு பெண் காத்திருக்கிறார்கள் - 103
 தில்லைநாதன், சி. - 11, 130, 166
 தினகரன் - 18, 19, 49, 50, 65, 99, 103, 109, 173
 தி. - 70, 72, 114
 தீக்குள் விரலை வைத்தால் - 123
 தீண்டாதான் - 57
 தூர்க்கேள், ஐவன் - 56, 57
 துரேரசாமி ஜயங்கார், வட்டார் - 23
 துரைரத்தினம் நேசமணி - 31, 35, 43, 46
 துறைக்காறன் - 64
 துங்பக்கேளி - 108
 தூரத்துப்பச்சை - 105, 106, 108, 109, 139
 தெணியான் - 100, 159, 174
 தென்றலும் புயலும் - 65, 66, 67 69
 தேசபக்தன் கந்தன் - 138
 தேநீர் - 126, 138, 168
 தேம்பாமலர் - 39, 46
 தேவன் (யாழ்ப்பாணம்) - 52, 57, 60, 125, 149, 168
 தோதாத்திரி, எஸ். - 45
 தோழமை என்றெரு சொல் - 100
 நடராசா, தெல்வியூர் செ. - 3
 நடராசா, F. X. C. - 45

அட்டவணை

நந்தி - 103, 106, 174
 நந்தினி சேவியர் - 169
 நந்திக்கடல் - 121
 நயிமா ஏ. பஷீர் - 123, 169
 நல்லவன் - 82
 நவசோதி - 125
 நாகம்மாள் - 138
 நாகராஜன், இ. - 70
 நாகவிங்கம்பிள்ளை, அ. - 39
 நானே - 58
 நான் கெடமாட்டேன் - 50, 114, 155
 நான் சாகமாட்டேன் - 128
 நித்தியகீர்த்தி, ஏ. ரி. - 101, 104, 133, 159
 நிர்வாணம் - 165
 நிலக்கிளி - 147, 149, 152, 153, 154, 165, 166, 167
 நீதியே நீகேள்! - 65, 66, 67, 68, 69, 73, 74
 நீண்டபயணம் - 52, 74, 79, 80, 81, 82, 89, 92, 127, 128, 140, 141, 167
 நீல கண்டன் ஓர் சாதி வேளாளன் - 39, 43, 46, 78
 நீல மாவிகை - 124
 நீலாக்கி அல்லது துள்மார்க்க முடிவு - 22, 39
 நுல்மான், எம். ஏ. - 174, 233
 நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம் - 123
 நெல்லையா, எச். - 39, 40, 49
 நேசன், ஜி. - 124
 நொறுங்குண்ட இருதயம் - 3, 17, 21, 25, 43, 44, 45, 158
 பஞ்சமர் - 82, 83, 89, 129, 134, 139, 141
 பஞ்சம் பசியும் - 76, 126
 பட்டி - 124
 பத்மநாதன், பொ - 124
 பத்மநாபன், நீல. - 138, 168
 பத்மினி - 60
 பவளாந்தன் அல்லது கேசரி விஜயம் - 39
 பள்ளிகொண்டபூரம் - 168
 பரசக்குரல் - 121
 பாசம் - 59, 72, 74

அட்டவணை

- போடியார் மாப்பிள்ளை - 156, 157, 65
 போர்க்கோலம் - 74, 79, 80, 81, 82, 89, 133, 134
 போராடப்பிறந்தவர்கள் - 101,
 போராளிகள் காத்திருக்கின்றார்கள் - 160, 161, 165
 மகாலிங்கம், அப்பச்சி - 162
 மகேசன், க. ச. - 126
 மங்களநாயகம் தம்பையா 17, 21, 24, 40
 மண்ணூசை - 138
 மண்ணில் விளைந்தவர்கள் - 65
 மண்ணும் மக்களும் - 74, 92, 97, 104, 128, 154
 மணிப்பல்லவம் - 57
 மணியன் - 125
 மணிவாணன் - 103, 124, 147
 மத்தாப்பு - 70, 74
 மதுபாலன் - 124
 மர்மக் கடிதம் - 103
 மயானபூமி - 85
 மர்மமாளிகை - 125
 மரியாம்பிள்ளை - 123
 மல்விகை (சஞ்சிகை) - 18, 45, 46, 14, 166
 மல்விகை - (நாவல்) - 56
 மலரும் சருகும் - 126, 138
 மலைக் கண்ணி - 100
 மலைக்கொழுந்து - 65, 106, 109, 139
 மழைக்குறி - 98, 130
 மனங்கள் தாமாக மாறுவதில்லை - 100
 மனநிழல் - 60
 மன விகாரம் - 57
 மனிதர்கள் - 65
 மனோகரன், துரை - 103, 137, 165, 173
 மனேன்மணி சண்முகதாஸ் - 169
 மாலைவேளையில் - 57
 மான், தோமஸ் - 57
 மீட்டாத வீணை - 102, 133, 159
 முதற் காதல் - 56

சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

- பார்லே என்ற சமைதாங்கி - 9
 பார்லே என்னும் சுமையாளியின் கதை - 9
 பாலச்சந்திரன், சி. - 165, 172
 பாலமஞேகரன் - 124, 146, 152, 165, 168, 173
 பாலன், பெண்டிக்ர் யோ. - 74, 105, 114, 116, 130, 133, 139, 140, 167
 பாலேஸ்வரி, ந. - 123, 169
 பாலைவனத்து ரோஜா - 125
 பாவசங்கீர்த்தன இரகசியப் பலி - 43
 பாவையின் பரிசு - 103
 பிஞ்சுப் பழம் - 100
 பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் - 2, 11, 35, 36,
 பிரளைம் - 85, 86, 131, 152, 159
 பீர் முகம்மது, டி. எம். - 64
 புகையில் தெரிந்தமுகம் - 61
 புத்தம் வீடு - 138
 புதிய சுவடுகள் - 87
 புதிய தலைமுறைகள் - 156, 157, 164
 புதியழுமி - 162, 165, 167
 புதுமை இலக்கியம் - 18, 74
 புதுமைபித்தன் கதைகள் - 135
 புயல் அடங்குமா? - 65
 புயலுக்குப்பின் - 124
 புனலும் மணலும் - 128
 புனித சிலி - 30
 பூங்காவனம் - 39
 பூஞ்சோலை - 58
 பூரணி - 174
 பூலோகசிங்கம் - 46, 74
 பூஜைக்கு வந்த மலர் - 123
 பொள்ளுஞ மலரல்லவோ, - 124
 பொன்னீலன் - 126, 168
 பொன்னுத்துரை, (எஸ். பொ.) - 70, 174, 131, 139, 141, 167, 168, 174.

முருகன் ஓர் உழவன் - 138
 முருகான்நதன், அ. செ. - 50, 57, 62, 72, 138, 158
 முல்க் ராஜ் ஆனந்த் - 59
 முற்றத்து ஒற்றைப்பணி - 120, 159
 மொழிவாணன் - 124
 மோகங்குங்கி - 3, 12, 13, 121, 154
 யக்ஷடையாவின் வர்மம் - 60
 யாத்திரை - 50, 61, 124
 யாரிந்த வேடர்? - 121
 யாருக்காக - 124
 யாழ் நங்கை - 103, 104, 124, 169
 யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை - 33
 யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி - 26, 45
 யாளை - 153, 165
 யுகசந்தி - 103, 147
 யுவன் - 135
 யோகநாதன், செ. - 87, 100, 104, 130
 யோகராசா செ. - 135, 166
 ரகுநாதன் - 75, 126
 ரங்கராஜா, ஜே. ஆர். - 23,
 ரலீந்திரநாத் தாகூர் - 50, 56
 ரலீந்திரா - 51
 ராஜானி - 49, 52, 60, 124
 ராஜ் நாராயணன், இ. - 138
 ராஜம் கிருஷ்ணன் - 138, 168
 ராஜா. தி. ச. - 15
 ரெனிஸன், அல்பிரட் - 56
 வள்ளதிச்சவாரி - 62
 வண்ணமலர் - 70
 வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது - 113, 106, 162
 வள்ளி புறப்பட்டாள் - 82
 வண்ணியகுலம், சி. - 173
 வாசதேவராவ் கேய்க்வாஸ் - 38
 வாணடக்காம்ரி - 160, 165

അട്ടവിള

ஜெகநாதன் , காவலூர் - 101

ஜெயகாந்தன் - 168

ஜோசப், தெளிவத்தை - 106, 112, 131, 173

ஜோன்ராஜன், எஸ். ஸ்ரீ. - 156, 165, 169, 173

ஜோலா, எமிலி - 57

ஷண்முகசுந்தரம், ஆர். - 138

ஸ்கொட், சேர் வால்ரர் - 42

ஸ்மித், வில்ஹெல்ம் - 17

ஸரிக்னி, சார்ளஸ் - 39, 40, 46

ஸ்டேவன்ஸன், ரெபேட் லூயி - 57,

ஸ்ரீதரன், சு. - 165, 119

ஹன்னாமுர் - 9

ஹனிபா, என். எம். - 103

ஹெப்பிபா ஜேசுதாசன் - 138

Kenilworth - 43

Letter From an Unknown Woman - 123

Reynolds, G. W; M. - 23

Robinson Crusoe - 42

Sarath Chandra, E. R. - 46

The Sinhalese Novel - 46

Treasure Island - 57

The Count of Mont Cristo - 123

Untouchable - 57

பிழை திருத்தம்

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	11	நடராஜனின்	நடராசாவின்
8	15	திரு. த. சரவணமுத்துப் தி. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை	பிள்ளை
56	20	அறுந்தத்தௌகள் (1937)	அறுந்தத்தௌகள் (1939)
51	17	போட்டியிற்	போட்டியிற்
63	22	வாசிப்பனவாகவும்	வாசிப்பதான எண்ணத்தை உட்டுவனவாகவும்
97	18	மாழைசேதுங்	மாழைசேதுங்
113	9	23	23 அ.
113	21	தொ. சிக்கராஜா	தொ. சிக்கனராஜா
119	21	நகைச்சுவை	நகைச்சுவைநாவல்கள்
		நாவல்கள்	
126	19	கு. சின்னப்பாரதி	கு. சின்னப்பாரதி
138	10	ஆர். சண்முகசுந்தரம்	ஆர். ஷண்முகசுந்தரம்
145	20	6.	6 அ.
152	8	வெளிப்படுத்துவதற்கால்	வெளிப்படுத்துவதில்
167	4	நாவல்கள்	நாவல்களை
167	7	முயற்சியும்	முயற்சி
169	10	பொய்மைகள்	(பெர்ய்மைகள் நிலைப்பதில்லை)
		நிலைப்பதில்லை	
182	8	சாந்திமதி	சாந்திமதி
193		ஸ. ரிக்னி, சார்ளஸ்	ஸரிக்னி, சார்ளஸ்
200	9	1070க்குப் பின்	1970க்குப் பின்

முத்துந் வெளியீடுக் கழகம்
வெளியீடு 2

வெளியீடு 1

முத்துந் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி

திரு. க. ஜாக்கலிங்கம் எம். ஏ.

நாவூப்பதிப்பு : ரூபா 15-00

வெளியீடு 2

முத்துந் தமிழ் நாடக இலக்கியம்

திரு. நா. ஸ்ரீரமணியம் எம். ஏ.

நாவூப்பதிப்பு : ரூபா 12-00

சாமாரண பதிப்பு : ரூபா 8-50

வெளியீடு 3

(அடுத்த வெளியீடு)

முத்துந் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
(தொகுப்பு நால்)

ஷார்வாதம் அச்சம், சுனித் வீதி, யாழ்ப்பாளம்